

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA DEL DEPARTAMENT D'ALEMANY

CURS 2020-2021

Marc metodològic

Nivells – Definició i objectius

– Competències i continguts

– Criteris d'avaluació

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	2
MARC METODOLÒGIC	3
1. APRENENTATGE I DOCÈNCIA.....	3
2. DESENVOLUPAMENT DE LES COMPETÈNCIES.....	5
3. ASPECTES A CONSIDERAR.....	6
NIVELL BÀSIC A1.....	11
I. DEFINICIÓ I OBJECTIUS	11
II. COMPETÈNCIES I CONTINGUTS	14
III. CRITERIS D' AVALUACIÓ.....	30
NIVELL BÀSIC A2.....	35
I. DEFINICIÓ I OBJECTIUS	35
II. COMPETÈNCIES I CONTINGUTS	39
III. CRITERIS D' AVALUACIÓ.....	59
NIVELL INTERMEDI B1	65
I. DEFINICIÓ I OBJECTIUS	65
II. COMPETÈNCIES I CONTINGUTS	72
III. CRITERIS D' AVALUACIÓ.....	97
NIVELL INTERMEDI B2	104
I. DEFINICIÓ I OBJECTIUS	104
II. COMPETÈNCIES I CONTINGUTS	109
III. CRITERIS D' AVALUACIÓ.....	127
NIVELL AVANÇAT C1.....	135
I. DEFINICIÓ I OBJECTIUS	135
II. COMPETÈNCIES I CONTINGUTS	140
III. CRITERIS D' AVALUACIÓ.....	159
NIVELL AVANÇAT C2.....	167
I. DEFINICIÓ I OBJECTIUS	167
II. COMPETÈNCIES I CONTINGUTS	173
III. CRITERIS D' AVALUACIÓ.....	191

INTRODUCCIÓ

La present programació ha estat elaborada d'acord amb les directrius del **Decret 34/2019** de dia 10 de maig (BOIB núm. 66, de 16 de maig) que estableixen l'ordenació, l'organització i el currículum dels nivells bàsic A1, bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial impartits a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Segons articles 6, 7 i 8 del Decret 34/2019 els ensenyaments d'alemany s'organitzen de la següent manera: els nivells **bàsic A1, bàsic A2, intermedi B1 i avançat C2** es faran en un curs, mentre que els nivells intermedi B2 i avançat C1 es faran en dos cursos: **intermedi B2.1 i intermedi B2.2 i avançat C1.1 i avançat C1.2** respectivament.

Com en el Decret 34/2019 no hi ha un desenvolupament curricular de les competències i els continguts morfosintàctics, ortotipogràfics i foneticofonològics dels nivells intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 hem revisat i actualitzat els que teníem per aquests nivells a la programació del curs passat.

La finalitat de la programació didàctica és desenvolupar i concretar el projecte curricular existent creant un pla d'actuació operatiu per a l'alumnat de les EOI, i en aquest cas per al departament d'alemany de l'EOI de Palma. Aquest procés implicarà la presa de decisions quant a l'organització didàctica de temps, espais i recursos. La programació docent no és altra cosa que un procés de planificació a través del qual es tracta de respondre explícitament a quatre preguntes bàsiques:

Què volem ensenyar?

Comensem fer-ho?

Quan i en quin ordre ho farem?

Com podem saber si estem aconseguint el que preteníem?

La pregunta sobre què ensenyar (a) ens remet a la definició de cada nivell i a la selecció i especificació dels objectius que pretenem aconseguir i als continguts i a les competències que han de ser objecte d'aprenentatge per a aconseguir tals objectius. La pregunta sobre com ensenyar (b) ens remet als aspectes metodològics. La tercera qüestió (c) ens indica la importància de plantejar uns criteris de seqüenciació i temporització d'activitats que pretenem desenvolupar i l'última (d) es dirigeix a les decisions que adoptarem sobre els aspectes referents a l'avaluació.

MARC METODOLÒGIC

1. APRENENTATGE I DOCÈNCIA

L'actual desenvolupament curricular per a les EOI de les Illes Balears parteix d'un model de llengua enfocat cap a l'acció, és a dir, un model centrat en l'ús de la llengua que considera que els usuaris i aprenents són membres d'una societat que tenen unes tasques a assolir i que s'ha de tenir en compte el ventall de capacitats específiques que els individus, com a agents socials, apliquen a aquest aprenentatge.

Aquesta concepció de l'ensenyament-aprenentatge de llengües orientada a l'acció es basa en el desenvolupament progressiu de la competència comunicativa i ha de tenir en compte les estratègies que utilitzen els aprenents per activar les diferents competències. Aquestes estratègies serviran per dur a terme les activitats i processos que comporten la comprensió i producció de textos, la interacció/coproducció, la mediació i la construcció de discursos que tracten de temes concrets, els quals permeten el desenvolupament de tasques lligades a determinades situacions que es donen dins els diferents àmbits d'actuació.

Com la comunicació, l'aprenentatge basat en aquesta comporta la realització de tasques que sovint no són rutinàries ni automàtiques, la qual cosa fa necessari l'ús d'estratègies: l'organització dels recursos disponibles amb la finalitat d'assolir un objectiu, que implica prendre decisions conscients per tal d'actuar d'una manera o altra.

Tant el MCER (Marc Comú Europeu de Referència) com la present programació volen donar suport a un model obert pel que fa a les diferents teories metodològiques. El professor, i l'alumnat, han de tenir en compte els processos involucrats en l'aprenentatge de les llengües i aplicar-los en els diferents àmbits d'actuació mitjançant la selecció de materials, la proposta d'activitats i l'avaluació dels continguts, l'aplicació dels procediments adients i el desenvolupament de l'aprenentatge autònom.

1.1. Les estratègies d'aprenentatge

A banda del component estratègic de la competència comunicativa, s'activen les estratègies d'aprenentatge: les activitats conscients i intencionals que guien les accions que s'han de seguir per aconseguir determinats objectius d'aprenentatge:

- Estratègies metacognitives: planificació, control i avaluació de la pròpia cognició.
- Estratègies cognitives: integració del contingut nou en el coneixement previ.
- Estratègies de mediació social: disposició afectiva i motivacional davant l'aprenentatge.

1.2. Orientacions metodològiques

Així doncs, es pretén que l'aprenent, com a (futura) persona usuària de l'idioma, arribi a ser capaç, dins els context de cada nivell, de posar en joc les competències per dur a terme activitats lingüístiques de comprensió, producció i coproducció, i mediació, tot activant les estratègies més adequades per fer-ho.

En conseqüència, la metodologia que s'adopti per atènyer aquest objectiu hauria de ser-hi coherent i complir una sèrie de principis:

- Considerar la globalitat de les competències: les generals i, en particular, la comunicativa.
- Desenvolupar els quatre components de la competència comunicativa.
- Integrar totes les habilitats: llegir, escoltar, parlar, escriure i mediar.
- Fer èmfasi en l'eficàcia (assoliment dels objectius comunicatius) i l'adequació (ajustament a la situació) i posar la correcció i la precisió al servei d'aquestes.

- Fer servir materials, mitjans i activitats autèntics o, com a mínim, versemblants, procurant que s'adaptin a les necessitats i els interessos de l'alumnat.
- Promoure gradualment l'aprenentatge autònom i el desenvolupament de les estratègies d'aprenentatge.

Així mateix, i d'acord a l'article 27.1 a) de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes, en el procés d'ensenyament-aprenentatge de llengües es vetllarà per l'eliminació dels prejudicis, els estereotips i els rols segons sexe, per l'orientació sexual o per la identitat sexual construïts segons els patrons socioculturals de conducta assignats a dones i homes, amb la finalitat de garantir, tant a les alumnes com als alumnes, possibilitats de desenvolupament personal integral.

1.3. Les activitats de mediació

Convé aquí fer una menció a la inclusió de les activitats de mediació. Sovint l'ús del llenguatge suposa diferents activitats alhora. La mediació combina la recepció, la producció i la interacció. Així mateix, l'ús del llenguatge va més enllà de la comunicació de missatges: abasta també el desenvolupament i l'articulació d'idees i pensaments i la facilitació de l'entesa entre les persones. Resumint, hom media quan:

- Fa possible la comunicació entre persones que no són capaces, per les raons que sigui, de comunicar-se entre elles directament.
- Fa d'intermediari entre interlocutors que no són capaços d'entendre's, sigui per raons lingüístiques o d'altra naturalesa.

Les activitats de mediació poden implicar o no més d'una llengua, i es refereixen també a la mediació referida a la comunicació i l'aprenentatge i a la intermediació social i cultural.

Val a dir que hi ha una sèrie d'activitats de mediació que, tot i ser importantíssimes, si no centrals, s'ha considerat que, ara per ara, no s'havien d'encabir dins l'avaluació. Així, no s'ha tingut en compte la competència plurilingüe i per això no apareixen en els criteris d'avaluació les activitats de traducció. Tampoc no es planteja, dins l'àmbit de la mediació de la comunicació, l'avaluació de la intermediació ni de la facilitació de la comunicació en situacions conflictives. Tanmateix, aquests tipus de mediació no tenen per què ser exclosos de les activitats d'ensenyament-aprenentatge ni, en conseqüència, de les d'avaluació de seguiment. Ans al contrari: poden constituir una pràctica molt adequada en molts casos, sobretot tenint en compte el context sociocultural de les Illes Balears i les necessitats i interessos de molts dels aprenents, a més de contribuir al desenvolupament de la consciència intercultural, que és un dels objectius d'aquests ensenyaments.

2. DESENVOLUPAMENT DE LES COMPETÈNCIES

Aquests aspectes ens conviden a contemplar l'aprenentatge dels idiomes des d'un enfocament comunicatiu i pràctic amb l'objectiu de desenvolupar tasques de complexitat progressiva. Aquest progrés en la competència comunicativa comporta el desenvolupament d'altres competències, a fi de fer front a les situacions comunicatives en que es troben els aprenents.

2.1. La competència comunicativa

La competència comunicativa, que capacita la persona per actuar utilitzant mitjans lingüístics, inclou els següents components:

- Competència lingüística (gramatical, lèxica, fonològica, ortogràfica, semàntica, etc.): el recursos formals i la capacitat d'utilitzar-los.
- Competència sociolingüística: el coneixement i les habilitats necessàries per tractar la dimensió social de l'ús de la llengua (normes de cortesia, formes de tractament, expressions populars, diferències de registres, varietats i accents, etc.)
- Competència pragmàtica (discursiva, funcional i organitzativa): principis segons els quals els missatges s'organitzen i s'utilitzen per a la realització de funcions comunicatives.
- Competència estratègica: aplicació dels principis metacognitius de planificació, execució, control i reparació a les diferents formes d'activitat comunicativa, és a dir, de la recepció, la producció, la interacció i la mediació.

2.2. Les competències generals

Totes les competències humanes contribueixen, d'una manera o una altra, a la capacitat de comunicar-se de l'aprenent. Per tal de realitzar les intencions comunicatives, les persones usuàries de la llengua o els aprenents posen en joc la competència comunicativa i la combinen amb les competències generals, les que no estan directament relacionades amb la llengua:

- Els coneixements declaratius (saber), que inclouen el coneixement del món, el coneixement sociocultural (de la cultura de les comunitats on es parla la llengua) i la consciència intercultural (de les relacions entre les diferents visions del món).
- Les habilitats (saber fer), tant pràctiques, socials, tècniques, professionals o de la vida quotidiana com interculturals (sensibilitat, capacitats de relació, d'intermediació i de superació d'estereotips).
- El saber ser, que integra factors personals lligats a la pròpia personalitat i caracteritzats per les actituds, les motivacions, els valors i les creences.
- El saber aprendre, que inclou la capacitat d'observar i participar en noves experiències, i d'incorporar coneixements nous als que ja existeixen, modificant-los si cal.

Totes aquestes competències no constitueixen una finalitat en si mateixes i s'hauran d'activar a través d'activitats comunicatives en les quals s'integren les destreses de **comprensió, expressió, interacció i mediació**, tenint sempre presents els criteris d'avaluació que s'estableixen per a cada nivell. El material utilitzat haurà de ser variat i autèntic, sempre que sigui possible, per donar resposta a les necessitats reals dels alumnes. Mitjançant aquestes tasques comunicatives, els alumnes, entren en contacte amb la cultura associada als idiomes, aprofundint en els coneixements socioculturals i desenvolupant la seva capacitat crítica a partir de l'anàlisi de les similituds i diferències entre les distintes cultures.

3. ASPECTES A CONSIDERAR

3.1. Tractament de l'error

En els processos de comunicació s'haurà de tenir en compte que els errors formen una part fonamental del procés d'adquisició que experimenta l'alumnat, que es troba en un moment determinat de la seva pròpia seqüència d'aprenentatge dins un sistema que no pertany ni a la L1 ni a la L2, i per tant no s'han de contemplar com aspectes negatius, sinó com a manifestacions d'un estadi *d'interllengua*, que és un estat evolutiu necessari entre els primers intents de parlar i una expressió correcta. Perquè l'alumne comprovi les seves hipòtesis de funcionament de la nova llengua ha de cometre errors, i a partir d'ells es produirà l'aprenentatge. Això no implica que els aspectes gramaticals de la llengua s'han de desatendre, sinó que s'han de programar activitats variades dirigides a la reflexió lingüística, l'enfocament principal de les quals sigui l'ús correcte de la llengua a partir dels errors que es repeteixen sense desviar-nos de l'enfocament cap a la comunicació.

3.2. Tractament del lèxic

L'adquisició del lèxic constitueix una part fonamental en el procés d'aprenentatge d'una llengua; per aquesta raó s'ha de plantejar de forma sistemàtica i adequada. S'hauran de tenir en compte els factors següents:

- La distinció entre vocabulari actiu i passiu. El primer constituirà el corpus bàsic productiu.
- La contextualització del lèxic.
- L'establiment de relacions mitjançant àrees i operacions semàntiques.
- El reciclatge freqüent.
- L'ús d'estratègies per a l'aprenentatge i memorització del vocabulari.
- La combinació d'aquest aprenentatge amb un lèxic més ampli d'adquisició.
- La relació entre vocabulari i discurs.

Els mètodes utilitzats poden ser variats i dependran dels estils d'aprenentatge individuals.

3.3. Paper de l'alumnat i del professorat

L'enfocament adoptat pel MECR implica una forma nova de considerar els rols tant del professor com de l'alumne. En un enfocament tradicional el professor assumeix el paper d'expert que dirigeix, controla i avalua les activitats. Un model alternatiu neix de l'enfocament cap a l'acció i contempla un aprenent que arribarà a adquirir la capacitat d'iniciar el discurs, interrompre'l, acabar-lo i discutir lliurement les opinions. En aquest enfocament tant l'aprenent com el professor es converteixen en mediadors, impulsors, motivadors i monitors del processos d'aprenentatge, al mateix temps que es relacionen com a membres d'un equip.

3.4. Desenvolupament de la capacitat d'aprenentatge autònom

A partir dels rols esmentats es deriva la necessitat que l'alumnat desenvolupi gradualment l'aprenentatge autònom, basat en el principi que els aprenents han de prendre la màxima responsabilitat possible en el seu propi procés d'aprenentatge i controlar-lo progressivament. També han de prendre consciència de les seves etapes de desenvolupament, tant dins com fora de la classe.

Per tal que aquesta capacitat es desenvolupi convé tenir en compte les següents pautes:

- L'acceptació de la responsabilitat per part de l'alumnat i del professorat.

- L'enteniment dels aspectes que comporta el procés d'aprenentatge.
- La identificació dels objectius d'aprenentatge.
- La identificació dels coneixements inicials de l'alumne.
- L'exploració de les idees pròpies dels alumnes.
- La identificació del tipus de lectura extensiva adequada.
- La identificació de la demanda de models escrits útils per a l'alumnat.
- L'oferiment d'oportunitats de *feedback* oral o escrit.

3.5. Utilització dels llibres de text

El llibre de text ha de ser utilitzat com un recurs més per aconseguir cobrir els objectius i continguts marcats a la programació. Entenem el llibre de text com una eina útil per a canalitzar la transmissió dels continguts específics assenyalats per a cada nivell i punt de referència per a l'alumne, però de cap manera l'únic.

Es considera sempre necessària la utilització a l'aula d'un material complementari que ajudi al desenvolupament de les competències i a l'exercici de les diferents destreses lingüístiques dins del procés d'aprenentatge.

3.6. Les noves tecnologies i la plataforma Classroom

La introducció i l'ús de les noves tecnologies (TIC) en l'aprenentatge dels idiomes és avui dia imprescindible. Per a les EOI és un repte que requereix una infraestructura tecnològica cada vegada més adequada a les necessitats dels estudiants i una formació del professorat en relació amb aquests canvis. La introducció de les TIC és un impuls cap a la innovació pedagògica, propicia el canvi dels mètodes d'aprenentatge i de la relació professor/alumne. També són una eina atractiva de suport a la docència, poden fomentar l'autonomia en l'aprenentatge, permeten a l'alumne estar en contacte directe a través d'Internet o altres recursos multimèdia amb l'idioma i la cultura de l'idioma que s'estudia. Creiem útil que aquesta introducció de les TIC es realitzi des del principi de l'aprenentatge de l'idioma estudiat, és a dir des del nivell bàsic.

La situació de semipresencialitat causada per la pandèmia Covid-19 ha accelerat aquest procés. El desdoblament de molts de cursos, de manera que l'alumnat només assisteix presencialment a dues de les quatre hores de classe (un dia per setmana enlloc de dos) ha accentuat la necessitat de treball autònom i la responsabilitat de l'alumnat envers el propi aprenentatge. D'altra banda, la reducció de contacte presencial ha fet palesa la necessitat de mitjans de comunicació àgils, tant amb el professorat com entre els propis alumnes. Alumnat i professorat ha fet un esforç per treballar amb la plataforma Classroom, que està resultant una eina molt útil per, entre altres, penjar material de consulta, posar i lliurar tasques i comunicar-se d'una manera senzilla i ràpida.

Possibles activitats:

- Orientar l'alumnat sobre l'accés a una selecció de pàgines web d'interès (notícies en la ràdio i la televisió *on-line*, premsa, exercicis d'autocorrecció sobre aspectes formals de la llengua, programes didàctics d'altres centres, entre d'altres).
- Completar les activitats de classe per treballar totes les destreses comunicatives.
- Utilitzar el correu electrònic, els xats i els fòrums amb pautes per motivar l'expressió escrita.
- Orientar l'alumnat a l'hora de buscar informacions a la xarxa.

Les TIC són un mitjà adient, atractiu, motivador i facilitador per a la immersió lingüística o cultural en la llengua objecte d'aprenentatge. No podem ignorar-les en el nostre ensenyament.

3.7. Foment de la lectura

La lectura extensiva és una manera d'ampliar el lèxic, tant productiu com receptiu, i familiaritzar-se amb les estructures gramaticals de la llengua alemanya. A més a més, és una activitat que l'alumne desenvolupa de forma autònoma, sempre amb l'objectiu de millorar la fluïdesa lectora i promoure la confiança en si mateix.

Un currículum d'idiomes que considera la importància de l'estudi autònom no pot ignorar aquesta qüestió. Les següents orientacions poden servir perquè els alumnes d'alemany s'animin a la lectura i llegeixin per plaer i no per obligació:

- No és indispensable que la lectura de textos sigui objecte d'avaluació. Els professors poden comentar en classe els textos llegits i animar els alumnes a fer petites presentacions o feines que hi estiguin relacionades.
- En un programa de lectura, el professor haurà d'assolir el paper de dinamitzador que podrà proposar textos, mantenir un control dels llibres llegits, i fer recomanacions als alumnes. Si l'experiència de la lectura resulta positiva i profitosa, la motivació de continuar llegint serà una conseqüència natural i lògica i aquesta activitat esdevindrà habitual.
- Tant el lèxic com la gramàtica dels textos oferts no ha de representar excessiva dificultat per tal d'evitar un sentiment de frustració.

3.8. El paper de les tasques

L'enfocament que descriu el MECR per a tots els nivells està clarament centrat en l'acció, com ja s'ha esmentat anteriorment. La comunicació i l'aprenentatge suposen la realització d'una sèrie de tasques que s'han de dur a terme. Aquestes tasques es poden definir com qualsevol acció intencionada que una persona considera necessària per aconseguir un resultat concret en el context d'un problema a resoldre, una obligació a complir o un objectiu a assolir.

Aquestes tasques no són exclusivament lingüístiques, encara que comportin activitats lingüístiques i que requereixin la competència comunicativa de les persones. L'assoliment d'aquestes tasques fa necessari l'ús d'estratègies en la comunicació i l'aprenentatge. Sempre que l'acompliment d'aquestes tasques impliqui el desenvolupament d'activitats lingüístiques, caldrà processar textos orals o escrits.

Els temes a tractar poden generar diferents tipus de tasques. Quan es tracta un tema en el llibre de text o quan s'utilitzen altres materials, es pot consultar el llistat de tasques per veure quines poden ser les apropiades.

Freqüentment s'explica que les tasques (reals o pedagògiques) han de simular o reproduir les característiques de les tasques reals fora de l'aula. Això no obstant la comunicació dins l'aula presenta característiques pròpies que cal no oblidar, tan pel que fa al context com al llenguatge que s'utilitza.

A continuació es relacionen una sèrie d'exemples de possibles tasques segons la seva tipologia i que es poden dur a terme en els diferents nivells.

Tipus de tasques	Exemples
Fer llistats (Elaborar llistes o mapes mentals)	Fer recerca de fets, com per exemple un recull de detalls per aclarir una situació. Fer un llistat d'accions a dur a terme quan una persona es trasllada de casa. Llistat d'accions que es poden dur a terme a una ciutat per tal de prevenir la violència. Llistat de característiques personals que es requereixen per ser un bon polític. Esmentar les qualitats necessàries per obtenir un lloc de treball.
Ordenar i classificar (Ordenar dades segons criteris específics)	Seqüenciar accions o successos: ordenar cronològicament els esdeveniments. Classificar ítems segons criteris específics: classificar les millors maneres d'aprendre un idioma. Agrupar per categories: completar una graella amb informació que prové d'un text. Organitzar segons criteris preferents una sèrie de preguntes o comentaris per tal d'organitzar un debat. Escriure un reportatge de notícies organitzant els esdeveniments en ordre cronològic. Ordenar ítems per ordre d'importància, interès o utilitat. Ordenar ítems amb l'objectiu de fer una presentació formal.
Comparar (Buscar semblances i diferències)	Elaborar formes diferents d'acabar una narrativa oberta i comparar resultats. Establir les diferències i semblances entre dos reportatges de dues cadenes de TV que contenen la mateixa notícia. Trobar diferències, com per exemple buscar semblances i diferències entre dues fotos. Escollir les descripcions d'un accident i decidir quina s'adapta millor a un diagrama establert. Associar les indicacions escrites amb el diagrama adient. Comparar les versions d'un mateix esdeveniment. Contrastar sinopsis, tràilers o extractes de pel·lícules. Contrastar conclusions i opinions sobre la mateixa pel·lícula.
Solucionar problemes (Utilitzar la capacitat intel·lectual i de raonament)	Decidir maneres en que es podria organitzar l'ajuda a països del tercer món. Resoldre problemes de lògica. Resoldre problemes de la vida real, com per exemple els consells que donaries a una persona que ha de viatjar sola a un país exòtic. Elaborar un informe sobre pàgines web útils per a l'aprenentatge d'un idioma. Triar alternatives, com ara possibles formes d'acabar una narrativa. Concloure una història que no té final. Fer un estudi de les característiques de diversos grups juvenils actuals.

Compartir experiències (Parlar lliurement sobre un mateix i les experiències amb altres i posar en pràctica les activitats socials)	Parlar dels amics/amigues. Expressar opinions sobre programes de TV. Contar anècdotes. Parlar d'experiències del passat que no han estat positives i compartir les amb altres persones intentant arribar a conclusions comuns. Parlar d'objectes de la nostra propietat i descriure'ls. Parlar de rutines del passat. Intercanviar idees sobre programes de televisió o pel·lícules. Parlar sobre la nostra personalitat i la dels altres. Explicar a la classe una experiència memorable que inclogui detalls vertaders i falsos. Els alumnes han de determinar la verosimilitud del que s'ha dit i raonar les conclusions.
Tasques creatives (Organitzar projectes que inclouen feines en grups d'alumnes per assolir un treball creatiu)	Fer escrit de tipus narratiu, com ara escriure una història basada en un text. Organitzar projectes utilitzant els mitjans de comunicació: dissenyar un anunci d'un producte. Escriure una història totalment imaginada. Fer entrevistes a persones que treballen a oficines turístiques a les nostres illes per tal de detectar els interessos dels nostres visitants. Parlar amb persones grans sobre els canvis que han tingut lloc a la nostra societat. Produir i col·laborar amb una revista de l'escola. Dissenyar un programa de ràdio senzill. Planificar una entrevista de treball que es sembli a la que pot tenir lloc a la vida real. Predir situacions en les quals es poden trobar les persones que sol·liciten una feina. Dissenyar un producte nou i buscar formes de presentar-lo al mercat internacional.

NIVELL BÀSIC A1

I. DEFINICIÓ I OBJECTIUS

DEFINICIÓ DEL NIVELL

Els ensenyaments de Nivell Bàsic A1 tenen com a referència el nivell A1 (nivell inicial) del Marc Comú Europeu de Referència.

Capaciten l'alumnat per fer un ús molt simple de l'idioma per intervenir i actuar de manera molt senzilla, tant receptivament com productivament, oralment i per escrit, comprenent i produint textos molt breus sobre aspectes elementals i molt concrets de temes generals i situacions de la vida quotidiana referents als àmbits personal i públic. Requereix l'adquisició progressiva de lèxic, expressions i estructures d'ús freqüent necessaris per processar aquests textos.

En aquest nivell, l'aprenent ha de poder interactuar d'una manera simple en situacions quotidianes de contingut predictable (preguntar i respondre preguntes sobre ell mateix, sobre el lloc on viu, sobre la gent que coneix i les coses que té; iniciar declaracions simples i reaccionar-hi en les àrees relatives a les necessitats immediates o a temes molt familiars) utilitzant sobretot, però no exclusivament, un repertori lèxic limitat i memoritzat de frases determinades per a situacions específiques.

OBJECTIUS DELS ENSENYAMENTS DE NIVELL BÀSIC A1

Adquirir la capacitat de:

- a) Utilitzar les habilitats lingüístiques bàsiques, tant receptives com productives, per satisfer necessitats comunicatives immediates i interactuar o mediar d'una manera senzilla en contextos familiars, amb l'ajut del context i la col·laboració dels interlocutors.
- b) Integrar les experiències i coneixements previs, tant lingüístics com socioculturals, en l'aprenentatge de l'idioma.
- c) Aprofitar les ocasions d'exposició a l'idioma per comprovar el seu progrés en l'aprenentatge.
- d) Desenvolupar les estratègies que permetin fer front a les dificultats importants de comunicació en els contextos més habituals.
- e) Identificar i desenvolupar les estratègies que permetin avaluar i continuar el procés d'aprenentatge de l'idioma.
- f) Prendre consciència dels elements o situacions diferents dels de la pròpia llengua i cultura que poden afectar-ne l'ús.

OBJECTIUS DEL NIVELL

Per a cada tipus d'activitat, l'objectiu general defineix l'abast, les limitacions i les condicions que s'apliquen a tots els objectius específics.

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Comprendre el sentit general i la informació essencial de discursos: - contextualitzats; - sobre assumptes coneguts; - en llengua estàndard i planera; - articulats clarament i a velocitat molt lenta, en bones condicions acústiques; - preferiblement amb ajuda d'imatges o gestos; - amb possibilitat de demanar d'aclariments o repeticions.	a) Captar el tema i identificar el contingut més rellevant d'anuncis i missatges públics. b) Comprendre la informació essencial en transaccions i gestions que es produeixen cara a cara (per exemple: registrar-se en un hotel, fer compres o inscriure's en un curs) c) Participar en converses sobre l'àmbit personal i els assumptes quotidians o d'immediata rellevància i comprendre el sentit general i la informació essencial del que s'hi diu. d) Identificar el tema i comprendre informació específica molt senzilla i predictable de fragments breus de programes de televisió o d'altres mitjans audiovisuals.

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Identificar i comprendre el sentit general i la informació essencial explícita i predictable de textos escrits: - breus; - senzills i clarament ordenats; - contextualitzats (preferiblement amb imatges o il·lustracions); - escrits en llengua estàndard i registre neutre; - amb vocabulari d'ús freqüent; - sobre assumptes coneguts; - amb possibilitat de relectura.	a) Identificar el propòsit i comprendre els aspectes més rellevants i predictibles de rètols, anuncis o cartells d'espais o serveis públics. b) Copsar la intenció comunicativa i comprendre el sentit general de notes o missatges que contenen informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana. c) Comprendre la informació essencial de la correspondència personal breu (missatges de text, correus electrònics, targetes postals, etc.) sobre aspectes de la vida quotidiana. d) Localitzar i comprendre informació específica senzilla i predictable continguda en escrits formals breus de caràcter pràctic (confirmació d'una reserva, informació sobre un curs, etc.). e) Identificar el contingut general i localitzar informació específica molt simple de materials informatius o publicitaris (fullets, prospectes, plànols, menús, llistes, horaris, pàgines web, etc.) amb format reconeixible, preferentment acompanyades d'imatges o esquemes f) Comprendre indicacions bàsiques per omplir fitxes i impresos.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Comunicar informació essencial mitjançant textos orals: - molt breus; - d'estructura senzilla; - sobre aspectes quotidians o d'interès immediat; - encara que l'accent, les pauses i vacil·lacions en limitin l'abast; - acompanyats, si cal, de recursos i llenguatge no verbal; - comptant amb la col·laboració dels interlocutors.	a) Usar fórmules habituals de cortesia (saludar, acomiadar-se, presentar, agrair, disculpar-se, mostrar interès, etc.) i respondre-hi. b) Fer intervencions molt breus, preparades prèviament, com ara presentar-se o presentar altres persones. c) Parlar molt breument d'un mateix, de la pròpia experiència o necessitats de l'àmbit personal quotidià i immediat, i interessar-se per les dels interlocutors. d) Prendre part en transaccions i gestions senzilles intercanviant dades molt concretes (dades personals, nombres, quantitats, preus, dates i horaris, etc.), així com en la comunicació essencial sobre béns i serveis quotidians (restaurants, transports, etc.). e) Respondre preguntes bàsiques i directes sobre aspectes personals.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Transmetre dades o informacions concretes per escrit (per exemple, emplenant formularis) i escriure textos: - molt breus; - amb una organització elemental; - amb un repertori i un control limitats de lèxic i estructures; - sobre aspectes concrets i quotidians.	a) Escriure notes i anuncis i prendre notes de missatges relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana. b) Escriure correspondència personal (missatges de text, postals, correus electrònics breus, etc.), amb patrons predeterminats o molt habituals, per tractar temes relacionats amb l'entorn. c) Fer descripcions succintes de persones, objectes o llocs. d) Emplenar formularis, qüestionaris o fitxes que requereixin dades personals (nom, nacionalitat, adreça, etc.).

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Transmetre a tercers informació senzilla i predictable d'interès immediat continguda en textos breus i senzills, com ara senyals, pòsters, programes, fullets, etc.	a) Comunicar amb paraules senzilles i gestos les necessitats bàsiques d'un tercer en una situació determinada. b) Fer oralment traduccions aproximades de paraules i expressions incloses en senyals, pòsters, programes, fullets, etc. c) Fer llistes de noms, números, preus i altres dades molt senzilles d'interès immediat. d) Traduir, tot consultant un diccionari o altres recursos, mots o expressions, encara que no sempre se'n seleccioni l'accepció adequada. e) Mostrar, amb paraules i llenguatge no verbal, interès sobre una idea o un tema.

II. COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

1. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la comprensió, a la producció i a la coproducció de textos orals i escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics:

1.1. Continguts socioculturals

1.1.1. Llenguatge no verbal: cinèsica, mímica i proxèmica

- gestualitat com a suport de la comunicació verbal
- gestos d'aprovació o desaprovació

1.1.2. Vida quotidiana i les seves condicions

- relacions familiars i generacionals: vincles
- normes fonamentals de cortesia (salutacions , acomiadaments i agraïments)
- concepte de puntualitat
- cultes principals
- horaris d'àpats
- horaris dels establiments i comerços
- fórmules habituals de compra i pagament
- horaris i puntualitat
- tipologia general dels habitatges
- hàbits de salut i higiene en general

1.1.3. Lleure i cultura

- activitats d'oci més populars
- festivitats i cerimònies tradicionals més rellevants

1.1.4. Geografia

- territoris i àmbits més importants en què s'usa la llengua
- ciutats i llocs més significatius
- el clima i les diferents estacions de l'any: temperatures i fenòmens naturals més rellevants

1.2. Continguts sociolingüístics

Cortesia lingüística i convencions:

- salutacions i comiats: selecció i ús segons el moment del dia
- presentacions de persones: fórmules genèriques
- formes de tractament genèriques
- fórmules a l'hora de demanar preu i de pagar
- fórmules per demanar per algú
- fórmules de cortesia per sol·licitar permís, ajuda, un servei o producte, expressar agraïment, demanar perdó
- fórmules de felicitació per aniversaris, onomàstiques, dates assenyalades
- convencions bàsiques de la correspondència personal: salutacions i comiats

2. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Estratègies d'identificació: - Deducció del significat de mots desconeguts referits a accions o objectes concrets a partir del context o d'imatges o icones. - Reconeixement de marques quantitatives (nombres,...) o valoratives (bo, dolent, etc.)	Estratègies d'identificació: - Deducció del significat de mots desconeguts referits a accions o objectes concrets a partir del context o d'imatges o icones. - Reconeixement de marques quantitatives (nombres,...) o valoratives (bo, dolent, etc.)

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Estratègies de planificació: - Adaptació del missatge als recursos lingüístics disponibles. Estratègies d'interacció: - Indicació, mitjançant mots, entonació o gestos, que (no) se segueix la conversa. - Ús de gestos per complementar mots simples. - Utilització de gestos per a expressar acord o desacord.	Estratègies de planificació: - Adaptació del missatge als recursos lingüístics disponibles.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ
Estratègies de relació amb els coneixements previs: - Indicació de la relació entre una informació i una de coneguda pels interlocutors. Estratègies de descomposició de la informació: - Destriar informació d'interès immediat en textos senzills i breus com ara senyals, anuncis, fullets, etc. Estratègies d'adaptació del discurs: - Paràfrasi mitjançant paraules senzilles i llenguatge no-verbal.

3. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Reconeixement i realització de les funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua segons l'àmbit i el context comunicatiu:

3.1 Actes fàtics o solidaris (socialitzar)

- Saludar, respondre a una salutació i acomiadar-se.
- Presentar-se, fer presentacions i respondre a una presentació.
- Donar les gràcies, respondre a un agraïment i demanar disculpes.
- Verificar que s'ha entès un missatge.
- Atraure l'atenció.
- Felicitar i respondre a una felicitació.
- Acceptar o rebutjar una invitació.

3.2 Actes assertius (donar i sol·licitar informació):

- Donar i demanar dades personals.
- Demanar i donar informació identificació, preus i hora.

- Preguntar i dir a qui pertany alguna cosa.
- Referir-se a accions habituals o del món present.
- Referir-se a accions que succeeixen en el moment que es parla.
- Descriure persones, objectes i, situacions.
- Descriure el temps atmosfèric.
- Narrar i preguntar sobre un fet o succés passat.

3.3 Actes expressius (expressar i valorar actituds i opinions):

- Expressar gustos i preferències.
- Expressar coneixement o desconeixement.
- Manifestar interès o desinterès.
- Expressar acord o desacord.

3.4 Actes directius (persuadir, convèncer. Propòsits d'acció):

- Demanar, concedir o denegar permís per fer alguna cosa.
- Oferir i demanar ajuda, acceptar-la i rebutjar-la.
- Demanar de repetir, explicar o parlar a poc a poc.
- Preguntar i expressar el significat o la traducció d'una paraula o expressió.
- Suggestir activitats i reaccionar davant suggeriments.
- Concertar una cita, quedar amb algú.
- Demanar i donar la paraula, interrompre, deixar parlar, etc.

4. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i comprensió i aplicació de models contextuais i patrons textuais elementals.

4.1. Context

4.1.1. Característiques del context:

- segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica
- segons els participants (relacions, intenció comunicativa)
- segons la situació (lloc, temps)

4.1.2. Expectatives generades pel context:

- tipus textual
- tema i contingut
- patrons sintàctics, lèxics, fonetico-fonològics i ortotipogràfics

4.2. Organització i estructuració del text:

4.2.1. Segons macrofunció textual

- Seqüència dialogal: seqüències fàtiques d'iniciació i cloenda simples, seqüències transaccionals breus.
- Seqüència descriptiva (persones, objectes, llocs, accions) amb punt de vista objectiu: ancoratge i aspectualització (seqüència de trets o elements).

4.2.2. Progressió temàtica

- progressió per tema constant (el tema es manté)

- llista d'elements

4.3. Cohesió

a) Elements prosòdics [textos orals]:

- entonació declarativa i interrogativa neutres
- pauses

b) Elements ortotipogràfics [textos escrits]:

- puntuació: en separació de frases, paràgrafs i elements d'una enumeració
- signes d'interrogació i exclamació
- disposició en paràgrafs
- identificació d'abreviatures dins el context

c) Mecanismes de referència:

- dixi (demostratiu, adverbis de lloc i temps, etc.)
- anàfora (pronoms personals, demostratiu, possessius)
- cohesió lèxica (repetició exacta)

d) Connexió textual:

- operadors discursius: addició (continuïtat), exemplificació
- en la producció i coproducció: l'organització pot suplir la manca de connectors

e) Interacció:

- recursos d'iniciació i cloenda el discurs simples i d'àmbit general

4.4. Gèneres textuais

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ORALS
Interacció: - preguntes i respostes simples sobre informació personal o factual i situacions quotidianes - converses molt simples i curtes de l'esfera social i quotidiana Informació: - indicacions molt simples per arribar a un lloc - missatges personals en un contestador - sol·licitud d'instruccions per arribar a un lloc o per fer una activitat senzilla Exposició: - narració curta de fets sobre temes corrents (anècdota, excusa, etc.) - presentació i descripció succinta de persones, objectes i situacions	Interacció: - preguntes simples sobre informació personal i situacions quotidianes - converses molt simples i curtes de l'esfera social i quotidiana entre terceres persones Informació: - indicacions molt simples per arribar a un lloc - missatges personals en un contestador - anuncis en serveis i locals públics - instruccions del professorat Exposició: - narració de fets curts sobre temes corrents (anècdota, notícia, etc.) Representacions o emissions audiovisuals (identificació del tema i alguns detalls essencials): - butlletins meteorològics - anuncis publicitaris - resultats esportius - extractes d'altres emissions de ràdio o televisió (p. ex.: receptes de cuina simples, resultats de la loteria...)

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Informació personal: - fitxes i formularis (emplenar) - qüestionaris senzills Àmbit privat: - targetes postals - invitacions - missatges de text - llistes (de telèfons, contactes, alumnes...) - cartes i correus electrònics personals	Informació personal: - targetes de visita - carnets d'identitat, passaports, etc. - fitxes d'inscripció - certificats (dades i objecte) - butlletins de notes Escrips públics: - etiquetes de productes de primera necessitat (en context) - rètols i senyalitzacions d'espais públics senzills - noms de carrers i altres llocs públics - horaris i calendaris - llistes (de telèfons, contactes, alumnes...) - tiquets que caixa - plànols i itineraris senzills de transports públics - cartells i pòsters amb elements visuals - bitllets de transport - publicitat senzilla - anuncis breus (immobiliaris, agenda escolar) Lleure: - menús senzills - programes senzills de manifestacions culturals i esportives - fulletons i tríptics turístics senzills - prospectes i catàlegs senzills Instruccions: - instruccions dels llibres de text del nivell - instruccions d'ús senzilles - normes d'ús Textos informatius - comunicats (àmbit escolar) Prensa - rúbriques de diaris i revistes (portades, seccions, sumaris, titulars, peus de foto...) - horòscops - notícies d'actualitat molt breus (de diaris, revistes, llocs web...) Àmbit privat - targetes postals - invitacions - missatges de text - apunts breus en xarxes socials - cartes i correus electrònics personals senzills i curts

5. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Aquests continguts s'han d'adequar al domini de la morfosintaxi que el seu ús requeresqui, la qual cosa en pot limitar l'abast, i s'han d'interpretar atenent a les competències funcional i discursiva que s'especifiquen per al nivell.

5.1. Identificació personal:

Nom:

- noms de pila i hipocorístics d'àmbit general
- cognoms, patronímics i matronímics
- sobrenoms
- formes de respecte o cortesia
- nom de les lletres i els diacrítics

Domicili:

- noms de vies
- ciutats importants
- països

Telèfon i adreces electròniques:

- números cardinals de 0 a 10
- seqüenciació dels números de telèfon
- nom dels símbols habituals (@, /, etc.)

Altres dades personals:

- lloc i data de naixement
- edat
- sexe
- estat civil

Nacionalitat:

- gentilicis

Origen:

- països

Ocupació:

- noms d'oficis (segons necessitats)
- llocs on es fa feina

Educació:

- tipus genèrics de centre
- tipus genèrics d'estudis
- assignatures genèriques

Família:

- noms de parentiu pròxim

Preferència i aversió (graus bàsics)

5.2. La casa, la llar i l'entorn:

Allotjament:

- tipus genèrics d'allotjament permanent

Instal·lacions i estris de la llar:

- mobiliari bàsic

- parament bàsic (p. ex.: roba de llit, coberts, etc.)
- equipament bàsic (p. ex.: *rentadora*)

Entorn:

- tipus genèrics de localitat
- tipus d'equipament urbà (p. ex.: *parc*)
- elements geogràfics (p. ex.: *riu*)

Flora i fauna:

- animals domèstics i de companyia
- noms d'animals habituals

Clima:

- fenòmens meteorològics comuns

5.3. La vida diària:

Vida domèstica:

- rutines diàries
- àpats
- feines domèstiques regulars

Festivitats:

- noms de festivitats d'àmbit general (p. ex.: *cap d'any*)

5.4. El lleure:

Lleure:

- moments de lleure
- activitats (p. ex.: *fer una copa*)

Aficions:

- tipus d'aficions
- camps d'interès personal

Entreteniment:

- mitjans de comunicació (*radio, TV, diari, revista, etc.*)
- equipament tècnic de comunicació bàsic (p. ex.: *TV*)
- productes i programes audiovisuals (p. ex.: *pel·lícula*)

Món intel·lectual i artístic:

- objectes i esdeveniments (p. ex.: *llibre, concert*)
- activitats (p. ex.: *llegir*)
- tipus de música (p. ex.: *clàssica, rock, etc.*)
- instruments musicals molt comuns (p. ex. *piano, guitarra, etc.*)

Esport i activitat física:

- esports molt comuns (p. ex. *tenis, futbol, etc.*)

5.5. Les relacions humanes**Vida social:**

- coneixences (p. ex.: *amic, col·lega*)
- relacions (p. ex.: *convidar, regalar*)
- esdeveniments (p. ex.: *fešta*)

5.6. Transport i viatges:**Transports:**

- tipus de vehicle
- tipus de via

Turisme:

- llocs i localitzacions
- activitats
- noms d'elements d'interès (p. ex.: *catedral*)
- documentació bàsica
- noms de ciutats, països, continents

Allotjament:

- establiments d'allotjament turístic
- dependències genèriques

5.7. Comerç:**Establiments:**

- tipus d'establiment
- accions bàsiques (p. ex.: *pagar*)
- pesos i mesures
- béns de consum poc específics

Preu i qualitat:

- diners, monedes i fraccions
- accions relacionades amb el pagament (p. ex.: *canvi*)

5.8. Alimentació**Menjars:**

- àpats
- tipus de menjars i begudes (p. ex.: *sandvitx, cafè*)
- tipus genèrics d'aliments

Restauració:

- tipus genèrics d'establiments

5.9. Serveis**Correus i telecomunicacions:**

- instal·lacions (p. ex. *oficina de correus*)

Seguretat ciutadana:

- forces de seguretat i els seus agents

6. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS INTERCULTURALS

Aplicació dels coneixements, habilitats i actituds interculturals que permetin realitzar activitats de mediació en situacions molt familiars i senzilles (coneixements culturals molt generals, posada en relació, respecte):

6.1. Coneixements**La llengua com a sistema semiològic:**

- Relació arbitrària i convencional entre el significat i el significat.
- Significat diferent de significants idèntics o semblants en llengües diferents.

Llengua i societat:

- Pertinença dels individus a una o més comunitats lingüístiques.
- Diversitat lingüística del propi entorn.

Comunicació verbal i no verbal:

- Existència de formes de comunicació no lingüística.

- Procediments lingüístics que faciliten la comunicació (simplificació, reformulació, internacionalismes, etc.).
- Estatus particular del parlant al·lòglota (necessitat d'ajuda, paper de mediador...).

Evolució de les llengües: Existència de préstecs lingüístics (internacionalismes)

Pluralitat, diversitat, multilingüisme i plurilingüisme: Consciència de la pluralitat lingüística: sistemes d'escriptura.

Semblances i diferències entre les llengües:

- Diversitat de sistemes fonètics/fonològics i prosòdics (sons i patrons que es distingeixen o no segons la llengua/varietat).
- Diversitat en l'organització dels enunciats (sintaxi).
- Diversitat dels sistemes d'escriptura: tipus d'escriptura, alfabet, correspondències so-grafia, convencions, etc.

Diversitat dels sistemes de comunicació verbal i no verbal: funcionament de determinats actes de parla (salutacions, fórmules de cortesia, etc.).

Adquisició/aprenentatge de llengües:

- Consciència del procés d'aprenentatge d'una llengua: actituds davant els errors propis i aliens, naturalesa oberta del procés, etc.
- Paper de les altres llengües conegudes en l'aprenentatge d'una llengua: analogies, semblances, etc.
- Pertinença i necessitat d'adaptació de les estratègies d'aprenentatge segons l'objectiu.

Cultura: Diversitat i complexitat de les cultures.

Relacions interculturals: Consciència que els altres poden interpretar el nostre comportament de manera diferent de com ho fem nosaltres.

Diversitat de les cultures: Pluralitat de pràctiques i costums culturals.

6.2. Actituds

Atenció envers els signes verbals i no verbals de la comunicació.

Sensibilitat envers la pròpia llengua i cultura i les d'altri.

Acceptació:

- De la diferència: superació de les reticències envers l'altre/el que és diferent.
- Que les altres llengües/cultures poden funcionar de manera diferent de les pròpies.
- De l'alternança de codi entre parlants que comparteixen un repertori plurilingüe.

Obertura envers l'alteritat.

Respecte envers:

- Les diferències i la diversitat.
- La dignitat de totes les llengües i els éssers humans.

Disposició a ésser considerat un estrany.

Desig de:

- Entrar en contacte amb altres persones / altres cultures.
- Ajudar i acceptar ajuda de persones d'altres cultures.
- Aprendre dels altres.

Voluntat de relativitzar les evidències respecte a la pròpia llengua/cultura per comprendre el funcionament de les altres.

Flexibilitat envers les diferents maneres de percebre, expressar-se i comportar-se.

Familiarització amb les semblances/diferències entre llengües/cultures.

Assumpció de la compatibilitat entre l'orgull per la pròpia identitat i el respecte envers les altres.

6.3. Habilitats

Observació i anàlisi:

- Aïllar/segmentar sons i síl·labes.
- Aïllar/segmentar unitats gràfiques (lletres, afixos, lexemes, mots...).
- Establir correspondències entre grafies i sons.
- Relacionar formes i funcions pragmàtiques.

Identificació:

- Identificar auditivament un morfema o un mot.
- Identificar signes gràfics elementals.
- Identificar préstecs o internacionalismes.

Comparació:

- Identificar semblances i diferències gràfiques (signes, morfemes, sistemes d'escriptura).
- Percebre la proximitat lèxica directa.
- Comparar relacions so-grafia en diverses llengües.

Aprofitament del coneixement lingüístic: Identificar bases de transferència (elements d'una llengua que permeten la transferència de coneixements entre llengües o dins una mateixa llengua).

Interacció: Activar la parla bi/plurilingüe quan ho requeresqui la situació comunicativa.

7. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS	ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS
I. L'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau) 1. L'entitat a) Substantius Classes: - comuns i propis - noms compostos („Komposita“): substantiu+substantiu (<i>das Wörterbuch</i>) - col·lectius (<i>die Familie</i>) - de lloc - comptables i incomptables (<i>das Geld, das Obst, die Milch</i>) Flexió de gènere i nombre: - cas: nominatiu, acusatiu i datiu - nombre: singular i plural. Formació del plural, substantius només amb forma de plural: <i>die Eltern, die Leute, die Ferien</i> - gènere gramatical i natural: masculí, femení i neutre. El gènere dels noms geogràfics (<i>die Schweiz, die Türkei</i>) - la formació del femení en substantius de professions. El sufix „-in“: <i>der Lehrer/ die Lehrerin</i> - diminutiu: -chen (<i>das Mädchen, ein bisschen</i>) b) Pronoms personals: - en nominatiu i acusatiu (i datiu): <i>Ich wohne in Berlin; sie kennt ihn, er hilft ihr</i> - en datiu només en expressions idiomàtiques: <i>Wie geht's dir?</i> - pronom impersonal <i>es (als Pro-Form): Wo ist das Buch? Es liegt hier</i> c) Pronoms demostratius: - <i>dieser, dieses, diese</i> (ús díctic) - <i>der, das, die</i> (<i>Welcher Mantel ist deiner? – Der</i>) 2. L'existència a) Verbs:	I. L'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau) 1. L'entitat a) Substantius Classes: - comuns i propis, - noms compostos („Komposita“): substantiu+substantiu (<i>das Wörterbuch</i>), verb+substantiu (<i>die Waschmaschine</i>), adjectiu+substantiu (<i>der Rotwein</i>) - col·lectius (<i>die Familie</i>) - de lloc - comptables i incomptables (<i>das Geld, das Obst, die Milch</i>) Flexió de gènere i nombre: - cas: nominatiu, acusatiu i datiu - “feste Wendungen”: <i>in der Türkei, in der Schweiz; in den USA, Ich fahre mit dem Auto,</i> - nombre: singular i plural. Formació del plural substantius només amb forma de plural: <i>die Eltern, die Leute, die Ferien</i> - gènere gramatical i natural: masculí, femení i neutre. El gènere dels noms geogràfics (<i>die Schweiz, die Türkei</i>),. El gènere dels rius (<i>die Donau, die Elbe, die Seine</i>, però: <i>der Rhein, der Main</i>) - la formació del femení en substantius de professions. El sufix „-in“: <i>der Lehrer/ die Lehrerin</i> - la formació del femení en substantius de professions, amb canvi fonètic („Umlaut“): <i>der Koch/ die Köchin; der Arzt/ die Ärztin</i> - diminutiu: -chen i -lein b) Pronoms personals: - en nominatiu, acusatiu i <u>datiu</u> - pronom impersonal <i>es (als Pro-Form): Wo ist das Buch? Es liegt hier</i> c) Pronoms demostratius: - <i>dieser, dieses, diese</i> (ús díctic i anafòric) - <i>der, das, die</i> (<i>Welcher Mantel ist deiner? – Der</i>) 2. L'existència a) Verbs:

- adv. + sein (nicht): hier, da ist (nicht); Er ist weg - es gibt + Akk b) Determinants (Artikelwörter) - l'article: definit (<i>der, die, das</i>) i indefinit (<i>ein-, eine, ein</i>), negatiu (<i>kein-, keine, kein</i>), en nominatiu i en acusatiu - Nullartikel: <i>er spielt () Gitarre</i> 3. La pertinença a) Expressió de la pertinença: - amb von + substantiu: <i>Das ist das Fahrrad von Peter</i> b) Possessius: - prenominals, en nominatiu i acusatiu: <i>mein-, dein-, sein-, ihr-, unser-, ...</i> (singular i plural) 4. La quantitat: Quantificadors: - numerals cardinals - numerals fraccionaris: <i>halb</i> - quantitativus: <i>viel, nichts, etwas, alles, wenig, viele, sehr, ganz</i>, zu + Adj.: (<i>sehr/ganz gut; zu teuer</i>) -interrogatiu: <i>Wie viel (e)?</i> 5. La qualitat a) Adjectius: - amb funció predicativa <i>Sie ist nett; Ist der Film gut?</i> - amb funció adverbial: <i>Sie sind falsch gefahren</i> b) Derivació: - nom/verb, adjectiu - gentilicis habituals: <i>der Spanier, der Japaner, der Deutsche, der Franzose</i> 6. El grau a) Quantitatiu: Amb <i>sehr</i>, zu: <i>Du bist sehr schön; Die Wohnung ist zu klein</i>	- adv. + sein (nicht): hier, da ist (nicht); Er ist weg - es gibt + Akk - los sein - fehlen, brauchen, passieren b) Determinants (Artikelwörter) - l'article: definit (<i>der, die, das</i>) i indefinit (<i>ein-, eine, ein</i>), negatiu (<i>kein-, keine, kein</i>), en nominatiu i en acusatiu - Nullartikel: <i>er spielt () Gitarre</i> 3. La pertinença a) Expressió de la pertinença: - amb von + substantiu: <i>Das ist das Fahrrad von Peter</i> - el genitiu saxó: <i>Peters Onkel</i> b) Possessius: - prenominals, en nominatiu i acusatiu: <i>mein-, dein-, sein-, ihr-, unser-, ...</i> (singular i plural) 4. La quantitat: Quantificadors: - numerals cardinals i ordinals: <i>der erste, der zweite, der dritte</i> - quantitativus: <i>viel mehr, viel weniger; gar nichts</i> - indefinits: <i>jemand, niemand</i> - universals: <i>alle</i> 5. La qualitat a) Adjectius: - amb funció predicativa <i>Sie ist nett; Ist der Film gut?</i> - amb funció adverbial: <i>Sie sind falsch gefahren</i> b) Derivació: - afixos molt comuns: <i>-ig, -lich-, -isch</i> - gentilicis habituals masculí i femení: (en <i>-er/in</i>) <i>der Spanier/die Spanierin, der Japaner/die Japanerin, der Brasilianer/die Brasilianerin, der Schweizer/die Schweizerin, ...</i>; i altres formes: <i>der/die Deutsche, der Franzose/die Französin, der Grieche/die Griechin</i> 6. El grau Comparatiu: <i>besser als, lieber als, mehr als</i> Superlatiu: <i>am besten, am meisten, am liebsten</i> Quantitatiu: Amb <i>sehr</i>, zu: <i>Du bist sehr schön; Die Wohnung ist zu klein</i>
II. L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició) a) Adverbis de lloc: - els més freqüents: <i>hier, dort, da, unten, oben, links, rechts</i> - adverbí interrogatiu <i>wo?</i>	II. L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició) a) Adverbis de lloc: - <i>hier, dort, da, unten, oben, links, rechts, vorn(e), hinten, draußen</i>

b) Preposicions de lloc: - <i>Wechselpräpositionen (mit Akkusativ oder mit Dativ) - sie wohnt am Marktplatz (als feste Wendung) - Ich komme aus London; Ich wohne bei meiner Freundin (als feste Wendung); Er wohnt in Paris ; Fahren Sie nach Österreich?; zum Flughafen, bitte (als feste Wendung)</i> c) Locucions preposicionals comuns: <i>zu Hause / nach Hause; ins Kino</i>	b) Preposicions de lloc: - <i>Wechselpräpositionen (mit Akkusativ oder mit Dativ)</i> c) Locucions preposicionals comuns: <i>zu Hause / nach Hause; ins Kino</i>
III. El temps 1. Ubicació temporal absoluta - Preposicions de temps: amb hores (<i>um</i>), parts del dia (<i>an/in</i>), mesos (<i>in</i>), estacions (<i>in</i>), anys (<i>in</i>), data (<i>an</i>) etc., <i>Um 3 Uhr; am Morgen/in der Nacht; im Sommer; am Montag; im Jahr 2020; am 16. April</i> 2. Ubicació temporal relativa: adverbis de temps: <i>jetzt, heute, gestern, morgen</i> 3. Ubicació temporal (durada): - <i>von ... bis ...</i> 4. Freqüència: adverbis i locucions de freqüència: <i>immer, jeden Tag, oft, manchmal, nie, ...</i> 5. Relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat) a) Adverbis: - seqüenciació: <i>zuerst, dann, endlich</i> - anterioritat: <i>schon, noch</i> - posterioritat: <i>später</i> - simultaneïtat: <i>jetzt</i> b) Temps verbals: Expressió del present: - present d'indicatiu (<i>Präsens</i>) Expressió del passat: - <i>Präteritum</i> (de <i>sein i haben</i>) 1ª i 3ª persona: <i>war, hatte</i> - <i>Perfekt</i> dels verbs més importants: (<i>gehen, kommen, fahren, schlafen, essen, trinken, machen, ...</i>) Expressió del futur: - <i>Präsens</i> +adverbi o locució adverbial de temps: <i>Morgen gehen wir ins Kino</i>	III. El temps 1. Ubicació temporal absoluta - Preposicions de temps: amb dates assenyalades: <i>Zu /an Weihnachten; Zu Silvester; zu/an Ostern; am Wochenende in den Ferien; im Urlaub</i> 2. Ubicació temporal relativa: locucions adverbials de temps: <i>gestern/heute abend; letztes Jahr,, nächste Woche, nächsten Monat</i> 3. Ubicació temporal (durada): - <i>von ... bis ...</i> 4. Freqüència: adverbis i locucions de freqüència: <i>immer, jeden Tag, oft, manchmal, nie, selten, täglich, (fast) immer/nie, ...</i> 5. Relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat) Adverbis: - seqüenciació: <i>zuerst, dann, endlich , am Anfang, am Ende, am Schluss</i> - anterioritat: <i>schon, noch</i> - posterioritat: <i>später, danach</i> - simultaneïtat: <i>jetzt, nun</i> Preposicions: - anterioritat: <i>vor (vor dem Essen)</i> - posterioritat: <i>nach (nach dem Unterricht)</i> c) Temps verbals: Expressió del present: - present d'indicatiu (<i>Präsens</i>) Expressió del passat: - <i>Präteritum</i> (de <i>sein i haben</i>) 1ª i 3ª persona: <i>war, hatte</i> - <i>Perfekt</i> dels verbs més importants: (<i>gehen, kommen, fahren, schlafen, essen, trinken, machen, ...</i>) Expressió del futur: - <i>Präsens</i> +adverbi o locució adverbial de temps: <i>Morgen gehen wir ins Kino</i>

IV. L'aspecte 1. Puntual: - <i>das Präsens</i> - (<i>das Perfekt</i>) 2. Imperfectiu (progressiu, continu i habitual): - duratiu (Präsens); habitual (Präsens + Zeitangabe) (Präsens + gerade) 3. Incoatiu, terminatiu: <i>fertig sein</i>	IV. L'aspecte 1. Puntual: - <i>das Präsens</i> - (<i>das Perfekt</i>) 2. Imperfectiu (progressiu, continu i habitual): -habitual/duratiu (Präsens); (Präsens + gerade; sein + am/beim + Inf) 3. Incoatiu, terminatiu: <i>dran sein; fertig sein</i>
V. La modalitat Factualitat: <i>Aussagesätze</i> Capacitat: verb <i>können</i> + Inf. Necessitat, desig: verb <i>müssen</i> + Inf ; <i>Konjunhtiv II</i> dels verbs <i>mögen</i> i <i>haben</i> (<i>ich möchte, hätte gern</i>) Obligació: <i>müssen</i> + Inf. Possibilitat: verb <i>können, dürfen</i> + Inf., <i>möglich sein, vielleicht</i> Probabilitat: adverbis i locucions adverbials modals: <i>möglich sein, vielleicht</i> Volició: <i>möcht-</i> ; voluntat: verb <i>wollen</i> + Inf. ; Intenció: verb <i>wollen</i> + Inf. Permis/ Prohibició: <i>dürfen/nicht dürfen</i> + Inf. Verbs en mode imperatiu: <i>nehmen Sie Platz! , Komm rein!</i>	V. La modalitat Factualitat: <i>Aussagesätze</i> Capacitat: verb <i>können,; fähig sein</i> Necessitat, desig: <i>müssen, sollen, brauchen</i> + substantiu Obligació: <i>sollen</i> Possibilitat: verb <i>können, dürfen, möglich sein; es kann sein</i> Probabilitat: adverbis i locucions adverbials modals: <i>möglich sein; vielleicht</i> Volició: <i>möcht-</i> ; voluntat: verb <i>wollen;</i> Intenció: verb <i>wollen; vorhaben zu</i> + Inf. Permis/ Prohibició: <i>dürfen/nicht dürfen</i> + Inf.; <i>verboten sein</i> Verbs en mode imperatiu: <i>nehmen Sie Platz! , Komm rein!</i>
VI. La manera Adverbis i locucions adverbials: - de manera: <i>gut, schlecht</i> - de grau: <i>sehr, so ...</i> - focals: <i>nur, auch, auch nicht, überhaupt nicht</i>	VI. La manera Adverbis i locucions adverbials: - de manera: <i>gut, schlecht</i> - de grau: <i>sehr, so ...</i> - focals: <i>nur, auch, auch nicht, überhaupt nicht</i>
VII. Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions a) Estructura dels predicats verbals: - tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició - el parèntesi verbal („Satzklammer“): posició i distribució (V1...V2): - amb verbs separables (<i>Heute ruft er sie an</i>) - amb verbs modals amb infinitiu (<i>Er kann nicht schwimmen</i>) - amb Perfekt (<i>Ich habe heute lange geschlafen</i>) b) Estructura dels predicats no verbals: - construccions amb <i>sein</i>	VII. Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions a) Estructura dels predicats verbals: - tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició - el parèntesi verbal („Satzklammer“): posició i distribució (V1 ...V2): - amb verbs separables (<i>Heute ruft er sie an</i>) - amb verbs modals amb infinitiu (<i>Er kann nicht schwimmen</i>) - amb Perfekt (<i>Ich habe heute lange geschlafen</i>) b) Estructura dels predicats no verbals: - construccions amb <i>sein</i> c) Oracions subordinades substantives: - oracions amb <i>dass</i>

VIII. L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació 1. L'oració declarativa (afirmativa i negativa): - ordre dels elements - signes afirmatius (<i>ja, doch</i>) - la negació: oracions amb <i>kein + Nomen, nicht + Adj., nie, nichts, niemand</i>; prefix (<i>un</i>) 2. L'oració interrogativa: - interrogatives: ordre de l'oració interrogativa: la posició del verb en oracions interrogatives de resposta <i>ja, nein o doch</i> - oracions interrogatives totals i parcials (<i>W-Frage, Ja/ Nein-Frage</i>) - pronoms i adverbis interrogatius (<i>wer, wann, wie, wie lange, wie oft, warum</i>) 3. L'oració exclamativa: - l'exclamació: <i>Wie + Adj. (Wie schön!)</i> - interjeccions (<i>ach!, na ja!</i>) - oracions exclamatives (<i>Das ist aber schön!</i>) - signes d'exclamació	VIII. L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació 1. L'oració declarativa (afirmativa i negativa): - ordre dels elements - signes afirmatius (<i>ja, doch</i>) - la negació: oracions amb <i>kein + Nomen, nicht + Adj., nie, nichts, niemand</i>; prefix (<i>un</i>) 2. L'oració interrogativa: - interrogatives: ordre de l'oració interrogativa: posició del verb en oracions interrogatives de resposta <i>ja, nein o doch</i> - oracions interrogatives totals i parcials (<i>W-Frage, Ja/ Nein-Frage</i>) - pronoms i adverbis interrogatius (<i>wer, wann, wie, wie lange, wie oft, warum</i>) 3. L'oració exclamativa: - l'exclamació: <i>Wie + Adj.; Was für ein- + Nomen / + Adj. Und Nomen (z.B. Was für eine (tolle) Überraschung)</i> - interjeccions (<i>aha, na, so was, ach was!</i>) - oracions exclamatives: (<i>das ist ja cool, wunderbar!</i>)
IX. Relacions lògiques 1. Conjunció: coordinació copulativa amb <i>und, auch</i> 2. Disjunció (alternativa): coordinació disjuntiva amb <i>oder</i> 3. Contrast (limitació/oposició): coordinació adversativa amb <i>aber</i> 4. Causa: coordinació causal amb <i>denn</i> 5. Connectors parentètics: - d'exemplificació: <i>zum Beispiel</i> - de conseqüència: <i>also</i>	IX. Relacions lògiques 1. Conjunció: coordinació copulativa amb <i>und, auch</i> 2. Disjunció (alternativa): coordinació disjuntiva amb <i>oder</i> 3. Contrast (limitació/oposició): coordinació adversativa amb <i>aber; sondern</i> 4. Causa: coordinació causal amb <i>denn</i>; subordinació amb <i>weil</i> 5. Connectors parentètics: - d'exemplificació: <i>zum Beispiel</i> - de conseqüència: <i>also</i> 6. Condició: - condicional amb <i>wenn ..., dann (Wenn es nicht regnet, (dann) gehen wir wandern)</i>

8. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ORTOTIPOGRÀFICS

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
L'alfabet Els fonemes alemanys i les seves correspondències gràfiques L'escriptura en majúscula i minúscula	L'alfabet Els fonemes alemanys i les seves correspondències gràfiques L'escriptura en majúscula i minúscula

Ortografia dels pronoms de tractament: <i>Sie, Ihnen</i> La puntuació. Signes ortogràfics: apòstrof: en expressions col·loquials, per abreviar el pronom <i>es</i>: <i>Wie geht's?</i>; guió, etc. Signes d'interrogació i d'exclamació Abreviatures bàsiques: <i>z.B. usw</i>	Ortografia dels pronoms de tractament: <i>Sie, Ihnen</i> Grafies: <s>, <ss>, i <ß> Ortografia d'estrangerismes La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit Signes ortogràfics: apòstrof: en expressions col·loquials, per abreviar el pronom <i>es</i>: <i>Wie geht's?</i>; guió, etc. Usos de la coma, dos punts, cometes Signes d'interrogació i d'exclamació Separació de paraules (simples i compostes) a final de línia Abreviatures bàsiques: <i>z.B. usw. ca.</i>
--	--

9. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FONETICOFONOLÒGICS

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS
Sons i fonemes vocàlics: - fonemes vocàlics breus: [a] (z.B. <i>Fall</i>); [ɛ] (z.B. <i>weg</i>); [ɪ] (z.B. <i>in</i>); [ɔ] (z.B. <i>Post</i>); [ʊ] (z.B. <i>Mutter</i>) - correspondència entre els diftongs <ei, ie, eu, äu> i els seus valors fonològics: [aɪ] (z.B. <i>nein</i>); [i:] (z.B. <i>sie</i>); [ɔʏ] (z.B. <i>heute, Häuser</i>) - grafies dobles: <aa, oo, ee >	Sons i fonemes vocàlics: - percepció dels fonemes vocàlics breus i llargs: (z.B. <i>Mitte</i> [i]/ <i>Miete</i> [i:] /; <i>bitten</i> [i] / <i>bieten</i> [i:]), <i>Hallo</i> [a] / <i>Zahl, Saal</i> [a:]; <i>kommt</i> [o] / <i>Sohn, Boot</i> [o:] <i>Kellner</i> [e] / <i>Lehrer</i> [e:] - correspondència entre els diftongs <ei, ie, eu, äu> i els seus valors fonològics: [aɪ] (z.B. <i>nein</i>); [i:] (z.B. <i>sie</i>); [ɔʏ] (z.B. <i>heute, Häuser</i>) - grafies dobles: <aa, oo, ee > - percepció del fonema <i>schwa</i> en posició àtona [ə] (z.B. <i>bedanken, verwöhnen, Familie</i>)
Sons i fonemes consonàntics: Fonemes consonàntics i els seus al·lòfons - ich-Laut [ç] (z.B. <i>ich, Bücher, echt</i>) - ach-Laut [x] . (z.B. <i>Buch, Tochter, Achtung</i>) - les consonants /b/ /w/ i /v/ /b/ a l'inici de paraula o de síl·laba [b] (z.B. <i>Bild, haben</i>); al final de síl·laba [p] (z.B. <i>ab, Ab/teilung, lieb</i>) - la consonant labiodental /w/ [v] (z.B. <i>etwas, Wein, antworten</i>) - la consonant /v/ [f] (z.B. <i>Vater, verkaufen, vielleicht</i>) - r/ i els seus al·lòfons [R] (z.B. <i>rollen, Ware, schreiben</i>) , [ʁ] (z.B. <i>stark</i>)	Sons i fonemes consonàntics: Percepció dels fonemes consonàntics i els seus al·lòfons - ich-Laut [ç] (z.B. <i>ich, Bücher, echt</i>) - ach-Laut [x] . (z.B. <i>Buch, Tochter, Achtung</i>) - les consonants /b/ /w/ i /v/ /b/ a l'inici de paraula o de síl·laba [b] (z.B. <i>Bild, haben</i>); al final de síl·laba [p] (z.B. <i>ab, Ab/teilung, lieb</i>) - la consonant labiodental /w/ [v] (z.B. <i>etwas, Wein, antworten</i>) - la consonant /v/ [f] (z.B. <i>Vater, verkaufen, vielleicht</i>); [v] (z.B. <i>Visum, Vase</i>) - la consonant /v/ en posició final / [f] (z.B. <i>negativ, effektiv</i>) - distinció entre [b] (so bilabial) i [v] (so labiodental): z.B. <i>Bier/wir; Bein/Wein; Bild/wild; bald/Wald</i>

	- /r/ i els seus al·lòfons [R] (z.B. <i>roien, Ware, schreiben</i>), [ʀ] (z.B. <i>stark</i>) - identificació dels fonemes consonàntics [s] (z.B. <i>essen</i>), [z] (z.B. <i>lesen, sie</i>); [ts] (z.B. <i>zehn, Motivation</i>); [ʃp] (z.B. <i>Spanien, sprechen</i>); [ʃt] (z.B. <i>Student, Stadt</i>)
Processos: - modificació vocàlica: metafoia (<i>Umlaut</i> ä,ö,ü): [ɛ] (z.B. <i>Männer</i>); [œ] (z.B. <i>Hölle</i>); [ʏ] (z.B. <i>füllen</i>) - /r/ vocalitzada en posició final o pre-consonàntica (z.B. <i>der Vater, Kinder</i>) - contracció de preposició i article (z.B. <i>im, ins, ans</i>)	Processos: - modificació vocàlica: metafoia (<i>Umlaut</i> ä,ö,ü): [ɛ] (z.B. <i>Männer</i>); [œ] (z.B. <i>Höle</i>); [ʏ] (z.B. <i>fülen</i>) - /r/ vocalitzada en posició final o pre-consonàntica (z.B. <i>der Vater, Kinder</i>) - contracció de preposició i article (z.B. <i>im, ins, am, ans, zum, zur, aufs</i>)
Entonació i accentuació: - accent dels elements lèxics aïllats - l'accent en paraules compostes - l'accent en salutacions i enunciats breus - entonació ascendent i descendent en salutacions, enunciats i preguntes i respostes breus - entonació de l'afirmativa i interrogativa	Entonació i accentuació: - reconeixement de patrons bàsics de ritme, entonació i accentuació de paraules i frases per a les funcions comunicatives del nivell

III. CRITERIS D'AVALUACIÓ

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Reconeix, i aplica a la comprensió del text, els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana i les convencions socials de les cultures en les quals s'utilitza l'idioma.
- Aplica les estratègies adequades per a la comprensió del sentit general i la informació essencial del text.
- Distingeix la funció comunicativa del text del nivell.
- Aplica a la comprensió del text els coneixements bàsics de les estructures del nivell.
- Reconeix lèxic d'ús freqüent relatiu als temes del nivell, i és capaç, mitjançant ajuda de gestos i imatges, d'inferir el significat d'algunes paraules que desconeix.
- Reconeix alguns patrons rítmics d'entonació i els significats que s'hi relacionen.

Criteris específics

	Comprensió global	Comprensió selectiva	Comprensió detallada
Reconeix:	una idea aproximada del contingut la rellevància del contingut la situació comunicativa	noms i paraules molt familiars i frases molt bàsiques i predictibles	
Distingeix:		detalls de contacte	
Comprèn:	el propòsit comunicatiu els punts principals	informació sobre les persones hores, llocs, preus	missatges senzills informació bàsica i senzilla frases aïllades dins un text més complex
Processa juntament amb el text:	imatges	xifres/números senyals/símbols horaris calendaris mapes i plànols	

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Reconeix, i aplica a la comprensió del text, els aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a la vida quotidiana i les convencions socials de les cultures en les quals s'utilitza l'idioma.
- Aplica a les tasques del nivell les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general i la informació essencial i predictable dels textos escrits.
- Distingeix la funció així com la intenció comunicativa i el format del gènere del text que ha de llegir.
- Aplica a la comprensió uns coneixements molt bàsics de les estructures de la sintaxi i dels elements de la morfologia.
- Comprèn el lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a les tasques del nivell i és capaç d'inferir el significat d'algunes paraules desconegudes a partir del context.
- Identifica, i aplica a la comprensió del text, el valor i significat associat a les convencions ortogràfiques i de puntuació més bàsiques.

Criteris específics

	Comprensió global	Comprensió selectiva	Comprensió detallada
Reconeix:	una idea aproximada del contingut la rellevància del contingut el gènere textual, si correspon al nivell	noms i paraules molt familiars i frases molt bàsiques i predictibles	
Distingeix:		detalls de contacte	
Comprèn:	el propòsit comunicatiu els punts principals	informació sobre les persones hores, llocs, preus	missatges senzills informació bàsica i senzilla frases aïllades dins un text més complex
Processa juntament amb el text:	imatges	xifres/números senyals/símbols horaris calendari mapes i plànols	

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Aplica a la producció oral els coneixements socioculturals i sociolingüístics mínims per a sortir-se'n en els intercanvis amb altres interlocutors.
- Aplica algunes estratègies bàsiques per produir textos orals breus i senzills mitjançant l'ús de gestos i d'ixis i petits guions o fórmules apresos per recolzar-hi el discurs.
- Identifica la funció comunicativa requerida per la situació comunicativa i és capaç d'utilitzar els exponents més bàsics d'aquesta funció per a fer front a les tasques del nivell.
- Aplica un repertori molt bàsic de frases i fórmules per a comunicar-se en les tasques del nivell amb una fluïdesa acceptable, sobretot a l'hora d'aclarir el que vol dir o per a mostrar que necessita ajuda de l'interlocutor.
- És capaç de mantenir una conversa o un monòleg breu prèviament assajat si compta amb l'ajut de l'interlocutor.
- Aplica les estructures sintàctiques del nivell per a expressar les nocions i funcions del nivell durant la realització de les tasques.
- És capaç d'enllaçar una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per crear una seqüència lineal i cohesionada.
- Utilitza adequadament un repertori lèxic suficient per a fer front a les tasques del nivell, encara que cometi errors i les dificultats afectin la fluïdesa i ocasionalment hagi de recórrer a l'alternança de codi.
- Pronuncia i entona de manera entenedora, encara que resulti evident la influència de la L1 i l'interlocutor hagi de demanar aclariments o modelar la pronunciació correcta de tant en tant.

Criteris específics

Aspectes pragmàtics	
Producció i fluïdesa: - Extensió - Intel·ligibilitat i prosòdia - Pauses i vacil·lacions - Cohesió i coherència - Estratègies de reparació	Enuncia expressions curtes o memoritzades i formula frases completes molt bàsiques d'extensió molt breu. Reprodueix de manera intel·ligible els trets prosòdics d'un repertori limitat de mots i frases, encara que amb una forta influència d'altres llengües en l'accentuació, el ritme o l'entonació, comptant amb la col·laboració de l'interlocutor. Enllaça informació senzilla amb connectors molt bàsics o juxtaposició, ajudats de la prosòdia i recursos paralingüístics. Les pauses i vacil·lacions poden ser molt freqüents per la necessitat de cercar paraules i expressions i el desig de reparar el discurs.
Interacció: - Desenvolupament i manteniment - Adequació - Estratègies pragmàtiques	Inicia una conversa amb una salutació o pregunta i reacciona davant una novetat amb fórmules apreses o llenguatge no verbal. Mostra una consciència, molt bàsica, del decòrum en el contacte social. Formula i contesta preguntes senzilles, formulant enunciats molt senzills corresponents a les funcions del nivell, mentre l'interlocutor ajudi i doni suport a l'intercanvi. Quan té una dificultat pot demanar que l'interlocutor parli més lentament, repeteixi o reformuli el que ha dit. Fa servir la dixi i la cinestèsia quan vol ajudar. Per telèfon i en línia proporciona informació molt senzilla prèviament assajada.

Aspectes pragmalingüístics	
Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	Recorre a un nombre reduït de paraules, estructures i frases per donar informació personal o detalls de temes familiars i quotidians. Explota un nombre limitat de funcions comunicatives i discursives per fer front a les situacions senzilles en què ha d'actuar.

Correcció lingüística	
Estructures sintàctiques i morfologia	Mostra un control limitat de les estructures.
Precisió del lèxic	Sovint pot haver-hi poca adequació del lèxic a la tasca/tema.
Pronúncia	Articula els sons d'un nombre limitat de paraules i expressions apreses de manera que el discurs és intel·ligible si l'interlocutor està acostumat a l'accent i hi ajuda (p. ex.: repetint la paraula amb la pronúncia correcta o suscitant la repetició de sons nous).

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Aplica a la producció dels textos escrits del nivell els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics per a poder actuar de manera apropiada en els intercanvis amb altres interlocutors.
- Aplica unes estratègies bàsiques per produir textos escrits breus i senzills adaptats a les tasques de producció escrita del nivell mitjançant la còpia i modificació de textos model i l'ús de materials de consulta.

- Identifica la funció comunicativa requerida per la situació comunicativa i és capaç d'utilitzar els exponents més senzills d'aquesta funció per organitzar les tasques del nivell.
- Aplica un repertori bàsic d'estructures sintàctiques per a comunicar-se en les tasques del nivell amb un control acceptable i utilitza alguns mecanismes de cohesió molt bàsics per crear una seqüència lineal.
- Utilitza adequadament un repertori lèxic suficient per a poder fer front a les tasques del nivell, encara que hagi de limitar el que vol expressar.
- Utilitza, de manera acceptable, els signes de puntuació bàsiques (punt i coma) i les normes ortogràfiques elementals.

Criteris específics

Aspectes pragmàtics	
Organització	Produeix expressions curtes o fixes i frases i preguntes completes, encara que siguin molt bàsiques o hi pugui mancar ordre lògic.
Discurs: cohesió i coherència	Enllaça informació bàsica amb connectors molt bàsics. La manca de cohesió no dificulta la comprensió, tot i que calgui fer algun esforç per entendre algun passatge. Hi ha evidència d'un mínim control dels temps verbals i els elements més bàsics de coreferència, encara que els elements de cohesió textual no estiguin assolits
Adequació: - Resposta a la tasca - Extensió - Registre - Característiques textuais	Escriu missatges complets, curts i senzills, encara que les salutacions / introduccions i els comiats/tancaments no sempre siguin adients. Completa amb informació personal bàsica impresos o altres textos molt breus i predictibles.

Aspectes pragmalingüístics	
Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	El repertori lèxic i d'estructures permet expressar informació personal bàsica i referir-se a temes quotidians familiars, tot i ser molt bàsic.

Correcció lingüística	
Estructures sintàctiques i morfologia	Produeix paraules, estructures i frases aïllades, tot i que el domini de la morfosintaxi sigui limitat.
Precisió del lèxic	El lèxic és suficient per desenvolupar la tasca, tot i que limitat i poc precís.
Ortotipografia	Mostra coneixement de la correspondència so-grafia, tot i que presenta moltes errades per la influència d'altres llengües, les quals poden dificultar la identificació d'alguns mots. Té un domini bàsic de la puntuació.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

Criteris generals

- Reconeix els aspectes bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants de la llengua objecte d'estudi.
- Identifica, mitjançant estratègies lingüístiques i no-lingüístiques, la informació clau i molt senzilla que ha de transmetre.
- Pren notes, prepara un dibuix o un mapa o qualsevol suport visual amb la informació necessària que ha de traslladar als destinataris i prepara el que ha de dir amb anterioritat.
- Formula preguntes senzilles per assegurar-se de la informació i per comprovar la comprensió o repeteix la informació per obtenir la confirmació encara que hagi de recórrer a l'alternança de codi, els gestos i el llenguatge no verbal.

Criteris específics

Mediació del text	
Transmissió d'informació específica	Transmet informació predictable sobre hores, llocs, preus, etc. continguda en textos orals o escrits.
Presa de notes	Pren nota de paraules clau i dades senzilles (dades personals, preus, hores, llocs, etc.)

Mediació de conceptes	
Relacional: - Facilitació de la interacció col·laborativa - Gestió de la interacció	Invita a col·laborar. Indica quan ha comprés i quan no.
Cognitiva: - Col·laboració en la construcció dels significat - Encoratjament de la conversa conceptual	Mostra interès amb paraules senzilles o expressions aïllades o senyals no verbals.

Mediació de la comunicació	
Facilitació de l'espai intercultural	En l'intercanvi intercultural, fa servir mots o expressions senzilles o gestos per mostrar interès i demostrar que comprèn quan se li adrecen directament.

NIVELL BÀSIC A2

I. DEFINICIÓ I OBJECTIUS

DEFINICIÓ DEL NIVELL

Els ensenyaments de Nivell Bàsic A2 tenen com a referència el nivell A2 (nivell bàsic) del Marc Comú Europeu de Referència.

Capaciten l'alumnat per fer un ús simple però suficient de l'idioma per intervenir, actuar i mediar de manera senzilla, tant receptivament com productivament, oralment i per escrit, comprenent i produint textos breus sobre aspectes elementals i concrets de temes generals i situacions de la vida quotidiana referents als àmbits personal i públic. Aquest ús implica la comunicació en llengua estàndard o neutra per cobrir les necessitats més immediates en situacions de la vida quotidiana. Així mateix, requereix l'adquisició progressiva de lèxic, expressions i estructures d'ús freqüent necessaris per a aquesta comunicació.

També s'hi ha de començar a desenvolupar gradualment una certa autonomia en l'aprenentatge.

En aquest nivell s'inclouen ja la majoria de les funcions socials (utilitzar formes de cortesia simples i habituals per saludar i adreçar-se a algú; saludar la gent, preguntar com estan i reaccionar adequadament a la resposta; mantenir intercanvis socials molt curts; preguntar i respondre preguntes sobre el que es fa a la feina i en el temps lliure; fer invitacions i respondre-hi; discutir què s'ha de fer, on s'ha d'anar i preparar una cita; fer oferiments i acceptar ofertes; etc.), així com les relatives a transaccions senzilles (per exemple, en botigues o oficines de correus o d'entitats bancàries; sobre viatges, transports públics, adreces i subministrament de béns i serveis quotidians).

OBJECTIUS DELS ENSENYAMENTS DE NIVELL BÀSIC A2

Adquirir la capacitat de:

- a) Utilitzar les habilitats lingüístiques bàsiques, tant productives com receptives, per fer ús de la llengua com a mitjà de comunicació i d'expressió personal o de mediació, per tal de satisfer necessitats bàsiques de la vida quotidiana.
- b) Utilitzar les experiències i coneixements previs, tant lingüístics com socioculturals, per construir els nous aprenentatges.
- c) Aprofitar totes les ocasions possibles d'exposició i interacció en la nova llengua per posar en pràctica les habilitats adquirides.
- d) Desenvolupar i utilitzar les estratègies que permetin superar les dificultats de comunicació en els contextos més habituals.
- e) Desenvolupar i utilitzar les estratègies que permetin avaluar i continuar l'aprenentatge de l'idioma.
- f) Adoptar una actitud oberta davant d'elements o situacions diferents dels de la pròpia llengua o cultura que poden aparèixer en el discurs.

OBJECTIUS DEL NIVELL

Per a cada tipus d'activitat, l'objectiu general defineix l'abast, les limitacions i les condicions que s'apliquen a tots els objectius específics.

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Comprendre, utilitzant el context lingüístic i extralingüístic, l'essencial de textos orals que siguin: - breus; - d'estructura senzilla i clara; - en varietat estàndard i registre neutre; - amb vocabulari d'ús freqüent; - referits a assumptes de la vida quotidiana; - articulats d'una manera clara i pausada, en bones condicions acústiques i sense distorsions; - sempre que es pugui demanar confirmació, si escau.	a) Identificar i comprendre el sentit general i la informació específica més rellevant de missatges i anuncis públics que continguin instruccions, indicacions o altres tipus d'informació. b) Comprendre el que es diu en les transaccions i gestions senzilles. c) Participar en converses sobre temes relacionats amb la vida quotidiana i/o els propis interessos i comprendre la informació essencial i els punts principals del que s'hi diu. d) Identificar el tema i comprendre el sentit general de converses que tenen lloc en presència de l'alumne i identificar-hi un canvi de tema. e) Comprendre el sentit general, els punts principals i la informació específica rellevant de missatges enregistrats i de programes de televisió o d'altres mitjans audiovisuals, com ara butlletins meteorològics o anuncis comercials, amb el suport d'imatges. f) Copsar la línia argumental i els esdeveniments més importants d'episodis o escenes de teatre, cinema o televisió en llengua estàndard i amb preponderància d'elements visuals.

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Comprendre l'essencial de textos escrits que siguin: - breus, - senzills, - contextualitzats, - sobre aspectes de la vida quotidiana, - en llengua estàndard i registre neutre, - amb lèxic d'ús freqüent.	a) Comprendre informacions, instruccions o indicacions bàsiques contingudes en rètols, anuncis o cartells d'espais o serveis públics, sempre que es trobin dins el seu context. b) Comprendre missatges o notes breus amb informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana. c) Comprendre el contingut de la correspondència personal breu (missatges de text, correus electrònics, cartes, targetes postals, etc.). d) Comprendre el contingut de la correspondència formal breu (cartes, correus electrònics, faxos, etc.) sobre qüestions pràctiques. e) Comprendre la informació essencial i localitzar informació específica en materials informatius o publicitaris (fullets, prospectes, plànols, menús, llistes, horaris, llocs web, etc.). f) Comprendre instruccions o normes (manuais de

	funcionament, regles d'un joc, etc.) de textos poc especialitzats. g) Identificar els punts principals de textos periodístics que descriguin fets o esdeveniments, sobretot els que incloguin xifres, noms o il·lustracions. h) Comprendre el sentit general d'un relat o una descripció lineals.
--	--

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Produir textos orals breus per comunicar-se de forma comprensible: - reproduint els matisos més bàsics de l'entonació i la pronunciació, - encara que siguin evidents l'accent, les pauses i vacil·lacions, - recurrent, si cal, a recursos no verbals o alternança de codi, - amb la cooperació dels interlocutors, - podent, si escau, demanar aclariments o repeticions.	a) Interactuar en situacions habituals de contingut previsible (mantenir contactes socials, demanar ajuda, informació o instruccions, etc.) b) Fer anuncis públics i presentacions breus assajats prèviament sobre temes habituals i poder respondre a preguntes breus i senzilles. c) Narrar experiències o esdeveniments i descriure aspectes quotidians de l'entorn (persones, llocs, feina o estudis, objectes i possessions), activitats habituals, plans, preferències, gustos o aficions, relacionant adequadament els diferents elements. d) Interactuar de manera bàsica en transaccions que es produeixen en, comerços, restaurants, serveis públics, entitats bancàries, etc. e) Intercanviar informació o opinions i respondre a preguntes sobre temes quotidians propers a l'alumnat. f) Contar històries senzilles que poden anar acompanyades de suports visuals, com ara les vinyetes d'un còmic.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Escriure textos: - breus i senzills, - sobre aspectes quotidians, - amb un repertori limitat de lèxic i estructures, - tot garantint-ne la cohesió i seguint les convencions elementals d'ortografia i puntuació de manera suficient per evitar distorsions del missatge.	a) Escriure notes, anuncis i missatges i prendre notes de missatges senzills amb informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana. b) Escriure correspondència personal breu per mostrar agraïment, disculpar-se o parlar d'un mateix o de l'entorn (família, condicions de vida, feina, amics, diversions, etc.). c) Escriure correspondència formal molt senzilla i breu per sol·licitar un servei o demanar informació, entre d'altres. d) Fer descripcions de persones, objectes, llocs, vivències personals, intencions de futur, gustos o preferències. e) Escriure instruccions senzilles referents a activitats de la vida quotidiana, com ara les

	indicacions per arribar a un lloc, per exemple. f) Narrar de forma breu i elemental experiències, activitats o esdeveniments, mantenint la cohesió del text a través de mecanismes simples (temps verbals, connectors, puntuació, etc.). g) Emplenar formularis, qüestionaris i impresos senzills relacionats amb l'activitat quotidiana de l'alumnat.
--	---

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Donar suport a la interacció de tercers que - parlin a poc a poc, - hi col·laborin ajudant-lo a participar-hi. Transmetre informació rellevant de textos orals i escrits, encara que calgui simplificar-ne el missatge o fer ús de llenguatge no verbal o d'alternança de codi: - breus i clarament estructurats, - sobre aspectes concrets i familiars, - de llenguatge estàndard i senzill,	a) Adoptar un comportament adient en intercanvis interculturals, entenent, demanant aclariments si escau i expressant interès, (des)acord, agraïment, etc. b) Reconèixer el desacord o les dificultats que sorgeixen en la interacció i indicar de manera senzilla la naturalesa del problema, intentant afavorir l'acord o la conciliació. c) Transmetre oralment la idea central i la informació rellevant d'anuncis, avisos, etiquetes o instruccions, tant orals com escrits. d) Interpretar i descriure oralment imatges o esquemes sobre temes quotidians (mapes, diagrames, gràfics, etc.). e) Resumir oralment els punts principals de textos informatius (notícies breus, comentaris, etc.) transmesos per mitjans audiovisuals o per escrit acompanyats d'il·lustracions. f) Fer d'interpret ocasional en situacions quotidianes predictibles, transmetent informació essencial. g) Fer oralment traduccions aproximades de textos escrits senzills sobre realitats quotidianes (fullets, direccions, instruccions, cartes o correus electrònics personals, etc.). h) Transmetre per escrit informació específica de missatges orals o textos escrits sobre temes d'interès immediat. i) Fer llistes de les informacions rellevants de textos escrits breus i senzills. j) Fer traduccions aproximades comprensibles de textos escrits breus sobre temes quotidians.

II. COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

1. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la comprensió, a la producció i a la coproducció de textos orals i escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics:

1.1. Continguts socioculturals

1.1.1. Llenguatge no verbal: cinèsica, mímica i proxèmica

- gestualitat com a suport de la comunicació verbal
- gestos d'aprovació o desaprovació
- proximitat i contacte visual

1.1.2. Vida quotidiana i les seves condicions

Relacions personals i convencions socials

- relacions familiars i intergeneracionals: vincles
- l'estructura social (introducció)
- normes bàsiques de cortesia (salutacions , acomiadaments i agraïments)
- convencions i tabús elementals relatius al comportament
- concepte de puntualitat
- convencions a l'hora de pagar (propines, etc.)

Valors, creences i actituds

- festivitats i celebracions importants
- valors i creences fonamentals

Menjars i àpats

- horaris i importància dels àpats

Consum

- horaris comercials i hàbits de consum
- fórmules habituals de compra i pagament

Entorn laboral: horaris, hàbits i costums a l'entorn laboral

Habitatge: tipologia i preferències generals

Salut

- hàbits de salut i higiene en general
- hàbits de descans i relaxació

1.1.3 Educació

- tipus de centres
- sistema de qualificacions

1.1.4. Lleure i cultura

- activitats d'oci més populars
- festivitats i cerimònies tradicionals més rellevants
- referents culturals i artístics significatius. (literatura, música, cinema, arts escèniques, etc.)

1.1.5 Geografia

- territoris i àmbits més importants en què s'usa la llengua
- ciutats i llocs més significatius

1.1.6. Medi ambient

- el clima i les diferents estacions de l'any: temperatures i fenòmens naturals més rellevants

1.1.7 Mitjans de comunicació

- capçaleres de premsa escrita (en paper i digital) i canals de ràdio i televisió més importants d'àmbit general

1.2. Continguts sociolingüístics

1.2.1. Cortesia lingüística i convencions

- salutacions i comiats: selecció i ús segons el moment del dia i la situació
- presentacions de persones: fórmules semiformals i informals
- formes de tractament: selecció i ús
- fórmules a l'hora de demanar preu i de pagar
- fórmules per demanar per algú
- fórmules de cortesia per sol·licitar permís, ajuda, un servei o producte, expressar agraïment, demanar perdó, fer compliments i reaccionar-hi, reaccionar a una invitació
- fórmules de felicitació per aniversaris, onomàstiques, dates assenyalades
- convencions de la correspondència personal. (Inclou abreviatures informals molt habituals, com les dels missatges de text)

2.2 Referents

- mots o expressions freqüents semblants o coincidents amb els de la L1 amb usos o connotacions diferents

2.3 Registre

- distinció de registres formal i informal
- expressions col·loquials molt freqüents: reconeixement

2.4 Contacte de llengües

- llengües internacionals: presència i àmbits d'ús

2. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Estratègies d'identificació: - Deducció del significat probable de mots desconeguts a partir del sentit global del text. - Deducció del significat probable de mots desconeguts a partir del lèxic conegut. - Identificació del tema a partir de nombres, dates, noms propis, etc.	Estratègies d'identificació: - Deducció del significat probable de mots desconeguts a partir del sentit global del text. - Deducció del significat probable de mots desconeguts a partir del lèxic conegut. - Identificació del tema a partir de nombres, dates, noms propis, etc. - Identificació del tipus de text a partir del format, l'aspecte o la tipografia. - Deducció del significat i la funció d'expressions formulàiques a partir de llur posició en el text.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Estratègies de planificació: - Mobilització i assaig del propi repertori. De compensació: - Ús de gestos per aclarir el significat de paraules o expressions imprecises o inadequades. Estratègies d'interacció: - Ús de tècniques simples per començar, mantenir i acaba una conversa breu. - Manifestació de la intenció de prendre la paraula. - Comprovació mitjançant preguntes que l'interlocutor ha entès el missatge. - Suggestiments i demanda d'opinió de l'interlocutor. - Indicació, mitjançant expressions o gestos, que (no) se segueix la conversa. - Repetició o aclariment, o demanda de repetició o aclariment, de mots clau. - Lletrejar o demanar de lletrejar mots clau.	Estratègies de planificació: - Mobilització i assaig del propi repertori.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ
Lligam amb els coneixements previs : - Indicació, mitjançant mots senzills, de la relació entre una informació nova i una de compartida pels interlocutors. Reestructuració: - Identificació i subratllat de frases clau en un text escrit. Descomposició de la informació: - Identificació dels punts principals en textos orals i escrits. Adaptació del discurs: - Paràfrasi mitjançant paraules senzilles i llenguatge no-verbal.

3. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Reconeixement i realització de les funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua segons l'àmbit i el context comunicatius:

3.1 Actes fàtics o solidaris (socialitzar):

- Saludar, respondre a una salutació i acomiadar-se.
- Presentar-se, fer presentacions i respondre a una presentació.
- Donar les gràcies, respondre a un agraïment i demanar disculpes.
- Verificar que s'ha entès un missatge.
- Atraure l'atenció.
- Felicitar i respondre a una felicitació.
- Acceptar o rebutjar una invitació.

- Donar la benvinguda.
- Reaccionar davant d'una informació o relat amb expressions d'interès, sorpresa, alegria, pena, etc.
- Verificar que s'ha entès un missatge.

3.2 Actes assertius (donar i sol·licitar informació):

- Donar i demanar dades personals.
- Demanar i donar informació sobre persones objectes i ubicacions.
- Descriure persones, estats anímics i físics simples.
- Descriure persones, objectes, situacions i llocs.
- Narrar i preguntar sobre fets, accions o esdeveniments.
- Comunicar plans i projectes.
- Demanar com s'escriu o pronuncia una paraula.

3.3 Actes expressius (expressar i valorar actituds i opinions):

- Manifestar interès o desinterès.
- Expressar acord o desacord.
- Expressar interès i indiferència.
- Expressar un desig.
- Expressar estats d'ànim.

3.4 Actes directius (persuadir, convèncer. Propòsits d'acció):

- Demanar, concedir o denegar permís per fer alguna cosa.
- Sol·licitar i donar instruccions.
- Demanar cooperació.
- Expressar obligació personal.
- Persuadir i convèncer propòsits o accions.
- Demanar i donar consells.
- Demanar auxili.
- Expressar prohibicions.
- Suggestir activitats i reaccionar davant suggeriments.
- Animar algú perquè continuï.
- Mantenir converses telefòniques bàsiques

4. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i comprensió i aplicació de models contextuals i patrons textuais bàsics.

4.1. Context

4.1.1 Característiques del context:

- segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica
- segons els participants (relacions, intenció comunicativa)
- segons la situació (lloc, temps)

4.1.2 Expectatives generades pel context:

- tipus textual
- tema i contingut
- patrons sintàctics, lèxics, fonetico-fonològics i ortotipogràfics

4.2. Organització i estructuració del text:

4.2.1 Segons macrofunció textual

- Seqüència dialogal: seqüències fàtiques simples d'iniciació i cloenda, seqüències transaccionals simples.
- Seqüència descriptiva (persones, objectes, llocs, accions, situacions) amb punt de vista objectiu: ancoratge, aspectualització (seqüència de trets) i relació.
- Seqüència narrativa (seqüencial): situació inicial, acció, resolució; amb inserció de seqüències descriptives i dialogals en estil directe.

4.2.2 Progressió temàtica

- progressió lineal (el tema esdevé rema)
- progressió per tema constant (el tema es manté)
- ruptures temàtiques en la seqüència narrativa: canvi de personatge; inserció de seqüències

4.3. Cohesió

a) Elements prosòdics [textos orals]:

- entonació focalitzadora
- pauses

b) Elements ortotipogràfics [textos escrits]:

- puntuació: en separació de frases, incisos, focalitzacions; en cites i diàlegs
- signes d'interrogació i exclamació, parèntesis, etc.
- disposició en paràgrafs
- abreviatures i símbols usuals

c) Mecanismes de referència:

- dixi (demostratius, adverbis de lloc i temps, etc.)
- anàfora(pronoms personals, demostratius, possessius, relatius)
- el·lipsi
- correlació de temps verbals
- concordança (persona, gènere, nombre)
- cohesió lèxica (repetició parcial)

d) Connexió textual i composició oracional:

- Operadors discursius: addició (continuïtat, intensificació, distribució, generalització), disjunció (reformulació, exemplificació), contrast (oposició, concessió, restricció), consecució (conseqüència).

e) Interacció:

- recursos senzills de presa del torn de paraula
- controladors de contacte

4.4. Gèneres textuais

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS
Interacció: - converses simples de l'esfera social i quotidiana - converses transaccionals bàsiques Informació: - indicacions simples per arribar a un lloc - missatges personals en un contestador - anuncis d'esdeveniments davant un auditori - instruccions senzilles - regles d'una activitat Exposició: - narració de fets sobre temes de l'esfera familiar, professional, social - presentació i descripció de persones, objectes i situacions	Interacció: - converses simples de l'esfera social i quotidiana entre terceres persones (copsar-ne el tema) Informació: - indicacions simples per arribar a un lloc - missatges personals en un contestador (informació principal) - anuncis en serveis i locals públics (idea principal) - instruccions - regles Exposició: - narració de fets sobre temes de l'esfera familiar, professional, social Representacions o emissions audiovisuals: - entrevistes senzilles - noticiaris i reportatges: informacions breus - extractes de pel·lícules o sèries amb informació visual - butlletins meteorològics - anuncis publicitaris - comentaris breus o resultats d'esdeveniments esportius. - extractes d'altres emissions de ràdio o televisió (receptes de cuina simples, resultats de la loteria...) - lletres de cançons senzilles

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS	ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Informació personal: - fitxes d'inscripció - adreces i formularis de contacte - targetes de visita - qüestionaris - perfil breu en xarxes socials Escrips públics: - anuncis breus (de recerca de feina, d'habitatge) - cartells i pòsters amb instruccions o informació pràctica - apunts breus en xarxes socials	Informació personal: - carnets d'identitat, passaports, etc. - fitxes d'inscripció - targetes de visita - certificats - butlletins de notes - currículums Escrips públics: - rètols i senyalitzacions d'espais públics - noms de carrers i altres llocs públics - horaris i calendaris - tiquets i rebuts - itineraris, plànols - publicitat senzilla - anuncis breus (immobiliaris, de feina, activitats de l'escola...) - cartells i pòsters amb instruccions o informació pràctica - bitllets de transport - llistes (de telèfons, contactes, alumnes...)

Lleure: - formularis Instruccions: - receptes de cuina senzilles - normes d'ús o instruccions senzilles Textos informatius: - cartes i correus electrònics administratius senzills - relats de fets curts i senzills (anècdotes, experiències, històries...) Àmbit cultural: - resums d'arguments de pel·lícules o obres de teatre Àmbit privat: - targetes postals - invitacions - missatges de text - cartes i correus electrònics personals senzills i curts	Lleure: - menús senzills - programes senzills de manifestacions culturals i esportives - fulletons i tríptics turístics senzills - prospectes i catàlegs senzills - llocs web amb informació turística Instruccions: - receptes de cuina senzilles - instruccions d'ús senzilles - normes d'ús - instruccions dels llibres de text del nivell - normes de seguretat Textos informatius: - cartes i correus electrònics administratius senzills - relats de fets curts i senzills (anècdotes, experiències, històries...) - comunicats interns Àmbit cultural: - extractes senzills de contes i novel·les contemporanis - resums de pel·lícules o obres de teatre - biografies Àmbit privat: - targetes postals - invitacions - missatges de text - cartes i correus electrònics personals senzills i curts - apunts breus en xarxes socials Prensa: - notícies d'actualitat molt breus (de diaris, revistes, llocs web...) - rúbriques de diaris i revistes (portades, seccions, sumaris, titulars, peus de foto...) - horòscops - articles curts sobre temes de la vida quotidiana - entrevistes
--	---

5. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Aquests continguts s'han d'adequar al domini de la morfosintaxi que el seu ús requeresqui, la qual cosa en pot limitar l'abast, i s'han d'interpretar atenent a les competències funcional i discursiva que s'especifiquen per al nivell.

5.1 Identificació personal:

Nom:

- noms de pila i hipocorístics d'àmbit general
- cognoms, patronímics i matronímics
- sobrenoms
- formes de respecte o cortesia
- nom de les lletres i els diacrítics

Domicili:

- noms de vies
- ciutats importants
- països

Telèfon i adreces electròniques:

- números cardinals de 0 a 10
- seqüenciació dels números de telèfon
- nom dels símbols habituals (@, /, etc.)

Altres dades personals:

- lloc i data de naixement
- edat
- sexe
- estat civil

Nacionalitat:

- gentilicis

Origen:

- països

Ocupació:

- noms d'oficis (segons necessitats)
- llocs on es fa feina

Educació:

- tipus genèrics de centre
- tipus genèrics d'estudis
- assignatures genèriques

Família:

- noms de parentiu pròxim

Religió:

- noms de confessions principals

Preferència i aversió (graus bàsics)

- graus bàsics

5.2 La casa, la llar i l'entorn:

Allotjament:

- tipus genèrics d'allotjament permanent
- dependències genèriques
- modalitats d'allotjament permanent

Instal·lacions i estris de la llar:

- mobiliari bàsic
- parament bàsic (p. ex.: roba de llit, coberts, etc.)
- subministraments bàsics (p. ex.: *gas*)
- equipament bàsic (p. ex.: *rentadora*)

Entorn:

- tipus genèrics de localitat
- tipus d'equipament urbà (p. ex.: *parc*)
- elements geogràfics (p. ex.: *riu*)

Flora i fauna:

- animals domèstics i de companyia
- noms d'animals habituals
- tipus de plantes

Clima:

- fenòmens meteorològics comuns

5.3 La vida diària:

Vida domèstica:

- rutines diàries
- àpats
- feines domèstiques regulars

Festivitats:

- noms de festivitats d'àmbit general (p. ex.: *Nadal*)

5.4 El lleure i la cultura:

Lleure:

- moments de lleure
- activitats (p. ex.: *fer una copa*)
- noms de jocs

Aficions:

- tipus d'aficions
- camps d'interès personal

Entreteniment:

- mitjans de comunicació (*radio, TV, diari, revista, etc.*)
- equipament tècnic de comunicació bàsic (p. ex.: *TV*)

- productes i programes audiovisuals (p. ex.: *pel·lícula*)

Món intel·lectual i artístic:

- objectes i esdeveniments (p. ex.: *llibre, concert*)
- activitats (p. ex.: *llegir*)
- tipus de música (p. ex.: *clàssica, rock, etc.*)
- instruments musicals

Esport i activitat física:

- esports

Activitats d'oci públiques: cinema, teatre, esdeveniments esportius

- tipus d'activitat
- instal·lacions (p. ex.: *taquilla, butaca*)
- difusió i accés (p. ex.: *entrada, cartell*)
- esdeveniments (p. ex.: *partit*)

Prensa:

- tipus de publicació
- parts principals d'una publicació
- elements principals d'una notícia o article (p. ex.: *foto*)

5.5 Les relacions humanes

Vida social:

- coneixences (p. ex.: *amic, col·lega*)
- relacions (p. ex.: *convidar, regalar*)
- esdeveniments (p. ex.: *festa*)

Correspondència:

- tipus bàsics de correspondència
- estris i elements (p. ex.: *segell*)

5.6 Transport i viatges:

Transport públic:

- tipus de mitjans
- instal·lacions (p. ex.: *aeroport*)
- informació i accés (p. ex.: *bitllet*)
- accions relacionades

Transport privat:

- tipus de vehicle

Circulació:

- tipus de via
- equipament (p. ex.: *semàfor*)
- expressions habituals en senyalètica

Turisme:

- llocs i localitzacions
- activitats

- noms d'elements d'interès (p. ex.: *catedral*)
- documentació bàsica
- noms de ciutats, països, continents

Allotjament:

- tipus d'allotjament ocasional
- règim d'allotjament
- dependències genèriques
- accions (p. ex.: *reservar*)
- equipament bàsic

5.7 La salut i el cos:

La salut i el cos

Benestar personal:

- accions quotidianes bàsiques
- sensacions físiques bàsiques

Higiene:

- accions quotidianes bàsiques
- estris elementals

Estat de salut i accidents:

- indisposicions (p. ex.: *mal de cap*)
- malalties bàsiques (p. ex.: *constipat*)
- sensacions físiques i símptomes bàsics (p. ex.: *dolor, febre*)
- accions bàsiques (p. ex.: *caure*)

Serveis mèdics:

- medicaments bàsics
- tipus de presentació dels medicaments

5.8 Comerç:

Establiments:

- tipus d'establiment
- accions bàsiques (p. ex.: *pagar*)
- pesos i mesures
- béns de consum poc específics

Queviures:

Roba:

- articles de roba poc específics
- accions (p. ex.: *posar-se*)

Preu i qualitat:

- diners, monedes i fraccions
- modalitats de pagament
- accions relacionades amb el pagament (p. ex.: *canvi*)
- documentació relacionada amb el pagament (p. ex.: *tiquet*)

5.9 Alimentació

Àpats

Menjars i begudes:

- tipus de menjars i begudes (p. ex.: *puré, sandvitx, cafè*)
- tipus genèrics d'aliments
- verdures i hortalisses
- fruites
- tipus de carn
- tipus de peix
- dolços i postres
- maneres de cuinar (p. ex.: *fregir*)
- presentacions (p. ex.: *calent, amb gel*)
- ingredients i condiments bàsics (p. ex.: *oli, sal*)
- accions (p. ex.: *tastar*)

Restauració:

- tipus genèrics d'establiments
- modalitats (p. ex.: *menú del dia*)
- documents associats (p. ex.: *carta*)
- personal de restauració

5.10 Serveis

Correus i telecomunicacions:

- instal·lacions
- tipus d'enviament o comunicació

Transaccions bancàries:

- establiments i equipament (p. ex.: *caixer*)
- tipus de transacció
- modalitats de presentació dels diners

Seguretat ciutadana:

- forces de seguretat i els seus agents
- situacions i accions habituals (p. ex. *robar, perdre*)

Serveis mèdics

Reparacions:

- establiments
- parts elementals d'estris, màquines, etc. (p. ex.: *botó*)
- tipus de disfunció (p. ex.: *no arranca*)
- tipus de solució (p. ex.: *canviar*)

Subministraments:

- instal·lacions (p. ex.: *benzinera*)
- tipus de productes bàsics
- quantitats i sistemes de mesura

6. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS INTERCULTURALS

Aplicació dels coneixements, habilitats i actituds interculturals que permetin realitzar activitats de mediació en situacions molt familiars i senzilles (coneixements culturals molt generals, posada en relació, respecte):

3.1. Coneixements

La llengua com a sistema semiològic: naturalesa arbitrària i convencional de les categories gramaticals: p. ex.: diferència entre gènere gramatical i sexe.

Llengua i societat: paper de la llengua i de la interacció en la construcció de la identitat.

Comunicació verbal i no verbal: el propi repertori comunicatiu (llengües, varietats, gèneres, etc.).

Evolució de les llengües: existència de préstecs lingüístics (internacionalismes).

Pluralitat, diversitat, multilingüisme i plurilingüisme:

- Consciència de la pluralitat lingüística: patrons sonors i rítmics.
- Existència de situacions de multilingüisme i plurilingüisme en el propi entorn i en el dels altres.

Semblances i diferències entre les llengües:

- Diversitat en l'organització i formació del lèxic.
- Diversitat dels sistemes de comunicació verbal i no verbal: expressió de sentiments.
- Diversitat dels sistemes de comunicació verbal i no verbal: funcionament de determinats actes de parla (salutacions, fórmules de cortesia, etc.).

Cultura: consciència que les cultures es manifesten en diferents àmbits (relacions socials, amb l'entorn, coneixement del món, normes de comportament...).

Diversitat cultural i social: pertinença de tots els individus a una o més comunitats culturals.

Relacions interculturals: consciència que els altres poden interpretar el nostre comportament de manera diferent de com ho fem nosaltres.

Diversitat de les cultures: pluralitat de pràctiques i costums culturals.

6.2. Actituds

Atenció envers les llengües/cultures d'altri.

Sensibilitat envers:

- Les diferències i semblances lingüístiques / culturals.
- Els usos lingüístics i culturals.

Acceptació: de la importància de totes les llengües i cultures.

Obertura envers:

- Les llengües / cultures poc valorades.
- Les coses amb què s'està poc familiaritzat.

Disposició a: socialitzar en un context plurilingüe/pluricultural.

Desig de:

- Entrar en contacte amb altres persones / altres cultures.
- Ajudar i acceptar ajuda de persones d'altres cultures.
- Aprendre dels altres.

Voluntat d'evitar les generalitzacions.

Flexibilitat envers:

- El propi comportament en la interacció amb persones lingüísticament/culturalment diferents.
- Les ambigüitats.

Familiarització amb els aspectes accessibles de les altres llengües.

6.3. Habilitats

Observació i anàlisi:

- Observar i analitzar fenòmens lingüístics/culturals a partir de llengües i cultures conegudes.
- Relacionar formes i contextos o situacions.

Identificació:

- Identificar marques gramaticals.
- Identificar funcions pragmàtiques.

Comparació:

- Establir correlacions de semblança o diferència entre llengües/cultures a partir de la identificació d'algun(s) element(s).
- Discriminar auditivament semblances i diferències entre elements fonètics i prosòdics.
- Percebre la proximitat lèxica indirecta (per proximitat amb termes de la mateixa família en una de les llengües).
- Comparar estructures gramaticals en diverses llengües.

Aprofitament del coneixement lingüístic: fer transferències interlingüístiques d'identificació (que estableixen una relació entre un element de la llengua familiar identificat i un element de la llengua no familiar per identificar) i de producció.

Interacció: tenir en compte les diferències sociolingüístiques/socioculturals.

7. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE	ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS
--	------------------------------------

TEXTOS	
I. L'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)) 1. L'entitat a) Substantius Classes: - comuns i propis, noms compostos - <i>Komposita</i>- (substantiu+substantiu), genèrics i col·lectius, de lloc - comptables i incomptables (<i>das Geld, das Obst, die Milch</i>) Flexió de gènere i nombre: - cas: nominatiu, acusatiu i datiu - nombre: singular i plural. Formació del plural: - substantius només amb forma de plural: <i>die Eltern, die Leute, die Ferien, die Geschwister</i>; substantius només amb una única forma en singular (z.B.: <i>Zucker, Regen, Schnee</i>); plural en els substantius compostos - gènere gramatical i natural: masculí, femení i neutre; gènere dels substantius compostos, noms propis, sigles i abreviatures - la formació del femení en substantius de professions - diminutiu: <i>-chen</i> i <i>-lein</i> b) Pronoms personals: - en nominatiu, acusatiu i datiu: <i>Ich wohne in Berlin; sie kennt ihn; ich gebe dir das Buch</i> - ordre dels pronoms personals en l'oració: <i>Ich gebe dir das Buch / Ich gebe es dir</i> c) Pronoms demostratius: - <i>dieser, dieses, diese</i> (ús díctic i anafòric) - <i>der, das, die</i> (<i>Welcher Mantel ist deiner? – Der</i>) d) Pronoms indefinits: - <i>einer, man, keiner, jeder, jemand, was...</i> - (<i>Hat jemand angerufen?</i>) e) Pronoms interrogatius: <i>wer, wen, wem?</i> 2. L'existència a) Verbs: - <i>adv. + sein (nicht): hier, da ist (nicht); Er ist weg</i> - <i>es gibt + Akk</i> - <i>los sein</i> - <i>fehlen, brauchen, passieren</i> b) Determinants (<i>Artikelwörter</i>)	I. L'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)) 1. L'entitat a) Substantius Classes: - concrets i abstractes (<i>die Freundschaft; die Partnerschaft</i>) Flexió de gènere i nombre: -cas: genitiu en singular i plural - nombre: singular i plural. Formació del plural: - substantius només amb forma de plural: <i>die Eltern, die Leute, die Ferien, die Geschwister</i>; substantius només amb una única forma en singular (z.B.: <i>Zucker, Regen, Schnee</i>); plural en els substantius compostos; plural amb <i>–leute, –männer, –frauen –</i> - gènere gramatical i natural: masculí, femení i neutre; gènere dels substantius compostos, noms propis, sigles i abreviatures - la formació del femení en substantius de professions - diminutiu: <i>-chen</i> i <i>-lein</i> b) Pronoms personals: - en nominatiu, acusatiu i datiu: <i>Ich wohne in Berlin; sie kennt ihn; ich gebe dir das Buch</i> - ordre dels pronoms personals en l'oració: <i>Ich gebe dir das Buch / Ich gebe es dir</i> c) Pronoms demostratius: - <i>dieser, dieses, diese</i> (ús díctic i anafòric) - <i>der, das, die</i> (<i>Welcher Mantel ist deiner? – Der</i>) d) Pronoms indefinits: - <i>einer, man, keiner, jeder, jemand, was...</i> - (<i>Hat jemand angerufen?</i>) e) Pronoms interrogatius: <i>wer, wen, wem?; welch-?; was für ein-?</i> f) Pronoms relatius: <i>der, das, die</i> (<i>Nominativ i Akkusativ</i>) 2. L'existència a) Verbs: - <i>adv. + sein (nicht): hier, da ist (nicht); Er ist weg</i> - <i>es gibt + Akk</i> - <i>los sein</i> - <i>fehlen, brauchen, passieren</i> b) Determinants (<i>Artikelwörter</i>)

- l'article: definit (<i>der, die, das</i>) i indefinit (<i>ein-, eine, ein</i>), negatiu (<i>kein-, keine, kein</i>), en nominatiu i en acusatiu - nullartikel: <i>er spielt () Gitarre</i> 3. La pertinença a) Expressió de la pertinença: - amb <i>von</i> + substantiu: <i>Das ist das Fahrrad von Peter</i> - el genitiu saxó: <i>Peters Onkel</i> b) Possessius: - prenominals, en nominatiu i acusatiu: <i>mein-, dein-, sein-, ihr-, unser-, ...</i> (singular i plural) - <i>meiner/meine/meins</i> 4. La quantitat: Quantificadors: - numerals cardinals i ordinals (<i>der erste, der zweite, der dritte, ...</i>) - quantitatiu: <i>Viel mehr, viel weniger; gar nichts</i> - indefinits: <i>jemand, niemand</i> - universals: <i>alle</i> 5. La qualitat a) Adjectius: - amb funció predicativa <i>Sie ist nett; Ist der Film gut?</i> - atributiu. Davant del nom: declinació segons determinant i gènere del substantiu (<i>nach best., unbest. und Nullartikel</i>); en nominatiu,acusatiu i datiu b) Derivació: - afixos molt comuns: <i>-ig, -lich-, -isch</i> - gentilicis habituals (masculí i femení: (en <i>-er/in</i>) <i>der Spanier/die Spanierin, der Japaner/die Japanerin, der Brasilianer/die Brasilianerin, der Schweizer/die Schweizerin, ...</i>, i altres formes: <i>der/die Deutsche, der Franzose/die Französin, der Grieche/die Griechin, der Chinese/die Chinesin, der Portugiese/ die Portugiesin, der Brite/die Britin, ...</i> 6. El grau a) Comparatius: - regles de formació dels comparatius i les seves excepcions - formes irregulars: <i>teurer, dunkler, ...</i> - gradació de l'adjectiu: comparació amb <i>wie</i> i <i>als</i> - comparatiu dels adjectius monosil·làbics: <i>alt, groß, kurz, ...</i> - comparatius irregulars: <i>hoch,</i>	- l'article: definit (<i>der, die, das</i>) i indefinit (<i>ein-, eine, ein</i>), negatiu (<i>kein-, keine, kein</i>), en nominatiu i en acusatiu - nullartikel: <i>er spielt () Gitarre</i> 3. La pertinença a) Expressió de la pertinença: - amb <i>von</i> + substantiu: <i>Das ist das Fahrrad von Peter</i> - el genitiu saxó: <i>Peters Onkel</i> b) Possessius: - prenominals, en nominatiu i acusatiu: <i>mein-, dein-, sein-, ihr-, unser-, ...</i> (singular i plural) - <i>meiner/meine/meins</i> 4. La quantitat: Quantificadors: - numerals cardinals i ordinals (<i>der erste, der zweite, der dritte, ...</i>) - quantitatiu: <i>Viel mehr, viel weniger; gar nichts</i> - indefinits: <i>jemand, niemand</i> - universals: <i>alle</i> 5. La qualitat a) Adjectius: - atributiu. Davant del nom: declinació segons determinant i gènere del substantiu (<i>nach best., unbest. und Nullartikel</i>); en nominatiu,acusatiu i datiu. Singular i plural b) Derivació: - afixos molt comuns: <i>-ig, -lich-, -isch</i> - gentilicis habituals amb les diferents variants - diferències en l'ús amb article definit i indefinit: <i>der Deutsche, ein Deutscher</i> 6. El grau a) Comparatius: - gradació de l'adjectiu: comparació amb <i>wie</i> i <i>als</i> - formes irregulars: <i>teurer, dunkler, ...</i> - comparatiu dels adjectius monosil·làbics: <i>alt, groß, kurz, ...</i> - comparatius irregulars: <i>hoch, nah(e), gut, gern,</i>
---	---

<i>nah(e), gut, gern, viel</i> b) Superlatius: - regles de formació dels superlatius i les seves excepcions - superlatiu dels adjectius monosil·làbics: <i>alt, groß, kurz</i> - superlatius irregulars: <i>hoch, nah(e), gut, gern, viel</i> - superlatiu dels adverbis: <i>am besten, am meisten, am liebsten, am höchsten, am schönsten</i> c) Quantitativ: amb <i>sehr</i>, zu: <i>Du bist sehr schön; Die Wohnung ist zu klein</i>	<i>viel</i> b) Superlatius: - superlatiu dels adjectius monosil·làbics: <i>alt, groß, kurz</i> - superlatius irregulars: <i>hoch, nah(e), gut, gern, viel</i> - superlatiu dels adverbis: <i>am besten, am meisten, am liebsten, am höchsten, am schönsten, am weitesten, am teuersten, ...</i> - forma atributiva del superlatiu: <i>der längste Tag des Jahres</i> - superlatiu dels adjectius acabats en -d, -t, -tz, -z, -sch, -ß, -x c) Quantitativ: amb <i>sehr</i>, zu: <i>Du bist sehr schön; Die Wohnung ist zu klein</i>
II. L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició) a) Adverbis de lloc: - <i>hier, dort, da, unten, oben, links, rechts, vorn(e), hinten, draußen</i> b) Preposicions de lloc: - <i>Wechselpräpositionen (mit Akkusativ oder mit Dativ)</i> c) Locucions preposicionals comuns: <i>zu Hause / nach Hause; ins Kino; am Ende (der Straße)</i>	II. L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició) a) Adverbis de lloc: - <i>hier, dort, da, unten, oben, links, rechts, vorn(e), hinten, draußen</i> b) Preposicions de lloc: - <i>Wechselpräpositionen (mit Akkusativ oder mit Dativ)</i> c) Locucions preposicionals comuns: <i>zu Hause / nach Hause; ins Kino; am Ende (der Straße); in der Nähe; auf der linken/rechten Seite...</i>
III. El temps 1. Ubicació temporal relativa: - locucions adverbials de temps: <i>gestern/heute abend; letztes Jahr, nächste Woche, nächsten Monat, morgens, abends, montags</i> 2. Ubicació temporal (durada): - <i>von ... bis ... ; ab, seit, während</i> - diferència entre <i>seit</i> i <i>vor</i> 3. Freqüència: - adverbis i locucions de freqüència: <i>immer, jeden Tag, oft, manchmal, nie, selten, täglich, (fast) immer/nie...</i> 4. Relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat) a) Adverbis: - seqüenciació: <i>zuerst, dann, endlich, am Anfang, am Ende, am Schluss</i> - anterioritat: <i>schon, noch</i> - posterioritat: <i>später, danach</i>	III. El temps 1. Ubicació temporal relativa: - locucions adverbials de temps: <i>gestern/heute abend; letztes Jahr, nächste Woche, nächsten Monat, morgens, abends, montags</i> 2. Ubicació temporal (durada): - <i>von ... bis ... ; ab, seit, während</i> - diferència entre <i>seit</i> i <i>vor</i> 3. Freqüència: - adverbis i locucions de freqüència: <i>immer, jeden Tag, oft, manchmal, nie, selten, täglich, (fast) immer/nie...</i> 4. Relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat) Adverbis: - seqüenciació: <i>zuerst, dann, endlich, am Anfang, am Ende, am Schluss</i> - anterioritat: <i>schon, noch</i> - posterioritat: <i>später, danach</i>

- simultaneïtat: <i>jetzt</i> b) Preposicions: - anterioritat: <i>vor</i> (<i>vor dem Essen</i>) - posterioritat: <i>nach</i> (<i>nach dem Unterricht</i>) c) Temps verbals: Expressió del present: - present d'indicatiu (<i>Präsens</i>) Expressió del passat: - <i>Präteritum</i> (de <i>sein</i> i <i>haben</i>) i dels verbs modals -<i>Perfekt</i> -<i>Passiversatz mit man</i> Expressió del futur: - <i>Präsens</i> +adverbi o locució adverbial de temps	- simultaneïtat: <i>jetzt, nun</i> Preposicions: - anterioritat: <i>vor</i> (<i>vor dem Essen</i>) - posterioritat: <i>nach</i> (<i>nach dem Unterricht</i>) - simultaneïtat: <i>während</i> c) Temps verbals: Expressió del present: - present d'indicatiu (<i>Präsens</i>) Expressió del passat: - <i>Präteritum</i> (de <i>sein</i> i <i>haben</i>) i dels verbs més importants: <i>ging, kam, gab</i>) -<i>Präteritum</i> dels verbs modals -<i>Perfekt</i>; -<i>Passiversatz mit man</i> -<i>Plusquamperfekt</i> Expressió del futur: - <i>Präsens</i> +adverbi o locució adverbial de temps - <i>werden</i> + <i>Infinitiv</i>
IV. L'aspecte 1. Puntual: - <i>das Präsens</i> - (<i>das Perfekt</i>) 2. Imperfectiu (progressiu, continu i habitual): - habitual/duratiu (<i>Präsens</i>); (<i>Präsens</i> + <i>gerade</i>; <i>sein</i> + <i>am/beim</i> + <i>Infinitiv</i>) 3. Incoatiu, terminatiu: - <i>dran sein, fertig sein</i>	IV. L'aspecte 1. Puntual: - <i>das Präsens</i> - (<i>das Perfekt</i>) 2. Imperfectiu (progressiu, continu i habitual): -habitual/duratiu (<i>Präsens</i>); (<i>Präsens</i> + <i>gerade</i>; <i>sein</i> + <i>am/beim</i> + <i>Infinitiv</i>) 3. Incoatiu, terminatiu: - <i>dran sein; fertig sein</i> - Perifrasi amb oració d'infinitiu (z.B.: <i>aufhören</i> + <i>zu</i> + <i>Inf.</i>; <i>beginnen/anfangen</i> + <i>zu</i> + <i>Inf</i>)
V. La modalitat Factualitat: - Indicatiu i <i>Konjunktiv II</i> (<i>würde-Form</i>; <i>hätte i wäre</i>) Capacitat: - <i>können</i> + <i>Inf</i> / <i>fähig sein</i> Necessitat, desig: - <i>müssen, sollen</i> + <i>Inf.</i>, <i>brauchen</i> + <i>substantiu</i> (<i>Konjunktiv II-würde-Form</i>; <i>hätte i wäre</i>) Obligació: - <i>müssen</i> + <i>Inf.</i> Possibilitat: - <i>können, dürfen</i> + <i>Inf.</i> - <i>möglich sein; es kann sein: es könnte sein</i> Probabilitat: - Adverbis i locucions adverbials modals: <i>möglich sein; vielleicht</i>	V. La modalitat Factualitat: - Indicatiu i <i>Konjunktiv II</i> (<i>würde-Form</i>; <i>hätte i wäre</i>) Capacitat: - <i>können</i> + <i>Inf</i> / <i>fähig sein</i> Necessitat, desig: - <i>müssen, sollen</i> + <i>Inf.</i>, <i>brauchen</i> + <i>substantiu</i> (<i>Konjunktiv II-würde-Form</i>; <i>hätte i wäre</i>) Obligació: - <i>müssen</i> + <i>Inf.</i>; <i>sollen</i> + <i>Inf.</i> Possibilitat: - <i>können, dürfen</i> + <i>Inf.</i> - <i>möglich sein; es kann sein: es könnte sein</i> Probabilitat: - Adverbis i locucions adverbials modals: <i>möglich sein; vielleicht</i>

Volició: - <i>möcht-</i> ; voluntat: <i>wollen: Konjunktiv II</i> Intenció: - <i>wollen + Inf.</i> Permís/Prohibició: - <i>dürfen/nicht dürfen + Inf.; verboten sein</i> Verbs en mode imperatiu: - <i>nehmen Sie Platz! , Komm rein!</i>	Volició: - <i>möcht-</i> ; voluntat: <i>wollen: Konjunktiv II</i> Intenció: - <i>wollen + Inf.; vorhaben + Inf.</i> Permís/Prohibició: - <i>dürfen/nicht dürfen + Inf.; verboten sein; lassen</i> Verbs en mode imperatiu: - <i>nehmen Sie Platz! , Komm rein!</i>
VI. La manera Adverbis i locucions adverbials: - de manera: <i>gut, schlecht</i> - de grau: <i>sehr, so ...</i> - focals: <i>nur, auch, auch nicht, überhaupt nicht</i>	VI. La manera Adverbis i locucions adverbials: - de manera: <i>gut, schlecht</i> - de grau: <i>sehr, so ...</i> - focals: <i>nur, auch, auch nicht, überhaupt nicht</i>
VII. Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions a) Estructura dels predicats verbals: - tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició - el parèntesi verbal („Satzklammer“): posició i distribució (V1...V2): - amb verbs separables (<i>Heute ruft er sie an</i>) - amb verbs modals amb infinitiu (<i>Er kann nicht schwimmen</i>) - amb Perfekt (<i>Ich habe heute lange geschlafen</i>) - el verb en posició final en oracions subordinades (<i>dass, weil, wenn...</i>) b) Estructura dels predicats no verbals: - construccions amb <i>sein</i> c) Oracions subordinades substantives: - oracions amb <i>dass</i>: <i>Ich denke/hoffe/glaube/finde, dass ...</i>	VII. Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions a) Estructura dels predicats verbals: - tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició - el parèntesi verbal („Satzklammer“): posició i distribució (V1...V2): - amb verbs separables (<i>Heute ruft er sie an</i>) - amb verbs modals amb infinitiu (<i>Er kann nicht schwimmen</i>) - amb Perfekt (<i>Ich habe heute lange geschlafen</i>) - el verb en posició final en oracions subordinades (<i>dass, weil, wenn...</i>) b) Estructura dels predicats no verbals: - construccions amb <i>sein</i> c) Oracions subordinades substantives: - oracions amb <i>dass</i> / omissió de <i>dass</i> - substitució de <i>dass</i> per <i>Inf + zu</i> - oracions amb <i>ob</i> (en resposta a <i>Ja/Nein-Frage</i>)
VIII. L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació 1. L'oració declarativa (afirmativa i negativa): - ordre dels elements - signes afirmatius (<i>ja, doch</i>) - la negació: oracions amb <i>kein + Nomen, nicht + Adj., nie, nichts, niemand</i>; prefix (<i>un</i>) - posició de la partícula negativa <i>nicht</i> 2. L'oració interrogativa: - interrogatives: ordre de l'oració interrogativa: la posició del verb en oracions interrogatives de resposta <i>ja, nein o doch</i> - oracions interrogatives totals i parcials (<i>W-Frage, Ja/ Nein-Frage</i>)	VIII. L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació 1. L'oració declarativa (afirmativa i negativa): - ordre dels elements - signes afirmatius (<i>ja, doch</i>) - la negació: oracions amb <i>kein + Nomen, nicht + Adj., nie, nichts, niemand</i>; prefix (<i>un</i>) - posició de la partícula negativa <i>nicht</i> 2. L'oració interrogativa: - interrogatives: ordre de l'oració interrogativa: posició del verb en oracions interrogatives de resposta <i>ja, nein o doch</i> - oracions interrogatives totals i parcials (<i>W-Frage, Ja/ Nein-Frage</i>)

- pronoms i adverbis interrogatius (<i>wer, wen, wem, wann, wie, wie lange, wie oft, warum ... ?</i>) 3. L'oració exclamativa: - l'exclamació: <i>Wie + Adj. (Wie schön!)</i> - interjeccions (<i>aha!, na, so was, ach was!</i>) - oracions exclamatives (<i>Das ist ja cool, wunderbar!</i>)	- pronoms i adverbis interrogatius (<i>wer, wen, wem, wann, wie, wie lange, wie oft, warum, wieso ... ?</i>) 3. L'oració exclamativa: - l'exclamació: <i>Wie + Adj.; Was für ein- + Nomen / + Adj. und Nomen (z.B. Was für eine tolle Überraschung)</i> - interjeccions (<i>aha, na, so was, ach was!</i>) - oracions exclamatives (<i>das ist ja cool, wunderbar!</i>)
IX. Relacions lògiques 1. Conjunció: coordinació amb <i>und, auch</i> 2. Disjunció (alternativa): coordinació disjuntiva amb <i>oder</i> 3. Contrast (limitació/oposició): coordinació adversativa amb <i>aber; sondern</i> 4. Causa: coordinació causal amb <i>denn</i>; subordinació amb <i>weil</i> 5. Temporal: - simultaneïtat amb <i>als</i> 6. Concessió: <i>obwohl</i> 7. Connectors parentètics: - d'exemplificació: <i>zum Beispiel</i> - de conseqüència: <i>also</i> - causal: <i>deshalb</i> - concessiu: <i>trotzdem</i>	IX. Relacions lògiques 1. Conjunció: coordinació amb <i>und, auch</i> 2. Disjunció (alternativa): - coordinació disjuntiva amb <i>oder</i> - alternativa amb <i>entweder ... oder: Ich fahre entweder nach Paris oder nach London</i> 3. Contrast (limitació/oposició): coordinació adversativa amb <i>aber; sondern</i> 4. Causa: coordinació causal amb <i>denn</i>; subordinació amb <i>weil, da</i> 5. Temporal: - simultaneïtat: <i>als/wenn; während</i> - anterioritat: <i>nachdem; seit(dem)</i> - posterioritat: <i>bevor</i> 6. Concessió: - <i>obwohl</i> 7. Connectors parentètics: - d'exemplificació: <i>zum Beispiel</i> - de conseqüència: <i>also</i> - causal: <i>deshalb, deswegen</i> - concessiu: <i>trotzdem</i> 8. Condició: - condicional amb <i>wenn ..., dann (Wenn es nicht regnet, (dann) gehen wir wandern)</i> 9. Finalitat: - <i>damit/ um ...zu</i> 10. Enumeració: - <i>sowohl ... als auch</i>

8. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ORTOTIPOGRÀFICS

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS	ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS
L'alfabet Els fonemes alemanys i les seves correspondències gràfiques L'escriptura en majúscula i minúscula Ortografia dels pronoms de tractament: <i>Sie, Ihnen</i> La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit Signes ortogràfics: (apòstrof, guió, etc.) - ús de l'apòstrof en la llengua col·loquial: per abreviar el pronom <i>es</i>: <i>wie geht's?</i>, o <i>ich habe: ich hab'ne Frage</i> - usos de la coma en enumeracions (<i>Aufzählung</i>); dos punts, cometes - signes d'interrogació i d'exclamació (<i>Frage- und Ausrufezeichen</i>) - separació de paraules (simples i compostes) a final de línia Abreviatures bàsiques: z.B. <i>usw.</i>	L'alfabet Els fonemes alemanys i les seves correspondències gràfiques L'escriptura en majúscula i minúscula Ortografia dels pronoms de tractament: <i>Sie, Ihnen</i> Grafies: <s>, <ss>, després de vocal curta i <ß> després de vocals llargues i diftongues Consonants triples Ortografia d'estrangerismes La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit Signes ortogràfics: -apòstrof: en expressions col·loquials, per abreviar el pronom <i>es</i>: <i>Wie geht's?</i>; l'indefinit <i>ein</i>: <i>ich habe 'ne Frage</i>; guió, etc. - usos de la coma, dos punts (<i>Doppelpunkt</i>), punt i coma (<i>Semikolon</i>), cometes (<i>Anführungszeichen</i>); parèntesi (<i>Klammern</i>) - ús del punt amb <i>Datumsangaben i Ordnungszahlen</i>: <i>sie ist am 15. 01. 1996 geboren</i>; <i>wir wohnen im 2. Stock</i> - ús de la coma en dates: <i>Wir haben heute Sonntag, den 16. Juli</i>; <i>Er kommt Montag, den 11. September</i>; davant connectors subordinants: <i>er glaubt, dass ...</i>; <i>sie kommt heute nicht, weil</i> - separació de paraules (simples i compostes) a final de línia - separació de verbs com ara <i>kennen lernen, Rad fahren</i> Abreviatures bàsiques: z.B. <i>usw. ca.</i>

9. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FONETICOFONOLÒGICS

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ORALS
Sons i fonemes vocàlics: - fonemes vocàlics breus i llargs (z.B. <i>Mitte</i> [i]/ <i>Miete</i> [i:]; <i>bitten</i> [i] / <i>bieten</i> [i:]), <i>Hallo</i> [a] / <i>Zahl</i>, <i>Saal</i> [a:]; <i>kommt</i> [o] / <i>Sohn</i>, <i>Boot</i> [o:], <i>Kellner</i> [e] / <i>Lehrer</i> [e:] - correspondència entre els diftongs <ei, ie, eu, äu> i els seus valors fonològics: [aɪ] (z.B. <i>nein</i>); [i:] (z.B. <i>sie</i>); [ɔʏ] (z.B. <i>heute</i>, <i>Häuser</i>) - grafies dobles: < aa, oo, ee > <i>Staat</i>, <i>See</i>, <i>Boot</i>	Sons i fonemes vocàlics: - percepció dels fonemes vocàlics breus i llargs: (z.B. <i>Mitte</i> [i]/ <i>Miete</i> [i:] /; <i>bitten</i> [i] / <i>bieten</i> [i:]), <i>Hallo</i> [a] / <i>Zahl</i>, <i>Saal</i> [a:]; <i>kommt</i> [o] / <i>Sohn</i>, <i>Boot</i> [o:] <i>Kellner</i> [e] / <i>Lehrer</i> [e:] - correspondència entre els diftongs <ei, ie, eu, äu> i els seus valors fonològics: [aɪ] (z.B. <i>nein</i>); [i:] (z.B. <i>sie</i>); [ɔʏ] (z.B. <i>heute</i>, <i>Häuser</i>) - grafies dobles: < aa, oo, ee > - percepció del fonema <i>schwa</i> en posició àtona [ə] (z.B. <i>bedanken</i>, <i>verwöhnen</i>, <i>Familie</i>)
Sons i fonemes consonàntics: Fonemes consonàntics i els seus al·lòfons - ich-Laut [ç] (z.B. <i>ich</i>, <i>Bücher</i>, <i>echt</i>) - ach-Laut [x]. (z.B. <i>Buch</i>, <i>Tochter</i>, <i>Achtung</i>) - les consonants /b/ /w/ i /v/ /b/ a l'inici de paraula o de síl·laba [b] (z.B. <i>Bild</i>, <i>haben</i>); al final de síl·laba [p] (z.B. <i>ab</i>, <i>Abteilung</i>, <i>lieb</i>) - la consonant labiodental /w/ [v] (z.B. <i>etwas</i>, <i>Wein</i>, <i>antworten</i>) - la consonant /v/ [f] (z.B. <i>Vater</i>, <i>verkaufen</i>, <i>vielleicht</i>) - la consonant /v/ en posició final / [f] (z.B. <i>negativ</i>, <i>effektiv</i>) - distinció entre [b] (so bilabial) i [v] (so labiodental): z.B. <i>Bier/wir</i>; <i>Bein/Wein</i>; <i>Bild/wild</i>; <i>bald/Wald</i> - r/ i els seus al·lòfons [R] (z.B. <i>rollen</i>, <i>Ware</i>, <i>schreiben</i>) , [ʁ] (z.B. <i>stark</i>) - /r/ i els seus al·lòfons [R] (z.B. <i>rollen</i>, <i>Ware</i>, <i>schreiben</i>) , [ʁ] (z.B. <i>stark</i>) - identificació dels fonemes consonàntics [s] (z.B. <i>essen</i>), [z] (z.B. <i>lesen</i>, <i>sie</i>); [ts] (z.B. <i>zehn</i>, <i>Motivation</i>); [ʃp] (z.B. <i>Spanien</i>, <i>sprechen</i>); [ʃt] (z.B. <i>Student</i>, <i>Stadt</i>)	Sons i fonemes consonàntics: Percepció dels fonemes consonàntics i els seus al·lòfons - ich-Laut [ç] (z.B. <i>ich</i>, <i>Bücher</i>, <i>echt</i>) - ach-Laut [x]. (z.B. <i>Buch</i>, <i>Tochter</i>, <i>Achtung</i>) - les consonants /b/ /w/ i /v/ /b/ a l'inici de paraula o de síl·laba [b] (z.B. <i>Bild</i>, <i>haben</i>); al final de síl·laba [p] (z.B. <i>ab</i>, <i>Abteilung</i>, <i>lieb</i>) - la consonant labiodental /w/ [v] (z.B. <i>etwas</i>, <i>Wein</i>, <i>antworten</i>) - la consonant /v/ [f] (z.B. <i>Vater</i>, <i>verkaufen</i>, <i>vielleicht</i>) - la consonant /v/ en posició final / [f] (z.B. <i>negativ</i>, <i>effektiv</i>) - distinció entre [b] (so bilabial) i [v] (so labiodental): z.B. <i>Bier/wir</i>; <i>Bein/Wein</i>; <i>Bild/wild</i>; <i>bald/Wald</i> - r/ i els seus al·lòfons [R] (z.B. <i>rollen</i>, <i>Ware</i>, <i>schreiben</i>) , [ʁ] (z.B. <i>stark</i>) - /r/ i els seus al·lòfons [R] (z.B. <i>rollen</i>, <i>Ware</i>, <i>schreiben</i>) , [ʁ] (z.B. <i>stark</i>) - identificació dels fonemes consonàntics [s] (z.B. <i>essen</i>), [z] (z.B. <i>lesen</i>, <i>sie</i>); [ts] (z.B. <i>zehn</i>, <i>Motivation</i>); [ʃp] (z.B. <i>Spanien</i>, <i>sprechen</i>); [ʃt] (z.B. <i>Student</i>, <i>Stadt</i>) - /ks/ (z.B. <i>sechs</i>, <i>Hexe</i>), - /gn/ (z.B. <i>Gnade</i>), - /n/ i els seus al·lòfons [n] (z.B. <i>nein</i>, <i>nun</i>) i [ŋ] (z.B. <i>lange</i>, <i>Ring</i>), - /f/ (z.B. <i>Philosophie</i>, <i>Volk</i>), - /ʃ/ (z.B. <i>schön</i>) - /pf/ (z.B. <i>Pfanne</i>, <i>Pferd</i>) - /kv/ (z.B. <i>Quelle</i>) - /kn/ (z.B. <i>Knoch</i>)

Processos: - modificació vocàlica: metafoia (<i>Umlaut</i> ä,ö,ü): [ɛ] (z.B. <i>Männer</i>); [œ] (z.B. <i>Hölle</i>); [ʏ] (z.B. <i>füllen</i>) - /r/ vocalitzada en posició final o pre-consonàntica (z.B. <i>der Vater, Kinder</i>) - contracció de preposició i article (z.B. <i>im, ins, ans</i>)	Processos: - modificació vocàlica: metafoia (<i>Umlaut</i> ä,ö,ü): [ɛ] (z.B. <i>Männer</i>); [œ] (z.B. <i>Höle</i>); [ʏ] (z.B. <i>fülen</i>) - /r/ vocalitzada en posició final o pre-consonàntica (z.B. <i>der Vater, Kinder</i>) - contracció de preposició i article (z.B. <i>im, ins, am, ans, zum, zur, aufs</i>)
Entonació i accentuació: - accent dels elements lèxics aïllats - l'accent en paraules compostes - l'accent en salutacions i enunciats breus - entonació ascendent i descendent en salutacions, enunciats i preguntes i respostes breus - entonació de l'afirmativa i interrogativa	Entonació i accentuació: - reconeixement de patrons bàsics de ritme, entonació i accentuació de paraules i frases per a les funcions comunicatives del nivell

III. CRITERIS D'AVUACIÓ

ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Reconeix, i aplica a la comprensió dels textos del nivell, els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana i les convencions socials de les cultures en les quals s'utilitza l'idioma.
- Pot aplicar les estratègies adequades per a la comprensió del sentit general i la informació essencial dels textos del nivell.
- Distingeix la funció comunicativa dels textos del nivell.
- Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics bàsics d'ús freqüent.
- Reconeix lèxic d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i és capaç, mitjançant ajuda de gestos i imatges, inferir el significat d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Reconeix alguns patrons rítmics d'entonació i els significats que s'hi relacionen.

Criteris específics

	Comprensió global	Comprensió selectiva	Comprensió detallada
Reconeix:	canvis de tema el gènere textual, si correspon al nivell	informació específica en l·listes i en recursos de referència informació rellevant per fer la tasca personatges, llocs, dates, preus, etc.	relació entre personatges, llocs, dates, preus, etc.
Distingeix:	els punts principals si estan clarament senyalitzats	la informació específica que se li demana (detalls com ara hores, llocs, dates, etc.) entre els diferents episodis d'una seqüència explícitament marcats	
Comprèn:	una idea general del significat global del text	la informació essencial / més important referències temporals	esdeveniments principals seqüències cronològiques passos a seguir per obtenir una cosa
Processa juntament amb el text:	imatges xifres/números horaris diagrames d'equipament organigrames mapes o plànols		

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Reconeix, i aplica a la comprensió dels textos del nivell, els aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics relatius a la vida quotidiana i les convencions socials de les cultures en les quals s'utilitza l'idioma.
- Aplica les estratègies més adequades a les tasques del nivell per a la comprensió del sentit general i la informació específica i essencial dels textos escrits.
- Distingeix la funció així com la intenció comunicativa, el format i el gènere del text que ha de llegir.
- Aplica a la comprensió uns coneixements bàsics de les estructures de la sintaxi i dels elements de la morfologia.
- Comprèn el lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a les tasques del nivell i és capaç d'inferir el significat d'algunes paraules i expressions desconegudes a partir del context i d'altres senyals en el text.
- Reconeix, i aplica a la comprensió del text, els valors i significats associats a les convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació.

Criteris específics

	Comprensió global	Comprensió selectiva	Comprensió detallada
Reconeix:	canvis de tema el gènere textual, si correspon al nivell	informació específica en llistes i en recursos de referència informació rellevant per fer la tasca personatges, llocs, dates, preus, etc.	relació entre personatges, llocs, dates, preus, etc.
Distingeix:	els punts principals si estan clarament senyalitzats	la informació específica que se li demana entre els diferents episodis d'una seqüència explícitament marcats	
Comprèn:	una idea general del significat global del text	la informació essencial / més important referències temporals	esdeveniments principals seqüències cronològiques
Processa juntament amb el text:	imatges xifres/números horaris diagrames d'equipament organigrames mapes o plànols		

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Aplica a la producció oral els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics per a sortir-se'n en els intercanvis amb altres interlocutors, respectant les normes bàsiques de cortesia requerides per les tasques del nivell.
- Aplica unes estratègies bàsiques per produir textos orals breus i senzills: gestos, dixi i petits guions o fórmules apresos per adaptar o esmenar el discurs d'una manera molt senzilla.
- Identifica la funció comunicativa requerida per la situació comunicativa i és capaç d'utilitzar els exponents més freqüents d'aquesta funció per a fer front a les tasques del nivell.
- Aplica un repertori bàsic de frases i fórmules per a comunicar-se en les tasques del nivell amb una fluïdesa acceptable, sobretot a l'hora de rectificar o esmenar el que ha dit o per a mostrar que necessita ajuda de l'interlocutor.
- És capaç de mantenir un monòleg si ha tingut temps de preparar-lo i pot mantenir el torn en una conversa si l'interlocutor és sensible a les seves dificultats i demana aclariments i repeticions quan escau.
- Aplica les estructures sintàctiques del nivell per a expressar les nocions i funcions del nivell durant la realització de les tasques.
- Enllaça una sèrie d'elements concrets i senzills per crear una seqüència lineal i cohesionada, utilitzant els mecanismes bàsics d'entonació, repetició lèxica, dixi personal, espacial i temporal i els connectors comuns del nivell.
- Utilitza adequadament un repertori lèxic suficient per a poder fer front a les tasques del nivell, encara que cometi errors i les dificultats afectin la fluïdesa.
- Pronuncia i entona de manera intel·ligible, encara que resulti evident la influència de la L1 i l'interlocutor hagi de demanar aclariments de tant en tant.

Criteris específics

Aspectes pragmàtics	
Producció i fluïdesa: - Extensió - Intel·ligibilitat i prosòdia - Pausas i vacil·lacions - Cohesió i coherència - Estratègies de reparació	Construeix frases i expressions d'extensió molt limitada sobre familiars en situacions rutinàries. Pronuncia, en general, paraules familiars de manera prou clara i intel·ligible. encara que els interlocutors hagin de demanar alguna repetició. En enunciat més extensos la intel·ligibilitat es pot veure afectada i pot caldre esforç de l'interlocutor per entendre alguns sons específics i adaptar-se a l'accent, el ritme i l'entonació. Fa servir els connectors bàsics per expressar temps, causa o contrast i enllaçar una sèrie de sintagmes o frases senzills. Quan escau, pausa el discurs per organitzar les idees i les paraules i per reparar el que ha dit. La pronúncia defectiva sistemàtica no resta intel·ligibilitat al discurs, sempre que l'interlocutor s'hi esforci. Utilitza de manera intel·ligible els trets prosòdics d'un repertori de paraules i frases quotidianes malgrat que una influència marcada d'altres llengües en l'accent, el ritme l'entonació, faci necessària una col·laboració important de l'interlocutor.

Interacció: - Desenvolupament i manteniment - Adequació - Estratègies pragmàtiques	Inicia una conversa saludant i preguntant/contestant com es troba ell(a)/ l'interlocutor. Formula i respon preguntes senzilles sobre temes i gèneres discursius nivell. Mostra comprensió dels mecanismes per prendre i donar paraula i respon de manera apropiada, encara que rares vegades pugui prendre el control de la interacció. Per telèfon i en línia, utilitza expressions formulàiques per contestar una cridada, intercanvia informació senzilla i manté una conversa amb una persona coneguda (p. ex., per quedar). Informa quan no ha entès una cosa i demana aclariment de manera molt simple. Quan no sap una paraula, s'atura i utilitza els recursos no-lingüístics per ajudar-se.
--	---

Aspectes pragmlingüístics	
Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	Recorre a un ventall adequat de paraules, estructures i frases per a poder parlar de situacions quotidianes. Aplica els exponents més bàsics de les funcions comunicatives del nivell. El lèxic es refereix principalment a necessitats immediates i a vegades és repetitiu.

Correcció lingüística	
Estructures sintàctiques i morfologia Precisió del lèxic	Mostra control d'un conjunt d'estructures, paraules i frases bàsiques que utilitza en situacions familiars o quotidianes encara que el discurs contengui errades quan s'allunya de les situacions més familiars. Utilitza acuradament seqüències preparades per a certs contextos.
Pronúncia	
	Pot mostrar errades sistemàtiques de pronunciació, excepte en paraules i expressions molt familiars.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Aplica a la producció dels textos escrits del nivell els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics per a poder actuar de manera apropiada en els intercanvis amb altres interlocutors.
- Aplica unes estratègies bàsiques per produir textos escrits breus i senzills adaptats a les tasques de producció escrita del nivell mitjançant la còpia i modificació de textos model i l'ús de materials de consulta.
- Identifica la funció comunicativa requerida per la situació comunicativa i és capaç d'utilitzar els exponents més senzills d'aquesta funció per organitzar les tasques del nivell.
- Aplica un repertori bàsic d'estructures sintàctiques per a comunicar-se en les tasques del nivell amb un control acceptable i utilitza alguns mecanismes de cohesió molt bàsics per crear una seqüència lineal.
- Utilitza adequadament un repertori lèxic suficient per a poder fer front a les tasques del nivell, encara que hagi de limitar el que vol expressar.
- Utilitza, de manera acceptable, els signes de puntuació bàsics (punt i coma) i les normes ortogràfiques elementals. Criteris específics

Criteris específics

Aspectes pragmàtics	
Organització	Produeix enunciats i frases referits a temes molt familiars. Mostra una certa consciència de l'ordre lògic quan produeix un text molt breu.
Discurs: cohesió i coherència	Enllaça informació bàsica amb connectors bàsics. Fa un ús raonable, tot i que no controlat, dels elements gramaticals de cohesió del text: coreferència (pronoms i adjectius possessius), temps verbals, etc.
Adequació: - Resposta a la tasca - Extensió - Registre - Característiques textuais	En correspondència, les salutacions i els comiats són adients. Produeix, a base de frases senzilles o enunciats, textos rutinaris o quotidians referits necessitats immediates o seqüències descriptives o narratives curtes, encara que no en domini completament les característiques. En la correspondència personal i informal, es percep consciència del lector.

Aspectes pragmlingüístics	
Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	Fa servir una varietat acceptable d'estructures i enunciats bàsics per produir textos de la vida diària sobre temes familiars i quotidians. Aplica els exponents més senzills de les funcions comunicatives al desenvolupament del text escrit. Utilitza lèxic relacionat amb les necessitats comunicatives bàsiques, tot i que sol ser repetitiu.

Correcció lingüística	
Estructures sintàctiques i morfologia	En situacions quotidianes, mostra domini sobre un conjunt d'estructures, mots i enunciats bàsics, tot i que cometi errades en els gèneres textuais menys familiars.
Precisió del lèxic	El lèxic és suficient per desenvolupar la tasca, tot i que hi hagi manca de precisió en textos menys rutinaris. Presenta ocasionalment calcs d'altres llengües.
Ortotipografia	L'ortografia d'ítems freqüents i en contextos familiars sol ser correcta. Els errors poden dificultar ocasionalment la identificació d'algun mot. Té un domini bàsic de la puntuació i de format textual, tot i que cal esperar-hi errors.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

Criteris generals

- Reconeix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants de la llengua objecte d'estudi i és capaç d'actuar sense cometre incorreccions importants, encara que recorri a vegades als estereotips.
- Identifica, mitjançant estratègies lingüístiques i no-lingüístiques, la informació clau i senzilla que ha de transmetre.
- Pren notes amb la informació necessària que ha de traslladar als destinataris o la prepara amb anterioritat per tenir-la disponible.
- Formula preguntes senzilles per assegurar-se de la informació i per comprovar la comprensió o repeteix la informació per obtenir la confirmació encara que hagi de recórrer als gestos i el llenguatge no verbal i el seu discurs no sigui lingüísticament correcte.

Criteris específics

Mediació del text	
Transmissió d'informació específica	Transmet informació específica sobre necessitats immediates contingudes en missatges, instruccions o anuncis, breus.
Explicació de dades (a partir de diagrames, gràfics, imatges...)	Interpreta i descriu elements visuals senzills sobre temes quotidians (p. ex. mapes del temps).
Processament del text (resum, integració de diverses fonts, aclariments per a una audiència determinada)	Fa llistes d'informació rellevant de textos escrits breus, simples i concrets.
Presa de notes	Pren notes senzilles, en forma de llista, de presentacions sobre temes familiars i predictibles.

Mediació de conceptes	
Relacional: - Facilitació de la interacció col·laborativa - Gestió de la interacció	Invita a col·laborar. Manifesta la (in)comprensió i demana ocasionalment confirmació. Formula instruccions molt senzilles a un grup col·laboratiu.
Cognitiva: - Col·laboració en la construcció dels significats - Encoratjament de la conversa conceptual	Fa comentaris senzills i preguntes ocasionals per mostrar que segueix la conversa. Fa suggeriments molt senzills per ajudar a dur endavant la conversa Demana opinió sobre una idea en particular.

Mediació de la comunicació	
Facilitació de l'espai intercultural	En l'intercanvi intercultural, sap demanar que li expliquin o aclaresquin coses i expressar acord, desacord, gratitud, etc., tot i el repertori limitat.

NIVELL INTERMEDI B1

I. DEFINICIÓ I OBJECTIUS

DEFINICIÓ DEL NIVELL

Els ensenyaments de Nivell Intermedi B1 tenen com a referència el nivell B1 (nivell lliard) del Marc Europeu Comú de Referència.

Capaciten l'alumnat per utilitzar l'idioma receptivament i productiva, tant oralment com per escrit, així com per mediar entre les persones usuàries de diferents llengües amb una certa efectivitat, una fluïdesa i una flexibilitat que li permetin una autonomia limitada.

L'alumnat ha de ser capaç de mantenir la interacció i comunicar el que vol comunicar en una varietat de contextos quotidians o habituals, com ara l'establiment i manteniment de relacions personals i socials, tant cara a cara com per mitjans tecnològics, i els intercanvis senzills de caràcter factual propis d'entorns de lleure, educatius i ocupacionals, així com poder enfrontar-se de manera flexible als problemes de la vida diària.

Aquestes activitats requereixen comprendre i produir una varietat limitada de textos sobre aspectes generals o d'altres de més específics derivats de temes d'actualitat o d'interès personal o professional.

També impliquen l'exposició a diferents registres, varietats i estils de la llengua estàndard que siguin fàcilment intel·ligibles. També requereixen el control d'una considerable varietat d'estructures senzilles i un repertori suficient de lèxic d'ús comú, que pot incloure algunes expressions idiomàtiques d'ús molt freqüent, així com de les estratègies necessàries per actuar amb eficàcia en situacions comunicatives de tipus general.

OBJECTIUS DELS ENSENYAMENTS DE NIVELL INTERMEDI B1

Adquirir la capacitat de:

- Utilitzar l'idioma com a mitjà de comunicació en situacions de la vida quotidiana, en situacions d'aprenentatge i com a mitjà d'expressió personal.
- Identificar les característiques principals de la llengua objecte d'aprenentatge per contrast i comparació amb la llengua materna o altres llengües, quan s'escaigui.
- Optimitzar les oportunitats d'exposició i interacció en la nova llengua per ampliar i consolidar els coneixements de l'idioma, dins i fora de l'aula.
- Desenvolupar i utilitzar les estratègies comunicatives que permetin resoldre les situacions de comunicació més habituals.
- Desenvolupar i utilitzar les estratègies que permetin analitzar les pròpies necessitats comunicatives i controlar i avaluar el propi procés d'aprenentatge.
- Desenvolupar una actitud oberta davant la realitat plurilingüe i pluricultural i reconèixer i valorar les característiques de les societats i cultures que s'expressen en la llengua objecte d'aprenentatge.

OBJECTIUS DEL NIVELL

Per a cada tipus d'activitat, l'objectiu general defineix l'abast, les limitacions i les condicions que s'apliquen a tots els objectius específics.

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Comprendre la informació general, les idees principals i els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites introduïdes en textos orals, transmesos directament o per mitjans tècnics: - breus o d'extensió mitjana; - ben estructurats; - en llengua estàndard; - articulats amb claredat a velocitat pausada emperò natural; - sobre assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals o d'actualitat, relacionats amb les pròpies experiències i interessos; - en condicions acústiques adequades; - podent, si escau, tornar a escoltar el que s'ha dit o confirmar-ne detalls.	a. Comprendre amb prou detall anuncis i missatges que continguin instruccions, indicacions o altres tipus d'informació, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional. b. Comprendre declaracions (per exemple, durant una celebració privada, o una cerimònia pública). c. Comprendre, en relació directa amb un interlocutor, informació relativa a situacions personals, fets esdeveniments i necessitats de la vida quotidiana i poder expressar l'opinió personal. d. Comprendre, en una conversa o discussió informal en la qual es participa, enunciats relatius a assumptes pràctics de la vida diària i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat, o d'interès personal, i captar-hi sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència. e. Comprendre, encara que sigui amb algun esforç, les idees generals de converses o discussions breus o de durada mitjana sobre temes habituals entre un nombre d'interlocutors reduït. f. Comprendre les idees principals i detalls rellevants de presentacions, xerrades o conferències breus i senzilles sobre temes coneguts, d'interès personal o de la pròpia especialitat. g. Comprendre, en una conversa formal de l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional en la qual es participa, independentment del canal, gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, o menys habituals si estan relacionats amb el propi camp d'especialització, sempre i quan es puguin plantejar preguntes per comprovar que s'ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls. h. Comprendre el contingut essencial de les negociacions i gestions comercials més habituals. i. Seguir discussions i debats senzills sobre temes del propi entorn. j. Comprendre la informació continguda en

	documents enregistrats en llengua estàndard referits a temes habituals o al propi entorn, sempre que els textos es puguin escoltar més d'una vegada. k. Comprendre la informació essencial de butlletins informatius radiofònics o televisats i extractes de programes senzills que tractin temes comuns. l. Comprendre les idees principals i interpretar el contingut de seqüències de pel·lícules amb un llenguatge clar i senzill i en els quals els elements visuals i l'acció ajudin a comprendre gran part de l'argument. m. Seguir instruccions detallades relacionades amb maneres d'orientar-se en un entorn geogràfic, processos senzills (elaboració de productes o menjars) o funcionament d'aparells tècnics habituals.
--	---

ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Comprendre el sentit general, la informació essencial, les idees principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits: - d'extensió breu i mitjana; - clars i ben organitzats; - en llengua estàndard; - sobre temes quotidians, aspectes concrets de temes generals, actuals o del propi interès personal.	a. Comprendre amb prou detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulin el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos que continguin instruccions, indicacions o altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, a la realització d'activitats quotidianes o al seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional. b. Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant de material escrit de caràcter quotidià o relacionada amb assumptes d'interès personal, educatiu o ocupacional, com ara anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fullets, programes o documents oficials breus. c. Entendre informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, sempre que es puguin rellegir les seccions difícils. d. Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format i missatges en fòrums o blogs, en els quals es donin instruccions o indicacions, es transmeti informació procedent de tercers, es parli d'un mateix, es descriguin persones, esdeveniments, objectes i llocs, es narrin esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris, i s'expressin sentiments, desitjos i opinions. e. Comprendre informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades, com ara centres d'estudis, empreses o companyies de serveis, en la qual

	s'informa d'assumptes del propi interès (per exemple, en relació amb una oferta de treball f. una compra per Internet, informes i memoràndums, entre d'altres). g. Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant de notícies i articles periodístics amb un llenguatge no gaire idiomàtic o especialitzat. h. Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes clarament estructurat i, escrits en un llenguatge senzill, directe i no gaire literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diferents personatges i les seves relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.
--	---

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals: - breus o d'extensió mitjana; - ben organitzats i adequats als interlocutors i al propòsit comunicatiu; - sobre temes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal; Fer-se entendre amb una correcció i fluïdesa que permetin mantenir la interacció o la línia del discurs, encara que: - resulti evident l'accent estranger; - siguin freqüents les pauses, vacil·lacions, reformulacions i repeticions, especialment en seqüències d'una certa extensió; - pugui caldre ocasionalment la cooperació dels interlocutors, per exemple indicant la necessitat d'esmenes.	a. Fer declaracions públiques breus i assajades que són clarament intel·ligibles. b. Fer presentacions preparades, si escau amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències o diapositives), sobre un tema general o del propi interès o especialitat, amb prou claredat perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals s'exposin amb raonable precisió, així com respondre a preguntes breus i senzilles dels oients sobre el contingut de la presentació, encara que calgui demanar que es repetesquin si s'han formulat amb rapidesa. c. Fer front a transaccions comunes de la vida quotidiana, com ara els viatges, l'allotjament, els àpats i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (per exemple, fer una reclamació o realitzar una gestió administrativa de rutina), intercanviant, comprovant i confirmant informació amb el detall oportú, tot plantejant els propis raonaments i punts de vista amb claredat i seguint les convencions socioculturals que escauen al context específic. d. Participar amb eficàcia en converses informals amb un interlocutor, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interès personal o pertinents per a la vida diària (per exemple, família, aficions, feina, viatges o fets d'actualitat). e. Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per plantejar un nou tema), encara que es depengui molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per

	realitzar una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries. f. Prendre part en converses i discussions formals habituals no gaire complexes amb un nombre reduït d'interlocutors, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, que suposin un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en les quals es donin instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar-hi un punt de vista amb claredat, oferint breus raonaments i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionant de forma senzilla davant els comentaris dels interlocutors. g. Narrar històries curtes, documentals o trames de llibres adients al nivell, donar-ne l'opinió personal, explicar-ne el contingut general i alguns detalls rellevants i respondre a preguntes complementàries que requereixin aclariment de detalls. h. Explicar, després d'una preparació prèvia, com s'ha de fer alguna cosa mitjançant instruccions clares i coherents. i. Produir, amb cert detall, descripcions sobre temes o objectes familiars habituals.
--	---

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Produir i coproduir, utilitzant amb prou correcció un repertori lèxic i gramatical habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual, i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals, textos escrits: - breus o d'extensió mitjana; - clarament organitzats i adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu); - sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal.	a. Escriure una àmplia varietat de textos que mostrin la capacitat d'organitzar la informació, d'enllaçar amb coherència i correcció les idees i exposar-les amb precisió utilitzant els registres adients, mostrant un domini suficient de lèxic i estructures. b. Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla. c. Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un currículum vitae breu, senzill i ben estructurat, en el qual s'assenyalin els aspectes importants de manera esquemàtica i en el qual s'inclogui la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i destinatari específics. d. Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o sol·licita informació senzilla de caràcter immediat o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals, i en els quals es ressalten els aspectes que resulten importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos i les normes de cortesia i, si escau, de l'etiqueta de la xarxa Internet. e. Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal,

	presentació, conferència o xerrada senzilla, sempre que el tema sigui conegut. f. Escriure correspondència personal i participar en xats, fòrums i blogs. g. Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dóna i sol·licita informació bàsica, o es realitza una gestió senzilla (per exemple, una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes fonamentals de cortesia i, si escau, de l'etiqueta de la xarxa Internet. h. Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius de certes accions, en els àmbits públic, educatiu, o ocupacional, fent-hi una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els principals esdeveniments i informació de forma esquemàtica.
--	---

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Mediar, directament o en mode diferit, entre parlants que usen la llengua meta o diferents llengües incloent aquesta, en situacions de caràcter habitual en les quals es produeixen intercanvis senzills d'informació: - relacionats amb assumptes quotidians o d'interès personal; - on la llengua meta s'hi articula a velocitat pausada o s'escriu amb claredat; - en llengua estàndard; - en un llenguatge no especialitzat i no gaire idiomàtic; - amb possibilitat de demanar confirmació, aclariments o repeticions.	a. Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals i detalls rellevants de la informació continguda en textos orals o escrits d'estructura clara (per exemple, instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies). b. Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, convidats o amfitrions, tant en l'àmbit personal com el públic (per exemple, mentre es viatja, en hotels o restaurants, o en entorns d'oci). c. Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (per exemple, durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que pugui preparar-se amb antelació i els interlocutors facin pauses freqüents per facilitar la interpretació. d. Intervenir en situacions quotidianes o habituals (per exemple, visita mèdica, gestions administratives senzilles o problemes domèstics), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial, i donant i demanant opinió i suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació. e. Prendre notes breus per a tercers, recollint, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de missatges telefònics, anuncis o instruccions sobre assumptes quotidians o

	coneguts. f. Prendre notes breus per a tercers, recollint instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xerrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema sigui conegut. g. Resumir breus fragments d'informació de diverses fonts, així com realitzar paràfrasis senzilles de breus passatges escrits utilitzant les paraules i l'ordenació del text original. h. Transmetre per escrit la idea general, els punts principals i detalls rellevants de fragments breus de textos orals o escrits (per exemple, instruccions, notícies, converses, correspondència personal).
--	--

II. COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

1. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la comprensió, a la producció i a la coproducció de textos orals i escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics:

1.1. Continguts socioculturals

1.1.1 Llenguatge no verbal

- cinèsica, mímica i proxèmica
- proximitat i contacte visual
- qualitat de la veu, to i volum

1.1.2 Vida quotidiana i les seves condicions

Relacions personals i convencions socials

- relacions familiars i intergeneracionals
- l'estructura social (relacions intragrups)
- normes de cortesia segons la situació i els protagonistes
- relacions socials i professionals més habituals
- convencions bàsiques i tabús més coneguts relatius al comportament
- valor de la puntualitat
- convencions a l'hora de pagar (propines, convidar, compartir, etc.)
- les relacions entre gèneres: convencions
- les relacions amb les autoritats i l'administració en general: convencions
- les relacions entre veïns: convencions
- convencions i tabús relatius al comportament

Valors, creences i actituds

- festivitats i tradicions importants
- valors i creences més esteses
- el sentit de l'humor (estereotips i característiques més elementals)
- minories religioses i tolerància religiosa

Menjars i àpats

- plats o ingredients associats als àpats
- menjars prohibits o connotats

Consum

- horaris comercials i hàbits de consum
- horaris comercials: obertura en festius i rebaixes
- tipus i característiques dels establiments

Entorn laboral

- l'entorn laboral: horaris, calendari, festius, vacances
- convencions referides a la vestimenta

Habitatge

- tipologia i preferències segons la ubicació: centre, extraradi, etc.
- arquitectura tradicional i contemporània

Salut i assistència social

- sistema sanitari: tipus de centres o serveis, urgències, etc.

1.1.3 Educació

- característiques generals del sistema escolar
- sistema de qualificacions
- relacions entre el professorat i l'alumnat
- relacions entre els companys de classe
- normes a l'aula

1.1.4. Lleure i cultura

- activitats d'oci més populars
- festivitats i cerimònies tradicionals més rellevants
- referents culturals i artístics significatius (literatura, música, cinema, arts escèniques, etc.): tendències (doblatge, origen de les produccions, música popular, etc.)
- formes d'oci tradicionals i contemporànies
- activitats a l'aire lliure
- espectacles més rellevants
- els esports més populars
- museus i llocs d'interès cultural de rellevància internacional
- tipus de viatge i turisme més populars

1.1.5 Geografia

- territoris i àmbits més importants en què es parla la llengua: països/regions i trets distintius principals
- ciutats i llocs més significatius: trets generals

1.1.6. Medi ambient

- el clima i les diferents estacions de l'any: temperatures i fenòmens naturals segons les regions

1.1.7. Participació ciutadana

- marc institucional bàsic
- gestió de la immigració
- voluntariat

1.1.8 Mitjans de comunicació

- capçaleres de premsa escrita (en paper i digital) i canals de ràdio i televisió més importants d'àmbit general
- presència i ús general d'internet i xarxes socials

1.2. Continguts sociolingüístics

1.2.1 Cortesia lingüística i convencions

- salutacions i comiats: selecció i ús
- ús i selecció de formes de tractament: formal i informal

- fórmules més comunes per brindar, felicitar, convidar
- fórmules per interessar-se per algú absent
- convencions en la correspondència personal
- convencions bàsiques de la conversa telefònica

1.2.2 Referents

- el doble sentit d'expressions freqüents: reconeixement
- sentit i connotacions de les expressions malsonants molt freqüents d'àmbit general: reconeixement
- reconeixement del valor real de les expressions d'emplaçament temporal (p. ex.: *ja te diré coses; fins ara;* etc.)

1.2.3 Registre

- identificació de canvis evidents de registre
- connotacions de l'ús de la llengua estàndard i les varietats més importants
- expressions col·loquials molt freqüents: reconeixement

1.2.4 Varietats

- varietats més importants: identificació de característiques rellevants

1.2.5 Contacte de llengües

- estatus de la llengua en diferents àmbits i territoris
- llengües internacionals i (altres) llengües oficials: presència i àmbits d'ús

2. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Estratègies de planificació: - Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema. - Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants). Estratègies d'anticipació: - Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context. Estratègies d'identificació i inferència: - Identificació del tipus textual - Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements paralingüístics significatius. - Extrapolació del sentit d'un fragment a partir de la globalitat del text. - Identificació de mots desconeguts i extrapolació del seu significat a partir del context, en temes amb què s'està familiaritzat. - Inferència de dades a partir del context enunciatu, deducció de dades a partir de la informació nova i formulació d'expectatives sobre l'organització i el contingut esdevenidor	Estratègies de planificació: - Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema. - Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants). Estratègies d'anticipació: - Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context. Estratègies d'identificació i inferència: - Identificació del tipus textual - Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements paralingüístics significatius. - Identificació de connectors i de l'organització textual (paràgrafs clau) per entendre millor l'argumentació d'un text. - Extrapolació del sentit d'un fragment a partir de la globalitat del text. - Identificació de mots desconeguts i extrapolació del seu significat a partir del context, en temes amb què s'està familiaritzat. - Inferència o predicció del contingut del text a

(per exemple, predicció d'esdeveniments en una narració). - Seguiment de la línia argumental en base a connectors lògics i temporals. - Deducció del significat probable de mots desconeguts a partir de la identificació dels seus constituents (arrels, sufixos, prefixos, flexió...). Estratègies de control i reparació: - Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida. - Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.	partir de títols, titulars o entradetes. - Predicció dels esdeveniments en una narració. - Seguiment de la línia argumental en base a connectors lògics i temporals. - Deducció del significat probable de mots desconeguts a partir de la identificació dels seus constituents (arrels, sufixos, prefixos, flexió...). Estratègies de control i reparació: - Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida. - Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.
---	---

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Estratègies de planificació: - Activació d'esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació o transacció). - Identificació el buit d'informació i opinió i valoració del que es pot donar per descomptat. - Preparació i assaig de noves combinacions i expressions, amb expectatives de confirmació o correcció. - Preparació de la manera de comunicar els punts importants a transmetre, recorrent als recursos disponibles i limitant-hi el missatge, si escau. Estratègies d'execució: - Adequació del text al destinatari, el context i el canal: registre i característiques discursives. - Explotació màxima dels coneixements previs (p. ex.: utilització d'un llenguatge 'prefabricat', etc.). Estratègies de compensació: - Reajustament de la tasca (una versió més modesta) o el missatge (fent concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles	Estratègies de planificació: - Activació d'esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una nota, un correu electrònic). - Identificació el buit d'informació i opinió i valoració del que es pot donar per descomptat. - Preparació i assaig de noves combinacions i expressions, amb expectatives de confirmació o correcció. - Preparació de la manera de comunicar els punts importants a transmetre, recorrent als recursos disponibles i limitant-hi el missatge, si escau. Estratègies d'execució: - Adequació del text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades. - Explotació màxima dels coneixements previs (p. ex.: utilització d'un llenguatge 'prefabricat', etc.). - Localització i aplicació adequada dels recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.). Estratègies de compensació: - Reajustament de la tasca (una versió més modesta) o el missatge (fent concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ
Lligam amb els coneixements previs: -Exemplificació referida a experiències compartides comunes - Formulació de preguntes senzilles per mostrar la relació de la informació nova amb la coneguda Amplificació: - Ús de diverses paràfrasis per clarificar una informació.

Simplificació:

- Identificació i remarca (subratllat, destacat, etc.) d'informació essencial explícita d'un text informatiu.

Desglossament d'informació:

- Transformació d'un text instructiu o informatiu en una llista per facilitar-ne la comprensió.
- Elocució lenta, simplificada o emfàtica d'una llista per facilitar-ne la comprensió.

Adaptació del discurs:

- Paràfrasi simplificada dels punts principals de textos orals o escrits sobre temes familiars per facilitar-hi l'accés d'altri.
- Paràfrasi simplificada de fragments escrits breus amb manteniment de l'ordre original.

3. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Reconeixement i realització de les funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua segons l'àmbit i el context comunicatius:

3.1 Actes fàtics o solidaris (socialitzar):

- Donar les gràcies, respondre a un agraïment i demanar disculpes.
- Interessar-se per algú o alguna cosa.
- Lamentar, demanar i acceptar disculpes.
- Atraure l'atenció.
- Demanar i donar informació sobre algú.
- Felicitar i respondre a una felicitació.
- Acceptar o rebutjar una invitació ajuda o oferiment.
- Expressar la intenció, la decisió o la voluntat de fer o de no fer alguna cosa.

3.2 Actes assertius (donar i sol·licitar informació):

- Narrar i preguntar sobre un fet o succés passat.
- Donar i demanar informació sobre un fet.
- Ser capaç d'expressar el coneixement, el desconeixement, l'opinió i la creença d'un fet.
- Afirmar, anunciar, acusar, admetre, postil·lar, atribuir, confirmar la veracitat d'un fet, corroborar, desmentir, predir, assentir i classificar aquest fet.
- Enumerar en una explicació.
- Mostrar-se a favor o en contra d'una proposta o idea.
- Fer descripcions referents al treball, persones, caràcter, i experiències.
- Demanar i donar informació sobre accions i projectes referits al moment present, al passat i al futur.
- Expressar acord i desacord.
- Informar sobre rutines, hàbits, gustos, plans i decisions.
- Rectificar i corregir informació.

3.3 Actes expressius (expressar i valorar actituds i opinions):

- Demanar i donar informació sobre un estat o sensació física i per la salut: fred o calor, son, gana o set, gust, benestar o malestar.
- Manifestar interès o desinterès.
- Mostrar-se a favor o en contra d'una proposta o idea.

- Expressar preferències.
- Demanar i donar informació sobre els estats d'ànim més comuns: avorriment, satisfacció o insatisfacció, admiració, interès, estima, alegria, etc.
- Demanar i donar informació sobre actituds davant determinades situacions com ara estima, simpatia, dubte, preferència, antipatia o admiració.
- Expressar emocions i sentiments com ara alegria, felicitat, decepció, esperança, satisfacció, tristesa o molèstia.

3.4 Actes directius (persuadir, convèncer. Propòsits d'acció):

- Demanar i donar informació sobre la intenció, la voluntat o la decisió de fer alguna cosa.
- Aconsellar, alertar, donar instruccions i permís.
- Demanar ajuda, confirmació, informació i opinió.
- Suggestir activitats i reaccionar davant suggeriments.
- Prohibir i denegar, proposar, permetre, ordenar, sol·licitar, acceptar i rebutjar; dissuadir, insistir, prevenir, reclamar i suggerir.
- Demanar i donar la paraula, interrompre i deixar parlar.

4. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i comprensió i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns.

4.1. Context

4.1.1 Característiques del context:

- segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica
- segons els participants (trets, relacions, intenció comunicativa)
- segons la situació (canal, lloc, temps)

4.1.2 Expectatives generades pel context:

- tipus, format i estructura textuais
- estil
- tema, enfocament i contingut
- patrons sintàctics, lèxics, fonetico-fonològics i ortotipogràfics
- comunicació no verbal (textos orals): gestos, to de veu, etc.
- comunicació no verbal (textos escrits): imatges, gràfics, tipografies, etc.

4.2 Organització i estructuració del text:

4.2.1 Segons macrofunció textual

- Seqüència dialogal: seqüències fàtiques d'iniciació i cloenda, seqüències transaccionals.
- Seqüència descriptiva amb punt de vista objectiu o subjectiu: ancoratge, aspectualització i relació; amb inserció de seqüències narratives.
- Seqüència narrativa (seqüencial): situació inicial, complicació, acció, resolució; amb inserció de seqüències descriptives i dialogals en estil indirecte.
- Seqüència expositiva: presentació, desenvolupament, conclusió; amb inserció de subtemes (afirmació, exemplificació, classificació)

- Seqüència argumentativa (incipient): contrast d'alternatives

4.2.2 Progressió temàtica

- Progressió lineal (el tema esdevé rema)
- Progressió per tema constant (el tema es manté)
- Ruptures temàtiques:
 - En la seqüència narrativa: canvi de personatge; canvi de pla (primer pla-rerefons); inserció de seqüències.
 - En les seqüències expositives: introducció d'oposicions, causes, conseqüències, particularitzacions (exemplificacions, etc.); inserció de seqüències.
 - En les seqüències dialogals: inserció de seqüències.

4.3. Cohesió

a) Elements prosòdics [textos orals]: - entonació focalitzadora

- pauses

b) Elements ortotipogràfics [textos escrits]:

- puntuació: en separació de frases, incisos, focalitzacions; en cites i diàlegs
- signes d'interrogació i exclamació, parèntesis, etc.
- disposició en paràgrafs
- abreviatures i símbols usuals

c) Mecanismes de referència:

- dixi (demostratiu, adverbis de lloc i temps, etc.)
- anàfora(pronoms personals, demostratiu, possessius, relatius)
- el·lipsi
- correlació de temps verbals
- concordança (persona, gènere, nombre)
- cohesió lèxica (repetició parcial)

d) Connexió textual i composició oracional:

- operadors discursius: addició (continuïtat, intensificació, distribució, generalització), disjunció (reformulació, exemplificació), contrast (oposició, concessió, restricció), consecució (conseqüència)

e) Interacció:

- recursos senzills de presa del torn de paraula
- controladors de contacte

4.4. Gèneres textuais

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ORALS
Interacció: - converses sobre temes concrets - discussions dins el propi domini - debats i disputes sobre temes familiars dins l'esfera quotidiana	Interacció: - converses sobre temes concrets - discussions sobre temàtica coneguda, formals i informals - debats i disputes sobre temes familiars dins l'esfera quotidiana - taules rodones clares i ordenades

Informació: - indicacions més aviat precises per arribar a un lloc - missatges personals de veu - anuncis d'esdeveniments davant un auditori - instruccions - regles i normes d'ús Exposició: - narració amb seqüència detallada d'esdeveniments - presentacions i exposicions dins el propi domini (poc detallades) - parlaments breus (preparats o no) en situacions informals o semiformals (celebracions, trobades, etc.) Cultura i lleure: - recitació de textos dramàtics o poètics breus i senzills - cançons	Informació: - indicacions detallades per arribar a un lloc - missatges personals de veu - anuncis en serveis i locals públics (informació rellevant) - instruccions - regles i normes d'ús Exposició: - narració detallada - presentacions, conferències, xerrades (informació principal) Cultura i lleure: - extractes de pel·lícules o escenes teatrals amb seqüències d'esdeveniments - cançons Representacions o emissions audiovisuals: - entrevistes ben articulades sobre temes familiars - noticiaris i reportatges: informacions rellevants - documentals: amb informació visual o seqüències d'esdeveniments - anuncis publicitaris - comentaris esportius - extractes d'altres emissions de ràdio o televisió (de societat sobre temes familiars, concursos,)
---	--

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
informació personal: - formularis - targetes de visita - qüestionaris - perfil en xarxes socials Escrips públics: - anuncis i ofertes (de feina, d'habitatge, etc.) - cartells i pòsters amb instruccions o informació pràctica - apunts en xarxes socials Lleure: - formularis	Informació personal: - formularis - currículums - certificats Escrips públics: - factures, albarans i rebuts - certificats mèdics - multes - itineraris i plànols detallats - publicitat senzilla - publicitat i ofertes promocionals - cartells, pòsters, flyers - peticions, pamflets, circulars - documents oficials senzills (en funció de les necessitats) Lleure: - menús - programes de manifestacions culturals i esportives - fulletons i tríptics turístics amb informació pràctica, històrica, etc.

Instruccions: - receptes de cuina - normes d'ús o instruccions - normes de seguretat - advertiments Textos informatius: - cartes i correus electrònics administratius/formals senzills - relats de fets (anècdotes, experiències, històries, testimonis...) Àmbit cultural: - resums d'arguments de pel·lícules o obres de teatre - comentaris personals senzills sobre objectes o esdeveniments culturals (pel·lícules, peces de teatre, llibres, concerts...) Àmbit privat: - invitacions i felicitacions - missatges de text - cartes i correus electrònics personals - apunts en xarxes socials - notes personals - xats	- prospectes i catàlegs - llocs web amb informació turística - guies (turístiques, etc.) Instruccions: - receptes de cuina - instruccions d'ús - normes d'ús - instruccions dels llibres de text del nivell - alertes, advertiments i condicions d'ús senzilles Textos informatius: - cartes i correus electrònics administratius/formals - relats de fets (anècdotes, experiències, històries...) - comunicats i informes amb informació factual - diccionaris, enciclopèdies Prensa: - notícies d'actualitat (de diaris, revistes, llocs web...) - rúbriques de diaris i revistes (portades, seccions, sumaris, titulars, peus de foto...) - horòscops - articles clars sobre fets: idees principals - entrevistes - reportatges breus Àmbit cultural: - contes i novel·les breus contemporanis de temàtica senzilla - crítiques o resums de pel·lícules o obres de teatre - biografies - còmics - poemes senzills Àmbit privat: - invitacions i felicitacions - missatges de text - cartes i correus electrònics personals - apunts en xarxes socials
---	---

5. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Aquests continguts s'han d'adequar al domini de la morfosintaxi que el seu ús requeresqui, la qual cosa en pot limitar l'abast, i s'han d'interpretar atenent a les competències funcional i discursiva que s'especifiquen per al nivell.

5.1 Camps semàntics

5.1.1 Àmbit personal

Nom:

- maneres d'escriure el nom (p. ex.: *inicials, signar*)
- vocatius
- referències al nom i les seves parts

Domicili:

- tipus de localitat
- parts de l'adreça

Telèfon i adreces electròniques:

- accions relacionades amb la conversa telefònica
- accions relacionades amb la interacció electrònica
- seqüenciació dels números de telèfon
- nom dels símbols habituals (@, #, etc.)

Lloc i data de naixement:

- mesos
- numerals
- referències a la data de naixement

Edat

Gènere:

- referències a persones segons edat i gènere

Estat civil

Nacionalitat i origen:

- gentilicis
- condició de ciutadà/estranger, etc.

Ocupació:

- condició d'ocupat
- referències a la feina remunerada o no
- llocs on es fa feina
- tipus de feina
- relacions laborals bàsiques

Família:

- noms de parentiu

Religió:

- noms de les confessions principals
- relació amb la religió (p. ex.: *creure*)
- espais de culte i ritus principals (termes genèrics)

Preferència i aversió

Caràcter:

- trets generals

- referències bàsiques a l'actitud (p. ex.: *generós*)
- referències bàsiques a la percepció (p. ex.: *agradable*)

Aparença física:

- trets generals de complexió
- valoracions generals (p. ex.: *lleig*)

5.1.2 La casa, la llar i l'entorn

Tipus d'allotjament:

- tipus d'edifici
- parts de l'edifici

Dependències:

- noms de les habitacions
- parts principals d'una habitació (p. ex.: *trespol*)

Mobiliari i parament:

- peces de mobiliari habituals
- parament de llit
- parament bàsic de cuina

Accés i relació amb l'habitatge:

- modalitats d'accés (p. ex.: *lloguer*)
- cost i condicions (p. ex.: *renda, inclòs*)

Serveis i subministraments:

- noms dels serveis i subministraments bàsics
- condicions i estat dels serveis i subministraments

Instal·lacions i equipament:

- electrodomèstics
- aplicacions electròniques
- mobiliari i parament bàsics del bany i la cuina
- condicions i estat d'instal·lacions i subministraments (p. ex. *espenyat*)
- manipulació i conservació (p. ex.: *apagar, fer net*)

Entorn:

- tipus de lloc (p. ex.: *barri, bosc*)
- caracterització bàsica (descriptiva i valorativa)
- elements arquitectònics significatius

Flora i fauna:

- noms d'animals comuns
- noms de plantes comunes

5.1.3 La vida diària

Vida domèstica:

- rutines domèstiques diàries o habituals

Vida laboral o d'estudis:

- rutines diàries o habituals a la feina o estudis
- espais i objectes habituals al lloc de feina o estudis
- tipus de relació a la feina i als estudis (p. ex.: *cap, company*)
- situacions (p. ex.: *de baixa, dia lliure*)

Emoluments:

- referència als emoluments segons freqüència i origen (p. ex.: *paga*)
- referència a taxacions i prestacions (p. ex.: *beca*)

Expectatives:

- referides a la feina i als estudis (p. ex.: *aprovar*)

5.1.4 El lleure i la cultura**Lleure:**

- moments de lleure
- activitats (p. ex.: *fer una copa*)
- noms de jocs

Aficions:

- noms d'aficions
- camps d'interès personal
- valoracions referides a les aficions

Entreteniment:

- modalitats de recepció d'emissions audiovisuals (p. ex.: *de pagament*)
- tipus de programes de ràdio i televisió
- productes audiovisuals i les seves parts, fragments i participants principals (p. ex.: *argument, escena, personatge*)
- equipament tècnic de comunicació bàsic i les seves parts principals (p. ex.: *pantalla*)
- tipus de música
- gèneres audiovisuals (p. ex.: *comèdia, entrevista*)
- accions relacionades (p. ex.: *mirar*)
- valoracions referides a productes audiovisuals o musicals

Espectacles:

- llocs d'exhibició i les seves parts principals (p. ex.: *teatre, tequila*)
- tipus d'espectacle
- participants (p. ex.: *discjòquei, ballarí*)
- tipus d'espectacle segons disciplina i gènere
- objectes i processos relacionats
- referències a condicions d'accés, horaris, etc.

Mostres:

- tipus d'esdeveniment (p. ex. *fira, exposició*)
- espais d'exhibició
- disciplines artístiques
- valoracions
- objectes i processos relacionats
- referències a condicions d'accés, horaris, etc.

Món intel·lectual i artístic:

- activitats habituals
- disciplines artístiques
- objectes artístics
- tipus de llibres
- establiments i instal·lacions relacionats
- valoracions

Esports i activitat física:

- disciplines esportives conegudes
- accions i relacions (p. ex.: *jugar, guanyar, rival*)
- instal·lacions esportives
- persones participants
- agrupacions genèriques (p. ex.: *equip*)

Prensa:

- tipus de publicació
- tipus de text (p. ex.: *article, anunci*)

5.1.5 Les relacions humanes**Vida social:**

- referència a persones segons els tipus de relació personal
- tipus de reunió i de pertinença a grups (p. ex. *convidat, soci*)
- accions relacionades amb invitacions i participació en activitats socials

Correspondència:

- tipus de correspondència
- estris i elements (p. ex.: *segell*)
- accions relacionades amb la correspondència personal (p. ex.: *contestar*)

Política:

- institucions de govern, representació i participació política
- institucions, actes i accions relacionats amb l'activisme (p. ex. *manifestació*)
- accions relacionades amb la participació política (p. ex.: *electoral*)
- tendències i afiliacions polítiques principals – càrrecs polítics i institucionals principals – Seguretat ciutadana i justícia:

– tipus principals de delictes – accions i participants principals relacionats amb activitats delictives – objectes i documents principals relacionats amb activitats delictives – agents i actors principals de forces de seguretat i sistema judicial (p. ex.: <i>testimoni</i>) – processos principals (p. ex.: <i>judici, denúncia</i>) Seguretat col·lectiva: – esdeveniments relacionats (p. ex.: <i>emergència, incendi, guerra</i>) – processos, accions i actors principals (p. ex.: <i>derrota, espia, bombers</i>) – objectes relacionats (p. ex.: <i>arma</i>) Afers socials: – termes genèrics referits a problemàtica social (p. ex.: <i>pobresa</i>) – referència a col·lectius determinats 5.1.6 Transport i viatges Transport públic: – tipus de mitjans – agents: tipus d'operador – modalitats (p. ex. <i>vol regular</i>) – instal·lacions i les seves dependències (p. ex.: <i>estació, andana</i>) – informació i documentació (p. ex.: <i>bitllet</i>) – accions relacionades – situacions i processos habituals (p. ex.: <i>retard</i>) Transport privat: – vehicles i les seves parts principals (p. ex.: <i>cinturó</i>) – instal·lacions (p. ex. <i>pàrquing</i>) – accions relacionades (p. ex.: <i>aparcar, colcar</i>) – accions relacionades – documentació bàsica Circulació viària: – tipus de via i parts principals – equipament (p. ex.: <i>semàfor</i>) – referències a les persones (p. ex.: <i>passatger</i>) – normes de circulació – expressions habituals en senyalètica – maneres de circular (p. ex.: <i>avançar, travessar</i>) – zones especials o reservades Vacances i turisme: – referències al desplaçament segons motiu, durada, etc.	– modalitats – participants i les seves agrupacions – documentació – instal·lacions i serveis relacionats Allotjament: – tipus d'allotjament ocasional – règim d'allotjament – dependències d'establiments d'hostaleria – accions (p. ex.: <i>reservar</i>) – equipament i serveis turístics generals – expressions habituals en senyalètica – documentació associada Equipatge: – tipus de contenidor – objectes habituals – situacions i accions relacionades Trànsit: – referència a canvis d'ubicació – referència a límits, restriccions, zones (p. ex.: <i>duana</i>) – referència a monedes, taxes, etc. Documentació 5.1.7 La salut i el cos Parts del cos Benestar personal: – accions quotidianes – sensacions físiques – sensacions anímiques bàsiques Higiene: – accions quotidianes o regulars (p. ex.: <i>talar els cabells</i>) – estris d'higiene diària o regular (p. ex.: <i>tisores</i>) Estat de salut i accidents: – referències a l'estat de salut – malalties habituals – símptomes genèrics – situacions o esdeveniments (p. ex.: <i>fer-se un tal</i>) Serveis mèdics: – equipaments genèrics de salut – personal sanitari – tractaments (termes genèrics) – medicaments i objectes terapèutics d'ús general – relacions amb els serveis mèdics (p. ex.: <i>assegurança, pacient</i>)
---	---

5.1.8 Educació

Activitats lectives:

- tipus
- accions relacionades
- actors
- vocabulari referit a les sessions

Assignatures

Avaluació:

- qualificacions
- activitats i tipus d'avaluació

5.1.9 Comerç

Establiments:

- tipus segons dimensions, ubicació, modalitat de servei, etc.
- tipus segons producte
- dependències i instal·lacions bàsics (p. ex.: *caixa*)

Queviures

Roba i complements:

- peces de vestir (genèrics) i els seus elements bàsics principals (p. ex.: *butxaca*)
- descripció general i especificacions (p. ex.: *talla*)
- Accions relacionades

Parament:

- parament bàsic de cuina
- parament bàsic de la llar

Pagaments:

- accions relacionades
- modalitats
- moneda: presentació i fraccions

Altres:

- parts i complements essencials d'aparells electrònics d'ús corrent
- articles bàsics de fumador

5.1.10 Alimentació

Àpats i parts dels àpats

Tipus d'alimentació i beguda:

- tipus de menjar i plats de cuina internacional
- begudes alcohòliques, calentes i refrescs
- verdures i hortalisses
- fruites
- tipus de carn
- tipus de peix
- dolços i postres

- maneres de cuinar (p. ex.: *fregir*)
- presentacions (p. ex.: *calent, amb gel*)
- ingredients i condiments bàsics (p. ex.: *oli, sal*)
- accions (p. ex.: *tastar*)

Restauració:

- accions (p. ex.: *reservar*)
- tipus d'establiment segons productes, serveis, horari, etc.
- modalitats de servei (p. ex.: *self-service*)
- situacions i accions habituals
- documents i objectes
- personal de restauració

5.1.11 Serveis

Correus i telecomunicacions:

- instal·lacions
- tipus d'enviament o comunicació
- accions relacionades

Transaccions bancàries:

- establiments i equipament (p. ex.: *caixer*)
- tipus de serveis bancaris
- tipus de transacció
- modalitats de presentació dels diners

Seguretat ciutadana:

- forces de seguretat i els seus agents
- situacions i accions habituals (p. ex. *robar, perdre*)

Serveis consulars i diplomàtics

Serveis mèdics

Reparacions

- establiments
- parts elementals d'estris, màquines, etc. (p. ex.: *botó*)
- tipus de disfunció (p. ex.: *no arranca*)
- tipus de solució (p. ex.: *canviar*)

5.1.12 Llengua

Habilitats lingüístiques i termes bàsics relacionats

Valoració de les habilitats lingüístiques

Noms de les llengües

5.2 Aspectes morfològics i lexicosemàntics

Significació:

- famílies lèxiques (polisèmia, antonímia, sinonímia)
- expressions idiomàtiques habituals: proverbis i modismes
- agrupacions semàntiques
- associacions lèxiques comunes.
- paraules comunes de significat pròxim o fàcilment confusible
- paraules transparents i falsos amics comuns
- diferències bàsiques de registre
- introducció a les diferències lexicosemàntiques bàsiques en les varietats més comunes de l'idioma

Formació del lèxic:

- transformació lexicosemàntica mitjançant partícules
- derivació per sufixació/prefixació
- composició
- préstecs comuns
- gramàtica del vocabulari (reconèixer la classe de paraula i les seves regles d'ús gramaticals com a part integrant del seu significat)

6. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS INTERCULTURALS

Aplicació dels coneixements, habilitats i actituds interculturals que permetin realitzar activitats de mediació en situacions familiars i senzilles (coneixements culturals generals, observació, posada en relació, respecte):

6.1 Coneixements

La llengua com a sistema semiològic: diferència entre el funcionament de la llengua escrita i la llengua oral.

Llengua i societat: naturalesa complexa de la pròpia identitat lingüística.

Comunicació verbal i no verbal: existència de coneixements implícits en la competència comunicativa.

Evolució de les llengües: existència de préstecs lingüístics.

Pluralitat, diversitat, multilingüisme i plurilingüisme:

- Consciència de la pluralitat lingüística: llengües i varietats.
- Existència de situacions de multilingüisme i plurilingüisme en el propi entorn i en el dels altres.

Semblances i diferències entre les llengües:

- Consciència que les llengües organitzen la realitat de maneres diferents, culturalment condicionades.
- Diversitat de les categories utilitzades per descriure el funcionament de les llengües (gènere, article, etc.) i del seu funcionament.
- Diversitat dels sistemes de comunicació verbal i no verbal: regles conversacionals (relatives a l'estatus dels interlocutors, als torns de paraula, a la formalitat, als tractaments...).

Cultura:

- Arbitrarietat i flexibilitat de les pràctiques socials pròpies de cada cultura.
- Consciència dels errors de comportament o d'interpretació dels comportaments quan no es coneix prou una cultura.

Relacions interculturals

- Estereotips i prejudicis d'altri respecte a la nostra cultura.
- Influència dels coneixements o les representacions que hom té de les (altres) cultures sobre les relacions i la comunicació intercultural: estereotips, prejudicis, malentesos...

Diversitat de les cultures: semblances i diferències entre les pròpies cultures i subcultures i les d'altri.

6.2 Actituds

Atenció envers la diversitat lingüística de l'entorn.

Sensibilitat envers el plurilingüisme i la pluriculturalitat de l'entorn propi i aliè.

Acceptació que hi ha altres maneres d'interpretar la realitat (els implícits, els comportaments, els valors...).

Obertura envers:

- Les llengües / cultures poc valorades.
- Les coses amb què s'està poc familiaritzat.

Respecte envers els contactes entre llengües / cultures (préstecs, influències, etc.).

Disposició a afrontar dificultats lligades a interaccions plurilingües/pluriculturals.

Desig de participar de manera conscient en la construcció de la pròpia competència plurilingüe/pluricultural.

Reflexió crítica sobre els valors i les pressuposicions propis del propi entorn o d'altres contextos culturals.

Voluntat de superar els propis prejudicis envers les altres llengües/cultures.

Flexibilitat envers les diferents etapes del procés d'adaptació a les altres cultures (frustracions, emocions, etc.).

Assumpció d'una identitat social en què les llengües que es parlen ocupen un lloc important.

6.3 Habilitats

Observació i anàlisi: Analitzar l'origen cultural d'alguns comportaments concrets.

Identificació:

- Identificar en un text escrit un morfema o un mot en una llengua poc familiar.
- Identificar llengües a partir d'indicis sonors, gràfics, mots coneguts, marques gramaticals conegudes.
- Identificar gèneres discursius.

Comparació:

- Comparar els repertoris/comportaments lingüístics propis amb els dels parlants d'altres llengües.
- Percebre la proximitat/llunyania dels fenòmens culturals.
- Comparar les connotacions dels fenòmens culturals.

Parlar de les llengües i de les cultures: Aclarir malentesos.

Aprofitament del coneixement lingüístic:

- Fer transferències interlingüístiques de forma: segons característiques/regularitats interfonològiques o intergrafemàtiques.
- Fer transferències interlingüístiques de contingut semàntic (correspondències de significat).

Interacció: Tenir en compte les diferències sociolingüístiques/socioculturals.

7. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS	ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS
I. L'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)) 1. L'entitat a) Substantius Classes: - comuns i propis, genèrics i col·lectius, de lloc, comptables i incomptables; concrets i abstractes - formació dels substantius: - composició: substantiu + substantiu: <i>die Autotür, die Straßenbahn, das Geburtstagsgeschenk</i>; adjectiu + substantiu: <i>das Buntpapier</i>; verb + substantiu: <i>die Wanderschuhe, die Heftklammer</i>; preposició + substantiu: <i>der Gegensatz, die Untertasse</i> - derivació, afixació, diminutius, substantivació Flexió de gènere i nombre: - cas: nominatiu, acusatiu, datiu i genitiu; genitiu amb noms propis; diferència en els acabats en s, x, z o ß (z.B.: <i>Mozarts Opern vs Franz' Fahrrad, Andreas'Hund</i>) - nombre: singular i plural - formació del plural: els cinc tipus de formació del plural: substantius només amb forma de plural: <i>die Eltern, die Leute, die Ferien, die Geschwister</i> - substantius només amb una única forma en singular (z.B.: <i>der Zucker, der Regen, der Schnee, die Liebe, die Polizei</i>) - plural en els substantius compostos; plural amb – <i>leute, - männer, -frauen</i> - gènere gramatical i natural: masculí, femení i neutre; gènere dels substantius compostos, noms propis, sigles i abreviatures b) Pronoms personals: - en nominatiu, acusatiu i datiu (sing. i pl.): <i>sie wohnen in Berlin; er begleitet dich; wir begrüßen euch</i> - ordre dels pronoms personals en l'oració: <i>er schenkt ihr Blumen / er schenkt sie ihr</i> c) Pronoms demostratius: - <i>dieser, dieses, diese (ús dític i anafòric)</i> - <i>der, das, die (Welcher Mantel ist deiner? – Der)</i> - <i>derselbe, dasselbe dieselbe</i> - <i>beides</i>	I. L'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)) 1. L'entitat a) Substantius Classes: - comuns i propis, genèrics i col·lectius, de lloc, comptables i incomptables; concrets i abstractes - formació dels substantius: - composició: substantiu + substantiu: <i>die Autotür, die Straßenbahn, das Geburtstagsgeschenk</i>; adjectiu + substantiu: <i>das Buntpapier</i>; verb + substantiu: <i>die Wanderschuhe, die Heftklammer</i>; preposició + substantiu: <i>der Gegensatz, die Untertasse</i> - derivació, afixació, diminutius, substantivació - L'ús del <i>Fugenzeichen</i> -e, -s, -es, -n, -en o -er. Flexió de gènere i nombre: - cas: nominatiu, acusatiu, datiu i genitiu; genitiu amb noms propis; diferència en els acabats en s, x, z o ß (z.B.: <i>Mozarts Opern vs Franz' Fahrrad, Andreas'Hund</i>) - nombre: singular i plural - formació del plural: els cinc tipus de formació del plural: substantius només amb forma de plural: <i>die Eltern, die Leute, die Ferien, die Geschwister</i> - substantius només amb una única forma en singular (z.B.: <i>der Zucker, der Regen, der Schnee, die Liebe, die Polizei</i>) - plural en els substantius compostos; plural amb – <i>leute, - männer, -frauen</i> - gènere gramatical i natural: masculí, femení i neutre; gènere dels substantius compostos, noms propis, sigles i abreviatures b) Pronoms personals: - en nominatiu, acusatiu i datiu (sing. i pl.): <i>sie wohnen in Berlin; er begleitet dich; wir begrüßen euch</i> - ordre dels pronoms personals en l'oració: <i>er schenkt ihr Blumen / er schenkt sie ihr</i> c) Pronoms demostratius: - <i>dieser, dieses, diese (ús dític i anafòric)</i> - <i>der, das, die (Welcher Mantel ist deiner? – Der)</i> - <i>derselbe, dasselbe dieselbe</i> - <i>beides</i>

d) Pronoms reflexius: - En acusatiu i datiu: <i>Ich ziehe mich an; Ich putze mir die Zähne</i> e) Pronoms recíprocs: - <i>einander, miteinander, voneinander</i> f) Pronoms indefinits: - <i>einig-, mancher, manches, manche welcher, welches, welche; wenige</i> g) Pronoms relatiu: - en nominatiu acusatiu i datiu - precedits per preposició - el pronom relatiu <i>wer</i>: <i>Wer den ganzen Tag arbeitet, ist am Abend sehr müde</i> - el pronom relatiu indeclinable: <i>was</i>: (<i>sie glaubt alles, was er sagt;</i>) h) Pronoms interrogatiu: <i>Wer, wen, wem?; Welch-?; Was für ein-?; Was?</i> 2. L'existència a) Verbs: - <i>es gibt + Modalverben in Konjunktiv II (es sollte/müsste/ könnte ... geben)</i> - <i>es gibt + Futur (es wird geben)</i> b) Determinants (Artikelwörter) - l'article: definit (<i>der, die, das</i>) i indefinit (<i>ein-, eine, ein</i>), negatiu (<i>kein-, keine, kein</i>), en nominatiu i en acusatiu. - Nullartikel (<i>er spielt () Gitarre</i>) 3. La pertinença a) Expressió de la pertinença: - amb <i>von</i> + Substantiu: <i>Das ist das Fahrrad von Peter</i> - el genitiu saxó: <i>Jochens Frau; Deutschlands Bundesländer</i> b) Possessius: - prenominals, en nominatiu, acusatiu i datiu: <i>mein-, dein-, sein, ihr-, unser-, euer -...</i> (singular i plural) - <i>meiner/meine/ meins, etc. (z. B.: der Kuli ist meiner)</i> 4. La quantitat: Quantificadors: - numerals cardinals i ordinals (<i>der erste, der zweite, der dritte, ...</i>) - quantitatiu: <i>Viel mehr, viel weniger; gar nichts</i>	d) Pronoms reflexius: - En acusatiu i datiu: <i>Ich ziehe mich an; Ich putze mir die Zähne</i> e) Pronoms recíprocs: - <i>einander, miteinander, voneinander</i> f) Pronoms indefinits: - <i>einig-, mancher, manches, manche welcher, welches, welche; wenige</i> g) Pronoms relatiu: - en nominatiu acusatiu i datiu - precedits per preposició - el pronom relatiu <i>wer</i>: <i>Wer den ganzen Tag arbeitet, ist am Abend sehr müde</i> - el pronom relatiu indeclinable: <i>was</i>: (<i>sie glaubt alles, was er sagt;</i>) - pronoms relatiu indefinits amb preposició (<i>worauf, worüber, etc.</i>) h) Pronoms interrogatiu: <i>Wer, wen, wem?; Welch-?; Was für ein-?; Was?</i> 2. L'existència a) Verbs: - <i>es gibt + Modalverben in Konjunktiv II (es sollte/müsste/ könnte ... geben)</i> - <i>es gibt + Futur (es wird geben)</i> b) Determinants (Artikelwörter) - l'article: definit (<i>der, die, das</i>) i indefinit (<i>ein-, eine, ein</i>), negatiu (<i>kein-, keine, kein</i>), en nominatiu i en acusatiu. - Nullartikel (<i>er spielt () Gitarre</i>) 3. La pertinença a) Expressió de la pertinença: - amb <i>von</i> + Substantiu: <i>Das ist das Fahrrad von Peter</i> - el genitiu saxó: <i>Jochens Frau; Deutschlands Bundesländer</i> b) Possessius: - prenominals, en nominatiu, acusatiu i datiu: <i>mein-, dein-, sein, ihr-, unser-, euer -...</i> (singular i plural) - <i>meiner/meine/ meins, etc. (z. B.: der Kuli ist meiner)</i> 4. La quantitat: Quantificadors: - numerals cardinals i ordinals (<i>der erste, der zweite, der dritte, ...</i>) - quantitatiu: <i>Viel mehr, viel weniger; gar nichts</i>
--	--

- indefinitis: <i>jemand, niemand</i> - universals: <i>alle</i> - <i>die Hälfte, ein Drittel, zwei Viertel</i> - iteratius amb -mal: <i>zweimal, dreimal, viermal, ...</i> (z.B.: <i>das habe ich dir schon tausendmal gesagt</i>); amb -ig (z.B.: <i>der dreimalige Champion</i>) - adverbis (graduals) : - <i>sehr, teilweise, völlig, höchst, ...</i> 5. La qualitat a) Adjectius: - amb funció predicativa - atributiu. Davant del nom - declinació: forta, feble i mixta - substantivació de l'adjectiu i la seva declinació: <i>der Bekannte/ein Bekannter, alles Gute, nichts Neues, etwas Besonderes, etc.</i> - Partizip I Partizip II amb funció adjectiva: <i>spielende Kinder; die erworbenen Sprachkenntnisse</i> b) Derivació: - afixos: <i>un- (unangenehm), ur- (uralt); -ig, -lich-, -isch</i> - semi sufixos: <i>-arm (kalorienarm); -frei (sorgenfrei); -voll (wertvoll); -los (arbeitslos); -reich (erfolgreich); -bar (eßbar); -e(r)n (golden, silbern); -wert (lebenswert)</i> 6. El grau a) Comparatius: formació dels comparatius i les seves excepcions b) Superlatius: formació dels superlatius i les seves excepcions c) Quantitatius: - <i>viel, deutlich, erheblich, (größer) als ...</i> - <i>weniger + adjectiu</i> - <i>außerst schwierig</i>	- indefinitis: <i>jemand, niemand</i> - universals: <i>alle</i> - <i>die Hälfte, ein Drittel, zwei Viertel</i> - iteratius amb -mal: <i>zweimal, dreimal, viermal, ...</i> (z.B.: <i>das habe ich dir schon tausendmal gesagt</i>); amb -ig (z.B.: <i>der dreimalige Champion</i>) - adverbis (graduals) : - <i>sehr, teilweise, völlig, höchst, ...</i> 5. La qualitat a) Adjectius: - amb funció predicativa - atributiu. Davant del nom - declinació: forta, feble i mixta - particularitats de la declinació: <i>solch-, wie viel-, einig-, irgendwelch-, manch-, mehrer-</i> - substantivació de l'adjectiu i la seva declinació: <i>der Bekannte/ein Bekannter, alles Gute, nichts Neues, etwas Besonderes, etc.</i> - Partizip I Partizip II amb funció adjectiva: <i>spielende Kinder; die erworbenen Sprachkenntnisse</i> b) Derivació: - afixos: <i>un- (unangenehm), ur- (uralt); -ig, -lich-, -isch</i> - semi sufixos: <i>-arm (kalorienarm); -frei (sorgenfrei); -voll (wertvoll); -los (arbeitslos); -reich (erfolgreich); -bar (eßbar); -e(r)n (golden, silbern); -wert (lebenswert); würdig (ehrenewürdig)</i> - semi-prefixos (intensificadors): <i>hoch- (hochbegabt); super- (superelegant)</i> 6. El grau a) Comparatius: formació dels comparatius i les seves excepcions b) Superlatius: formació dels superlatius i les seves excepcions c) Quantitatius: - <i>viel, deutlich, erheblich, (größer) als ...</i> - <i>weniger + adjectiu</i> - <i>außerst schwierig</i>
II. L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició) a) Adverbis de lloc: - <i>hier, dort, da, unten, oben, links, rechts, vorn(e), hinten, draußen</i> b) Preposicions de lloc:	II. L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició) a) Adverbis de lloc: - <i>hier, dort, da, unten, oben, links, rechts, vorn(e), hinten, draußen</i> b) Preposicions de lloc:

- Wechselpräpositionen (mit Akkusativ oder mit Dativ) c) Locucions preposicionals comuns: -zu Hause / nach Hause; am Ende (der Straße); in der Nähe; auf der linken/rechten Seite, außerhalb der Stadt, im Freien; nach außen (innen); ...	- Wechselpräpositionen (mit Akkusativ oder mit Dativ) c) Locucions preposicionals comuns: -zu Hause / nach Hause; am Ende (der Straße); in der Nähe; auf der linken/rechten Seite, außerhalb der Stadt, im Freien; nach außen (innen); ...
III. El temps 1. Ubicació temporal absoluta: - preposicions de temps 2. Ubicació temporal relativa: - locucions adverbials de temps: <i>gestern/heute abend; letztes Jahr, nächste Woche, nächsten Monat, morgens, abends, montags, immer wieder</i> 3. Ubicació temporal (durada): - von ... bis ...; ab, seit, während, für (zwei Tage/drei Wochen); über (das Wochenende); in (einem Tag); innerhalb (eines Tages) 4. Freqüència: - adverbis i locucions de freqüència: <i>immer, jeden Tag, oft, manchmal, ab und zu, nie, ...; selten, täglich, (fast) immer/nie; alle zwei Wochen; häufig, gelegentlich, normalerweise, in der Regel, ...</i> 5. Relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat) a) Adverbis: - seqüenciació: <i>zuerst, dann, endlich, am Anfang, am Ende, am Schluss</i> - anterioritat: <i>schon, noch, früher</i> - posterioritat: <i>später, danach</i> - simultaneïtat: <i>jetzt, nun</i> b) Preposicions: - anterioritat: <i>vor (vor dem Essen)</i> - posterioritat: <i>nach (nach dem Unterricht)</i> -simultaneïtat: <i>während (während des Essens); seit, bis</i> c) Temps verbals: Expressió del present: - present d'indicatiu (<i>Präsens</i>); <i>Passiversatz mit man</i> - <i>Vorgangspassiv</i> Expressió del passat: - <i>Perfekt, Präteritum, Plusquamperfekt</i> - <i>Historisches Präsens</i> - temps composts del <i>Konjunktiv II</i> (<i>Vergangenheitsformen: er wäre gekommen; wir hätten gewusst ...</i>)	III. El temps 1. Ubicació temporal absoluta: - preposicions de temps 2. Ubicació temporal relativa: - locucions adverbials de temps: <i>gestern/heute abend; letztes Jahr, nächste Woche, nächsten Monat, morgens, abends, montags, immer wieder</i> 3. Ubicació temporal (durada): - von ... bis ...; ab, seit, während, für (zwei Tage/drei Wochen); über (das Wochenende); in (einem Tag); innerhalb (eines Tages) 4. Freqüència: - adverbis i locucions de freqüència: <i>immer, jeden Tag, oft, manchmal, ab und zu, nie, ...; selten, täglich, (fast) immer/nie; alle zwei Wochen; häufig, gelegentlich, normalerweise, in der Regel, ...</i> 5. Relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat) a) Adverbis: - seqüenciació: <i>zuerst, dann, endlich, am Anfang, am Ende, am Schluss</i> - anterioritat: <i>schon, noch, früher</i> - posterioritat: <i>später, danach</i> - simultaneïtat: <i>jetzt, nun</i> b) Preposicions: - anterioritat: <i>vor (vor dem Essen)</i> - posterioritat: <i>nach (nach dem Unterricht)</i> -simultaneïtat: <i>während (während des Essens); seit, bis</i> c) Temps verbals: Expressió del present: - present d'indicatiu (<i>Präsens</i>); <i>Passiversatz mit man</i> - <i>Vorgangspassiv</i> Expressió del passat: - <i>Perfekt, Präteritum, Plusquamperfekt</i> - <i>Historisches Präsens</i> - temps composts del <i>Konjunktiv II</i> (<i>Vergangenheitsformen: er wäre gekommen; wir hätten gewusst ...</i>)

Expressió del futur: - present de <i>werden</i>+infinitiu (<i>Futur I</i>)	<i>Perfekt</i> dels verbs modals (<i>er hat arbeiten müssen</i>) Expressió del futur: - present de <i>werden</i>+infinitiu (<i>Futur I</i>)
IV. L'aspecte 1. Puntual: - <i>Perfekt, Plusquamperfekt</i> 2. Imperfectiu (progressiu, continu i habitual): - duratiu: (<i>Präsens, Präteritum, Futur I</i>) - habitual: (<i>Präsens, Präteritum + Zeitangabe</i>) 3. Incoatiu, terminatiu: - <i>vornehmen zu + Infinitiu</i> - <i>gerade, schon + Perfekt</i>	IV. L'aspecte 1. Puntual: - <i>Perfekt, Plusquamperfekt</i> 2. Imperfectiu (progressiu, continu i habitual): - duratiu: (<i>Präsens, Präteritum, Futur I</i>) - habitual: (<i>Präsens, Präteritum + Zeitangabe</i>) 3. Incoatiu, terminatiu: - <i>vornehmen zu + Infinitiu</i> - <i>gerade, schon + Perfekt</i>
V. La modalitat Factualitat: <i>Konjunktiv II</i>: perífrasi amb <i>würde</i> i formes simples del <i>Konjunktiv II</i> (<i>käme, ginge, gäbe, nähme, stünde, etc.</i>) Capacitat: - <i>können + Inf / fähig sein; schaffen</i> Necessitat, desig: - <i>müssen, sollen + Inf., brauchen + substantiu</i> (<i>Konjunktiv II-würde-Form; hätte i wäre</i> i formes simples del <i>Konjunktiv II</i> (<i>käme, ginge, gäbe, nähme, stünde, etc.</i>)) Obligació: - <i>brauchen, nicht brauchen zu + Inf; gezwungen/verpflichtet sein zu + Inf; es geht nicht anders als ...</i> Possibilitat: - <i>werden, müssen, wahrscheinlich</i> Probabilitat: - Adverbis i locucions adverbials modals: <i>möglicherweise; wahrscheinlich</i> Volició: <i>Konjunktiv II</i> Intenció: <i>vorhaben + Inf.</i> Permís/Prohibició: <i>dürfen/nicht dürfen + Inf.; können; lassen; gestattet; nicht gestattet sein</i> Verbs en mode imperatiu:	V. La modalitat Factualitat: <i>Konjunktiv II</i>: perífrasi amb <i>würde</i> i formes simples del <i>Konjunktiv II</i> (<i>käme, ginge, gäbe, nähme, stünde, etc.</i>) Capacitat: - <i>können + Inf / fähig sein; schaffen</i> Necessitat, desig: - <i>müssen, sollen + Inf., brauchen + substantiu</i> (<i>Konjunktiv II-würde-Form; hätte i wäre</i> i formes simples del <i>Konjunktiv II</i> (<i>käme, ginge, gäbe, nähme, stünde, etc.</i>)) Obligació: - <i>brauchen, nicht brauchen zu + Inf; gezwungen/verpflichtet sein zu + Inf; es geht nicht anders als ...</i> Possibilitat: - <i>werden, müssen, wahrscheinlich</i> Probabilitat: - Adverbis i locucions adverbials modals: <i>möglicherweise; wahrscheinlich</i> Volició: <i>Konjunktiv II</i> Intenció: <i>vorhaben + Inf.</i> Permís/Prohibició: <i>dürfen/nicht dürfen + Inf.; können; lassen; gestattet; nicht gestattet sein</i> Verbs en mode imperatiu:
VI. La manera Adverbis i locucions adverbials: - <i>beinahe, umsonst, irgendwie, genauso wie/ebenso wie; wenigstens, ziemlich, bestimmt, kaum, ...</i>	VI. La manera Adverbis i locucions adverbials: - <i>beinahe, umsonst, irgendwie, genauso wie/ebenso wie; wenigstens, ziemlich, bestimmt, kaum, ...</i>
VII. Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions	VII. Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions

a) Estructura dels predicats verbals: - tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició - parèntesi oracional i camps oracionals: <i>Vorfeld-Mittelfeld-Nachfeld</i> - el parèntesi verbal („Satzklammer“): posició i distribució (V1...V2): - amb verbs separables (<i>Heute ruft er sie an</i>) - amb verbs modals amb infinitiu (<i>Er kann nicht schwimmen</i>) - amb Perfekt (<i>Ich habe heute lange geschlafen</i>) - el verb en posició final en oracions subordinades (<i>dass, weil, wenn, obwohl,...</i>) b) Estructura dels predicats no verbals: - construccions amb <i>sein</i> c) Oracions subordinades substantives: - oracions amb <i>dass</i>: <i>Ich denke/hoffe/glaube/finde, dass ...</i> - omissió <i>dass</i> - substitució de <i>dass</i> per <i>Inf + zu</i> - oracions amb <i>ob</i> (en resposta a <i>Ja/Nein-Frage</i>)	a) Estructura dels predicats verbals: - tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició - parèntesi oracional i camps oracionals: <i>Vorfeld-Mittelfeld-Nachfeld</i> - el parèntesi verbal („Satzklammer“): posició i distribució (V1...V2): - amb verbs separables (<i>Heute ruft er sie an</i>) - amb verbs modals amb infinitiu (<i>Er kann nicht schwimmen</i>) - amb Perfekt (<i>Ich habe heute lange geschlafen</i>) - el verb en posició final en oracions subordinades (<i>dass, weil, wenn, obwohl,...</i>) b) Estructura dels predicats no verbals: - construccions amb <i>sein</i> c) Oracions subordinades substantives: - oracions amb <i>dass</i>: <i>Ich denke/hoffe/glaube/finde, dass ...</i> - omissió <i>dass</i> - substitució de <i>dass</i> per <i>Inf + zu</i> - oracions amb <i>ob</i> (en resposta a <i>Ja/Nein-Frage</i>)
VIII. L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació 1. L'oració declarativa (afirmativa i negativa): - ordre dels elements - signes afirmatius (<i>ja, doch</i>) - la negació: oracions amb <i>kein + Nomen, nicht + Adj., nie, nichts, niemand</i>; prefix (<i>un</i>); (<i>noch</i>) <i>nicht/nie</i> - posició de la partícula negativa <i>nicht</i> 2. L'oració interrogativa: - interrogatives: ordre de l'oració interrogativa: la posició del verb en oracions interrogatives de resposta <i>ja, nein o doch</i> - oracions interrogatives totals i parcials (<i>W-Frage, Ja/ Nein-Frage</i>) - pronoms i adverbis interrogatius (<i>wer, wen, wem, wann, wie, wie lange, wie oft, warum, wieso ... ?</i>) 3. L'oració exclamativa: - l'exclamació: <i>Wie + Adj. was für ein + Nomen / Adj. und Nomen</i> (z.B. <i>Was für eine tolle Überraschung</i>) - interjeccions (<i>aha!, na, so was, ach was!</i>) - oracions exclamatives (<i>das ist ja cool, wunderbar!</i>)	VIII. L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació 1. L'oració declarativa (afirmativa i negativa): - ordre dels elements - signes afirmatius (<i>ja, doch</i>) - la negació: oracions amb <i>kein + Nomen, nicht + Adj., nie, nichts, niemand</i>; prefix (<i>un</i>); (<i>noch</i>) <i>nicht/nie</i> - posició de la partícula negativa <i>nicht</i> 2. L'oració interrogativa: - interrogatives: ordre de l'oració interrogativa: posició del verb en oracions interrogatives de resposta <i>ja, nein o doch</i> - oracions interrogatives totals i parcials (<i>W-Frage, Ja/ Nein-Frage</i>); <i>Echofragen</i> - pronoms i adverbis interrogatius (<i>wer, wen, wem, wann, wie, wie lange, wie oft, warum, wieso ... ?</i>) 3. L'oració exclamativa: - l'exclamació: <i>Wie + Adj.; Was für ein- + Nomen / + Adj. und Nomen</i> (z.B. <i>Was für eine tolle Überraschung</i>) - interjeccions (<i>aha, na, so was, ach was!</i>) - oracions exclamatives (<i>das ist ja cool, wunderbar!</i>)
IX. Relacions lògiques 1. Conjunció: coordinació amb <i>und, auch</i>	IX. Relacions lògiques 1. Conjunció: coordinació amb <i>und, auch</i>

2. Disjunció (alternativa): - coordinació disjuntiva amb <i>oder</i> - alternativa amb <i>entweder ... oder: Ich fahre entweder nach Paris oder nach London</i> 3. Contrast (limitació/oposició): coordinació adversativa amb <i>aber; sondern</i> 4. Enumeració: <i>sowohl ... als auch</i> 5. Causa: -coordinació causal amb <i>denn</i> -subordinació amb <i>weil, da</i> - <i>nämlich</i> 6. Condició: - condicional amb <i>wenn ..., dann (Wenn es nicht regnet, (dann) gehen wir wandern); sonst; falls/im Fall; angenommen</i> -Konjunktiv II en <i>Irreale Konditionalsätze</i> - condició negativa: <i>ohne ... dass; ohne ...zu</i> 7. Finalitat: <i>damit / um ... zu</i> 8. Temporal: -simultaneïtat: <i>als/wenn; während; solange; bis; seit</i> -anterioritat: <i>nachdem; sobald</i> -posterioritat: <i>bevor, ehe</i> 9. Concessió: <i>obwohl, auch wenn; (an)statt ... dass/zu + Inf., statt + genitiu</i> 10. Connectors parentètics: - d'exemplificació: <i>zum Beispiel, zwar</i> - de conseqüència: <i>also</i> - causal: <i>deshalb, deswegen, nämlich</i> - concessiu: <i>trotzdem</i> - de finalitat: <i>darum, dazu</i>	2. Disjunció (alternativa): - coordinació disjuntiva amb <i>oder</i> - alternativa amb <i>entweder ... oder: Ich fahre entweder nach Paris oder nach London</i> 3. Contrast (limitació/oposició): coordinació adversativa amb <i>aber; sondern</i> 4. Enumeració: <i>sowohl ... als auch</i> 5. Causa: -coordinació causal amb <i>denn</i> -subordinació amb <i>weil, da</i> - <i>nämlich</i> 6. Condició: - - condicional amb <i>wenn ..., dann (Wenn es nicht regnet, (dann) gehen wir wandern); sonst; falls/im Fall; angenommen</i> -Konjunktiv II en <i>Irreale Konditionalsätze</i> - condició negativa: <i>ohne ... dass; ohne ...zu</i> 7. Finalitat: <i>damit / um ... zu</i> 8. Temporal: -simultaneïtat: <i>als/wenn; während; solange; bis; seit</i> -anterioritat: <i>nachdem; sobald</i> -posterioritat: <i>bevor, ehe</i> 9. Concessió: <i>obwohl, auch wenn; (an)statt ... dass/zu + Inf., statt + genitiu</i> 10. Connectors parentètics: - d'exemplificació: <i>zum Beispiel, zwar</i> - de conseqüència: <i>also, folglich</i> - causal: <i>deshalb, deswegen, nämlich</i> - concessiu: <i>trotzdem</i> - de finalitat: <i>darum, dazu</i> - contraargumentatiu: <i>jedoch, allerdings, eher</i>
---	--

8. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ORTOGRAFICS

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Els fonemes alemanys i les seves correspondències gràfiques L'escriptura en majúscula i minúscula Grafies: <s>, <ss>, després de vocal curta i <ß> després de vocals llargues i diftongues Consonants triples: <i>Schiffahrt</i> Paraules compostes: <i>Fugenzeichen</i> -e-, -s-, -es-, -n-, -en-, -er-, -ens Ortografia d'estrangerismes Signes ortogràfics: (apòstrof, guió, etc.) - apòstrof: en expressions col·loquials, per abreviar el pronom es: <i>Wie geht's?</i>; l'indefinit <i>ein</i>: <i>ich habe 'ne Frage</i>; guió, etc. - us dels caràcters en les seves diverses formes (cursiva i negreta) La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit - usos de la coma, dos punts (<i>Doppelpunkt</i>), punt i coma (<i>Semikolon</i>), cometes (<i>Anführungszeichen</i>); parèntesi (<i>Klammern</i>) - ús del punt amb <i>Datumsangaben</i> i <i>Ordnungszahlen</i>: <i>sie ist am 15. 01. 1996 geboren; wir wohnen im 2. Stock</i> - ús de la coma en dates: <i>Wir haben heute Sonntag, den 16. Juli; Er kommt Montag, den 11. September</i> - Infinitivgruppen: <i>Er weigerte sich, uns zu helfen</i> - davant connectors subordinants: <i>er glaubt, dass ... ; sie kommt heute nicht, weil</i> - separant <i>Nebensatz</i> de <i>Hauptsatz</i>: <i>Sobald ich Zeit habe, komme ich bei euch vorbei / Ich komme bei euch vorbei, sobald ich Zeit habe.</i> - separació de paraules (simples i compostes) a final de línia - separació de verbs com ara <i>kennen lernen, Rad fahren</i> Abreviatures bàsiques: z.B. <i>usw.</i>, <i>ca.</i>	Els fonemes alemanys i les seves correspondències gràfiques L'escriptura en majúscula i minúscula Grafies: <s>, <ss>, després de vocal curta i <ß> després de vocals llargues i diftongues Consonants triples: <i>Schiffahrt</i> Paraules compostes: <i>Fugenzeichen</i> -e-, -s-, -es-, -n-, -en-, -er-, -ens Ortografia d'estrangerismes Signes ortogràfics: -apòstrof: en expressions col·loquials, per abreviar el pronom es: <i>Wie geht's?</i>; l'indefinit <i>ein</i>: <i>ich habe 'ne Frage</i>; guió, etc. - us dels caràcters en les seves diverses formes (cursiva i negreta) La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit - usos de la coma, dos punts (<i>Doppelpunkt</i>), punt i coma (<i>Semikolon</i>), cometes (<i>Anführungszeichen</i>); parèntesi (<i>Klammern</i>); exclamació (<i>Ausführungszeichen</i>) - ús del punt amb <i>Datumsangaben</i> i <i>Ordnungszahlen</i>: <i>sie ist am 15. 01. 1996 geboren; wir wohnen im 2. Stock</i> - ús de la coma en dates: <i>Wir haben heute Sonntag, den 16. Juli; Er kommt Montag, den 11. September</i> - Infinitivgruppen: <i>Er weigerte sich, uns zu helfen</i> - davant connectors subordinants: <i>er glaubt, dass ... ; sie kommt heute nicht, weil</i> - separant <i>Nebensatz</i> de <i>Hauptsatz</i>: <i>Sobald ich Zeit habe, komme ich bei euch vorbei / Ich komme bei euch vorbei, sobald ich Zeit habe.</i> - separació de paraules (simples i compostes) a final de línia - separació de verbs com ara <i>kennen lernen, Rad fahren</i> Abreviatures bàsiques: z.B. <i>usw.</i> <i>ca.</i>

9. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FONETICOFONOLÒGICS

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ORALS
Sons i fonemes vocàlics: - fonemes vocàlics breus i llargs (z.B. <i>Mitte</i> [i]/ <i>Miete</i> [i:]; <i>bitten</i> [i] / <i>bieten</i> [i:]), <i>Hallo</i> [a] / <i>Zahl</i>, <i>Saal</i> [a:]; <i>kommt</i> [o] / <i>Sohn</i>, <i>Boot</i> [o:], <i>Kellner</i> [e] / <i>Lehrer</i> [e:] - correspondència entre els diftongs <ei, ie, eu, äu> i els seus valors fonològics: [aɪ] (z.B. <i>nein</i>); [i:] (z.B. <i>sie</i>); [ɔʏ] (z.B. <i>heute</i>, <i>Häuser</i>) - grafies dobles: < aa, oo, ee > <i>Staat</i>, <i>See</i>, <i>Boot</i>	Sons i fonemes vocàlics: - percepció dels fonemes vocàlics breus i llargs: (z.B. <i>Mitte</i> [i]/ <i>Miete</i> [i:] /; <i>bitten</i> [i] / <i>bieten</i> [i:]), <i>Hallo</i> [a] / <i>Zahl</i>, <i>Saal</i> [a:]; <i>kommt</i> [o] / <i>Sohn</i>, <i>Boot</i> [o:] <i>Kellner</i> [e] / <i>Lehrer</i> [e:] - correspondència entre els diftongs <ei, ie, eu, äu> i els seus valors fonològics: [aɪ] (z.B. <i>nein</i>); [i:] (z.B. <i>sie</i>); [ɔʏ] (z.B. <i>heute</i>, <i>Häuser</i>) - grafies dobles: < aa, oo, ee > - percepció del fonema <i>schwa</i> en posició àtona [ə] (z.B. <i>bedanken</i>, <i>verwöhnen</i>, <i>Familie</i>)
Sons i fonemes consonàntics: Fonemes consonàntics i els seus al·lòfons - ich-Laut [ç] (z.B. <i>ich</i>, <i>Bücher</i>, <i>echt</i>) - ach-Laut [x]. (z.B. <i>Buch</i>, <i>Tochter</i>, <i>Achtung</i>) - les consonants /b/ /w/ i /v/ /b/ a l'inici de paraula o de síl·laba [b] (z.B. <i>Bild</i>, <i>haben</i>); al final de síl·laba [p] (z.B. <i>ab</i>, <i>Abteilung</i>, <i>lieb</i>) - la consonant labiodental /w/ [v] (z.B. <i>etwas</i>, <i>Wein</i>, <i>antworten</i>) - la consonant /v/ [f] (z.B. <i>Vater</i>, <i>verkaufen</i>, <i>vielleicht</i>); [v] (z.B. <i>Visum</i>, <i>Vase</i>) - la consonant /v/ en posició final / [f] (z.B. <i>negativ</i>, <i>effektiv</i>) - distinció entre [b] (so bilabial) i [v] (so labiodental): z.B. <i>Bier/wir</i>; <i>Bein/Wein</i>; <i>Bild/wild</i>; <i>bald/Wald</i> - r/ i els seus al·lòfons [ʀ] (z.B. <i>rollen</i>, <i>Ware</i>, <i>schreiben</i>) , [ʁ] (z.B. <i>stark</i>) - [s] (z.B. <i>essen</i>), [z] (z.B. <i>lesen</i>, <i>sie</i>); [ts] (z.B. <i>zehn</i>, <i>Motivation</i>); [ʃp] (z.B. <i>Spanien</i>, <i>sprechen</i>); [ʃt] (z.B. <i>Student</i>, <i>Stadt</i>) - /ks/ (z.B. <i>sechs</i>, <i>Hexe</i>), - /gn/ (z.B. <i>Gnade</i>), - /n/ i els seus al·lòfons [n] (z.B. <i>nein</i>, <i>nun</i>) i [ŋ] (z.B. <i>lange</i>, <i>Ring</i>), - /f/ (z.B. <i>Philosophie</i>, <i>Volk</i>), - /ʃ/ (z.B. <i>schön</i>) - /pf/ (z.B. <i>Pfanne</i>, <i>Pferd</i>) - /kv/ (z.B. <i>Quelle</i>) - /kn/ (z.B. <i>Knoch</i>)	Sons i fonemes consonàntics: Percepció dels fonemes consonàntics i els seus al·lòfons - ich-Laut [ç] (z.B. <i>ich</i>, <i>Bücher</i>, <i>echt</i>) - ach-Laut [x]. (z.B. <i>Buch</i>, <i>Tochter</i>, <i>Achtung</i>) - les consonants /b/ /w/ i /v/ /b/ a l'inici de paraula o de síl·laba [b] (z.B. <i>Bild</i>, <i>haben</i>); al final de síl·laba [p] (z.B. <i>ab</i>, <i>Abteilung</i>, <i>lieb</i>) - la consonant labiodental /w/ [v] (z.B. <i>etwas</i>, <i>Wein</i>, <i>antworten</i>) - la consonant /v/ [f] (z.B. <i>Vater</i>, <i>verkaufen</i>, <i>vielleicht</i>); [v] (z.B. <i>Visum</i>, <i>Vase</i>) - la consonant /v/ en posició final / [f] (z.B. <i>negativ</i>, <i>effektiv</i>) - distinció entre [b] (so bilabial) i [v] (so labiodental): z.B. <i>Bier/wir</i>; <i>Bein/Wein</i>; <i>Bild/wild</i>; <i>bald/Wald</i> - r/ i els seus al·lòfons [ʀ] (z.B. <i>rollen</i>, <i>Ware</i>, <i>schreiben</i>) , [ʁ] (z.B. <i>stark</i>) - identificació dels fonemes consonàntics [s] (z.B. <i>essen</i>), [z] (z.B. <i>lesen</i>, <i>sie</i>); [ts] (z.B. <i>zehn</i>, <i>Motivation</i>); [ʃp] (z.B. <i>Spanien</i>, <i>sprechen</i>); [ʃt] (z.B. <i>Student</i>, <i>Stadt</i>) - /ks/ (z.B. <i>sechs</i>, <i>Hexe</i>), - /gn/ (z.B. <i>Gnade</i>), - /n/ i els seus al·lòfons [n] (z.B. <i>nein</i>, <i>nun</i>) i [ŋ] (z.B. <i>lange</i>, <i>Ring</i>), - /f/ (z.B. <i>Philosophie</i>, <i>Volk</i>), - /ʃ/ (z.B. <i>schön</i>) - /pf/ (z.B. <i>Pfanne</i>, <i>Pferd</i>) - /kv/ (z.B. <i>Quelle</i>) - /kn/ (z.B. <i>Knoch</i>)

Processos: - modificació vocàlica: metafoia (<i>Umlaut</i> ä,ö,ü): [ɛ] (z.B. <i>Männer</i>); [œ] (z.B. <i>Hölle</i>); [ʏ] (z.B. <i>füllen</i>) - /r/ vocalitzada en posició final o pre-consonàntica (z.B. <i>der Vater, Kinder</i>) - contracció de preposició i article (z.B. <i>im, ins, ans</i>)	Processos: - modificació vocàlica: metafoia (<i>Umlaut</i> ä,ö,ü): [ɛ] (z.B. <i>Männer</i>); [œ] (z.B. <i>Höle</i>); [ʏ] (z.B. <i>fülen</i>) - /r/ vocalitzada en posició final o pre-consonàntica (z.B. <i>der Vater, Kinder</i>) - contracció de preposició i article (z.B. <i>im, ins, am, ans, zum, zur, aufs</i>)
Entonació i accentuació: - accent dels elements lèxics aïllats (accent principal i secundari) - accent i atonicitat en el sintagma - accent contrastiu (<i>Kontrastakzent</i>) - unió entre les paraules - accentuació de les paraules compostes - entonació expressiva: accent emfàtic en funció de la intenció comunicativa del parlant	Entonació i accentuació: - reconeixement de patrons bàsics de ritme, entonació i accentuació de paraules i frases per a les funcions comunicatives del nivell - reconeixement de la pronunciació estàndard i col·loquial

III. CRITERIS D'AVUACIÓ

ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, les condicions de vida, les relacions interpersonals, la cinèsica i la proxèmica, els costums i els valors i les convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori comú dels seus exponents, així com patrons discursius bàsics relatius a l'organització textual.
- Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics d'ús freqüent en la comunicació oral.
- Reconeix sense dificultat lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians, de caràcter general, o relacionats amb els interessos propis, i pot inferir del context i del cotext, generalment de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix les intencions comunicatives i els significats generalment associats a aquests.

Criteris específics

	Comprensió global	Comprensió selectiva	Comprensió detallada
Reconeix:	el missatge principal la situació comunicativa	informació útil fets i informació rellevants	el començament d'una nova secció
Distingeix:	el nombre d'interlocutors i el seu paper en la situació	entre els diferents episodis d'una seqüència explícitament marcats	el missatge principal i les informacions i fets rellevants dels detalls específics que poden ser irrellevants a la tasca
Comprèn:	els punts principals/ la informació més important una línia argumental explícita	informació factual rellevant	conclusions principals detalls específics
Processa juntament amb el text:		diagrames (objectes, màquines, organismes) graelles i taules gràfics circulars	

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i velocitat de lectura.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització, el desenvolupament i la conclusió propis del text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, segons el gènere i tipus textual, i comprèn les intencions comunicatives associades generalment a aquests.
- Comprèn lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals i pot, generalment de manera correcta, inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

Criteris específics

	Comprensió global	Comprensió selectiva	Comprensió detallada
Reconeix:	el missatge principal el gènere textual, si correspon al nivell	informació útil fets i informació rellevants	relació entre personatges, llocs, dates, preus, etc.
Distingeix:	els punts principals si estan clarament senyalitzats	entre els diferents episodis d'una seqüència explícitament marcats	el missatge principal i les informacions i fets rellevants dels detalls específics entre la conclusió essencial del text i els detalls precedents
Comprèn:	els punts principals/ la informació més important una línia argumental explícita	informació factual rellevant	conclusions principals detalls específics
Processa juntament amb el text:		diagrames (objectes, màquines, organismes) graelles i taules gràfics circulars	

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar adequadament les estratègies per produir textos orals breus o d'extensió mitjana, coherents i d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Porta a terme les funcions principals que demana el propòsit comunicatiu, utilitzant adequadament els exponents més habituals de les funcions esmentades i seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Utilitza un repertori memoritzat de frases i fórmules per comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per cercar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per prendre o mantenir el torn de paraula, encara que a vegades tendeixi a concentrar-se en la mateixa producció i dificulti la participació de l'interlocutor, o mostri algun titubeig a l'hora d'intervenir quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza amb la deguda correcció i flexibilitat estructures sintàctiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra en general adequadament els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals, i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara cometi errors importants, o hagi d'adaptar el missatge, quan les demandes comunicatives són més complexes, o quan aborda temes i situacions poc freqüents en situacions menys corrents, i en aquest cas recorri a circumloquis i repeticions.
- Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que sigui evident l'accent estranger, o cometi errors de pronunciació sempre que no interrompin la comunicació, i els interlocutors hagin de sol·licitar repeticions de tant en tant.

Criteris específics

Aspectes pragmàtics	
Producció i fluïdesa: - Extensió - Intel·ligibilitat i prosòdia - Pausas i vacil·lacions - Cohesió i coherència - Estratègies de reparació	Es comunica fent servir una sèrie de sintagmes i frases sobre temes familiars per comparar, contrastar, explicar o justificar, mentre no hagi de mantenir la paraula llargament. Pronuncia generalment de manera intel·ligible i explota l'accent i entonació per donar suport al significat malgrat una important influència de la llengua pròpia. Fa servir connectors i altres recursos discursius per mantenir seqüències descriptives o narratives. Especialment en contribucions més extenses, quan ha de planificar i reparar el discurs, les pauses i la reparació en poden interrompre el flux. Si té dubtes sobre un ítem de lèxic, fa servir una paraula pareguda i convida l'interlocutor a corregir-la.

	Si disposa de temps suficient, s'autocorregeix algunes errades o demana a l'interlocutor si una paraula o una forma verbal és correcta.
Interacció: - Desenvolupament i manteniment - Adequació - Estratègies pragmàtiques	Inicia, manté i tanca converses senzilles , cara a cara ,per telèfon o en línia, sobre temes familiars o d'interès personal. Mostra consciència de les fórmules de cortesia neutrals més habituals. Participa en interaccions espontànies sobre temes familiars relacionats amb els dominis personal i públic. En discussions informals amb iguals, demana i expressa opinions personals, acord i desacord sense ofendre. Participa en la resolució de problemes pràctics, donant la seva opinió i demanant la dels altres. Se'n surt de situacions inesperades (p.ex. demanar que li reparin el mòbil, anar d'urgència a cal dentista, etc.). Demana i segueix instruccions detallades (p.ex. una recepta de cuina, orientacions dins d'una ciutat, etc.) En situacions transaccionals previstes, per telèfon o en persona (reservar un hotel, demanar un taxi, etc.), planifica l'intercanvi. Demana aclariments o elaboracions sobre una cosa que se li ha dit.

Aspectes pragmlingüístics	
Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	Explota un repertori lèxic suficient per expressar-se, amb algunes circumlocucions o paràfrasis, sobre la majoria dels temes relatius a la seva vida diària i per dur a terme transaccions rutinàries. Adapta o limita el que vol dir per mor de llacunes lèxiques i estructurals. Aplica els exponents més habituals de les funcions comunicatives (queixar-se, negar-se, etc.) i discursives per fer front a contextos poc familiars. Produeix llenguatge complex en alguna intervenció curta, encara que normalment s'expressi amb un llenguatge senzill.

Correcció lingüística	
Estructures sintàctiques i morfologia	Mostra control de les estructures, paraules i frases bàsiques, així com algunes associacions lèxiques i frases fetes, encara que hi hagi molt menys precisió quan expressa idees més complexes o fa front a situacions i temes poc familiars.
Precisió del lèxic	
Pronúncia	L'articulació defectiva de sons o pronúncia errònia de mots per la influència d'altres llengües no interfereix en la comunicació del missatge.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, p. e. copiant models segons el gènere i tipus textual, o fent un guió o esquema per organitzar la informació o les idees.
- Porta a terme les funcions principals que demana el propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més habituals de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més freqüent per organitzar el text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Mostra un control raonable d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i utilitza mecanismes simples de cohesió (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició i connectors bàsics), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit d'ús freqüent suficient per comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts hagi d'adaptar el missatge.
- Utilitza, de manera adequada per fer-se prou comprensible, els signes de puntuació elementals (p. e. punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e. ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

Criteris específics

Aspectes pragmàtics	
Organització	Escriu textos senzills ben connectats sobre temes familiars o d'interès personal o que donin informació sobre fets rutinaris. Distribueix el contingut en paràgrafs i, en general, manté l'ordre lògic del contingut en tot el text.
Discurs: cohesió i coherència	Enllaça una sèrie d'elements breus, senzills, separats i distints en una seqüència lineal. Algunes mancances importants de cohesió per influència de la sintaxi de la L1 no dificulten la comprensió.
Adequació: - Resposta a la tasca - Extensió - Registre - Característiques textuais	Distingeix entre l'escrit informal i el semiformal. En la correspondència, les salutacions i els comiats són apropiats. Aplica els patrons discursius prototípics i els trets generals dels gèneres textuais corresponents a correspondència personal o semiformal i a articles o ressenyes sobre temes familiars que contenguin seqüències descriptives, expositives o narratives o opinions. Incorpora en el text alguns detalls rellevants trets de fonts externes. Es percep certa consciència del registre i el tipus textual, tot i que no desenvolupada completament.

Aspectes pragmlingüístics	
Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	Fa servir un repertori de paraules, estructures i associacions lèxiques molt comunes. Fa ús d'un repertori de recursos discursius, encara que reduït. Fa servir paràfrasis ocasionalment, tot i que d'una manera molt òbvia. Fa ús dels exponents de les funcions comunicatives per fer front als temes menys previsibles (queixar-se, negar-se o rebutjar una cosa...), encara que no produeixi un llenguatge gaire complex.

Correcció lingüística	
Estructures sintàctiques i morfologia	Mostra un bon control de les estructures i exponents bàsics, encara que pugui cometre errades en contextos poc familiars més complexos o tipus textuais poc practicats. Combina adequadament el lèxic relacionat amb el tema i el tipus de text, tot i la influència de la L1 en la morfosintaxi sigui evident.
Precisió del lèxic	La limitació del lèxic dificulta les produccions més ambicioses. El lèxic és precís en contextos i tasques molt familiars, però pot presentar calcs, falsos amics i confusions de significats, especialment en casos de polisèmia.
Ortotipografia	La puntuació sol ser correcta en textos senzills i assajats. Les errades de puntuació i ortografia són més abundants en contextos i formats

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

Criteris generals

- Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que a vegades recorri a l'estereotip.
- Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant.
- Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faci de manera fluida.
- Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer.
- Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per tenir-la disponible.
- Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o una mica més elaborada per aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.
- Fa preguntes simples però rellevants per obtenir la informació bàsica o complementària que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

Criteris específics

Mediació del text	
Transmissió d'informació específica	Transmet informació específica rellevant i explícita de textos informatius clars (fulletons, cartells, etiquetes, anuncis), missatges, cartes, instruccions, etc.
Explicació de dades (a partir de diagrames, gràfics, imatges...)	Interpreta i descriu tendències i detalls rellevants a partir de diagrames, gràfics, imatges...
Processament del text (resum, integració de diverses fonts, aclariments per a una audiència determinada):	Resumeix els punts principals de documents audiovisuals, converses, textos breus i estructurats. Parafraseja de manera simple textos escrits breus per adaptar-los a les necessitats comunicatives.
Presa de notes	Pren nota dels punts clau d'una xerrada o d'instruccions formulades de manera senzilla i amb prou temps.

Mediació de conceptes	
Relacional: - Facilitació de la interacció col·laborativa - Gestió de la interacció	Invita a col·laborar. Pot definir la tasca i demanar als altres que hi contribueixin. Col·labora en tasques compartides per assolir un objectiu comú. Formula instruccions senzilles i clares per organitzar una activitat.
Cognitiva: - Col·laboració en la construcció dels significat - Encoratjament de la conversa conceptual	Repeteix el que s'ha dit per confirmar comprensió mútua i ajudar a mantenir l'enfocament de la conversa. Aporta idees i suggereix contingut per a la discussió i les conclusions. Demana justificació d'una opinió o de la bondat d'una proposta.

Mediació de la comunicació	
Facilitació de l'espai intercultural	Mostra interès i empatia en la comunicació intercultural. Mostra consciència que certs temes es poden percebre de manera diferent quan interactua amb persones d'altres cultures. Intercanvia informació referida a valors i actituds per crear una base compartida per a la comunicació.

NIVELL INTERMEDI B2

I. DEFINICIÓ I OBJECTIUS

DEFINICIÓ DEL NIVELL

Els ensenyaments de Nivell Intermedi B2 tenen com a referència el nivell B2 (nivell avançat) del Marc Comú Europeu de Referència.

Capaciten l'alumnat per utilitzar de manera autònoma l'idioma, receptivament i productivament, tant oralment com per escrit, així com per mediar entre usuaris de diferents llengües.

L'alumnat ha de ser capaç d'actuar de manera independent i amb eficàcia en contextos en què s'utilitza l'idioma per desenvolupar relacions socials i personals, dur a terme estudis preterciaris i treballar en entorns ocupacionals que requereixin cooperació i negociació sobre assumptes que hi siguin habituals.

Caldrà adquirir les competències que assegurin prou fluïdesa i naturalitat perquè la comunicació es dugui a terme sense esforç, tant en les situacions habituals com en d'altres de més específiques o de més complexitat i sobre aspectes tant concrets com abstractes de temes generals o del propi interès o camp d'especialització.

Això implica el control d'un llenguatge estàndard, en una varietat de registres, estils i accents, que contengui estructures complexes

i variades i un repertori lèxic que inclogui expressions idiomàtiques d'àmbit general i ús freqüent i que permeti apreciar i expressar matisos de significat.

OBJECTIUS DELS ENSENYAMENTS DE NIVELL INTERMEDI B2

Adquirir la capacitat de:

- a) Utilitzar l'idioma en un ventall ampli de situacions de la vida quotidiana, d'aprenentatge i d'altres, i com a mitjà d'expressió personal, amb eficàcia, fluïdesa i amb un grau elevat de precisió i d'adequació del discurs a la situació comunicativa.
- b) Optimitzar el coneixement dels valors i trets d'altres cultures, havent-los contrastat amb els propis, amb l'objectiu d'afavorir i enriquir la comunicació.
- c) Utilitzar estratègies lingüístiques i d'aprenentatge per monitoritzar els propis errors i reflexionar sobre les mancances en l'expressió i en la comprensió.
- d) Mostrar un cert domini dels usos i convencions socials lligats a la llengua i als diferents registres i reconèixer i entendre diferents varietats de la llengua.
- e) Desenvolupar i utilitzar estratègies que permetin l'aprenentatge autònom de llengües i l'aprofundiment en el coneixements lingüístics i culturals sobre la llengua objecte d'estudi.
- f) Integrar i combinar el conjunt de les competències, habilitats, estratègies i actituds que formen part del bagatge personal previ o adquirit al llarg del procés d'aprenentatge d'un o més idiomes per desenvolupar una competència plurilingüe i pluricultural.

OBJECTIUS DEL NIVELL

Per a cada tipus d'activitat, l'objectiu general defineix l'abast, les limitacions i les condicions que s'apliquen a tots els objectius específics.

ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant explícites com implícites, dels parlants en textos orals: - complexos; - sobre temes tant concrets com abstractes; - entorn d'assumpes o temes generals, relativament coneguts o d'actualitat, o del propi camp d'especialització o d'interès; - en una varietat estàndard no gaire idiomàtica; - articulats a velocitat normal; - transmesos a través de qualsevol canal; - fins i tot en condicions d'audició que no siguin bones.	a) Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, transmesos en viu o per mitjans tècnics. b) Comprendre amb detall i amb independència del canal el que es diu en transaccions i gestions de caràcter més o menys habitual, fins i tot amb renou de fons, sempre que es pugui demanar confirmació. c) Comprendre, amb el suport d'imatges (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos, etc.) presentacions, xerrades, discursos i altres presentacions públiques, acadèmiques o professionals extensos i lingüísticament complexos, si estan ben estructurats i tenen marcadors que en guien la comprensió. d) Comprendre el contingut i les implicacions generals de converses i discussions informals relativament extenses i animades i captar-hi matisos com ara la ironia si estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació sigui clara. e) Comprendre amb detall els arguments principals, les actituds i les idees que destaquen els interlocutors en converses i discussions formals sobre procediments, línies d'actuació i altres assumptes. f) Comprendre documentals, notícies i reportatges d'actualitat, entrevistes, debats, espectacles teatrals i pel·lícules amb un llenguatge clarament articulat i identificar-hi el to del qui hi intervé.

ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Comprendre amb prou facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant explícites com implícites, de l'autor en textos escrits: - complexos; - sobre temes tant concrets com abstractes; - entorn d'assumpes o temes generals, relativament coneguts o d'actualitat, o del propi camp d'especialització o d'interès;	a) Comprendre instruccions, indicacions i altres informacions tècniques, incloent-hi detalls sobre condicions i advertiments. b) Identificar ràpidament el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una àmplia gamma de temes. c) Comprendre informació detallada de textos de referència i consulta. d) Comprendre informació específica de textos oficials, institucionals o corporatius. e) Comprendre el contingut, la intenció i les

- en una varietat estàndard que contengui expressions idiomàtiques d'ús comú; - sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils.	implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport (incloent-hi fòrums, blogs, xarxes socials, etc.) en què es transmeti informació detallada i s'expressin, justifiquin i argumentin idees i opinions. f) Llegir correspondència formal i captar-ne el significat essencial i comprendre'n els detalls i implicacions rellevants. g) Comprendre textos periodístics, inclosos els articles i reportatges sobre temes d'actualitat o especialitzats, en què l'autor adopta punts de vista, presenta i desenvolupa arguments i expressa opinions de manera tant implícita com explícita. h) Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajut esporàdic de diccionaris.
---	--

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals: - clars i detallats; - de certa extensió, - ben organitzats i adequats als interlocutors i a al propòsit comunicatiu; - sobre assumptes generals i d'altres de més específics dins el sobre temes diversos d'interès general, personal o dins el propi camp d'especialització propi camp d'interès o especialització; - amb registre i estil adequats a la situació comunicativa; - amb prou fluïdesa i espontaneïtat com per no provocar tensió als oients o interlocutors; - amb una pronúncia i una entonació clares i naturals, - amb un grau relativament alt de correcció, sense errors que condueixin a malentesos o amb correcció dels que es produeixen; - amb un lèxic precís i variat, tot i alguna confusió, vacil·lació o recurs ocasional a circumloquis.	a) Fer declaracions públiques. b) Fer presentacions extenses preparades prèviament on s'expliquin punts de vista o s'hi argumenti a favor o en contra, es mostrin avantatges i inconvenients de diverses opcions o es defensin idees, i respondre a preguntes complementàries de l'audiència. c) Participar amb seguretat en transaccions i gestions més o menys habituals sol·licitant i donant informació i explicacions, expressant clarament la pròpia postura i les expectatives i argumentant satisfactòriament per resoldre els conflictes que hi sorgesquin. d) Participar activament en converses i discussions informals sense provocar cap tensió, transmetent emocions i ressaltant la importància del que diu i sense fer riure ni molestar involuntàriament, tot descrivint-hi amb detall fets, experiències, sentiments, reaccions, somnis, esperances i ambicions i responent als dels interlocutors amb comentaris adequats; expressant, defensant amb convicció i justificant de manera persuasiva opinions, creences i projectes; avaluant propostes alternatives; donant explicacions; fent hipòtesis i responent-hi. e) Prendre la iniciativa en una entrevista ampliant i desenvolupant les pròpies idees sense gaire ajut o obtenint-ne de l'entrevistador si cal. f) Participar activament i adequada en converses, reunions, discussions i debats formals en els àmbits públic, acadèmic o professional, esbossant-hi amb claredat un assumpte o un problema i comparant els avantatges i els

	inconvenients de diferents enfocaments, oferint, explicant i defensant opinions i punts de vista, avaluant propostes alternatives, formulant hipòtesis i responenent-hi.
--	--

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Produir i coproduir, textos escrits - de certa extensió; - ben organitzats, clars i prou detallats; - amb un registre i un estil adequats eficaçment a la situació comunicativa; - sobre una àmplia gamma de temes generals, d'interès personal o relacionats amb el propi camp d'especialització; - amb un ús adequat d'una àmplia gamma de recursos lingüístics propis de la llengua escrita; - amb un lèxic precís i variat, tot i alguna confusió o el recurs ocasional a circumloquis; - amb un grau relativament alt de correcció, sense faltes que condueixin a malentesos.	a) Emplenar qüestionaris i formularis detallats amb informació complexa de tipus personal, públic, acadèmic o professional, incloent-hi preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. ex. per contractar un servei, fer una sol·licitud o contestar una enquesta). b) Escriure un currículum vitae detallat o una carta de motivació, detallant-hi i ampliant la informació rellevant. c) Escriure notes, anuncis i missatges en què es transmeti o sol·liciti informació, amb el grau de detall que correspongui a la situació comunicativa, incloent-hi si escau explicacions i opinions, ressaltant els aspectes importants i respectant les convencions del gènere i tipus textuals, les normes de cortesia i, si escau, l'etiqueta. d) Prendre notes prou detallades sobre aspectes que es considerin importants durant una conferència, presentació o xerrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, encara que la concentració en els mots faci perdre alguna informació. e) Prendre notes en què es recullin les idees principals, els aspectes rellevants i detalls importants durant una entrevista, conversa formal, reunió o debat ben estructurats. f) Escriure correspondència personal en qualsevol suport i comunicar-se amb seguretat i eficàcia en fòrums, blocs, xarxes socials, etc. en què s'expressen notícies i punts de vista, es transmet emoció, es ressalta la importància personal de fets i experiències i es comenten les intervencions dels corresponents o d'altri. g) Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en què es doni o sol·liciti informació detallada i s'expliquin i justifiquin amb prou detall els motius d'accions, tot respectant les convencions formals i de cortesia escaients. h) Escriure informes d'extensió mitjana, d'estructura clara i) i en format convencional, en què s'exposi un assumpte amb cert detall i es desenvolupi un argument, raonant a favor o en contra d'un punt de vista, explicant avantatges o inconvenients de

	diverses opcions i aportant conclusions justificades i suggeriments sobre futures o possibles línies d'actuació.
--	--

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Mediar, directament o en mode diferit, entre parlants que usen la llengua meta o diferents llengües incloent aquesta, - tant en situacions habituals com en d'altres de més específiques o complexes; - en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional; - transmetent el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls rellevants i les opinions i actituds, tant explícites com implícites; - sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes generals o del propi interès o camp d'especialització.	a) Transmetre oralment o per escrit a tercers, en forma resumida o adaptada, el contingut de textos orals o escrits conceptualment i estructuralment complexos (p. ex., presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sempre que siguin en una varietat estàndard i estiguin ben organitzats i que es pugui tornar a llegir o escoltar seccions difícils. b) Sintetitzar i transmetre a tercers, oralment o per escrit, informació de recopilada de diversos textos escrits procedents de diverses fonts (p. ex., de diferents mitjans de comunicació de diferents informes o documents sobre un tema) c) Interpretar durant intercanvis entre persones conegudes en els àmbits personal i públic (p. ex., en reunions, cerimònies, esdeveniments o visites), sempre que es pugui demanar confirmació d'alguns detalls. d) Interpretar durant intercanvis formals (p. ex., en una reunió de feina), sempre que es pugui haver preparat i es puguin demanar confirmacions o aclariments. e) Mediar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i els inconvenients de diferents postures i arguments, expressant les pròpies opinions amb claredat i amabilitat i oferint suggeriments. f) Prendre notes escrites per a tercers, prou precises i organitzades, en què es recullin els punts i aspectes més rellevants d'una presentació, conversa o debat clarament estructurat i en una varietat estàndard. g) Resumir per escrit els punts principals, els detalls i els punts de vista, opinions i arguments expressats en converses clarament estructurades i articulades a velocitat normal i en una varietat estàndard. h) Resumir per escrit notícies, fragments d'entrevistes o documentals que contenguin opinions, arguments i anàlisis, així com la trama i la seqüència d'esdeveniments de pel·lícules, esquetxos o peces teatrals.

II. COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

Tal com estableix l'article 7 del Decret 34/2019, els ensenyaments del nivell intermedi B2 s'organitzen en dos cursos: **intermedi B2.1** i **intermedi B2.2**. Durant els primer curs s'introduiran i tractaran les competències i els continguts nous corresponents a aquest nivell, durant el segon curs s'aprofundiran i consolidaran aquests nous coneixements.

1. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la comprensió, a la producció i a la coproducció de textos orals i escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics:

1.1. Continguts socioculturals

1.1.1 Llenguatge no verbal

- cinèsica, mímica, proxèmica i paralenguatge
- gestualitat i salutacions (acomiadaments: donar la mà, besades, abraçades, etc.)
- proximitat i contacte visual
- gestualitat explícita
- modulació de la veu per expressar estats d'ànim

1.1.2 Vida quotidiana i les seves condicions

Relacions personals i convencions socials

- relacions familiars i intergeneracionals
- l'estructura social (relacions intragrups)
- normes de cortesia segons la situació i els protagonistes
- relacions amb els superiors i amb els companys en l'àmbit professional
- la puntualitat: valor i excuses acceptables
- convencions a l'hora de pagar (propines, convidar, compartir, etc.)
- les relacions entre gèneres: rols
- les relacions amb les autoritats i l'administració en general: convencions, estereotips
- les relacions entre veïns
- les jerarquies pròpies de la cultura
- cerimònies i celebracions: (bodes, bateigs, aniversaris, etc.)
- els temes tabú

Valors, creences i actituds

- festivitats i tradicions importants
- creences, supersticions, prejudicis i tabús mes estesos
- el sentit de l'humor: referents d'àmbit general. acudits simples recurrents d'àmbit general
- rituals religiosos, minories religioses, ètniques, etc.
- expressions de saviesa popular: refranys, proverbis molt comuns i d'àmbit general

Menjars i àpats

- tipus d'establiments de restauració
- comportament duran els àpats

Consum

- horaris comercials, obertura en festius, períodes de rebaixes, liquidacions, ofertes, etc.
- tipus i característiques dels establiments: dimensions, disposició, classificació, etc.

Entorn laboral

- descansos, pauses i motius justificats d'absència a la feina
- conciliació de la vida laboral i familiar

Habitatge

- tipus i característiques generals (disposició, mobiliari bàsic, espais compartits, etc.)
- prevalença de l'habitatge en propietat o de lloguer
- condicions habituals de lloguer: terminis, drets, contractes
- allotjament temporal: tipus (hotels, pensions, cases rurals, càmpings i altres)
- allotjament compartit (pis d'estudiants, residències estudiantils, intercanvis, etc.)

Salut i assistència social

- sistema sanitari: funcionament, urgències, etc.
- estat del benestar i assistència social (seguretat social, pensions, atenció a persones desocupades) i estatus dels treballadors estrangers

1.1.3 Educació

- característiques generals del sistema escolar
- sistema de qualificacions
- la formació complementària i la formació al llarg de la vida

1.1.4. Lleure i cultura

- festivitats i cerimònies tradicionals més rellevants
- referents culturals i artístics significatius (literatura, música, cinema, arts escèniques, etc.): referents més destacats (obres, autors, etc.)
- música, teatre i dansa popular i tradicional
- formes d'oci tradicionals i contemporànies
- activitats a l'aire lliure
- les arts escèniques: hàbits i referents destacables
- els esports més populars
- l'oci passiu: la televisió (hàbits de consum)
- patrimoni cultural i natural
- museus i llocs d'interès cultural molt coneguts
- viatges i turisme: destinacions freqüents i hàbits

1.1.5 Geografia

- territoris i àmbits més importants en què es parla la llengua, com a L1 o L2 o koiné
- ciutats i llocs més significatius: trets generals

1.1.6. Medi ambient

- característiques de la climatologia

- la consciència ecològica general de la població
- hàbits de consum responsable i de gestió de residus

1.1.7. Participació ciutadana

- marc institucional bàsic i mecanismes de participació
- gestió de la immigració
- voluntariat i les ONG més importants

1.1.8 Mitjans de comunicació

- premsa escrita (en paper i digital): capçaleres de referència i les seves tendències sociopolítiques
- televisió i ràdio: canals de referència i les seves tendències
- programes de ràdio i televisió molt coneguts
- presència i ús general d'internet i xarxes socials

1.2. Continguts sociolingüístics

1.2.1 Cortesia lingüística i convencions

- salutacions i comiats: contextos formal, informal i familiar
- formes de tractament: en les relacions entre iguals i en relacions jeràrquiques
- fórmules de cortesia pròpies de contextos formals per sol·licitar permís, ajuda, un servei o producte, expressar agraïment, demanar perdó, fer compliments i reaccionar-hi, reaccionar a una invitació o convidar algú
- fórmules per felicitar, brindar, mostrar empatia
- convencions de la correspondència semiformal i formal
- convencions de la conversa telefònica

1.2.2 Referents

- frases fetes freqüents d'àmbit general
- el doble sentit d'expressions freqüents: reconeixement i assaig d'ús
- sentit, àmbit i connotació de les expressions malsonants d'àmbit general més freqüents: reconeixement i contextualització

1.2.3 Registre

- distinció del llenguatge oral i l'escrit
- distinció i selecció de registres: formal, informal o familiar, segons la situació i els interlocutors
- implicacions dels canvis de registre
- expressions col·loquials i d'argot molt freqüents
- varietats principals de la llengua estàndard

1.2.4 Varietats

- relació entre l'estàndard i les altres varietats
- varietats diatòpiques més importants: estatus, identificació de característiques destacades i connotacions

1.2.5 Contacte de llengües

- minories lingüístiques
- koinés i llengües internacionals: àmbits d'ús

2. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Estratègies de planificació: - Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i tema. - Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants o opinions i/o actituds implícites). Estratègies d'anticipació: - Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context. Estratègies d'identificació i inferència: - Identificació del tipus textual per adaptar-hi la comprensió. - Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i/o paralingüístics (suport gràfic, imatge, vídeo, trets prosòdics...). - Identificació de les idees principals mitjançant escola atenta. - Comprovació de la comprensió a partir d'indícis contextuals. Estratègies de control i reparació: - Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida. - Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.	Estratègies de planificació: - Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i tema. - Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants o opinions i/o actituds implícites). Estratègies d'anticipació: - Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context. Estratègies d'identificació i inferència: - Identificació del tipus textual per adaptar-hi la comprensió. - Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i/o paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets ortotipogràfics...). Estratègies de control i reparació: - Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida. - Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Estratègies de planificació: - Activació d'esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. ex.: presentació > presentació formal). - Identificació dels buits d'informació i opinió i valoració del que pot donar-se per descomptat. - Preparació, mitjançant apunts, petits guions o mapes conceptuals, d'un missatge estructurat i adequat als models i fórmules de cada tipus de text. - Planificació del que s'ha de dir i dels mitjans d'expressar-ho davant una situació potencialment incòmoda o complicada. - Reflexió sobre el que s'ha de dir i l'efecte que pot tenir sobre els oients/interlocutors. Estratègies d'execució: - Adequació del text al destinatari, el context i el canal: registre i característiques discursives. - Explotació màxima dels coneixements previs (p. ex.: utilització d'un llenguatge 'prefabricat', etc.).	Estratègies de planificació: - Activació d'esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (com ara una carta de presentació, un informe,...). - Identificació dels buits d'informació i opinió i valoració del que pot donar-se per descomptat. - Identificació i ús de símbols, imatges i altres codis per transmetre el to, els elements prosòdics i aspectes emocionals/afectius. Estratègies d'execució: - Explotació màxima dels coneixements previs (p. ex.: utilització d'un llenguatge 'prefabricat', etc.) - Selecció del registre i les característiques discursives adequades al destinatari, el context i el canal.

Estratègies de compensació: Compensació de les mancances lingüístiques mitjançant: - Procediments lingüístics, com ara la definició, la paràfrasi o la derivació a partir de mots coneguts. - Evitació d'expressions que poden provocar una dificultat. - Procediments paralingüístics o paratextuals: sol·licitud d'ajuda, assenyalament d'objectes, dixi, accions que aclareixin significats, llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), reproducció de sons o trets prosòdics convencionals. Estratègies de reparació: Control de l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant: - Petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació. - Autocorrecció i monitorització dels errors habituals, i reparació quan se n'és conscient o quan provoquin un malentès. - Confecció de llistes d'errors freqüents i posterior monitorització conscient del discurs oral per localitzar-los-hi i corregir-los-hi. Estratègies d'interacció: - Explotació de les expressions apropiades per intervenir en una conversa. - Ús de frases comodí per guanyar temps i mantenir la paraula mentre es formula el que s'ha de dir. - Comentari i seguiment de les afirmacions i inferències d'altri per facilitar el manteniment de la conversa. - Confirmació de la comprensió i invitació dels altres a participar en la conversa. - Resum de la conversa en un moment donat i proposta de passes a seguir. - Demanda d'explicació o clarificació d'idees complexes o abstractes per assegurar la comprensió en converses informals, quan la velocitat del discurs és ràpida o l'accent no és familiar. - Formulació de preguntes a un membre del grup per clarificar un tema que és implícit o mal articulat	- Adequació del missatge als models i fórmules de cada tipus de text. - Recurs a la redundància en la interacció en línia. - Elaboració d'esborranys. - Avaluació de les aportacions, comentaris i contribucions d'altri amb una planificació en esborrany. Estratègies de compensació: - Reajustament de la tasca (una versió més modesta) o el missatge (fent concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles. - Compensació de les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, com ara la definició, la paràfrasi o la derivació a partir de mots coneguts. Estratègies de reparació: - Localització i aplicació adequada dels recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.). - Monitorització dels errors comuns i reparació quan se n'és conscient o quan provoquin un malentès. Estratègies d'interacció: - Col·laboració en el desenvolupament d'una tasca compartida mitjançant la formulació de propostes, respostes a suggeriments, etc. - Definició d'una tasca compartida perquè altres hi contribueixin. - Relació del que s'ha escrit amb les contribucions d'altri. - Demanda i oferta d'aclariments del que s'ha escrit. - Control de l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.
--	---

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

Lligam amb els coneixements previs:

- Formulació de preguntes i informació amb la intenció d'animar els altres a relacionar la informació amb les experiències i els coneixements previs.
- Explicació del nou concepte o procediment mitjançant la comparació i contrast amb altres que són familiars per a tots els interlocutors.
- Exemplificació referida a experiències quotidianes compartides comunes a l'hora d'explicar el funcionament d'un aparell o un altre objecte.

Amplificació:

- Ús de diverses paràfrasis, reformulacions i repeticions per clarificar una informació.
- Ús d'exemples concrets i repetició dels punts clau.

Simplificació:

- Identificació i remarca (postil·les, subratllat, destacat, etc.) d'informació essencial explícita d'un text d'interès comú.

Desglossament d'informació:

- Presentació simplificada de textos instruccionals i informatius breus en forma de llistat de punts separats.
- Transformació d'un procés complex en una sèrie d'instruccions més senzilles.
- Identificació de la informació relacionada o repetida en un text i compilació perquè el missatge essencial sigui més clar.
- Supressió de les parts d'un text no rellevants per als interlocutors a fi que el contingut essencial els sigui més accessible.

Adaptació del discurs

- Paràfrasi simplificada dels punts principals de textos orals o escrits sobre temes familiars (com ara articles breus de revistes, entrevistes) per facilitar-hi l'accés d'altri.

Cooperació i demanda d'aclariments

(Vegeu estratègies de producció i coproducció oral i escrita: interacció.)

3. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Reconeixement i realització de les funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua segons l'àmbit i el context comunicatius:

3.1 Actes fàtics o solidaris (socialitzar):

- Donar les gràcies, respondre a un agraïment i demanar disculpes.
- Interessar-se per algú o alguna cosa.
- Lamentar, demanar i acceptar disculpes.
- Demanar i donar informació sobre algú.
- Felicitar i respondre a una felicitació.
- Acceptar o rebutjar una invitació ajuda o oferiment.
- Expressar la intenció, la decisió o la voluntat de fer o de no fer alguna cosa.

3.2 Actes assertius (donar i sol·licitar informació):

- Donar i demanar dades personals..
- Demanar i donar informació identificació, preus i hora.
- Preguntar i dir a qui pertany alguna cosa.

- Referir-se a accions habituals o del món present.
- Referir-se a accions que succeeixen en el moment que es parla.
- Descriure persones, objectes i, situacions.
- Descriure el temps atmosfèric.
- Narrar i preguntar sobre un fet o succés passat.
- Donar i demanar informació sobre un fet.
- Ser capaç d'expressar el coneixement, el desconeixement, l'opinió i la creença d'un fet.
- Afirmar, anunciar, acusar, admetre, postil·lar, atribuir, confirmar la veracitat d'un fet, corroborar, desmentir, predir, assentir i classificar aquest fet.
- Enumerar en una explicació.
- Mostrar-se a favor o en contra d'una proposta o idea.
- Fer descripcions referents al treball, persones, caràcter, i experiències.
- Demanar i donar informació sobre accions i projectes referits al moment present, al passat i al futur.
- Expressar acord i desacord.
- Informar sobre rutines, hàbits, gustos, plans i decisions.
- Rectificar i corregir informació.

3.3 Actes expressius (expressar i valorar actituds i opinions):

- Expressar gustos i preferències.
- Expressar coneixement o desconeixement.
- Manifestar interès o desinterès.
- Expressar acord o desacord.
- Demanar i donar informació sobre un estat o sensació física i per la salut: fred o calor, son, gana o set, gust, benestar o malestar.
- Manifestar interès o desinterès.
- Expressar preferències.
- Demanar i donar informació sobre els estats d'ànim més comuns: avorriment, satisfacció o insatisfacció, admiració, interès, estima, alegria, etc.
- Demanar i donar informació sobre actituds davant determinades situacions com ara estima, simpatia, dubte, preferència, antipatia o admiració.
- Expressar emocions i sentiments com ara alegria, felicitat, decepció, esperança, satisfacció, tristesa o molèstia

3.4 Actes directius (persuadir, convèncer. Propòsits d'acció):

Actes expressius (expressar i valorar actituds i opinions)

- Demanar i donar informació sobre un estat o sensació física i per la salut: fred o calor, son, gana o set, gust, benestar o malestar.
- Manifestar interès o desinterès.
- Expressar preferències.
- Demanar i donar informació sobre els estats d'ànim més comuns: avorriment, satisfacció o insatisfacció, admiració, interès, estima, alegria, etc.

- Demanar i donar informació sobre actituds davant determinades situacions com ara estima, simpatia, dubte, preferència, antipatia o admiració.
- Expressar emocions i sentiments com ara alegria, felicitat, decepció, esperança, satisfacció, tristesa o molèstia.

Actes directius (persuadir, convèncer. Propòsits d'acció)

- Demanar i donar informació sobre la intenció, la voluntat o la decisió de fer alguna cosa.
- Aconsellar, alertar, donar instruccions i permís.
- Demanar ajuda, confirmació, informació i opinió.
- Suggestir activitats i reaccionar davant suggeriments.
- Prohibir i denegar, proposar, permetre, ordenar, sol·licitar, acceptar i rebutjar; dissuadir, insistir, prevenir, reclamar i suggerir.
- Demanar i donar la paraula, interrompre i deixar parlar.

4. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i comprensió i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns.

4.1. Context

4.1.1 Característiques del context:

- segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica
- segons els participants (trets, relacions, intenció comunicativa)
- segons la situació (canal, lloc, temps)

4.1.2 Expectatives generades pel context:

- tipus, format i estructura textuais
- registre i estil
- tema, enfocament i contingut
- patrons sintàctics, lèxics, fonetico-fonològics i ortotipogràfics
- comunicació no verbal (textos orals): gestos, to de veu, etc.
- comunicació no verbal (textos escrits): imatges, gràfics, tipografies, etc.

4.2 Organització i estructuració del text:

4.2.1 Segons macrofunció textual

- Seqüència dialogal: seqüències fàtiques d'iniciació i cloenda, seqüències transaccionals.
- Seqüència descriptiva amb punt de vista objectiu o subjectiu: ancoratge, aspectualització i relació; amb inserció de seqüències narratives i expositives.
- Seqüència narrativa: situació inicial, complicació, acció, resolució, situació final; amb inserció de seqüències descriptives i dialogals en estil indirecte.
- Seqüència expositiva: presentació, desenvolupament, conclusió; amb inserció i desenvolupament de subtemes (afirmació, exemplificació, classificació, analogia, definició) i seqüències descriptives.
- Seqüència argumentativa: qüestió, tesi, argument, contraargument, reserva, conclusió; amb inserció de subtemes (constatacions, regles generals, cites, exemples...) i de seqüències descriptives, narratives i expositives.

4.2.2 Progressió temàtica

- Progressió lineal (el tema esdevé rema)
- Progressió per tema constant (el tema es manté)
- Progressió derivada per tema fragmentat (el tema es dissocia)
- Ruptures temàtiques:
En la seqüència narrativa: canvi de personatge; canvi de pla (primer pla-rerefons); inserció de seqüències.
En les seqüències expositives i argumentatives: introducció d'oposicions, causes, conseqüències, generalitzacions (abstracció), particularitzacions (exemplificacions, etc.); inserció de seqüències.
En les seqüències dialogals: inserció de seqüències.

4.3. Cohesió

a) Elements prosòdics [textos orals]: - entonació focalitzadora

- entonació focalitzadora
- pauses

b) Elements ortotipogràfics [textos escrits]:

- puntuació: en separació de frases, incisos, el·lipsis, subordinació, focalitzacions; en cites i diàlegs; puntuació convencional (sigles, abreviatures, cites, dates...)
- signes d'interrogació i exclamació, parèntesis, cometes, etc.
- disposició en paràgrafs
- abreviatures i símbols usuals

c) Mecanismes de referència:

- dixi (demostratiu, adverbis de lloc i temps, etc.)
- anàfora (pronoms personals, demostratiu, possessiu, relatiu, proformes verbals i adverbials)
- el·lipsi
- correlació de temps verbals
- concordança (persona, gènere, nombre, cas)
- cohesió lèxica (repetició parcial, sinonímia)

d) Connexió textual i composició oracional:

- operadors discursius: addició (continuïtat, intensificació, distribució, generalització, digressió, especificació), disjunció (reformulació, exemplificació, resum), contrast (oposició, concessió, restricció, contraposició), consecució (conseqüència, conclusió)

e) Interacció:

- recursos per presa, manteniment i cessió del torn de paraula
- controladors de contacte
- recursos dilatoris (mots falca, etc.)

4.4. Gèneres textuais

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPENSIÓ DE TEXTOS ORALS
Interacció: - converses quotidianes de tot tipus, socials i transaccional. - converses telefòniques i videoconferències - discussions complexes	Interacció - converses quotidianes de tot tipus - discussions complexes, formals i informals - debats - entrevistes sobre temes coneguts.

- debats i taules rodones sobre temes coneguts - entrevistes personals, com a entrevistat - reunions dins el context professional i educatiu - tràmits comercials i administratius Informació: - missatges de veu amb registres diversos - anuncis davant una audiència - instruccions detallades - regles, normes d'ús i advertiments Exposició: - narracions precises d'esdeveniments - acudits - relacions de fets, síntesis de reunions - presentacions i exposicions dins el propi domini, preparades - parlaments breus (preparats o no) en situacions informals o semiformals (celebracions, trobades, etc.) Cultura i lleure: - recitació de textos dramàtics o poètics breus - valoració de llibres, pel·lícules, obres teatrals - presentació breu de persones, actes, projectes	- taules rodones extenses i estructurades - reunions dins el context professional i educatiu Informació - missatges de veu amb registres diversos - anuncis en serveis i locals públics - instruccions - reglaments, normes d'ús i advertiments Exposició - narració precisa d'esdeveniments - informes i relacions (de fets, de reunions, etc.) - presentacions (de productes, projectes, etc.) - conferències, xerrades - discursos (amb contingut previsible) Cultura i lleure - extractes de pel·lícules - cançons - esquets humorístics - peces de teatre i lectures dramatitzades de textos contemporanis Representacions o emissions audiovisuals: - entrevistes - reportatges i noticiaris - documentals - anuncis publicitaris (sense implícits culturals o llenguatge poètic) - cròniques esportives - concursos - sèries de televisió - debats - comentaris i anàlisis sobre temes d'actualitat
--	---

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS	ACTIVITATS DE COMPENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Informació personal: - formularis administratius - qüestionaris - perfil en xarxes socials - currículums vitae - cartes de motivació Escrips públics: - anuncis i ofertes (de feina, d'habitatge, etc.) - cartells i pòsters amb instruccions o informació pràctica - apunts en xarxes socials - missatges en fòrums i xarxes socials Lleure:	Informació personal: - formularis administratius o comercials - currículums - cartes de motivació i de recomanació Escrips públics: - senyalètica: plaques informatives/commemoratives - publicitat, ofertes i promocions (sense implícits culturals) - anuncis breus - avisos oficials - cartells, pòsters de tot tipus - documents oficials (normatives) - apunts en xarxes socials, blogs, etc. Lleure:

- formularis - programes d'activitats Instruccions: - receptes de cuina - normes d'ús o instruccions - normes de seguretat - advertiments Textos informatius: - cartes i correus electrònics administratius o comercials/formals - relacions de fets - resums i síntesis de reunions - presentacions - circulars informatives Textos argumentatius: - articles d'opinió i cartes al director sobre temes generals o coneguts - informes senzills (presentació de fets, argumentació de propostes, avantatges i inconvenients) - assajos breus i treballs acadèmics del propi àmbit d'interès o especialització Àmbit cultural: - ressenyes de llibres, pel·lícules o obres de teatre Àmbit privat: - cartes, correus electrònics i missatges de caràcter personal (formals i informals) - textos formals i informals relatius a la interacció social (felicitació, invitació, condol, etc.) - missatges de text - notes i diaris personals	- menús detallats - llocs web amb informació turística - guies turístiques - programes de festes i d'esdeveniments culturals, fires, etc. - cartelleres d'espectacles - acudits Instruccions - receptes de cuina - manuals d'ús - instruccions, reglaments i normes - multes i sancions - contractes, condicions d'ús o pressuposts senzills - alertes i advertiments Textos informatius: - cartes i correus electrònics administratius/formals - informes (d'enquestes, d'experts) - notificacions - estudis i treballs de recerca - actes de reunions - entrades de diccionaris monolingües - programes de cursos poc especialitzats - etiquetes de productes detallades - llibres de text i manuals de la pròpia especialitat Prensa: - rúbriques (capçaleres, titulars, seccions, sumaris, peus de foto), fins i tot amb elisions - horòscops - notícies - articles de fons - reportatges - entrevistes Textos argumentatius: - editorials i anàlisis - assajos breus - articles d'opinió i cartes al director Àmbit cultural: - contes i novel·les contemporanis - ressenyes, crítiques i resums de llibres, pel·lícules, obres de teatre - biografies - còmics - poemes breus i d'estructura senzilla. - caricatures - narracions històriques Àmbit privat: - notes i invitacions. - missatges de text - cartes i correus electrònics personals - apunts en xarxes socials
---	--

5. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional.

El vocabulari i els aspectes lexicosemàntics hauran de permetre comprendre i produir enunciats sobre aspectes (bàsics i derivats, concrets i abstractes) de les àrees temàtiques següents, atenent a les competències funcional i discursiva que s'especifiquen per al nivell i a la distinció entre el lèxic productiu i el receptiu.

5.1 Camps semàntics

5.1.1. Identificació personal:

- documentació identificativa i certificats oficials
- encapçalament i tractament de cartes formals
- títols acadèmics i nobiliaris
- estat civil
- gentilicis
- confessions religioses
- telecomunicacions (telèfon, fax, correu electrònic, internet)
- edat i fases de la vida
- origen
- professió
- relacions familiars
- idiosincràsia i descripció física

5.1.2. Activitats de la vida diària:

5.1.2.1 Feina i activitat professional:

- professions i activitats professionals
- caracterització del treball i de la professió
- llocs de feina i sectors productius
- remuneració i drets laborals
- funcions de l'ordinador
- condicions laborals, acomiadaments i indemnitzacions

5.1.2.2 Lleure:

Aficions:

- activitats de lleure
- jocs de taula
- música

Esport:

- llocs i instal·lacions
- material esportiu
- participants
- tipus d'esport i activitats físiques

Activitats culturals:

- llocs i instal·lacions
- objectes i equipament bàsic

- professions relacionades
- accions relacionades

Vacances i viatges:

- tipologia
- llocs d'interès
- professions relacionades
- allotjament i instal·lacions
- serveis

5.1.2.3 Compres:

- tipus de botigues
- productes genèrics
- activitats relacionades
- mitjans i modalitats de pagament, descomptes, etc.
- defectes i reclamacions

Roba:

- peces de vestir: tipus
- peces de vestir: descripció
- materials
- accessoris

5.1.2.4 Mitjans de comunicació:

- mitjans de transmissió (p. ex. *TV, ràdio, canal*)
- tipus de programes
- professions relacionades
- premsa i literatura: gèneres

5.1.2.5 Actes socials:

- expressions comunes
- activitats relacionades
- llocs on se celebren

5.1.3. Alimentació:

- aliments
- ingredients
- dieta: tipus, relació amb la salut
- receptes
- plats
- coberts i parament de cuina - establiments de restauració
- trastorns alimentaris

- caracterització dels aliments

- sensacions i desitjos

5.1.4. Habitatge:

- tasques de la llar

- tipus d'habitatge

- accés a l'habitatge: propietat, lloguer

- parts de la casa

- estat, manteniment i restauració de l'habitatge

- mobles i complements de la casa

- electrodomèstics i utensilis més comuns

- instal·lacions i subministraments

- caracterització d'objectes de la llar

5.1.5. Entorn:

- denominacions de llocs

- paisatges: caracterització

- zones i equipaments urbans

Orientació i desplaçament:

- punts cardinals i adjectius corresponents

- desplaçament

- accions relacionades amb els mitjans de transport públics

- equipatges

- professions

Serveis:

- correus

- telefonia

- administració i els seus agents

- banca

Mitjans de locomoció

- tipus de vehicles

Medi ambient:

- conceptes generals

- catàstrofes mediambientals

- fenòmens atmosfèrics

- tractament de residus domèstics

5.1.6. Cos, salut i higiene:

- parts del cos i òrgans principals

- activitats físiques

- estats corporals determinats

- estats d'ànim

- activitats motrius, manuals i corporals

- higiene i atenció corporal

- cura de la roba

- salut

- malalties i simptomatologia

- accidents i lesions

- drogodependències i rehabilitació

- assistència sanitària

- personal sanitari

- proves mèdiques

- assegurances mèdiques

- medicaments

- percepció dels sentits i moviments corporals

- minusvalideses

5.1.7. Formació

- personal d'institucions educatives

- sistema educatiu: etapes

- centres educatius

- assignatures

- activitats acadèmiques

- avaluacions, qualificacions i certificacions

- titulacions

5.1.8. Ciència i tecnologia

- TIC

- avanços tecnològics

5.1.9. Relacions personals i socials

- persones

- activitats

- qualificació

5.1.10. Política i societat

- formes de govern

- càrrecs polítics

- esdeveniments històrics

- classes socials

- ajudes socials

5.1.11. Institucions públiques

- tipus d'institucions

- sol·licituds i concessions

- infraccions i penalitzacions

5.1.12. Llengua i comunicació

- aprenentatge d'idiomes

- llengües

- metallenguatge

- comunicació en entorns digital

5.2 Aspectes morfològics i lexicosemàntics

Significació:

- famílies lèxiques (polisèmia, antonímia, sinonímia, homonímia, hiperonímia i hiponímia)
- diferenciació del registre del sinònims parcials
- associacions lèxiques
- expressions idiomàtiques: proverbis i modismes

Formació del lèxic:

- transformació lexicosemàntica mitjançant partícules
- derivació per sufixació/prefixació.

- composició
- abreviatures i acrònims.
- onomatopeies i derivades
- expressions comparatives.
- préstecs i xenismes
- cognats i paraules transparents

6. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS INTERCULTURALS

Aplicació dels coneixements, habilitats i actituds interculturals que permetin realitzar activitats de mediació amb certa flexibilitat (autoconsciència cultural, consciència sociolingüística, coneixements culturals generals i específics, observació, escolta, avaluació, posada en relació, adaptació i respecte):

6.1 Coneixements

La llengua com a sistema semiològic: existència de varietats en totes les llengües.

Llengua i societat: legitimitat i estatus de les varietats segons el context.

Comunicació verbal i no verbal: necessitat d'adaptar el propi repertori al context social i cultural.

Evolució de les llengües: existència de préstecs lingüístics (situacions).

Pluralitat, diversitat, multilingüisme i plurilingüisme: varietat de les situacions de multilingüisme i plurilingüisme: estatus de les llengües/varietats, diferència entre fronteres lingüístiques i polítiques.

Diversitat dels sistemes de comunicació verbal i no verbal: regles conversacionals (relatives a l'estatus dels interlocutors, als torns de paraula, a la formalitat, als tractaments...).

Cultura:

- La cultura com a conjunt de pràctiques, representacions i valors compartits.
- Consciència que la cultura determina la visió del món dels seus membres.

Diversitat cultural i social: consciència de les característiques del propi entorn cultural.

Relacions interculturals: complexitat dels comportaments en contextos de diversitat cultural.

Evolució de les cultures: homogeneïtzació cultural per mor de la globalització.

Diversitat de les cultures: semblances i diferències entre les pròpies cultures i subcultures i les d'altri.

Cultura, llengua i identitat: existència d'identitats bi/pluriculturals i bi/plurilingües.

6.2 Actituds

Atenció envers els aspectes formals del llenguatge / la cultura.

Sensibilitat envers les varietats (locals, socials, generacionals...) d'una llengua/cultura.

Interès envers el funcionament de les llengües/cultures, tant pròpies com alienes.

Acceptació de la complexitat i l'abast de les diferències lingüístiques i culturals.

Obertura envers:

- Les llengües/cultures poc valorades.
- Les coses amb què s'està poc familiaritzat.

Respecte envers els contactes entre llengües/cultures (préstecs, influències, etc.).

Disposició a involucrar-se en una comunicació plural, seguint les convencions i ritus adequats.

Desig de parlar de les pròpies idees sobre certs fenòmens lingüístics.

Reflexió crítica el funcionament de les llengües i els seus components (sons, paraules, textos...).

Voluntat de qüestionar-se, almenys provisionalment, la pròpia perspectiva cultural i els efectes que pot tenir sobre la percepció dels fenòmens.

Confiança davant la complexitat/diversitat dels contextos i els interlocutors.

Assumpció de la pròpia identitat lingüística i cultural complexa.

6.3 Habilitats

Observació i anàlisi: Analitzar esquemes interpretatius.

Identificació:

- Identificar referències culturals.
- Identificar variacions comunicatives motivades per diferències culturals.
- Identificar comportaments concrets vinculats a diferències culturals.
- Identificar prejudicis culturals.

Comparació: Relacionar documents/fets de la pròpia cultura amb els de les altres.

Parlar de les llengües i de les cultures: Construir explicacions adaptades a l'interlocutor sobre fets de la pròpia cultura o llengua.

Aprofitament del coneixement lingüístic:

- Fer transferències interlingüístiques gramaticals (basades en regularitats gramaticals).
- Fer transferències interlingüístiques pragmàtiques (entre convencions comunicatives d'una i altra llengua/varietat).

Interacció: Tenir en compte el repertori dels interlocutors.

7. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

1. L'ORACIÓ SIMPLE

1.1. Tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició

1.1.1. L'oració enunciativa, interrogativa, exclamativa, exhortativa i dubitativa

1.1.2. Parèntesi oracional i camps oracionals:

Elements del camp anterior (*Vorfeld*)

Elements del camp interior (*Mittelfeld*):

Elements amb posició fixa.

El subjecte

Els complements acusatiu i datiu

Els complements circumstancials

Posició del element negatiu *nicht*

Elements del camp posterior (*Nachfeld*)

1.1.3. Modificacions de l'estructura:

Trencament del parèntesi oracional (*Satzklammer*) normatiu

Inversió (*Umstellung*)

OI en posició inicial amb passiva: Dat(Pl.) + VAux.Sg. + Part. Pas., p.ex.

Aposicions

El·lipsi

1.1.4. Fenòmens de concordança.

OI en posició inicial amb passiva: Dat(Pl.) + VAux.Sg. + Part. Pas., p.ex. *Ihm/Ihnen wurde geholfen*

2. L'ORACIÓ COMPOSTA (Consolidació i aprofundiment)

2.1. Expressió de relacions lògiques

2.1.1. Exclusió: *entweder ... oder*

2.1.2. Adició: *sowohl ... als auch, nicht nur ... sondern auch, weder ... noch, einerseits ... andererseits*

2.1.3. Objeció/Oposició: *aber, jedoch, obwohl, obgleich, obschon, trotzdem, zwar ...*

aber (aber doch), wenn auch, während, dennoch, anstatt dass, statt+genitiu, statt ...zu + infinitiu

2.1.4. Causa: *weil, da, denn, deshalb, deswegen, daher, darum, nämlich*

2.1.5. Conseqüència: *so ... dass, so dass, also, folglich, insofern*

2.1.6. Comparació: *als, (nicht) so ... wie, während*. Irreal: *als ob, als*

2.1.7. Finalitat: *um ... zu, damit, zum + infinitiu substantivat*

2.1.8. Condició: *wenn, sonst, falls*

2.1.9. Dubte, pregunta: pronoms interrogatius, *ob*.

2.1.10. Relacions temporals :

Simultaneïtat: *als, wenn, während, bis, seit(dem), solange (Solange du deine Aufgaben nicht gemacht hast, gehst du nicht zum Fußball!)*

Anterioritat: *nachdem, sobald*

Posterioritat: *bevor, ehe*

2.1.11. Modalitat: *ohne dass, ohne zu, indem, je ... desto/umso*

2.1.12. Posició dels elements constitutius en l'oració subordinada

3. EL SINTAGMA NOMINAL

3.1. Nucli:

3.1.1. Substantiu

3.1.1.1. Gènere

Substantius amb gènere variable

3.1.1.2. Nombre:

Els cinc tipus de formació del plural:

Substantius que s'utilitzen sempre en singular

Substantius que s'utilitzen fonamentalment en plural

Plural mitjançant composició : *Rat/Ratschläge, Regen/Regenfälle ...*

3.1.1.3. Formació dels substantius:

Composició (subst.+ subst., verb + subst., adjectiu + subst., adverb + subst., pronom substantiu, numeral + substantiu)

Derivació (-keit, -haft, -ung, etc.)

Afixació

Diminutius,

Substantivació d'adjectius, verbs i pronoms

3.1.1.4. Declinació: *n-Deklination* (consolidació i aprofundiment)

3.1.1.5. Grau

3.1.2. Pronom

Indefinit: *beid-, einzig-, manch-, mehrer-, wenig-, irgendein-, irgendjemand- ...*

Possessius: el seu ús i la seva substitució mitjançant els demostratius *dessen* i *deren* (introducció)

Demostratius: *dies-/jen-*

Relatius: en genitiu; amb preposició; *wo, was, wer*

Recíprocs: *einander, miteinander, aufeinander...*

Interrogatius: *wofür, wozu, worauf ...*

El pronom *es*. Funcions (*Platzhalter*, ús catafòric i anafòric)

Pronominaladverbien

3.1.3. Modificació del nucli mitjançant:

Determinants

Aposició:

explicativa: nominal i adjectival

especificativa

Sintagma adjectiu

Sintagma adverbial

Sintagma verbal

Sintagma preposicional

Oració de relatiu.

3.1.4 Posició dels elements del sintagma nominal

3.1.5. Fenòmens de concordança.

3.1.6. Funcions sintàctiques

4. EL SINTAGMA ADJECTIU

4.1. Nucli: Adjectiu

4.1.1. Formació dels adjectius:

Composició (substantiu + adjectiu, adjectiu + adjectiu)

4.1.2. Declinació: forta, feble i mixta

Substantivació de l'adjectiu i la seva declinació

Cas: nominatiu, acusatiu, datiu i genitiu.

4.1.3. Els adjectius numerals: ordinals i fraccionaris

4.1.4. Adjectius amb complement preposicional: *wütend auf, nett zu, befreundet mit ...*

4.1.5. Posició dels elements del sintagma adjectiu

4.1.6. Fenòmens de concordança segons els determinants

4.1.7. Funcions sintàctiques

5. EL SINTAGMA VERBAL (consolidació i aprofundiment)

5.1. Nucli. Verb

5.1.2. Tipus de verbs

Verbs modals

Verbs reflexius: reflexius autèntics, parcialment reflexius i falsos reflexius

Verbs recíprocs

Verbs amb complement preposicional

Funktionsverbgefüge

5.1.3. Temps i aspecte:

Expressió del passat: *Perfekt, Präteritum i Plusquamperfekt*, present històric, el perfet dels verbs modals

El *Konjunktiv*, formes compostes del *Konjunktiv II*

Expressió del futur: present de *werden* + inf. (*Futur I*)

5.1.4. Les formes infinites del verb:

Infinitiu

Participi I i II. Funcions

5.1.5. Modalitat:

Partícules modals (introducció)

Algunes construccions alternatives als verbs modals

5.1.6. Veu:

5.1.6.1. Passiva de procés (formes de present, *Präteritum* i pretèrit perfet). i passiva d'estat.

Passiva impersonal. Passiva amb verbs modals

Formes concurrents de la passiva

5.1.7 Modificació del nucli

5.1.8. Posició dels elements i fenòmens de concordança.

5.1.9. Funcions sintàctiques

6. EL SINTAGMA ADVERBIAL (consolidació i aprofundiment)

6.1. Nucli: Adverbis i locucions adverbials.

6.2. Classes:

Modals: *irgendwie, wenigstens*

Causals: *also, dann, deshalb, deswegen, darum, nämlich*

Locals: *d(a)r + preposició (da drin/darin), da + preposició (davor, daneben), dort/dorthin, rein, raus, rauf; irgendwo, irgendwohin ...*

Temporals: *davor, vorher, erst, irgendwann, inzwischen, nachher, tagsüber, stets ...*

Concessius: *trotzdem, dennoch*

Pronominals (preposicionals): *dabei, darum, davor, dazu, hiermit ...*

6.3. Modificació del nucli: Mitjançant el sintagma adverbial i d'un sintagma preposicional.

6.4. Posició dels elements del sintagma: SN+ N

6.5. Funcions sintàctiques

7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

7.1. Nucli: Preposicions i locucions preposicionals (consolidació i aprofundiment)

7.2. Recció de les preposicions:

Preposicions amb genitiu:

7.3. Combinació de preposicions: *von ... ab, bis zu*

Preposicions en forma de grup preposicional: *in der Nähe von, im Norden von ...*

Preposicions amb adverb: *ab morgen, von hier ...*

7.4. Modificació del nucli

7.5. Posició dels elements del sintagma

7.6. Funcions sintàctiques

8. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ORTOGRAFICS

La nova ortografia

Ampliació dels usos dels signes ortogràfics i de puntuació: cometes, apòstrof, guionet ...

Convencions de puntuació en textos de caràcter formal (cartes ...)

Ortografia de les abreviatures i sigles: *Eu, GmbH ...*

9. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FONETICOFONOLÒGICS

9.1. Processos fonològics (ensordiment, sonorització, assimilació, elisions, palatalització, nasalització, alternança, vocàlica, emmudiments ...)

9.2. Accent, ritme i entonació

9.2.1. Accent fònic dels elements lèxics aïllats (*Wortakzent*)

Accent principal i secundari

Diferent accentuació de les paraules compostes segons el tipus d'enllaç (*bestimmte oder aneinanderreihende Zusammensetzung*)

Verbs amb prefix tònic o àton: canvi semàntic i de valència

9.2.2. Patrons tonals de l'oració (*Satzakzent*):

Contrast entre paraules funcionals (àtones) i paraules amb contingut semàntic (tòniques)

Accentuació de l'última paraula en els sintagmes

Accentuació dels complements en el sintagma verbal

9.2.3. Entonació expressiva:

Models d'entonació. Emfasització de l'entonació mitjançant partícules modals:

Descendent (fallende Endmelodie): *Aussage und Ausrufsätze, Aufforderungs und Wunschsätze, W-Fragen*

Ascendent (steigende Endmelodie): *Ja-Nein-Fragen*, frases amb valor emotiu (sorpresa, protesta ...)

III. CRITERIS D'AVALUACIÓ

ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.
- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament senyalitzades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diferents exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprèn els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprèn els significats i les funcions associats generalment a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats propis en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

Criteris específics

	Comprensió global	Comprensió selectiva	Comprensió detallada
Reconeix:	les parts del text la situació comunicativa	la rellevància de les parts per al propòsit comunicatiu	els canvis de tema, direcció, o d'èmfasi els canvis d'ànim o d'humor l'expressió de sentiments el llenguatge emocional i l'objectiu una reformulació de les mateixes idees
Distingeix:	diferents funcions/propòsits dins un mateix text el paper dels diferents interlocutors i la relació entre ells l'objectivitat o subjectivitat del text	entre els diferents episodis d'una seqüència explícitament marcats	entre el missatge principal i els detalls de suport, arguments i exemples entre els fets i les opinions
Comprèn:	les actituds que s'expressin explícitament	les idees principals els detalls de la informació rellevant	la informació més important i les proposicions més significatives els punts de vista, opinions i línies argumentatives complexes expressades de manera explícita
Processa juntament amb el text:		gràfics diversos	

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.
- Llegeix amb un grau alt d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diferents textos i finalitats i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament senyalitzades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diferents exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprèn els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprèn els significats i les funcions associats generalment a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.
- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tingui alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

Criteris específics

	Comprensió global	Comprensió selectiva	Comprensió detallada
Reconeix:	les parts del text el gènere textual, si correspon al nivell	la rellevància de les parts per al propòsit comunicatiu	els canvis de direcció, d'estil o d'èmfasi una reformulació de les mateixes idees
Distingeix:	diferents funcions/propòsits dins un mateix text l'objectivitat o subjectivitat del text	entre els diferents episodis d'una seqüència explícitament marcats	entre el missatge principal i els detalls de suport, arguments i exemples entre els arguments de suport i la informació afegida en una digressió entre els fets i les opinions
Comprèn:	les actituds que s'expressin explícitament els estats d'ànim de l'autor i el to, expressats explícitament en el text	les idees principals els detalls de la informació rellevant	la informació més important i les proposicions més significatives els punts de vista, opinions i línies argumentatives complexes expressades de manera explícita
Processa juntament amb el text:	la disposició del text (columnes, requadres, destacats, etc.)	gràfics diversos classificacions i contrastos diagrames de flux	

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seva competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faci sense esforç per part seva o dels interlocutors.
- Aconsegueix assolir les finalitats funcionals que pretén, utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.
- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e. mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes de més complexes, amb alguna imprecisió esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seva especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que hagi de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a això algunes estructures complexes, sense que se li noti gaire que està cercant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que potser no sempre ho faci amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seva comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar, i contribuint al manteniment de la comunicació.

Criteris específics

Aspectes pragmàtics	
Producció i fluïdesa: - Extensió - Intel·ligibilitat i prosòdia - Pauses i vacil·lacions - Cohesió i coherència - Estratègies de reparació	Presenta informació clara sobre una sèrie de temes familiars, incloent-n'hi d'abstractes, en contribucions extenses en què les relacions semàntiques són prou evidents, sense mostrar que ha de limitar el que vol dir. Fa un ús correcte d'un nombre important de recursos cohesius per connectar els arguments, encara que a vegades el flux del discurs pot ser desigual. El ritme no resulta irritant a l'interlocutor, encara que la monitorització,

	autocorrecció i reparació conscients del discurs en poden afectar la fluïdesa lleugerament. L'entonació és apropiada i la pronúncia clara, i els trets de la L1 presents no afecten negativament la intel·ligibilitat. Recorre al seu repertori per fer generalitzacions i predir la pronúncia de paraules poc familiars. Utilitza de forma intel·ligible les característiques prosòdiques (accentuació prosòdica de la frase i la paraula, entonació i ritme) per donar suport al que vol comunicar tot i que encara hi ha influències de la L1.
Interacció: - Desenvolupament i manteniment - Adequació - Estratègies pragmàtiques	Interactua activament en converses, expressant clarament els seus punts de vista, idees o sentiments de manera natural, prenent i donant la paraula encara que no sempre amb elegància. Arriba a acords i participa en la presa de decisions, avaluant avantatges i inconvenients. Durant un debat, sosté les seves opinions proporcionant explicacions, arguments i comentaris rellevants. Recopila informació per a comunicar-la de manera fiable cara a cara, per telèfon o en línia, donant o demanant explicacions o aclariments o fent preguntes de seguiment, sempre que l'interlocutor parli amb claredat i, si escau, pugui fer preguntes per assegurar-se que l'ha entès. Recorre a una sèrie d'expressions fetes i recursos discursius per guanyar temps i formular el que vol dir. Les pauses i vacil·lacions causades per llacunes lèxiques i estructurals són poc importants

Aspectes pragmlingüístics

Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	Explota un bon ventall de lèxic, associacions lèxiques i funcions comunicatives i discursives per a expressar idees i opinions sobre temes abstractes. Recorre a un lèxic suficient per a poder variar la formulació del discurs i evitar repeticions. Aplica aspectes de les funcions lingüístiques per avaluar una cosa o situació i per expressar sentiments, emocions i arguments en suport del tema principal.
--	--

Correcció lingüística

Estructures sintàctiques i morfologia	Es comunica de manera acurada en la majoria dels contextos i quan tracta temes variats en situacions familiars o assajades, tot i que pot haver-hi algunes errades fossilitzades i calcs d'altres llengües. Hi pot haver errades quan parla de temes abstractes o poc familiars, però no interfereixen en la comprensió del discurs. Pot autocorregir-se alguns errors que monitoritza.
Precisió del lèxic	La precisió lèxica és generalment alta, encara que hi pot haver alguna selecció errònia d'un ítem que no impedeixi la comunicació del missatge.
Pronúncia	Durant contribucions llargues articula amb claredat una proporció molt alta dels sons de la llengua meta, amb alguna reliscada però poques errades sistemàtiques.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seva competència intercultural i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil, o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatius i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e. desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Duu a terme les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que condueixin a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e. mitjançant estructures emfàtiques) i ampliar-ho amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes de més complexes, amb alguna rrelliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, varia la formulació per evitar repeticions freqüents i recorre amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara pugui manifestar influència de la/les seva/es llengua/ües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e. parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

Criteris específics

Aspectes pragmàtics	
Organització	Presenta informació clara i detallada sobre un ventall ampli de temes amb què està familiaritzat, incloent-hi elements abstractes, fent servir una bona quantitat de llenguatge prou complex on les relacions semàntiques són prou evidents.
Discurs: cohesió i coherència	Enllaça les idees i els arguments, dins i entre paràgrafs, amb una varietat de recursos discursius efectius, encara que a vegades no gaire elegants. No hi ha passatges amb mancances de cohesió importants, encara que calgui tornar a llegir alguna frase o fragment breu.. L'ús dels temps verbals i mecanismes de coreferència (pronoms personals i relatius, possessius, etc.) contribueixen positivament a la cohesió del text. L'ús de sinònims i antònims contribueix a la cohesió textual i evita repeticions.
Adequació: - Resposta a la tasca	Distingeix entre els registres formal i informal.

- Extensió - Registre - Característiques textuais	En la correspondència, les salutacions i els comiats són apropiats. Distingeix i aplica els patrons discursius i els trets prototípics dels gèneres textuais, encara que de manera menys eficient a l'hora d'afrontar temes complexos. Desenvolupa seqüències argumentatives, amb expressió d'arguments, opinions, punts de vista o valoració d'opcions, en assajos o informes. Desenvolupa seqüències descriptives, narratives o expositives amb detalls i exemples de suport. La correspondència formal suscita l'efecte desitjat en el lector. Mostra consciència que escriu per ser llegit. En tasques que suposen l'expressió d'opinions personals, es percep una veu autoria i certa confiança en la capacitat d'engrescar i convèncer el lector.
---	---

Aspectes pragmlingüístics	
Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	Fa servir un bon ventall de vocabulari i associacions lèxiques. Compta amb un bon ventall de recursos discursius encara que li calguin circumloquis per resoldre buits de coneixement de lèxic. Fa servir la paràfrasi per evitar la repetició. Aplica els exponents de les funcions comunicatives del nivell.

Correcció lingüística	
Estructures sintàctiques i morfologia	El text és prou acurat quan tracta la majoria de temes i contextos. Tractant temes abstractes o poc familiars pot haver-hi més errades, sense que dificultin la comprensió. La morfologia és generalment correcta i només presenta errors en paradigmes irregulars o ítems poc usuals. Fa un bon ús dels afixos, quan escau.
Precisió del lèxic	Amb poques excepcions, el lèxic emprat contribueix positivament al desenvolupament de la tasca. És rellevant a la tasca, el tema i el registre i, amb algunes excepcions, és precís. Ocasionalment pot presentar confusions i falsos amics, sobretot en associacions lèxiques, sinòfons, heterògrafs o usos idiomàtics.
Ortotipografia	Els textos mostren molt poques errades de puntuació i afecten el format només quan és poc familiar. Les errades d'ortografia són poc abundants i afecten sobretot formes irregulars.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

Criteris generals

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, així com les seves implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasi, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).
- Sap obtenir la informació detallada que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons que sigui necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.
- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant-ne el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per abundar en alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per aclarir el fil de la discussió.
- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants. És capaç de suggerir una sortida de compromís, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

Criteris específics

Mediació del text	
Transmissió d'informació específica	Transmet informació específica detallada de correspondència formal o informal, de reunions o de fragments rellevants d'informes, notícies, etc.
Explicació de dades (a partir de diagrames, gràfics, imatges...)	Interpreta i descriu de manera fiable dades detallades a partir d'informació complexa organitzada visualment (diagrames, gràfics, imatges, etc.)
Processament del text (resum, integració de diverses fonts, aclariments per a una audiència determinada):	Resumeix i si cal comenta la informació principal i els arguments de textos complexos. Compara i sintetitza informació i punts de vista de diverses fonts. Reconeix la intenció i els destinataris pressuposats del text.
Presa de notes	Pren notes prou acurades de reunions, seminaris o xerrades sobre temes generals o del seu camp o interès, encara que la concentració en el llenguatge faci que perdi alguna informació.

Mediació de conceptes	
Relacional: - Facilitació de la interacció col·laborativa - Gestió de la interacció	Fa preguntes per estimular la discussió de com s'ha d'organitzar el treball col·laboratiu. Pot definir els objectius del grup i comparació der les opcions per assolir-los.

	Orienta l'enfocament de la discussió aportant suggeriments sobre com s'ha de procedir. Explica els diferents papers dels participants en el procés col·laboratiu, donant instruccions clares per al treball en grup.
Cognitiva: - Col·laboració en la construcció dels significat - Encoratjament de la conversa conceptual	Desenvolupa les idees dels altres i proposa solucions o compromisos. Presenta arguments a favor i en contra de les opcions. Encoratja els participants a ampliar les seves contribucions i justificar o aclarir les seves opinions. Extrapola les idees dels altres i les intercala en arguments coherents.

Mediació de la comunicació	
Facilitació de l'espai intercultural	Expressa comprensió i respecte per les idees d'altri i els encoratja a trobar una cultura de comunicació compartida. Adapta els procediments perquè puguin ser compartits per persones de diferents cultures. Comenta les similituds i diferències entre les opinions i perspectives de persones de diferents orientacions culturals.

NIVELL AVANÇAT C1

I. DEFINICIÓ I OBJECTIUS

DEFINICIÓ DEL NIVELL

Els ensenyaments de Nivell Avançat C1 tenen com a referència el nivell C1 (domini funcional efectiu) del Marc Comú Europeu de Referència.

Capaciten l'alumnat per actuar amb flexibilitat i prou precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per dur a terme estudis de nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes de recerca complexos en l'àmbit acadèmic o per comunicar-se amb eficàcia en activitats específiques dins l'entorn professional.

L'alumnat haurà de ser capaç d'utilitzar l'idioma amb gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per processar una àmplia gamma de textos extensos, estructuralment complexos i detallats, sobre aspectes abstractes o concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del propi camp d'especialització, en diverses varietats de la llengua i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que inclogui expressions lexicalitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeti apreciar matisos subtils de significat.

Caldrà haver desenvolupat una consciència de la relació que hi ha entre la llengua, la cultura que l'envolta i la importància del registre i de l'estil, així com la capacitat d'adaptar l'ús de la llengua a un ventall ampli de situacions socials, acadèmiques o professionals.

OBJECTIUS DELS ENSENYAMENTS DE NIVELL AVANÇAT C1

Adquirir la capacitat de:

- a) Utilitzar l'idioma amb flexibilitat i eficàcia, adaptant-se amb precisió i coherència al context, a les intencions i als interlocutors per comunicar-se de forma fluida i espontània, fins i tot en situacions complexes o en circumstàncies adverses.
- b) Identificar i valorar les normes i convencions socials de les comunitats on es parla l'idioma objecte d'estudi, a partir de l'experiència de les pròpies normes i convencions, i ser capaç d'adaptar-s'hi quan escaigui.
- c) Usar un repertori de recursos i estratègies prou ampli i ric per comunicar-se gairebé sense esforç i mostrant de manera consistent un bon domini dels continguts gramaticals, lèxics i pragmàtics i de les estratègies.
- d) Comprendre textos escrits i orals, extensos i complexos, de diferents tipologies, formats, temes i registres en les varietats estàndard de la llengua, tot copsant-ne els sentits implícits o les càrregues connotatives, i respondre-hi o relacionar-los entre si i amb el propi coneixement del món.
- e) Establir un control conscient dels factors que condicionen el procés d'aprenentatge per tal d'assumir-ne la gestió i poder formular fites pròpies.
- f) Utilitzar la competència plurilingüe i pluricultural per eixamplar de manera conscient l'abast de les pròpies relacions o camps d'interès i per poder dur a terme accions de mediació.

OBJECTIUS DEL NIVELL

Per a cada tipus d'activitat, l'objectiu general defineix l'abast, les limitacions i les condicions que s'apliquen a tots els objectius específics.

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Comprendre, independentment del canal: - la intenció i el sentit general - les idees principals - la informació important - els aspectes i detalls rellevants - les opinions i actituds dels parlants, tant explícites com implícites, en una àmplia gamma de textos orals: - conceptualment i estructuralment complexos; - extensos, precisos i detallats; - en una varietat de registres i estils i d'accents no gaire marcats; - fins i tot quan les relacions conceptuals no s'hi assenyalin explícitament; - àdhuc articulats a alta velocitat i fins i tot en condicions d'audició que no siguin bones; sempre que se'n pugui confirmar detalls, especialment si no s'està familiaritzat amb l'accent.	a) Comprendre informació específica en declaracions, missatges, anuncis i avisos detallats de poca qualitat acústica o amb so distorsionat b) Comprendre informació complexa en condicions i advertiments, instruccions de funcionament i especificacions de productes, serveis i procediments i sobre tots els assumptes relacionats amb la pròpia professió o activitat acadèmica. c) Comprendre amb relativa facilitat la majoria de conferències, xerrades, col·loquis, tertúlies i debats sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, entenent detalladament els arguments que s'hi esgrimeixin. d) Comprendre els detalls de converses i discussions de certa durada entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o poc coneguts, i captar la intenció del que s'hi diu. e) Comprendre converses d'una certa extensió en què es participa encara que no estiguin clarament estructurades i les relacions entre les idees hi sigui tan sols implícita. f) Comprendre sense gaire esforç una àmplia gamma de programes de ràdio i televisió, pel·lícules i representacions teatrals o d'altres tipus que contenguin força argot o llenguatge col·loquial i expressions idiomàtiques, i identificar-hi detalls o subtils com ara actituds i relacions implícites.

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Comprendre sense dificultat i amb tot detall, en una àmplia gamma de textos escrits extensos i conceptualment i estructuralment complexos, en qualsevol suport, fins i tot fora del propi camp d'especialització: - la intenció i el sentit general; - les idees principals; - la informació important; - els aspectes i detalls rellevants; - les opinions i actituds dels autors, tant explícites com implícites;	a) Comprendre instruccions, indicacions, normatives, avisos o altres informacions de caràcter tècnic, incloent detalls sobre condicions i advertiments. b) Comprendre els matisos, les al·lusions i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal que pot presentar trets idiosincràtics pel que fa a l'estructura i el lèxic (com ara un format pot habitual, llenguatge col·loquial o un to humorístic). c) Comprendre la informació continguda en correspondència formal de caràcter professional

- identificant les diferències d'estil i registre; - sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils.	o institucional. d) Comprendre articles, informes, actes, memòries i altres textos en l'àmbit social, professional o acadèmic . e) Comprendre la informació continguda en textos de consulta i referència de caràcter professional o acadèmic. f) Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades, tant explícitament com implícita, en articles i altres textos periodístics de certa extensió tant de caràcter general com especialitzat, en què alhora es comenten i analitzen punts de vista, opinions i les seves implicacions. g) Comprendre sense dificultat textos literaris contemporanis extensos, d'una varietat lingüística estesa i sense una especial complexitat conceptual, i captar-ne el missatge i les idees i conclusions implícites i reconèixer-ne el fons social, polític i històric.
--	--

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Produir i coproduir amb fluïdesa i espontaneïtat, independentment del canal, una àmplia gamma de textos orals - extensos, clars i detallats; - conceptualment i estructuralment complexos; - en diversos registres; - amb una entonació i un accent adequats a l'expressió de matisos de significat; - mostrant domini d'una àmplia gamma de recursos lingüístics; - demostrant domini de les estratègies discursives, d'interacció, de compensació i de reparació que permeti superar les dificultats ocasionals sense interferir en la fluïdesa i continuïtat del discurs.	a) Fer declaracions públiques amb fluïdesa i gairebé sense esforç, fent servir l'entonació per transmetre matisos subtils de significat b) Fer presentacions extenses, clares i ben estructurades sobre un tema complex, desenvolupant-hi idees complementàries, motius i exemples adequats, apartant-se si cal del text preparat, estenent-se si escau sobre preguntes o aspectes proposats pel públic i acabant amb una conclusió adient. c) Dur a terme transaccions, gestions i operacions complexes en què calgui negociar, posicionar-se, argumentar, fer concessions i establir-ne els límits, fent servir un llenguatge persuasiu, tractant amb eficàcia els detalls i fent front a respostes o dificultats imprevistes. d) Participar de manera plena en una entrevista, com a entrevistador o entrevistat, ampliant i desenvolupant les idees discutides amb fluïdesa i sense suport, fent servir de manera flexible els mecanismes adequats en cada moment per expressar reaccions i per mantenir el bon desenvolupament del discurs. e) Participar activament en converses informals animades, amb un més interlocutors, sobre temes abstractes, complexos, específics i fins i tot desconeguts, en què es faci un ús emocional, al·lusiu o humorístic de l'idioma, expressant-hi les pròpies idees.

	f) Participar activament en converses informals animades, amb un o més interlocutors, sobre temes abstractes, complexos, específics i fins i tot desconeguts i en què es faci un ús emocional, al·lusiú o humorístic de l'idioma, expressant les pròpies idees i opinions amb precisió, presentant línies argumentals complexes i responnent-hi amb eficàcia, fent un bon ús d'interjeccions. g) Participar activament amb gran facilitat en converses i discussions formals animades (per exemple, debats, xerrades, col·loquis, reunions o seminaris) en què es tractin temes abstractes, complexos, específics i fins i tot desconeguts, identificant-hi amb precisió els arguments dels diferents punts de vista, argumentant la pròpia postura formalment, amb precisió i convicció, responnent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada argumentacions complexes contràries.
--	---

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits - extensos i detallats; - ben estructurats; - ajustats als diferents àmbits d'actuació; - sobre temes complexos; - en què es ressaltin i desenvolupin idees principals, es defensin punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats i s'acabi amb una conclusió adient; - amb un ús correcte i consistent d'estructures gramaticals, convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexes; - demostrant un control de mecanismes complexos de cohesió; - demostrant domini d'un lèxic ampli que permeti expressar matisos de significat, fins i tot ocasionalment la ironia, l'humor i la càrrega afectiva	a) Prendre notes detallades durant una conferència, curs o seminari que tracti temes de la pròpia especialitat o durant una conversa formal, reunió, discussió o debat animats a l'entorn professional, transcrivint la informació de manera tan precisa i propera a l'original que les notes puguin ser útils a altres persones. b) Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se en fòrums virtuals, expressant-se amb claredat, detall i precisió i relacionant-se amb els destinataris amb flexibilitat i eficàcia, incloent usos de caràcter emocional, al·lusiú i humorístic. c) Escriure, amb la correcció i formalitat degudes i amb independència del suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades en què, per exemple, es faci una reclamació o demanda complexa o s'expressin opinions a favor o en contra d'alguna cosa, aportant informació detallada i esgrimint els arguments pertinents per refermar o rebatre postures. d) Escriure informes, memòries, articles, assajos o altres tipus de text en entorns de caràcter públic, acadèmic o professional.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Mediar amb eficàcia entre parlants que usen la llengua meta o diferents llengües incloent aquesta, - transmetent tant informació com opinions, implícites o explícites; - a partir d'una àmplia gamma de textos orals o escrits extensos, precisos, detallats i complexos conceptualment i estructuralment; - amb flexibilitat, correcció i eficàcia; - tant en situacions habituals com en d'altres de més específiques i complexes; - en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional; - identificant i reflectint amb tanta exactitud com es pugui les diferències d'estil i registres; - utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per minimitzar les dificultats ocasionals.	a) Comunicar amb paraules senzilles i gestos les necessitats bàsiques d'un tercer en una situació determinada. b) Fer oralment traduccions aproximades de paraules i expressions incloses en senyals, pòsters, programes, fullets, etc. c) Fer llistes de noms, números, preus i altres dades molt senzilles d'interès immediat. d) Traduir, tot consultant un diccionari o altres recursos, mots o expressions, encara que no sempre se'n seleccioni l'accepció adequada. e) Mostrar, amb paraules i llenguatge no verbal, interès sobre una idea o un tema. f) Traslladar oralment o per escrit en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments de textos escrits o orals llargs i minuciosos de caràcter divers i procedents de fonts diverses (com ara diversos mitjans de comunicació, informes, assajos, conferències, textos acadèmics o altres documents de caràcter professional). g) Fer una interpretació consecutiva en xerrades, reunions, trobades o seminaris relacionats amb la pròpia especialitat, amb fluïdesa i flexibilitat, transmetent la informació important amb els propis termes. h) Mediar amb fluïdesa i eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües sobre temes tant dels camps d'interès personal o de la pròpia especialitat com de fora (per exemple, en reunions, seminaris, taules rodones o en situacions potencialment conflictives), tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals i reaccionant en conseqüència, transmetent de manera clara i concisa informació significativa i formulant les preguntes i fent els comentaris pertinents a fi d'obtenir els detalls necessaris o comprovar suposades inferències i significats implícits. i) Prendre notes escrites per a tercers recollint-hi, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de textos escrits complexos, encara que clarament estructurats, sobre temes d'interès personal o del propi camp d'especialització en els àmbits acadèmic i professional. j) Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb la precisió necessària i una bona estructuració, durant una conferència, entrevista, seminari, reunió o debat clarament estructurats, articulats a velocitat normal en una varietat de la llengua on amb un accent amb què s'estigui

	familiaritzat, i sobre temes complexos i abstractes, tant dins com fora del propi camp d'interès o especialització, seleccionant quina informació i arguments rellevants cal consignar-hi segons com es desenvolupi el discurs. k) Resumir, comentar i analitzar per escrit els aspectes principals, la informació específica rellevant i els diferents punts de vista de notícies, articles sobre temes d'interès general, entrevistes o documentals que continguin opinions, arguments i anàlisis. l) Traduir fragments rellevants pel que fa a activitats del propi interès en els àmbits personal, acadèmic o professional, de textos escrits com ara correspondència formal, informes, articles o assajos.
--	--

II. COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

Tal com estableix l'article 8 del Decret 34/2019, els ensenyaments del nivell avançat C1 s'organitzen en dos cursos: **avançat C1.1** i **avançat C1.2**. Durant els primer curs s'introduiran i tractaran les competències i els continguts nous corresponents a aquest nivell, durant el segon curs s'aprofundiran i consolidaran aquests nous coneixements.

1. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la comprensió, a la producció i a la coproducció de textos orals i escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics:

1.1. Continguts socioculturals

1.1.1 Llenguatge no verbal

- cinèsica, mímica, proxèmica i parallenguatge
- gestualitat implícita
- to i modulació de la veu, silencis, signes d'afecte, sons extralingüístics, etc.

1.1.2 Vida quotidiana i les seves condicions

Relacions personals i convencions socials

- l'estructura social en tota la seva complexitat
- normes de cortesia segons el context
- les relacions entre gèneres: estereotips i transgressions
- les relacions amb les autoritats i l'administració en general: formalismes
- les jerarquies
- cerimònies i celebracions: etiqueta
- els temes tabú

Valors, creences i actituds

- festivitats i tradicions importants o d'àmbit general: vigència, abast, origen, etc.
- rituals, símbols i detalls més rellevants de les tradicions
- valors, creences i actituds transgressores
- el sentit de l'humor: referents i característiques. Acudits molt coneguts i d'àmbit general

- minories religioses, ètniques, etc.: relacions amb els grups majoritaris/preeminents
- rituals religiosos
- supersticions, prejudicis i tabús
- encaix social de col·lectius determinats (dones, lgtb, immigrants, etc.)

Menjars i àpats

- horaris i hàbits d'àpats segons les estacions i regions
- tipus d'establiments de restauració segons el tipus de menjar, ubicació (centre, zones turístiques, etc.)
- comportament durant els àpats de feina, familiars, tradicionals o festius
- vigència de la cuina tradicional/internacional

Consum

- pagament: modes, condicions, facilitats i drets del consumidor
- publicitat: mitjans utilitzats, presència, enganys i estereotips
- queixes, reclamacions: procediments

Entorn laboral

- condicions laborals: drets i condicions contractuals habituals

Habitatge

- entorn urbà: característiques generals de ciutats i pobles
- ubicació dels habitatges: connotacions

Salut i assistència social

- estat del benestar i assistència social (seguretat social, pensions, atenció a persones desocupades) i estatus dels treballadors estrangers
- institucions d'assistència social, de defensa del consumidor
- ONG rellevants
- prevalença de la medicina tradicional i alternativa
- accés als medicaments

1.1.3 Educació

- característiques generals del sistema universitari
- sortides professionals associades al tipus d'estudis
- formació durant tota la vida: presencial, a distància
- formació a l'empresa / organització, pràctiques, etc.
- beques i ajuts

1.1.4. Lleure i cultura

- festivitats i cerimònies tradicionals més rellevants
- referents culturals i artístics significatius (literatura, música, cinema, arts escèniques, etc.): artistes, autors i obres més coneguts
- música, teatre i dansa popular i tradicional
- formes d'oci tradicionals i contemporànies

- els esports: esportistes i equips de rellevància internacional i comportaments socials que envolten l'esport (rivalitats, assistència de públic, comentaris, etc.)
- l'oci passiu: la televisió (programes més populars)
- patrimoni cultural i natural
- museus i llocs d'interès cultural
- viatges i turisme: destinacions freqüents i hàbits

1.1.5 Geografia

- territoris i àmbits més importants en què es parla la llengua: relacions
- ciutats i llocs més significatius: connotacions que s'hi associen
- presència i integració d'altres cultures (veïnes, estrangeres, de minories, etc.)

1.1.6. Medi ambient

- la consciència ecològica general de la població
- hàbits de consum responsable i de gestió de residus

1.1.7. Participació ciutadana

- sistema polític i administratiu
- mecanismes de participació ciutadana
- consensos i tensions polítiques i qüestions polèmiques d'abast general

1.1.8 Mitjans de comunicació

- premsa escrita (en paper i digital): capçaleres de referència i les seves tendències sociopolítiques, premsa especialitzada
- televisió i ràdio: canals de referència i les seves tendències
- programes de ràdio i televisió molt coneguts
- presència i ús general d'internet i xarxes socials

1.2. Continguts sociolingüístics

1.2.1 Cortesia lingüística i convencions

- salutacions i comiats: selecció segons context (formal, informal i familiar), àmbit (públic, privat) i canal (oral, escrit, electrònic...)
- formes de tractament: connotacions d'un canvi de tractament (confiança, respecte, distància, etc.)
- fórmules de cortesia pròpies de contextos formals
- convencions per evitar el llenguatge sexista
- expressions de distanciament, atenuació de l'emissor, modèstia
- fórmules per donar el condol
- convencions de la correspondència formal

1.2.2 Referents

- frases fetes i refranys d'àmbit general
- el doble i connotacions d'expressions freqüents i metàfores habituals
- valor d'expressions que poden resultar ofensives o despectives segons context i interlocutors
- girs que poden resultar còmics

- expressions al·lusives a personatges, esdeveniments, llocs, institucions, etc.

1.2.3 Registre

- distinció del llenguatge oral i l'escrit
- distinció, selecció i manteniment de registres: formal, informal, familiar o íntim, segons la situació, els interlocutors i el canal
- implicacions dels canvis de registre: interpretació i reacció
- expressions col·loquials i d'argot molt freqüents
- varietats de la llengua estàndard: trets característics

1.2.4 Varietats

- estàndards pluricèntrics o estàndards regionals
- varietats diatòpiques més importants: característiques bàsiques i connotacions
- variació diastràtica: identificació d'elements rellevants d'argots contemporanis

1.2.5 Contacte de llengües

- minories lingüístiques: estatus, situació, drets lingüístics, etc.
- contacte de llengües: situacions de bilingüisme, influències, etc.

2. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS
- Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites. Estratègies d'identificació: - Habilitat a l'hora d'usar pistes contextuais, gramaticals i lèxiques per inferir actituds, estats d'ànim i intencions i anticipar-se al desenvolupament del discurs.	- Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor. Estratègies d'identificació: - Habilitat a l'hora d'usar pistes contextuais, gramaticals i lèxiques per inferir actituds, estats d'ànim i intencions i anticipar-se al desenvolupament del discurs.
ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS
- Domini de les estratègies discursives i de compensació que permetin expressar el que es vol dir adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa, i que facin imperceptibles les dificultats ocasionals. Estratègies de planificació: - Adopció conscient de les convencions pròpies del tipus textual (estructura, nivell de formalitat, convencions, etc.) en la preparació d'una intervenció formal.	- Aplicació flexible i eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos escrits complexos ajustats al seu context específic, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte sobre el receptor. Estratègies de planificació: - Adopció conscient de les convencions pròpies del tipus textual (estructura, nivell de formalitat, convencions, etc.) en la preparació d'un text formal.

Estratègies de compensació: - Explotació creativa del repertori de vocabulari per usar circumloquis de manera efectiva en gairebé qualsevol situació. Estratègies de reparació: - Retrocés i reformulació davant una dificultat sense interrupció completa del discurs. - Autocorrecció efectiva. Estratègies d'interacció: presa de la paraula: - Selecció d'expressions adequades d'un repertori de funcions discursives per introduir remarques, prendre la paraula, guanyar temps mentre es pensa. Estratègies d'interacció: cooperació: - Relació de les pròpies contribucions amb les dels interlocutors. Estratègies d'interacció, demanda d'aclariments: - Demanda d'explicacions o aclariments per assegurar la comprensió d'idees abstractes complexes en contextos professionals o acadèmics, cara a cara o en línia.	Estratègies de compensació: - Explotació creativa del repertori de vocabulari per usar circumloquis de manera efectiva en gairebé qualsevol situació. Estratègies de reparació: - Autocorrecció efectiva. Estratègies d'interacció: cooperació: - Relació de les pròpies contribucions amb les dels interlocutors. Estratègies d'interacció, demanda d'aclariments: - Demanda d'explicacions o aclariments per assegurar la comprensió d'idees abstractes complexes en contextos professionals o acadèmics.
---	--

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ Lligam amb coneixements previs: - Formulació espontània de preguntes per encoratjar els oients/interlocutors a activar coneixements previs sobre una qüestió abstracta i establir-hi lligams amb el que es dirà a continuació. Adaptació del llenguatge: -Explicació de terminologia tècnica o conceptes difícils per comunicar-se sobre temes del propi camp d'especialització amb qui no n'és expert. -Adaptació del llenguatge (sintaxi, expressions idiomàtiques, argot) per fer fer-se entendre a qui no hi està familiaritzats. -Paràfrasi i interpretació amb llenguatge no tècnic de textos tècnics complexos per a receptors no especialistes. - Canvi de gènere i registre per fer més accessible la informació d'un text escrit complex. Desglossament d'informació: - Categorització, remarca i connexió dels punts principals d'una qüestió complexa. - Repetició de diverses maneres dels aspectes clau d'una qüestió complexa. Amplificació: - Explicitació i especificació dels aspectes més difícils per fer més accessible el contingut complex i problemàtic. - Redundància, explicació o modificació de l'estil o el registre per fer accessibles als receptors els punts principals d'un text complex. Optimització del text: - Reorganització d'un text font complex per centrar l'atenció en els punts rellevants per als interlocutors.

3. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Comprensió i acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):

3.1 Actes fàtics o solidaris (per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres):

- acceptar i declinar una invitació
- agrair
- atreure l'atenció
- compadir-se; expressar condol
- consolar; tranquil·litzar
- donar la benvinguda
- saludar; acomiadar-se
- felicitar
- fer compliments
- interessar-se per algú o alguna cosa
- convidar
- demanar disculpes
- presentar-se i presentar algú
- refusar

3.2 Actes assertius (relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura):

- afirmar
- anunciar; informar
- assentir
- atribuir
- classificar
- confirmar la veracitat d'un fet
- conjecturar
- corroborar
- descriure
- desmentir
- dissentir, expressar acord i desacord
- expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió
- formular hipòtesis, predir, suposar
- identificar i identificar-se
- objectar, rebatre, replicar
- rectificar

3.3 Actes expressius (amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades):

- acusar; retreure
- defensar, exculpar
- expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya
- lamentar

3.4 Actes directius (que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole):

- aconsellar; advertir, alertar; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú, recomanar
- animar, desanimar, persuadir, dissuadir
- autoritzar, donar permís, denegar, negar permís a algú; prohibir; restringir
- donar instruccions
- demanar; pregar; sol·licitar; suplicar
- desestimar
- dispensar o eximir algú de fer alguna cosa - exigir; reclamar; ordenar
- demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa
- proposar; suggerir
- recordar alguna cosa a algú

3.5 Actes compromissius (relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió):

- accedir; consentir
- admetre
- expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa
- convidar; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa
- prometre; jurar
- retractar-se
- negar-se a fer alguna cosa

4. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement, comprensió i construcció de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita i de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

4.1 Adequació del text al context comunicatiu:

- tipus i format de text
- varietat de llengua, registre i estil
- tema

4.2 Coherència textual: el text com a unitat global de significat:

- enfocament i contingut: selecció de contingut pertinent, rellevància del contingut
- selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica
- context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal

4.3. Cohesió textual: organització interna del text. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual:

4.3.1 Inici

Mecanismes iniciadors del discurs oral:

- fórmules de presa de contacte, presentació, apel·lació, demanda d'atenció o de silenci

Mecanismes iniciadors del discurs escrit:

- textos codificats (cartes, sol·licituds, informes, etc.): encapçalaments, disposició d'elements
- altres textos (treballs acadèmics, articles, etc.): títols, subtítols, mecanismes d'acostament al lector (cita, pregunta retòrica o indirecta, acudit, etc.)

Mecanismes d'introducció del tema:

- fórmules d'introducció informals i formals.
- tematització i focalització.

4.3.2 Desenvolupament temàtic

- Manteniment del tema: correferència (concordança, anàfora, catàfora, dixi), el·lipsi, repetició (sinònims, hipònims, hiperònims, proformes lèxiques), reformulació (paràfrasis i aclariments), èmfasi.
- Expansió temàtica: exemplificació, reforç (precisió, matisació), contrast, conseqüència, subtemes (introducció, rebuig, personalització, generalització).
- Canvi temàtic: digressió (obertura i tancament), inserció de seqüències, recuperació del tema.
- Connectors textuais [vegeu Competència i continguts sintàctics].

4.3.3 Conclusió del discurs

- Resum/recapitulació.
- Indicació de tancament de textos: proposta de conclusió, rebuig de conclusió, interrupció, agraïment, etc.
- Tancament textual de textos orals.
- Tancament textual de textos escrits:
 - textos codificats (cartes, etc.): fórmules de tancament, signatures, dates, disposició, elements ortotipogràfics
 - altres textos: fórmules de tancament, altres recursos (cites, acudits, preguntes retòriques, etc.)

4.3.4 Entonació (vegeu també: Competència i continguts fonètico-fonològics)

- Declarativa: d'enumeracions, d'elements perifèrics (dislocacions, vocatius, etc.), de focalització contrastiva, emfàtica, categòrica, dubitativa, reiterativa.
- Interrogativa, parcial i absoluta: disjuntiva, enumerativa, d'elements perifèrics (dislocacions, vocatius, aposicions, etc.), focalitzadora, emfàtica, exclamativa.
- Imperativa.

4.3.5 Recursos específics de la interacció oral

- demanar i cedir el torn de paraula
- control i indicació de l'atenció
- interrupció
- interjeccions metalingüístiques

- recursos dilatoris

4.3.6 Recursos ortotipogràfics (vegeu també: Competència i continguts ortotipogràfics)

- Puntuació: indicació d'incisos, aposicions, enumeracions, exemplificacions, aclariments, interrupcions, elisions.
- Puntuació: relació amb els connectors i marcadors discursius.
- Puntuació: en abreviatures, sigles, títols, dates, adreces, salutacions, etc.
- Emoticones textuais i gràfiques d'ús habitual.
- Indicació d'incisos, diàlegs, citacions.
- Convencions tipogràfiques: tipus i efectes de lletra, majúscules i minúscules, etc.
- Disposició dels elements en textos codificats.

4.4. Gèneres textuais

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ORALS
Interacció: - converses quotidianes de tot tipus: formals i informals - converses telefòniques formals i informals extenses i de contingut complex (p. ex. resolució de conflictes) - converses transaccionals cara a cara (adquisició de bens i serveis, obtenció de documents o informació, etc.) - discussions complexes, formals i informals - debats i taules rodones sobre temes de certa complexitat, d'interès personal, acadèmic o professional - entrevistes personals, com a entrevistador o entrevistat - reunions formals estructurades - tràmits comercials i administratius Informació: - anuncis davant una audiència - instruccions complexes i detallades - regles, normes d'ús i advertiments Exposició: - narracions precises d'esdeveniments - acudits - relacions de fets, síntesis de reunions - presentacions i exposicions dins el propi domini, fins i tot amb part espontània - parlaments breus (preparats o no) en situacions informals o formals (celebracions, trobades, etc.) Cultura i lleure: - recitació de textos dramàtics o poètics breus - valoració de llibres, pel·lícules, obres teatrals - presentació de persones, actes, projectes	Interacció - converses quotidianes de tot tipus, cara a cara o per mitjans tècnics: llargues, informals o formals, complexes i animades - discussions de tot tipus: llargues, informals o formals, complexes i animades. - debats complexos. - entrevistes. - taules rodones complexes - reunions formals estructurades Informació - anuncis en serveis i locals públics fins i tot amb renou de fons - instruccions llargues i complexes (p. ex., un tutorial en línia) - reglaments, normes d'ús i advertiments Exposició - narracions llargues i amb digressions - informes orals - presentacions públiques - lliçons acadèmiques de la pròpia especialitat. - conferències i xerrades complexes - discursos Cultura i lleure - pel·lícules - cançons amb text abstracte - esquetxos humorístics amb implícits culturals - peces de teatre i lectures dramatitzades

	- presentacions d'actes Representacions o emissions audiovisuals: - entrevistes de tot tipus - reportatges i noticiaris - documentals - anuncis publicitaris (amb implícits culturals) - cròniques esportives - concursos - sèries de televisió - debats - comentaris i anàlisis sobre temes d'actualitat
--	--

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Informació personal: - formularis complexos i detallats - currículums - cartes de motivació Escrips públics: - cartells i pòsters amb instruccions o informació de tot tipus - apunts en xarxes socials - missatges en fòrums i xarxes socials Lleure: - formularis - programes d'activitats - escriptura creativa Instruccions: - normes d'ús o instruccions - normes de seguretat - advertiments Textos informatius: - cartes i correus electrònics administratius o comercials/formals - actes de reunions - presentacions - circulars informatives	Informació personal: - currículums - cartes de motivació i de recomanació Escrips públics: - publicitat, ofertes i promocions (amb implicacions socioculturals) - documents oficials (butlletins, acords, normatives) - apunts en xarxes socials, blogs, etc. - manifestos Lleure: - llocs web amb informació específica - guies (turístiques, de museus...) - programes de festes i d'esdeveniments culturals, fires, etc. - acudits Instruccions - manuals d'ús - instruccions, reglaments i normes - multes i sancions - contractes, condicions d'ús, pressuposts Textos informatius: - cartes i correus electrònics administratius/formals - informes (d'enquestes, d'experts) - notificacions - estudis i treballs de recerca - actes de reunions - entrades de diccionaris/enciclopèdies - programes de cursos, seminaris, etc. - etiquetes de productes detallades - llibres de text i manuals de la pròpia especialitat Prensa: - rúbriques (capçaleres, titulars, seccions, sumaris, peus de foto), fins i tot amb elisions i sobreentesos - notícies - articles de fons (complexos, incloses estadístiques) - reportatges

Textos argumentatius: - articles d'opinió i cartes al director sobre temes d'interès general - informes d'extensió mitjana de caràcter professional o sobre temes abstractes - assajos i treballs acadèmics del propi àmbit d'interès o especialització Àmbit cultural: - ressenyes de llibres, pel·lícules o obres de teatre Àmbit privat: - cartes, correus electrònics i missatges de caràcter personal (formals i informals) - textos formals i informals relatius a la interacció social (felicitació, invitació, condol, etc.) - Missatges de text elaborats - Notes i diaris personals	- entrevistes - articles de revistes especialitzades Textos argumentatius: - editorials i anàlisis llargs i complexos - assajos - articles d'opinió i cartes al director llargs i complexos Àmbit cultural: - contes i novel·les contemporanis - ressenyes i crítiques de llibres, pel·lícules, obres de teatre, etc. - biografies i memòries - còmics - poemes contemporanis - caricatures - narracions històriques Àmbit privat: - missatges de text elaborats - cartes i correus electrònics personals de tot tipus - notes de felicitació, agraïment, condol, etc. - invitacions formals - apunts en xarxes socials
--	--

5. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Coneixement, comprensió i utilització correcta i adequada al context d'una àmplia gamma lèxica d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

El vocabulari i els aspectes lexicosemàntics hauran de permetre comprendre i produir enunciats sobre aspectes (bàsics i derivats, concrets i abstractes) de les àrees temàtiques següents, atenent a les competències funcional i discursiva que s'especifiquen per al nivell i a la distinció entre el lèxic productiu i el receptiu.

5.1 Camps semàntics 5.1.1. Identitat personal: Dimensió física de l'individu - parts del cos - característiques físiques - accions i posicions corporals - cicle vital i reproducció Dimensió perceptiva i anímica de l'individu - caràcter i personalitat - sentiments i estats d'ànim - sensacions i percepcions físiques - estats mentals - modals i comportament - valors personals 5.1.2. habitatge, llar i entorn: - evolució de les ciutats i els pobles	- accions relacionades amb l'habitatge - condicions d'habitabilitat - accés a l'habitatge (propietat i lloguer, avantatges i inconvenients, dificultat d'accés, habitatge protegit, ocupació d'edificis, etc.) - característiques de l'habitatge (tipus, disseny i arquitectura) - persones: veïnats, companys de pis, etc. - activitats domèstiques - neteja de la casa - decoració - objectes domèstics - mobiliari - equipament, electrodomèstics i subministraments 5.1.3. Alimentació:
---	---

- dieta i nutrició (cultura de la nutrició, informació nutritiva)
- begudes alcohòliques (abús, efectes sobre la salut física i mental)
- característiques dels aliments: relació amb la salut
- processament dels aliments (producció, processos industrials, etc.)

5.1.4. Salut, higiene, cures físiques:

- malalties
- ferides i traumatismes
- simptomatologia
- centres d'assistència sanitària
- medicaments
- higiene
- estètica

5.1.5. Relacions personals i socials:

Relacions familiars

- relacions de parella (tipus, dissolució, violència, interculturalitat, mono- i poligàmia, etc.)
- educació dels infants
- cura de les persones dependents

Relacions socials

- maneres de socialitzar
- les xarxes socials (tipus, accions, avantatges i desavantatges)

Celebracions i actes familiars

- actes socials i religiosos (rituals referits al naixement, al matrimoni i la mort, etc.)

5.1.6. Feina i activitats professionals:

- professions i càrrecs
- activitat laboral
- desocupació i temes relacionats
- necessitats formatives
- drets i obligacions laborals
- característiques d'un treballador

5.1.7. Educació i activitats acadèmiques:

- centres i institucions educatives
- professorat i alumnat
- sistema educatiu (evolució i reformes, educació laica i religiosa, etc.)
- aprenentatge i ensenyament
- aprenentatge al llarg de la vida
- avaluació, qualificacions, certificacions i titulacions

5.1.8. Oci i cultura:

- lleure i entreteniment: activitats
- espectacles i exposicions
- esports
- jocs de paraula
- cultura popular i tradicional

5.1.9. Viatges, allotjament i transport:

Viatges

- tipologia
- objectes i documents relacionats amb els viatges
- turisme sostenible i alternatiu

Allotjament

Sistemes de transport

- tipologia (transport terrestre, marítim, fluvial, aeri)
- incidències
- xarxes
- circulació viària (accions, normes i incidents relacionats)
- reparació i manteniment de vehicles
- documentació i assegurances

5.1.10. Activitats comercials:

- transaccions comercials i mercats
- comerç exterior
- publicitat, consumisme, protecció dels consumidors
- establiments comercials
- llocs, persones i activitats
- roba, calçat i complements
- alimentació: embalatge, petjada ecològica
- pagaments, incidències i queixes

5.1.11. béns i serveis:

- servei postal
- serveis de transport
- serveis financers
- serveis sanitaris
- serveis educatius
- serveis de protecció i seguretat
- serveis socials
- beneficència, etc.
- ONG

5.1.12. Entitats i empreses:

- tipus d'empresa i organització
- situació de l'empresa

5.1.13. Indústria i energia:

- construcció, indústria pesant i lleugera
- sector agropecuari
- pesca

5.1.14. Govern, política i societat:

Societat

- vida en comunitat
- conducta social

Política i govern

- institucions polítiques i òrgans de govern
- llei i justícia
- forces armades

5.1.15. Informació i mitjans de comunicació:

- informació i comunicació
- correspondència escrita
- mitjans tècnics (telefonía, Internet, etc.)
- premsa escrita
- mitjans audiovisuals

5.1.16. Cultura i activitats artístiques:

Disciplines i qualitats artístiques

- música i dansa
- arquitectura, escultura i pintura
- literatura
- fotografia
- cine i teatre

5.1.17. Religió i filosofia:

- filosofia
- religió
- supersticions

5.1.18. Geografia i naturalesa:

- univers i espai

- geografia humana i política
- geografia física: paisatge i accidents geogràfics
- espais urbans o rústics
- clima i temps atmosfèric
- fauna
- flora
- problemes mediambientals i desastres naturals

5.1.19. Ciència i tecnologia:

- actors
- processos i mètodes
- avanços científics i tecnològics
- TIC

5.2 Aspectes morfològics i lexicosemàntics

Significació

- sinonímia, antonímia, polisèmia, homonímia...
- mots col·lectius
- lèxic d'especialitat
- diferències lèxiques més importants de les varietats diatòpiques

Formació del lèxic

- abreviació: sigles, símbols, abreviatures, inicials i acrònims
- derivació i composició
- canvi de categoria (substantivació, verbalització, etc.)
- règim verbal, verbs amb partícules i verbs pronominals
- neologia: cultismes, calcs, préstecs, manlleus, estrangerismes, pseudoderivats
- interferència i interposició

6. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS INTERCULTURALS

Bon domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació amb facilitat i eficàcia: consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; observació; escolta, avaluació; interpretació; posada en relació; adaptació; imparcialitat; metacomunicació; respecte; curiositat; obertura de mires; tolerància:

6.1 Coneixements

La llengua com a sistema semiològic: flexibilitat de les regles o normes gramaticals (es poden infringir intencionadament per transmetre un contingut implícit).

Llengua i societat: influència dels fets històrics sobre l'aparició i l'evolució de les llengües.

Comunicació verbal i no verbal: necessitat d'adaptar el propi repertori al context social i cultural.

Evolució de les llengües: consciència de l'evolució lèxica, fonològica, etc. de les llengües.

Pluralitat, diversitat, multilingüisme i plurilingüisme: varietat de les situacions de multilingüisme i plurilingüisme: estatus de les llengües/varietats, diferència entre fronteres lingüístiques i polítiques.

Diversitat cultural i social: existència de subcultures relacionades amb grups (socials, religiosos, ideològics, regionals, etc....).

Relacions interculturals: influència de la identitat i la cultura en les interaccions comunicatives.

Evolució de les cultures: paper de la història, les institucions, la geografia, etc. en l'evolució de les cultures.

Diversitat de les cultures:

- Indefinició de les fronteres culturals.
- Semblances i diferències entre les cultures de diferents grups socials, generacionals, etc.

Cultura, llengua i identitat: consciència de la identitat múltiple/plural/composta.

6.2 Actituds

Atenció envers els aspectes formals del llenguatge / la cultura.

Sensibilitat envers les varietats (locals, socials, generacionals...) d'una llengua/cultura.

Interès envers el funcionament de les llengües/cultures, tant pròpies com alienes.

Acceptació de la inabastabilitat de les diferències lingüístiques i culturals.

Obertura envers:

- Les llengües/cultures poc valorades.
- Les coses amb què s'està poc familiaritzat.

Desig de construir una cultura lingüística que permeti comprendre més bé què són les llengües.

Reflexió crítica sobre el paper de la llengua en les relacions socials i els aspectes sociopolítics associats.

Voluntat de distanciar-se críticament de les actituds convencionals envers les diferències culturals.

Confiança davant la pròpia capacitat d'observació en relació a altres llengües.

6.3 Habilitats

Observació i anàlisi: Analitzar fenòmens lingüístics/culturals a partir de l'observació simultània de diverses llengües/cultures.

Parlar de les llengües i de les cultures: Argumentar sobre la diversitat cultural.

Aprofitament del coneixement lingüístic: Fer transferències interlingüístiques

Interacció: Tenir en compte el repertori dels interlocutors.

7. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

1. L'ORACIÓ SIMPLE (Consolidació i aprofundiment)

1.1. Tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició

1.1.1. L'oració enunciativa, interrogativa, exclamativa, exhortativa i dubitativa

1.1.2. Parèntesi oracional i camps oracionals:

Elements del camp anterior (*Vorfeld*)

Elements del camp interior (*Mittelfeld*):

Elements amb posició fixa.

El subjecte

Els complements acusatiu i datiu

El complement genitiu

Els complement preposicional

El complement predicatiu

El complement verbatiu : "*Ich lasse ihn sofort kommen*". "*Jetzt gilt es, mehr zu arbeiten*".

Els complements circumstancials

Posició del element negatiu *nicht*: "*Satznegation*" i "*Sondernegation*"

Elements del camp posterior (*Nachfeld*)

1.1.3. Modificacions de l'estructura:

Trencament del parèntesi oracional (*Satzklammer*) normatiu

Inversió (*Umstellung*)

OI en posició inicial amb passiva: Dat(Pl.) + VAux.Sg. + Part. Pas., p.ex. *Ihm/Ihnen wurde geholfen*

Aposicions

El·lipsi

1.1.4. Fenòmens de concordança.

2. L'ORACIÓ COMPOSTA (Consolidació i aprofundiment)

2.1. Expressió de relacions lògiques

2.1.1. Exclusió: *entweder ... oder*

2.1.2. Adició: *sowohl ... als auch, nicht nur ... sondern auch, weder ... noch, einerseits ... andererseits*

2.1.3. Objecció/Oposició: *aber, jedoch, obwohl, obgleich, obschon, trotzdem, zwar ... aber (aber doch), auch wenn/ wenn ... auch* ("Auch wenn wir alle Geld spenden, können wir seine Operation nicht bezahlen"/Wenn wir auch alle Geld spenden, ... "), *während, dennoch, demgegenüber, indessen, anstatt dass, außer dass, außer wenn, statt+genitiu, statt ...zu + infinitiu*

2.1.4. Causa: *weil, da, denn, deshalb, deswegen, daher, darum, nämlich, zumal(da)*

2.1.5. Conseqüència: *so ... dass, so dass, also, folglich, infolgedessen, demnach, insofern*

2.1.6. Comparació: *als, als dass, (nicht) so ... wie, während*. Irreal: *als ob, als*

2.1.7. Finalitat: *um ... zu, damit, zum + infinitiu substantivat*

2.1.8. Condiició: *wenn, sonst, falls, es sei denn, dass*

2.1.9. Dubte, pregunta: pronoms interrogatius, *ob*.

2.1.10. Relacions temporals :

Simultaneïtat: *als, wenn, während, bis, seit(dem), solange (Solange du deine Aufgaben nicht gemacht hast, gehst du nicht zum Fußball!)*

Anterioritat: *nachdem, sobald, kaum dass*

Posterioritat: *bevor, ehe*

2.1.11. Modalitat: *ohne dass, ohne zu, indem, je ... desto/umso*

2.1.12. Posició dels elements constitutius en l'oració subordinada

3. EL SINTAGMA NOMINAL (Consolidació i aprofundiment)

3.1. Nucli:

3.1.1. Substantiu

3.1.1.1. Gènere

Substantius amb gènere variable:

Sense canvi de significat: *der/das Keks, der/das Joghurt, der/das Poster, der/das Sakko, der/das Liter ...*

3.1.1.2. Nombre:

Els cinc tipus de formació del plural:

Substantius que s'utilitzen sempre en singular: *Milch, Obst, Menschheit, Kälte, Euro, Kilo, Grad ...*

Substantius que s'utilitzen fonamentalment en plural: *Möbel, Zutaten, Eltern, Lebensmittel, Hosenträger*

....

Substantius que s'utilitzen exclusivament en plural: *die Flitterwochen, die Masern/Pocken/Röteln ...*

El plural dels substantius acabats en *-mann*: *Eheleute, Fachleute*, però: *Schneemänner,*

Weihnachtsmänner o Feuerwehrmänner/Feuerwehrlaute.

Formació del plural mitjançant composició: *die Ratschläge, die Regenfälle, die Erbschaften*

Els plurals dels noms de persones

3.1.1.3. Formació dels substantius:

Composició (subst.+ subst., verb + subst., adjectiu + subst., adverb + subst., pronom substantiu, numeral + substantiu)

Derivació (*-keit, -haft, -ung, etc.*)

Afixació,

Diminutius,

Substantivació d'adjectius, verbs i pronoms: *der Fremde, ein Unbekannter, das Gesprochene ...*

3.1.1.4. Declinació:

n-Deklination

Genitiu amb noms propis: *Gudruns Bruder, Peters Geburtstag, der König Spaniens/Spaniens König*

El genitiu qualitatiu: *eine Frau mittleren Alters, eine Fahrkarte zweiter Klasse*

Ús especial de determinats casos, p.ex.: *Er blieb einen Monat, eines Tages ... Vergangenes Jahr/ im vergangenen Jahr*

3.1.1.5. Grau

3.1.2. Pronom

Indefinit: *beid-, einig-, manch-, mehrer-, wenig-, irgendein-, irgendjemand- ...*

Possessius: el seu ús i la seva substitució mitjançant els demostratius *dessen* i *deren*

Demostratius: *dies-/jen-, der-/die-/dasjenig-*

Relatius: en genitiu; amb preposició; *wo, was, wer*

Recíprocs: *einander, miteinander, aufeinander...*

Interrogatius: *wofür, wozu, worauf ...*

El pronom *es*. Funcions :

Correlat (*Platzhalter*) : *"Es kamen viele Gäste", "Es herrschte ein großes Durcheinander; "Es macht mich sehr traurig, dass du so unzufrieden bist"*

Amb verbs impersonals: *es heißt, es geht um*

Pronominaladverbien: *Ich bestehe darauf, dass sie kommt*

3.1.3. Modificació del nucli mitjançant:

Determinants

Aposició:

Explicativa (*lockere Apposition*):

nominal: *Ich möchte mit Herrn Meier, dem Direktor der Schule, sprechen;*

adjectival: *Der alte Mann, hungrig und erschöpft, fiel zu Boden*

Especificativa: (*enge Apposition*) : *Alexander der GröÙe, die Insel Mallorca*

Sintagma adjectiu

Sintagma adverbial

Sintagma verbal

Sintagma preposicional: *Lust auf ..., Angst vor ...*

Oració de relatiu.

3.1.4 Posició dels elements del sintagma nominal

3.1.5. Fenòmens de concordança.

3.1.6. Funcions sintàctiques

4. EL SINTAGMA ADJECTIU (Consolidació i aprofundiment)

4.1. Nucli: Adjectiu

4.1.1. Formació dels adjectius:

Composició (substantiu + adjectiu, adjectiu + adjectiu)

Prefixació i sufixació (*un-, in-, il-, a-; -pflichtig, -bedürftig, -lustig, -lich, -bar, -treu*)

4.1.2. Declinació: forta, feble i mixta

Particularitats de la declinació: *solch-, wie viel-, einiger-, irgendwelch-, manch-, mehrer-, viel-/wenig-* (introducció)

Substantivació de l'adjectiu i la seva declinació: *der Bekannte/ein Bekannter, alles Gute, nichts Neues, etwas Besonderes ...*

Adjectius en *-e*: *böse, leise, weise ... (ein weiser Mann)*

Adjectius en *-el*: *dunkel, heikel, sensibel ... (ein sensibler Mensch)*

Adjectius en *-er*: *sauer, teuer ... (saure Milch)*

Adjectius que no se declinen:

Gentilicis: *der Berliner Flughafen*

ganz i *halb* davant de noms geogràfics: *ganz Europa*, però "*das ganze Europa*"

Determinats adjectius referits a colors: *lila, rosa, orange, türkis, beige ...*; sufixació mitjançant *-farben/farbig*: "*ein beigefarbener Rock*"

Cas: nominatiu, acusatiu, datiu i genitiu.

4.1.3. Grau

El comparatiu absolut: "*seit längerer Zeit*", "*bei größeren Problemen*", "*zum besseren Verständnis*" ...

4.1.4. Els adjectius numerals: cardinals, ordinals i fraccionaris

Us dels cardinals nominalitzats: "*Ich habe eine Eins in Geschichte*", "*Das geschah Mitte der Sechziger*" / "*in den siebziger/70er Jahren*"

Els numerals iteratius i multiplicatius: en *-mal, -malig*: *tausendmal, zigmal, einmalig*;

en *-fach*: *dreifach, mehrfach*

4.1.5. Adjectius amb preposició fixa: *reich/arm an, bereit zu, froh über, stolz auf, identisch mit, müde von, ...*

4.1.6. Adjectius amb complement acusatiu: *gewohnt, satt (Sie war den Lärm nicht gewohnt)*

4.1.7. Adjectius amb complement datiu: *angeboren, bekannt, eigen, treu, ... "Dies ist ihm eigen", Er ist immer seinen Idealen treu gewesen"*)

5. EL SINTAGMA VERBAL (consolidació i aprofundiment)

5.1. Nucli. Verb

5.1.2. Tipus de verbs

Verbs modals i de modalitat (*drohen, pflegen, scheinen, versprechen, verstehen ...*)

Els verbs *hören, sehen* i *lassen*

Verbs reflexius

Verbs recíprocs

Verbs amb prefixos separables i inseparables: *durch-, über-, unter-, um-, voll-, wider-, wieder-* (introducció)

Verbs amb complement preposicional

Verbs funcionals (*Funktionsverbgefüge*):

amb sintagma preposicional: *zur Vernunft bringen, sich in Gefahr befinden, in Erfüllung gehen ...*

amb sintagma preposicional o sintagma nominal en acusatiu: *in Auftrag geben, den Schluss ziehen, Einfluss haben ...*

amb sintagma nominal en acusatiu: *Widerstand leisten, eine Entscheidung treffen, Interesse zeigen ...*

5.1.3. Temps i aspecte:

Expressió del passat: *Perfekt, Präteritum i Plusquamperfekt*, present històric, el perfet dels verbs modals

El *Konjunktiv*, formes compostes del *Konjunktiv I* i *II*

Expressió del futur:

present de *werden* + inf. (*Futur I*); present de *werden* + inf. compost (*Futur II*): "*Bevor Sie ankommen, werde ich alles vorbereitet haben*"; "*Er wird es vergessen haben*"

5.1.4. Modalitat:

Partícules modals (introducció)

Significat i ús de la modalitat subjectiva dels verbs modals (introducció)

Algunes construccions alternatives als verbs modals

L'estil indirecte: Indicatiu, *Konjunktiv I* o *II* o *würde* + Infinitiu

5.1.5. Les formes infinites del verb:

Infinitiu:

Participi I i II. Funcions

Partizipialkonstruktionen

zu + Participi I (gerundiu): "*ein schwer zu lösendes Problem*"

Participi en substitució d'una oració subordinada adverbial: "*Den Schildern folgend, fand sie den Weg schnell*", "*In Köln angekommen ...*"

5.1.6. Veu:

Passiva de procés (formes de present, *Präteritum* i pretèrit perfet) i passiva d'estat. Passiva impersonal.

Passiva amb verbs modals

Formes concurrents de la passiva: *man*, adjectius amb els sufixos *-lich*, *-bar*, construccions amb *lässt sich*, construccions amb *sein+zu* +infinitiu

Ús de la passiva amb funció persuasiva: *Jetzt wird aber geschlafen*

5.1.7. Nominalstil/Verbalstil (*Nominalisierungen*)

5.1.8. Modificació del nucli

5.1.9. Posició dels elements i fenòmens de concordança.

5.1.10. Funcions sintàctiques

6. EL SINTAGMA ADVERBIAL (consolidació i aprofundiment)

6.1. Nucli: Adverbis i locucions adverbials.

6.2. Classes:

Modals: *irgendwie*, *wenigstens*

Causals: *also*, *dann*, *deshalb*, *deswegen*, *darum*, *nämlich*, *vorsichtshalber*, *infolgedessen*, *folglich* ...

Locals: *d(a)r* + preposició (*da drin/darin*), *da* + preposició (*davor*, *daneben*), *dort/dorthin*, *rein*, *raus*, *rauf*; *irgendwo*, *irgendwohin* ...

Temporals: *davor*, *vorher*, *erst*, *irgendwann*, *inzwischen*, *nachher*, *tagsüber*, *stets* ...

Concessius: *trotzdem*, *dennoch*, *nichtsdestoweniger* ...

Condicionals: *andernfalls*, *bestenfalls* ...

Pronominals (preposicionals): *dabei*, *darum*, *davor*, *dazu*, *hiermit* ...

Adverbis de rang : *lediglich*, *allein*, *bereits*, *fast*, *beinahe*, *ausgerechnet* ...

6.3. Modificació del nucli: Mitjançant el sintagma adverbial i d'un sintagma preposicional.

6.4. Posició dels elements del sintagma: SN+ N

6.5. Funcions sintàctiques

7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

7.1. Nucli: Preposicions i locucions preposicionals (consolidació i aprofundiment)

7.2. Recció de les preposicions:

Preposicions amb genitiu: *angesichts*, *anhand*, *bezüglich*, *dank*, *mangels*, *mittels*, *inmitten*, *zugunsten* ...

Preposicions amb datiu: *gemäß*, *zufolge*, *zuliebe*, ...

Preposicions amb datiu i/o genitiu: *laut*, *dank*, ...

7.3. Combinació de preposicions: *von ... ab*, *bis auf*, *bis zu*, *bis über* ...

Preposicions en forma de grup preposicional: *in der Nähe von*, *im Norden von* ...

Preposicions amb adverb: *ab morgen*, *von hier* ...

7.4. Modificació del nucli

7.5. Posició dels elements del sintagma

7.6. Funcions sintàctiques

8. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ORTOTIPOGRÀFICS

La nova ortografia

Ampliació dels usos dels signes ortogràfics i de puntuació: cometes, apòstrof, guionet .

Convencions de puntuació en textos de caràcter formal (cartes ...)

Ús dels caràcters en les seves diverses formes (cursiva i negreta)

Ortografia de les abreviatures i sigles: *Eu, GmbH* ...

9. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FONETICOFONOLÒGICS

9.1. Processos fonològics (ensordiment, sonorització, assimilació, elisions, palatalització, nasalització, alternança, vocàlica, emmudiments ...)

9.2. Accent, ritme i entonació

9.2.1. Accent fònic dels elements lèxics aïllats (*Wortakzent*)

Accent principal i secundari

Diferent accentuació de les paraules compostes segons el tipus d'enllaç (*bestimmte oder aneinanderreihende Zusammensetzung*)

Verbs amb prefix tònic o àton: canvi semàntic i de valència

9.2.2. Patrons tonals de l'oració (*Satzakzent*):

Contrast entre paraules funcionals (àtones) i paraules amb contingut semàntic (tòniques)

Accentuació de l'última paraula en els sintagmes

Accentuació dels complements en el sintagma verbal

9.2.3. Entonació expressiva:

Models d'entonació. Emfasització de l'entonació mitjançant partícules modals:

Descendent (fallende Endmelodie) : *Aussage und Ausrufsätze, Aufforderungs und Wunschsätze, W-Fragen*

Ascendent (steigende Endmelodie): Ja-Nein-Fragen, frases amb valor emotiu (sorpresa, protesta ...)

Vacil·lant (schwebende Endmelodie), propi del discurs oral espontani

9.2.4. Els diferents accents regionals (consolidació)

III. CRITERIS D'AVUACIÓ

ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtileces pròpies de la comunicació oral en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què es parla l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.
- Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un repertori ampli d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no està estructurat clarament i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.
- És prou hàbil per utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ha d'ocórrer.
- Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessiti confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.
- Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'hagi de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

Criteris específics

	Comprensió global	Comprensió selectiva	Comprensió detallada
Reconeix:	la situació comunicativa les parts del text els punts més importants el rerefons social, polític o històric del text l'humor	la rellevància de les parts del text	les variacions d'estil amb l'objectiu de produir un efecte en el lector l'alternança de registres els usos humorístics el llenguatge figurat
Distingeix:	diferents funcions/propòsits dins un mateix text l'objectivitat o subjectivitat del text	entre el tema principal i els subtemes i digressions	entre la tesi i els arguments i contraarguments entre arguments i detalls o exemples que hi donen suport entre els fets i les opinions
Comprèn:	l'actitud i l'estat d'ànim del parlant la intenció comunicativa del text l'ús de l'humor	detalls rellevants	l'ús de la metàfora i la metonímia els significats, idees i connexions implícits relacions implícites i explícites referències culturals implícites
Processa juntament amb el text:	diagrames, gràfics i graells complexos i especialitzats		

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què s'utilitza l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i orto tipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.
- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si són oportunes una lectura i una anàlisi més profundes.
- Cerca amb rapidesa en textos extensos i complexos per localitzar-hi detalls rellevants.
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està estructurat perfectament, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que a vegades pot ser que necessiti consultar un diccionari, bé de caràcter general o bé especialitzat.
- Comprèn els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. inversió o canvi de l'ordre de paraules).
- Comprèn les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions orto tipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

Criteris específics

	Comprensió global	Comprensió selectiva	Comprensió detallada
Reconeix:	el gènere textual les parts del text els punts més importants el text que queda per processar el rerefons social, polític o històric del text la ironia i l'humor	la rellevància de les parts del text	les variacions d'estil amb l'objectiu de produir un efecte en el lector l'alternança de registres els usos irònics o humorístics el llenguatge figurat
Distingeix:	diferents funcions/propòsits dins un mateix text l'objectivitat o subjectivitat del text	entre el tema principal i els subtemes i digressions	entre la tesi i els arguments i contraarguments entre arguments i detalls o exemples que hi donen suport entre els fets i les opinions

Comprèn:	l'actitud i l'estat d'ànim de l'autor la intenció comunicativa del text, fins i tot ambigua o implícita l'ús de l'humor	detalls rellevants	l'ús de la metàfora i la metonímia els significats, idees i connexions implícits relacions implícites i explícites referències culturals implícites
Processa juntament amb el text:	la disposició del text (columnes, requadres, destacats, etc.)	diagrames, gràfics i graelles complexos i especialitzats la tipografia (cursiva, negretes, etc.)	

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiu i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
- Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugui tenir per expressar el que vol dir i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, p. e. utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de paraula, substitueix per una altra una expressió que no recorda sense que el seu interlocutor se n'adoni, evita una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dóna lloc a malentesos.
- Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, remarcant els punts importants, desenvolupant aspectes específics i conclouent adequadament.
- Expressa i argumenta les seves idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responant a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada.
- Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal). Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.
- Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i amb prou feines apreciables.
- Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seves deficiències mitjançant circumloquis, tot i que encara pugui cometre equivocacions petites i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que amb prou feines es noti que cerca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.
- Té una capacitat articulatòria propera a alguna/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per expressar matisos subtils de significat.
- S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, gairebé sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.

- Elegeix una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciat del discurs per introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per mantenir l'ús de la paraula mentre pensa.
- És capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per intervenir en la conversa.
- Relaciona amb destresa la seva contribució amb la d'altres parlants.
- Adequa les seves intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació flueixi sense dificultat.
- Planteja preguntes per comprovar que ha comprès el que l'interlocutor ha volgut dir i aconsegueix aclariment dels aspectes ambigus.

Criteris específics

Aspectes pragmàtics	
Producció i fluïdesa: - Extensió - Intel·ligibilitat i prosòdia - Pausas i vacil·lacions - Cohesió i coherència - Estratègies de reparació	Presenta amb claredat informació sobre temes complexos no familiars, integrant-hi subtemes, sense donar la impressió que té dificultats per a mantenir la paraula. Presenta als interlocutors, o al públic, un discurs coherent, ben organitzat, interessant i persuasiu, recorrent a recursos cohesius complexos. Parla amb fluïdesa, naturalitat i celeritat en la gran majoria dels casos i, mentre el tema no sigui conceptualment difícil, amb un bon ritme. Fa servir el ventall complet de característiques fonològiques de la llengua meta amb un grau de domini suficient per a garantir la intel·ligibilitat en tot moment. S'autocorregeix quan s'adona de que ha pronunciat una paraula malament. Produeix un discurs fluid i intel·ligible amb alguna relliscada en el control de l'accent prosòdic, l'entonació i el ritme que no afecten la intel·ligibilitat ni la efectivitat de la contribució. Varia l'entonació i fa un ús efectiu dels aspectes prosòdics per expressar el que vol comunicar amb precisió, fins i tot significats subtils o implícits.
Interacció: - Desenvolupament i manteniment - Adequació - Estratègies pragmàtiques	Interactua fluidament i apropiada, adaptant el nivell de formalitat al context i la relació amb l'interlocutor, prenent la paraula i argumentant de manera convincent. Segueix una discussió animada sobre temes complexos i abstractes amb diversos parlants, i hi participa espontàniament i flexible, encara que els altres parlin simultàniament. Intercanvia informació complexa i detallada referida a temes poc familiars, indicant àrees clau on cal més explicació o clarificació. Fa servir la comunicació telefònica o en línia per diversos objectius, fins i tot la resolució de problemes i malentesos, encara que possiblement hagi de demanar clarificació si l'accent no és familiar. Recorre a una sèrie d'expressions i recursos discursius per prendre la paraula de manera apropiada i comentar el que han dit els altres Si no troba l'expressió adient, usa circumloquis o paràfrasis per a solucionar el problema.

Aspectes pragmlingüístics	
Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	Explota una molt àmplia gamma de funcions comunicatives i discursives en una varietat extensa de temes i contextos, tot mostrant un control flexible dels gèneres discursius i els temes curriculars. Recorre a un ventall molt ampli de recursos lèxics, estructurals i a alguns mecanismes retòrics. Fa servir un ampli repertori lèxic que inclou expressions idiomàtiques i associacions lèxiques.

Correcció lingüística	
Estructures sintàctiques i morfologia	Es comunica amb un nivell alt de correcció en un ampli ventall de temes. Hi pot haver alguna errada ocasional poc important que no distregui l'interlocutor.
Precisió del lèxic	La precisió en l'ús del lèxic és molt alta; les rellicades són ocasionals i poc significatives.
Pronúncia	Articula pràcticament tots els sons de la llengua meta amb un grau alt de control, encara que hi poden romandre alguns trets de la llengua pròpia. Es corregeix els sons mal articulats.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adopta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per establir diferències de registre i estil, i per adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establertes en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, elegint una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que vol dir.
- Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per elaborar els diferents textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que és necessari dir i els mitjans per dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.
- Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Mostra un control de les estructures organitzatives textuais i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seves afirmacions i opinions d'acord amb les seves diverses intencions comunicatives en cada cas.
- Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.
- Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seves deficiències mitjançant circumloquis i no cometre més que rellicades petites i esporàdiques en l'ús del vocabulari.
- Utilitza les convencions orto tipogràfiques pròpies de la llengua meta per produir textos escrits en què l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i pràctiques i en què l'ortografia és correcta, llevat de rellicades tipogràfiques de caràcter esporàdic.

Criteris específics

Aspectes pragmàtics	
Organització	Presenta informació clara i prou fluida sobre temes complexos i poc familiars, tot integrant-hi subtemes. Mostra un bon control de l'ordre lògic en seqüències argumentatives. Aplica recursos per organitzar de manera flexible les relacions semàntiques.
Discurs: cohesió i coherència	Construeix un text amb informació ben organitzada que resulta engrescadora i persuasiva per al lector. Fa servir elements de cohesió complexos dins i entre els paràgrafs. L'ús del lèxic contribueix d'una manera important a la cohesió textual, sense caure en repeticions innecessàries. Mostra control de l'ús pragmàtic de la puntuació.
Adequació: - Resposta a la tasca - Extensió - Registre - Característiques textuais	Selecciona i controla el registre adient en totes les contribucions, adequat al canal. Coneix i aplica les característiques prototípiques d'una àmplia gamma de gèneres textuais. Els recursos discursius i lingüístics utilitzats demostren consciència del lector. Mostra actitud i intenció i expressa una veu autorial forta. Pot adaptar elements d'estil d'altres llengües, que fan present la identitat de l'autor.

Aspectes pragmlingüístics	
Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	Recorre a un ventall molt ampli de recursos lèxics, estructurals i funcionals i a alguns mecanismes retòrics. Fa servir un ampli repertori lèxic que inclou expressions idiomàtiques i associacions lèxiques. Aplica una varietat dels exponents de les funcions comunicatives del nivell, incloent-hi presentar, justificar i defensar un punt de vista de manera convincent. Aplica amb èxit una varietat de funcions discursives. S'expressa amb claredat i sense dificultat en un ampli ventall de temes personals, generals i del seu camp d'especialització o d'interès. Fa servir la paràfrasi d'una manera prou subtil quan no sap una paraula.

Correcció lingüística	
Estructures sintàctiques i morfologia	El grau de correcció és molt alt encara que ocasionalment cometi errors que no afecten el missatge. La morfologia és correcta, amb poques excepcions.
Precisió del lèxic	El lèxic emprat és precís i contribueix positivament a la cohesió textual i al desenvolupament de la tasca, i causa bona impressió en el lector, tot i alguna confusió esporàdica en usos molt idiomàtics o sinòfons poc habituals.
Ortotipografia	En general l'ús dels elements ortotipogràfics és acurat. Les errades i els lapsus només afecten l'ortografia de mots complicats o poc freqüents.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

Criteris generals

- Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, incloses les subtils i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seva competència intercultural juntament amb les convencions de les seves pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extreure les conclusions i relacions apropiades i actuar en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.
- Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.
- Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.
- Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatiu (p. e. en un text acadèmic).
- Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.
- Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per procurar que flueixi la comunicació, indicant la seva comprensió i l'interès; elaborant, o demanant a les parts que elaborin, el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o resumint per organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

Criteris específics

Mediació del text	
Transmissió d'informació específica	Transmet informació específica detallada de seccions de textos llargs i complexos i n'indica la rellevància. Transmet i contextualitza els punts principals o detalls rellevants de correspondència formal o informes.
Explicació de dades (a partir de diagrames, gràfics, imatges...)	Interpreta i descriu de manera clara i fiable aspectes destacables i detalls a partir d'informació organitzada visualment (diagrames, gràfics, taules, etc.) en fonts complexes i/o diverses.
Processament del text (resum, integració de diverses fonts, aclariments per a una audiència determinada):	Resumeix textos llargs i/o complexos per a una audiència específica respectant-ne o adaptant-ne, segons escaigui, l'estil i el registre. Glossa i comenta textos complexos, incloent actituds i opinions implícites, i pot aprofitar-los per parlar del tema.
Presa de notes	Pren notes seleccionant informació i arguments rellevants i detallats sobre temes abstractes i complexos o de fonts múltiples, de manera prou acurada perquè puguin servir a altres persones.

Mediació de conceptes	
Relacional: - Facilitació de la interacció col·laborativa - Gestió de la interacció	Pot liderar discussions, prenent nota de les idees i decisions i oferint-ne un resum al grup. Adapta, si cal, la formulació de les preguntes i intervencions segons les reaccions dels participants. Intervé diplomàticament a l'hora de reorientar la discussió o davant conductes pertorbadores.

Cognitiva: - Col·laboració en la construcció dels significats - Encoratjament de la conversa conceptual	Orientació de la discussió per a la presa de decisions, resumint, informant i avaluant opinions diverses. Avaluació de reptes, problemes i propostes en una discussió col·laborativa per arribar a una conclusió. Formulació d' preguntes obertes per enllacar amb relacionades amb les diferents contribucions per estimular una argumentació lògica (hipòtesi, inferència, anàlisi, justificació o predicció).
---	--

Mediació de la comunicació	
Facilitació de l'espai intercultural	Gestiona l'ambigüitat i ofereix suport i consell per esvair malentesos i contribuir a una cultura de comunicació compartida. Anticipa possibles malentesos i comenta o interpreta diferents perspectives culturals per mantenir una interacció positiva.

NIVELL AVANÇAT C2

I. DEFINICIÓ I OBJECTIUS

DEFINICIÓ DEL NIVELL

Els ensenyaments de Nivell Avançat C2 tenen com a referència el nivell C2 (Domini) del Marc Comú Europeu de Referència.

Capaciten l'alumnat per comunicar-se sense cap dificultat i amb la qualitat pròpia d'un parlant culte en situacions d'alta complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic o professional, com ara cursant estudis d'alt nivell, participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica o en entorns professionals complexos i exigents on calgui negociar i persuadir amb eficàcia.

L'alumnat haurà de ser capaç d'utilitzar l'idioma amb total naturalitat per participar en tot tipus de situacions que requereixin comprendre, produir, coproduir i processar una àmplia gamma de textos extensos i complexos, que versin sobre temes tant concrets com abstractes de caràcter general i especialitzat, dins o fora del propi camp d'especialització, en una gran varietat d'accents, registres i estils i amb un repertori lèxic i estructural ric que inclogui expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i que permeti apreciar i expressar matisos subtils de significat.

L'alumnat d'aquest nivell ha de mostrar un alt nivell de consciència pel que fa a la relació entre la llengua i la cultura, ser capaç de manejar tota mena de textos i d'adaptar-se a les situacions socials que puguin sorgir mostrant un alt grau de flexibilitat i adequació.

OBJECTIUS DELS ENSENYAMENTS DE NIVELL AVANÇAT C2

Adquirir la capacitat de:

- a) Utilitzar la llengua en qualsevol context, fins i tot hostil, de manera flexible i eficaç a l'hora de formular o reformular idees sota formes lingüístiques diferents, transmetent amb precisió matisos subtils de significat a fi d'emfasitzar, diferenciar o eliminar l'ambigüitat.
- b) Saber-se'n desear pràcticament sense esforç amb qualsevol tipus de text oral o escrit sobre temes complexos per a propòsits socials, acadèmics i professionals.
- c) Interactuar espontàniament, amb fluïdesa i precisió, captant i utilitzant els senyals no verbals i d'entonació sense un esforç aparent fins i tot en les situacions més complexes.
- d) Mantenir un sòlid control gramatical, lèxic i pragmàtic d'un llenguatge complex encara que l'atenció estigui pendent d'aspectes com la planificació del discurs o el manteniment de la interacció.
- e) Adquirir uns coneixements explícits dels aspectes gramaticals, pragmàtics, socioculturals i sociolingüístics rellevants de la llengua
- f) i poder-los utilitzar en reflexions o exposicions metalingüístiques.
- g) Gestionar de manera conscient i autònoma l'aprenentatge de la llengua planificant-ne el procés i obtenint el màxim profit dels recursos disponibles, així com desenvolupar noves estratègies durant el procés d'aprenentatge i ús de l'idioma per iniciativa pròpia.
- h) Valorar les implicacions sociolingüístiques i socioculturals dels diferents usos lingüístics, les diferències culturals i la complexitat de les identitats dels interlocutors i poder fer de mediador tenint-les en compte.

OBJECTIUS DEL NIVELL

Per a cada tipus d'activitat, l'objectiu general defineix l'abast, les limitacions i les condicions que s'apliquen a tots els objectius específics.

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Comprendre amb total facilitat, independentment del canal, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, en viu o retransmès, sempre que es disposi d'algun temps per habitar-se a l'accent, reconeixent significats implícits i apreciant diferències subtils d'estil, fins i tot quan: - el text s'articuli a una velocitat ràpida; - presenti trets estructurals, lèxics o de pronúncia particulars (estructures no lineals o formats poc usats, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme, etc.); - versis sobre temes aliens a la pròpia experiència, interès o camp acadèmic, professional o d'especialització; - es doni en ambients amb renou o fins i tot amb so distorsionat.	a) Comprendre instruccions detallades i qualsevol tipus d'informació específica en declaracions i anuncis públics. b) Comprendre qualsevol informació tècnica complexa, com ara instruccions de funcionament, normatives o especificacions de productes, serveis o procediments, coneguts o desconeguts, i sobre tots els assumptes relacionats, directament o indirecta, amb la pròpia professió o activitats acadèmiques. c) Comprendre conferències, xerrades, discussions i debats especialitzats, encara que continguin gran quantitat d'expressions col·loquials, regionalismes o terminologia especialitzada o poc habitual, entenent-ne amb detall els arguments. d) Comprendre les interaccions i els detalls de converses e) i debats animats i extensos entre terceres persones, apreciant-ne plenament els matisos, els trets socioculturals del llenguatge que s'hi utilitza i les implicacions del que s'hi diu o s'hi insinua. f) Comprendre i reaccionar a converses, discussions i debats extensos i animats en què es participa, fins i tot sobre temes acadèmics o professionals complexos i amb els quals hom no està familiaritzat, encara que no estiguin clarament estructurats i la relació entre les idees hi sigui implícita. g) Comprendre i apreciar en profunditat pel·lícules, espectacles teatrals o d'altres tipus i programes de televisió o ràdio amb gran quantitat d'argot o llenguatge col·loquial, regional o expressions idiomàtiques, identificant-hi detalls i subtils, com ara actituds i relacions implícites entre els parlants, i apreciant al·lusions i implicacions de tipus sociocultural.

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Comprendre sense dificultat, amb detall i en profunditat, apreciar i interpretar de manera crítica, una àmplia gamma de textos extensos i complexos - tant literaris com tècnics o d'altra índole; - contemporanis o no; - en què s'utilitzi un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics; - que puguin contenir judicis de valor velats o en els quals gran part del missatge s'expressi de manera ambigua; - apreciant distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit; - amb l'ús esporàdic del diccionari, si cal.	a) Comprendre qualsevol tipus d'informació pública, instrucció o disposició que pugui interessar a un mateix o a d'altres, inclosos els aspectes subtils i els que se'n puguin derivar. b) Comprendre la informació i les implicacions d'instruccions, normatives, ordenaments, codis, contractes o altres textos legals complexos referents al món professional o acadèmic i al propi camp d'especialització. c) Comprendre tot tipus de text producte de l'activitat professional o acadèmica (com ara actes, resums, conclusions, informes, projectes i treballs de recerca) o qualsevol document d'ús intern o de comunicació pública que hi correspongui. d) Comprendre informació detallada en textos extensos i complexos en l'àmbit públic, social i institucional (com ara informes amb dades estadístiques), identificant-hi actituds i opinions implícites i apreciant les relacions, al·lusions i implicacions de tipus sociopolític, socioeconòmic o sociocultural. e) Comprendre la informació, les idees i les implicacions de qualsevol material bibliogràfic de consulta o referència de caràcter especialitzat acadèmic o professional. f) Comprendre tot tipus de publicacions periòdiques de caràcter general o especialitzat dins la pròpia àrea professional, acadèmica o d'interès. g) Comprendre les idees i postures expressades en editorials, articles de fons, ressenyes i crítiques, o en altres textos periodístics de certa extensió, tant de caràcter general com especialitzat. h) Comprendre qualsevol tipus de correspondència personal i formal pública, institucional, acadèmica o professional, inclosa la que versa sobre assumptes especialitzats o legals, identificant-hi matisos com les actituds, els nivells de formalitat i les postures, tant explícites com implícites. i) Comprendre i interpretar de manera crítica textos literaris extensos de qualsevol gènere, tant clàssics com contemporanis, apreciant-hi recursos literaris, trets d'estil, referències contextuais (culturals, sociopolítiques, històriques o artístiques) i les seves implicacions.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura, flexibilitat i fluïdesa, textos orals - extensos i detallats; - formalment correctes i sovint destacables; - per comunicar-se en qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica; - adaptant amb total eficàcia l'estil i el registre als diferents contextos d'ús; - sense errors, llevat d'algun lapsus linguae ocasional; - mostrant gran flexibilitat en l'ús d'un ric repertori d'expressions, accents i patrons d'entonació que permetin transmetre amb precisió matisos subtils de significat.	a) Fer declaracions públiques fent servir l'entonació per transmetre amb precisió matisos de significat. b) Realitzar presentacions convincents davant col·legues experts i pronunciar conferències, ponències o xerrades, extenses, ben estructurades i detallades sobre assumptes i temes públics o professionals complexos, demostrant seguretat i adaptant el discurs amb flexibilitat a les necessitats dels oients i fent front amb èxit a preguntes difícils, imprevisibles i fins i tot hostils. c) Pronunciar conferències o impartir seminaris sobre temes i assumptes acadèmics complexos davant un públic que no coneix el tema, amb seguretat i eloqüència, adaptant-se a l'auditori i deixant-se sense cap dificultat davant qualsevol pregunta o intervenció del públic. d) Participar amb total desimboltura en entrevistes, com a entrevistador o com a entrevistat, amb autoritat i fluïdesa, mostrant domini de la situació i capacitat de reacció i improvisació. e) Realitzar i gestionar amb total eficàcia operacions i transaccions complexes, fins i tot delicades, davant institucions públiques o privades i negociar amb arguments ben organitzats i persuasius les relacions amb particulars i entitats i la solució dels conflictes que hi sorgeixin. f) Conversar còmodament i adequada, sense cap limitació, en tot tipus de situacions de la vida social i personal, amb domini de tots els registres i ús adequat de la ironia i els eufemismes. g) Participar en reunions, seminaris, discussions, debats o col·loquis formals sobre assumptes complexos de caràcter general o especialitzat, professional o acadèmic, fins i tot si es porten a terme a velocitat molt ràpida, fent servir arguments clars i persuasius, matisant amb precisió per deixar clars els propis punts de vista i sense cap desavantatge respecte als altres parlants.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Produir i coproduir, independentment del suport textos escrits de qualitat - sense errors, llevat d'alguna reliscada de caràcter tipogràfic; - sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic; - amb un estil adient i eficaç i una estructura lògica que ajudi el lector a identificar i retenir les idees i els aspectes més significatius; - en els quals es transmetin amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius; - i fins i tot a velocitat ràpida en temps real.	a) Prendre notes i apunts detallats i fidedignes en reunions, seminaris, cursos o conferències, fins i tot mentre s'hi continua participant activament, reflectint tant les paraules utilitzades pel parlant com les implicacions, al·lusions o inferències del que diu. b) Negociar el text d'acords, resolucions, contractes o comunicats, modificant esborranys i fent correcció de proves. c) Escriure ressenyes, informes o articles complexos que presenten una argumentació o una apreciació crítica de textos tècnics d'índole acadèmica o professional, d'obres literàries o artístiques, de projectes d'investigació o treball, o de publicacions i altres ressenyes, informes o articles escrits per altres. d) Escriure informes, articles, assajos, treballs d'investigació i altres textos complexos de caràcter acadèmic o professional en què es presenta el context, el rerefons teòric i la literatura precedent; s'hi descriuen els procediments de treball; s'hi fa un tractament exhaustiu del tema; s'hi incorporen i resumeixen opinions d'altres; s'hi inclouen i avaluen informació i fets detallats i s'hi presenten les conclusions pròpies de manera adequada i convincent i d'acord amb les convencions, internacionals o de la cultura específica, corresponents a aquest tipus de textos. e) Escriure cartes o missatges personals en què hom s'expressa d'una manera deliberadament humorística, irònica o ambigua. f) Escriure correspondència formal complexa, clara, exempta d'errors i ben estructurada, ja sigui per sol·licitar alguna cosa, demanar o oferir serveis a clients, superiors o autoritats, adoptant les convencions estilístiques i de format que requereixen les característiques del context específic.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS
Mediar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües per traslladar pràcticament qualsevol mena de text oral o escrit - reconeixent significats implícits; - apreciant diferències d'estil; - sense dificultat, adaptant amb total eficàcia l'estil i el registre als diferents contextos d'ús; - mostrant una riquesa d'expressió i un accent i entonació que permetin transmetre amb precisió matisos subtils de significat; - fins i tot quan el text s'articuli a una velocitat molt alta o presenti trets estructurals, lèxics o de pronúncia o d'escriptura idiosincràtics (com ara regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat).	a) Traslladar oralment o per escrit amb la precisió necessària el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos orals o escrits d'una alta complexitat estructural o conceptual, o que presentin trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat. b) Parafrasejar i resumir en forma oral informació i idees provinents de diverses fonts, reconstruint arguments i fets amb la precisió deguda, de manera coherent i sense ometre-hi detalls importants ni incloure-hi detalls o elements innecessaris, amb naturalitat i eficàcia. c) Fer una interpretació simultània sobre una àmplia sèrie d'assumptes relacionats amb l'especialitat pròpia en diversos àmbits, traslladant amb la precisió suficient subtileses de registre i estil. d) Mediar amb eficàcia i naturalitat total entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en qualsevol situació, fins i tot de caràcter delicat o conflictiu, tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals, i reaccionant-hi en conseqüència. e) Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb una precisió i una estructuració notables, durant una conferència, una reunió, un debat o un seminari estructurats clarament i sobre temes complexos dins o fora del camp d'especialització propi. f) Parafrasejar i resumir en forma escrita, amb correcció i eficàcia total, de manera coherent i sense incloure-hi detalls irrellevants, informació i idees contingudes en diverses fonts, traslladant-hi de manera fiable informació detallada i arguments complexos. g) Traduir, amb l'ajuda de recursos específics, fragments extensos de textos complexos estructuralment i conceptualment, fins i tot de tipus tècnic, sobre temes generals i específics de l'interès propi, tant dins com fora del camp propi d'especialització, traslladant-hi de manera fiable el contingut de la font i respectant-ne en la mesura que es pugui els trets característics (p. e. estilístics, lèxics o de format).

II. COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

1. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la comprensió, a la producció i a la coproducció de textos orals i escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics:

1.1. Continguts socioculturals

1.1.1 Llenguatge no verbal

- cinèsica, mímica, proxèmica i parallenguatge
- gestualitat implícita
- to i modulació de la veu, silencis, signes d'afecte, sons extralingüístics, etc.

1.1.2 Vida quotidiana i les seves condicions

Relacions personals i convencions socials

- l'estructura social en tota la seva complexitat
- normes de cortesia segons el context
- les relacions entre gèneres: estereotips, (des)igualtats, evolució
- les relacions amb les autoritats i l'administració en general
- les jerarquies
- cerimònies i celebracions: etiqueta

Valors, creences i actituds

- festivitats i tradicions importants: història i implicacions
- rituals, símbols i detalls més rellevants de les tradicions: vigència i connotacions
- valors, creences i actituds transgressores: abast i tolerància
- el sentit de l'humor: referents i característiques.
- minories religioses, ètniques, etc.: relacions amb els grups majoritaris/preeminents
- rituals religiosos
- supersticions, prejudicis i tabús
- noves tendències ètiques, morals, espirituals, etc.
- encaix social de col·lectius determinats (dones, lgtb, immigrants, etc.)

Menjars i àpats

- horaris i hàbits d'àpats segons les estacions i regions
- tipus d'establiments de restauració segons el tipus de menjar, ubicació (centre, zones turístiques, etc.)
- comportament durant els àpats de feina, familiars, tradicionals o festius
- cuina regional representativa
- plats associats a celebracions importants
- vigència de la cuina tradicional/internacional

Consum

- pagament: modes, condicions, facilitats i drets del consumidor
- publicitat: mitjans utilitzats, presència, enganys i estereotips
- queixes, reclamacions: procediments

Entorn laboral

- condicions laborals: drets i condicions contractuals habituals
- món laboral: representació dels treballadors (sindicats, comitès...), drets, taxació, seguretat social, etc.

Habitatge

- distribució de la població (metròpolis, grau d'urbanització, etc.)

Salut i assistència social

- estat del benestar i assistència social (seguretat social, pensions, atenció a persones desocupades) i estatus dels treballadors estrangers
- institucions d'assistència social, de defensa del consumidor
- ONG rellevants
- accés als medicaments

1.1.3 Educació

- característiques generals del sistema universitari
- sortides professionals associades al tipus d'estudis
- formació durant tota la vida: presencial, a distància
- formació a l'empresa / organització, pràctiques, etc.
- beques i ajuts

1.1.4. Lleure i cultura

- festivitats i cerimònies tradicionals més rellevants
- referents culturals i artístics significatius (literatura, música, cinema, arts escèniques, etc.): artistes, autors i obres rellevants
- espectacles més rellevants (artistes i autors més coneguts)
- formes d'oci tradicionals i contemporànies
- els esports: esportistes més rellevants i comportaments socials que envolten l'esport (rivalitats, assistència de públic, comentaris, etc.)
- l'oci passiu: la televisió (programes més populars), internet com a recurs d'oci, els jocs d'ordinador
- patrimoni cultural i natural (valoració, conservació i difusió)
- museus i llocs d'interès cultural
- viatges i turisme
- la lectura com a recurs de lleure

1.1.5 Geografia

- territoris i àmbits més importants en què es parla la llengua
- ciutats i llocs culturalment i històricament rellevants
- presència i integració d'altres cultures (veïnes, estrangeres, de minories, etc.)

1.1.6. Medi ambient

- el medi ambient dins l'agenda política i social
- relació amb el medi natural
- efectes dels problemes mediambientals

1.1.7. Participació ciutadana

- sistema polític i administratiu
- mecanismes de participació ciutadana
- consensos i tensions polítiques i qüestions polèmiques d'abast general
- moviments socials i polítics importants i implicació de la ciutadania

1.1.8 Mitjans de comunicació

- premsa escrita (en paper i digital): capçaleres de referència i les seves tendències sociopolítiques, premsa especialitzada
- televisió i ràdio: canals de referència i les seves tendències
- programes de ràdio i televisió molt coneguts
- presència i ús general d'internet i xarxes socials
- prestigi de les fonts

1.2. Continguts sociolingüístics

1.2.1 Cortesia lingüística i convencions

- salutacions i comiats: selecció segons context (formal, informal i familiar), àmbit (públic, privat) i canal (oral, escrit, electrònic...)
- formes de tractament: protocol làries
- fórmules de cortesia pròpies de contextos formals
- convencions per evitar el llenguatge sexista
- expressions de distanciament, atenuació de l'emissor, modèstia
- fórmules per donar el condol
- convencions de la correspondència formal tipificada i protocol·lària

1.2.2 Referents

- doble sentit i connotacions d'expressions freqüents o relacionades amb àmbits o temes determinats (premsa, política, etc.)
- valor d'expressions que poden resultar ofensives o despectives segons context
- consciència de la càrrega de gènere de certes expressions o formulacions
- girs que poden resultar còmics
- expressions al·lusives a personatges, esdeveniments, llocs, institucions, etc.
- llocs comuns i cites freqüents que han esdevingut tradicionals

1.2.3 Registre

- distinció del llenguatge oral i l'escrit
- distincions subtils de registre que aporten flexibilitat o permeten efectes retòrics
- trets del registre culte i usos propis dels àmbits administratiu o acadèmic
- expressions col·loquials i d'argot molt freqüents
- varietats de la llengua estàndard: trets característics
- evolució recent de l'ortografia o la normativa

1.2.4 Varietats

- varietats diatòpiques, diastràtiques i diafàsiques més importants: identificació, contextualització i connotacions

1.2.5 Contacte de llengües

- pervivència de la llengua clàssica, llengües litúrgiques, etc.

- situacions de conflicte lingüístic

2. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

2. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
- Utilització eficaç de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades. Estratègies d'identificació: - Habilitat a l'hora d'usar pistes contextuais, gramaticals i lèxiques per inferir actituds, estats d'ànim i intencions i anticipar-se al desenvolupament del discurs.	- Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades. Estratègies d'identificació: - Habilitat a l'hora d'usar pistes contextuais, gramaticals i lèxiques per inferir actituds, estats d'ànim i intencions i anticipar-se al desenvolupament del discurs.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS
- Domini de les estratègies discursives i de compensació que permetin expressar el que es vol dir sense cap limitació, adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa específica de caràcter complex. Estratègies de planificació: - Adopció conscient de les convencions pròpies del tipus textual (estructura, nivell de formalitat, convencions, etc.) en la preparació d'una intervenció formal. Estratègies de compensació: - Substitució de termes que no es recorden o es desconeixen per d'altres d'equivalents de manera que pràcticament no es noti. Estratègies de reparació: - Retrocés i reformulació davant una dificultat gairebé imperceptibles. - Autocorrecció efectiva. Estratègies d'interacció: presa de la paraula: - Selecció d'expressions adequades d'un repertori de funcions discursives per introduir remarques,	- Aplicació natural i eficaç de les estratègies discursives i de compensació més adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos complexos ajustats al seu context específic, fins i tot especialitzat, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte que es vol o s'ha de produir sobre el receptor. Estratègies de planificació: - Adopció conscient de les convencions pròpies del tipus textual (estructura, nivell de formalitat, convencions, etc.) en la preparació d'un text formal. Estratègies de compensació: - Substitució de termes que no es recorden o es desconeixen per d'altres d'equivalents de manera que pràcticament no es noti. Estratègies de reparació: - Autocorrecció efectiva.

prendre la paraula, guanyar temps mentre es pensa. Estratègies d'interacció: cooperació: - Connexió de les pròpies contribucions amb les dels interlocutors. - Ampliació de l'abast de la interacció. - Conducció de la interacció cap a un desenllaç. Estratègies d'interacció, demanda d'aclariments: - Demanda d'explicacions o aclariments per assegurar la comprensió d'idees abstractes complexes en contextos professionals o acadèmics, cara a cara o en línia.	Estratègies d'interacció: cooperació: - Connexió de les pròpies contribucions amb les dels interlocutors. - Ampliació de l'abast de la interacció. - Conducció de la interacció cap a un desenllaç. Estratègies d'interacció, demanda d'aclariments: - Demanda d'explicacions o aclariments per assegurar la comprensió d'idees abstractes complexes en contextos professionals o acadèmics.
--	--

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ Lligam amb coneixements previs: - Introducció de conceptes complexos (p. ex. nocions científiques) mitjançant definicions i explicacions elaborades a partir de coneixements previs. Adaptació del llenguatge: - Adaptació del llenguatge d'un ampli repertori de texts per presentar-ne el contingut principal en un registre i amb grau de sofisticació i detall apropiats als receptors. - Canvi de gènere i registre per fer més accessible la informació d'un text escrit complex. Desglossament d'informació: - Explicació de la relació entre les parts i el tot. - Incitació a analitzar una qüestió complexa de maneres diferents. Amplificació: - Dilucidació de la informació present en textos de temàtica acadèmica o professional complexa mitjançant l'elaboració i l'exemplificació. Optimització del text: - Esmena o reelaboració d'un text font complex per millorar-ne la coherència, la cohesió i el flux argumental, eliminant-ne fragments innecessaris.
--

3. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Comprensió i acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):

3.1 Actes fàtics o solidaris (per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres):

- acceptar i declinar una invitació
- agrair
- atreure l'atenció
- compadir-se; expressar condol
- consolar; tranquil·litzar
- donar la benvinguda

- saludar; acomiadar-se
- felicitar
- fer compliments
- interessar-se per algú o alguna cosa
- convidar
- demanar disculpes
- presentar-se i presentar algú
- refusar

3.2 Actes assertius (relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura):

- afirmar
- anunciar; informar
- assentir
- atribuir
- classificar
- confirmar la veracitat d'un fet
- conjecturar
- corroborar
- descriure
- desmentir
- dissentir, expressar acord i desacord
- expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió
- formular hipòtesis, predir, suposar
- identificar i identificar-se
- objectar, rebatre, replicar
- rectificar

3.3 Actes expressius (amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades):

- acusar; retreure
- defensar, exculpar
- expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya
- lamentar

3.4 Actes directius (que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole):

- aconsellar; advertir, alertar; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú, recomanar
- animar, desanimar, persuadir, dissuadir
- autoritzar, donar permís, denegar, negar permís a algú; prohibir; restringir

- donar instruccions
- demanar; pregar; sol·licitar; suplicar
- desestimar
- dispensar o eximir algú de fer alguna cosa - exigir; reclamar; ordenar
- demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa
- proposar; suggerir
- recordar alguna cosa a algú

3.5 Actes compromissius (relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió):

- accedir; consentir
- admetre
- expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa
- convidar; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa
- prometre; jurar
- retractar-se
- negar-se a fer alguna cosa

4. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement, comprensió i construcció de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita i de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i en qualsevol registre, apreciament un ric repertori de recursos de producció i processament de textos ajustats a contextos específics, fins i tot especialitzats:

4.1 Adequació del text al context comunicatiu:

- tipus i format de text
- varietat de llengua, registre i estil
- tema

4.2 Coherència textual: el text com a unitat global de significat:

- enfocament i contingut: selecció de contingut pertinent, rellevància del contingut
- selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica
- context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal

4.3. Cohesió textual: organització interna del text. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual:

4.3.1 Inici

Mecanismes iniciadors del discurs oral:

- fórmules de presa de contacte, presentació, apel·lació, demanda d'atenció o de silenci
- interjeccions fàtiques

Mecanismes iniciadors del discurs escrit:

- textos codificats (cartes, sol·licituds, informes, etc.): encapçalaments, disposició d'elements, ortotipografia

- altres textos (treballs acadèmics, articles, etc.): títols, subtítols, mecanismes d'acostament al lector (cita, pregunta retòrica o indirecta, acudit, etc.)

Mecanismes d'introducció del tema:

- fórmules d'introducció informals, formals i cultes.
- tematització i focalització.

4.3.2 Desenvolupament temàtic

- Manteniment del tema: correferència (concordança, anàfora, catàfora, dixi), el·lipsi, repetició (sinònims, hipònims, hiperònims, proformes lèxiques), reformulació (paràfrasis i aclariments), èmfasi.
- Expansió temàtica: exemplificació, reforç (precisió, matisació), al·lusions (referències, cites, evocacions, analogies, definicions), contrast, conseqüència, subtemes (introducció, rebuig, personalització, generalització).
- Canvi temàtic: digressió (obertura i tancament), inserció de seqüències, recuperació del tema.
- Connectors textuais [vegeu Competència i continguts sintàctics].

4.3.3 Conclusió del discurs

- Resum/recapitulació.
- Indicació de tancament de textos: proposta de conclusió, rebuig de conclusió, interrupció, agraïment, etc.
- Tancament textual de textos orals.
- Tancament textual de textos escrits:
 - textos codificats (cartes, etc.): fórmules de tancament, signatures, dates, disposició, elements ortotipogràfics
 - altres textos: fórmules de tancament, altres recursos (cites, acudits, preguntes retòriques, etc.)

4.3.4 Entonació (vegeu també: Competència i continguts fonètico-fonològics)

- Declarativa: d'enumeracions, d'elements perifèrics (dislocacions, vocatius, etc.), de focalització contrastiva, emfàtica, categòrica, dubitativa, d'obvietat, reiterativa.
- Interrogativa, parcial i absoluta: disjuntiva, enumerativa, d'elements perifèrics (dislocacions, vocatius, aposicions, etc.), focalitzadora, emfàtica, exclamativa, confirmatòria, retòrica, reiterativa.
- Imperativa.

4.3.5 Recursos específics de la interacció oral

- demanar i cedir el torn de paraula
- control i indicació de l'atenció
- interrupció
- interjeccions metalingüístiques
- recursos dilatoris

4.3.6 Recursos ortotipogràfics (vegeu també: Competència i continguts ortotipogràfics)

- Puntuació: indicació d'incisos, aposicions, enumeracions, exemplificacions, aclariments, interrupcions, elisions, omissions, reconstruccions.
- Puntuació: relació amb els connectors i marcadors discursius.
- Puntuació: en abreviatures, sigles, títols, índex, etc.
- Emoticones textuais i gràfiques.
- Indicació d'incisos, diàlegs, citacions, referències bibliogràfiques o similars.
- Abreviatures pròpies del món acadèmic (exemples, cites, referències, notes, etc.).

- Convencions tipogràfiques: tipus i efectes de lletra, majúscules i minúscules, etc.
- Disposició dels elements en textos codificats.
- Sagnants

4.4. Gèneres textuais

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS	ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS
Interacció: - converses quotidianes de tot tipus: formals, informals i col·loquials - converses telefòniques formals i informals extenses i de contingut complex (p. ex. resolució de conflictes) - converses transaccionals cara a cara (adquisició de bens i serveis, obtenció de documents o informació, etc.) , incloent-hi negociació - discussions complexes, formals i informals - debats i taules rodones , tertúlies, col·loquis sobre temes complexos o abstractes - entrevistes personals o públiques, com a entrevistador o entrevistat - reunions formals estructurades - tràmits comercials i administratius Informació: - anuncis davant una audiència - instruccions complexes i detallades - regles, normes d'ús i advertiments - comunicats Exposició: - narracions precises d'esdeveniments - acudits - relatoris de reunions, seminaris, col·loquis, etc. - presentacions i exposicions dins el propi domini, fins i tot amb part espontània - parlaments breus (preparats o no) en situacions formals (celebracions, trobades, etc.) Cultura i lleure: - recitació de textos dramàtics o poètics breus - valoració de llibres, pel·lícules, obres teatrals - presentació de persones, actes, projectes	Interacció - converses cara a cara o per mitjans tècnics de tot tipus en tot tipus de situacions - discussions de tot tipus: llargues, informals o formals, complexes i animades. - debats complexos i animats. - entrevistes. - taules rodones, tertúlies i col·loquis complexos - reunions formals Informació - instruccions detallades - procediments i protocols Exposició - narracions llargues i amb digressions - presentacions públiques de tot tipus - lliçons acadèmiques sobre temes especialitzats - conferències i xerrades complexes amb contingut especialitzat - discursos oficials o solemnes Cultura i lleure - pel·lícules amb tot tipus de varietats i implícits culturals - cançons amb text abstracte o implícits - peces de teatre i lectures dramatitzades - presentacions d'actes Representacions o emissions audiovisuals: - entrevistes de tot tipus - reportatges i noticiaris - documentals - anuncis publicitaris (amb implícits culturals) - sèries de televisió - debats amb temàtica implícita o específica - comentaris i anàlisis sobre temes d'actualitat

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS	ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
Informació personal: - formularis complexos i detallats - currículums - cartes de motivació Escrips públics: - cartells i pòsters amb instruccions o informació de tot tipus - apunts en xarxes socials - missatges en fòrums i xarxes socials Lleure: - formularis - programes d'activitats - escriptura creativa Instruccions: - normes d'ús o instruccions - normes de seguretat - advertiments Textos informatius: - cartes i correus electrònics administratius o comercials/formals/protocol·laris - actes de reunions - presentacions - circulars informatives Textos argumentatius: - articles d'opinió i cartes al director sobre temes d'interès general o especialitzat - informes de caràcter professional o sobre temes abstractes - assajos i treballs acadèmics del propi àmbit d'interès o especialització	Informació personal: - currículums - cartes de motivació i de recomanació Escrips públics: - publicitat, ofertes i promocions (amb implicacions socioculturals) - documents oficials (butlletins, acords, normatives) - apunts en xarxes socials, blogs, etc. - manifestos Lleure: - llocs web amb informació detallada - llibres de viatges - catàlegs d'exposicions - programes de festes i d'esdeveniments culturals, fires, etc. especialitzats - acudits (amb implícits culturals) Instruccions - manuals d'ús - instruccions, reglaments i normes - multes i sancions - contractes, condicions d'ús, pressuposts, pòlisses, etc. Textos informatius: - cartes i correus electrònics administratius/formals/protocol·laris - informes - notificacions - estudis i treballs de recerca - actes de reunions - entrades de diccionaris/enciclopèdies - programes de cursos, seminaris, etc. especialitzats - etiquetes de productes detallades - llibres de text i manuals de la pròpia especialitat Prensa: - rúbriques (capçaleres, titulars, seccions, sumaris, peus de foto), fins i tot amb elisions i sobreentesos - notícies - articles de fons (complexos, incloses estadístiques) - reportatges - entrevistes - articles de revistes especialitzades Textos argumentatius: - editorials i anàlisis llargs i complexos - assajos - articles d'opinió i cartes al director llargs i complexos

- assajos breus sobre temes abstractes Àmbit cultural: - ressenyes de llibres, pel·lícules o obres de teatre Àmbit privat: - cartes, correus electrònics i missatges de caràcter personal (informals, formals i protocol·laris) - textos formals i informals relatius a la interacció social (felicitació, invitació, condol, etc.) - Missatges de text elaborats - Notes i diaris personals	Àmbit cultural: - contes i novel·les - ressenyes i crítiques de llibres, pel·lícules, obres de teatre, etc. - biografies, memòries i relats de vida - còmics - poemes - caricatures - narracions històriques - catàlegs d'exposicions Àmbit privat: - missatges de text elaborats - cartes i correus electrònics personals de tot tipus - notes de felicitació, agraïment, condol, etc. - invitacions formals - apunts en xarxes socials
---	---

5. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Coneixement, comprensió i utilització correcta i adequada al context d'una àmplia gamma lèxica d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i apreciació dels nivells connotatius del significat.

El vocabulari i els aspectes lexicosemàntics hauran de permetre comprendre i produir enunciats sobre aspectes (bàsics i derivats, concrets i abstractes) de les àrees temàtiques següents, atenent a les competències funcional i discursiva que s'especifiquen per al nivell i a la distinció entre el lèxic productiu i el receptiu.

5.1 Camps semàntics

5.1.1. Identitat personal:

- Dimensió física de l'individu
- Dimensió perceptiva i anímica de l'individu

5.1.2. habitatge, llar i entorn:

- accions relacionades amb l'habitatge
- construcció: arquitectura, enginyeria
- problemes relacionats amb l'habitatge (dificultat d'accés, hipoteques, desnonaments, ocupació, persones sense sostre, etc.)
- característiques de l'habitatge (tipus, disseny i arquitectura)

5.1.3. Alimentació:

- dieta i nutrició (cultura de la nutrició, informació nutritiva)
- begudes alcohòliques (abús, efectes sobre la salut física i mental)
- característiques dels aliments: relació amb la salut
- processament dels aliments (producció, processos industrials, etc.)

5.1.4. Salut, higiene, cures físiques:

- Salut física i mental
- malalties amb proporcions epidèmiques (obesitat, diabetis, etc.)
- centres d'assistència sanitària
- ferides i traumatismes
- residències (per a persones grans, persones amb malalties mentals, etc.)
- medicaments
- medicines alternatives
- estètica

5.1.5. Relacions personals i socials:

5.1.6. Feina i activitats professionals:

- professions i càrrecs
- temes d'igualtat i assetjament laboral
- desocupació i aspectes relacionats (mercat laboral, immigració, emigració, etc.)
- drets i obligacions laborals

5.1.7. Educació i activitats acadèmiques:

- reptes de l'educació (famílies desestructurades, formació dels docents, implicació de societat)
- relacions professorat-alumnat
- evolució i reformes del sistema educatiu
- aprenentatge i ensenyament
- sistema escolar: tipologia (escola pública, sostinguda amb fons públics, privada, etc.)

5.1.8. Oci i cultura:

- lleure i entreteniment: nous hàbits
- espectacles i exposicions (arts performatives, instal·lacions, cinema avantguardista, etc.)
- esports i temes relacionats (p. ex. *dòping*)
- jocs
- expressions d'ironia o humor, refranys i acudits

5.1.9. Viatges, allotjament i transport:

- tipus de viatges
- allotjament
- sistemes de transport: incidències i experiències
- drets i assegurances

5.1.10. Activitats comercials:

- publicitat, consumisme
- conseqüències ambientals, mentals i familiars del consum excessiu

5.1.11. béns i serveis públics de tota mena:

- serveis socials
- ONG

5.1.12. Entitats i empreses:

- tipus d'empresa i organització
- situació de l'empresa

5.1.13. Indústria i energia:

- construcció, indústria pesant i lleugera
- sector agropecuari
- pesca

5.1.14. Govern, política i societat:

Societat

- vida en comunitat
- conducta social
- personatges contemporanis i històrics que han tingut influència sobre la societat
- conflictes bèl·lics i les seves conseqüències
- crisis humanitàries i les seves causes

Política i govern

- institucions polítiques i òrgans de govern
- llei i justícia
- cossos i agents de seguretat
- forces armades

5.1.15. Informació i mitjans de comunicació:

5.1.16. Cultura i activitats artístiques:

5.1.17. Religió i filosofia:

5.1.18. Geografia i natura:

- univers i espai
- geografia humana i política
- geografia física: paisatge i accidents geogràfics
- clima i temps atmosfèric
- protecció de la fauna i flora
- problemes mediambientals i desastres naturals

5.1.19. Ciència i tecnologia:

- actors
- processos i mètodes
- avanços científics i tecnològics
- TIC: ús i abús, privacitat i xarxes socials
- energies renovables i energies no renovables
- sostenibilitat mediambiental (mobilitat, gestió de residus, esgotament de recursos, contaminació, etc.)

5.2 Aspectes morfològics i lexicosemàntics

Significació

- sinonímia, antonímia, hiponímia, hiperonímia
- la connotació i la denotació
- eufemismes i disfemismes
- col·loquialismes, cultismes, regionalismes
- expressions idiomàtiques i el seu règim verbal, preposicional
- partitius

Formació del lèxic

- afixació: prefixos i sufixos
- afixos cultes (grecolatins, saxons, etc.)
- derivació regressiva
- composició
- reduplicació
- acrònims, sigles i sigloides
- préstecs
- formació de paraules per metàfora i metonímia

6. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS INTERCULTURALS

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació, fins i tot en situacions delicades o conflictives, amb naturalitat i eficàcia total: autoconsciència cultural; consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; coneixements culturals especialitzats; observació; escolta, avaluació; anàlisi; interpretació; posada en relació; adaptació (inclosa resiliència emocional); equanimitat; gestió de l'estrès; metacomunicació; resolució creativa de problemes; lideratge; respecte; empatia; curiositat; obertura de mires; assumpció de riscos; flexibilitat; tolerància; valors universals.

6.1 Coneixements

La llengua com a sistema semiològic: Variabilitat sincrònica i diacrònica de les regles o normes gramaticals.

Llengua i societat: consciència de la variació sincrònica i diacrònica de les llengües.

Comunicació verbal i no verbal: necessitat d'adaptar el propi repertori al context social i cultural.

Evolució de les llengües:

- Existència de relacions de filiació entre les llengües.
- Existència de préstecs lingüístics (motius).

Pluralitat, diversitat, multilingüisme i plurilingüisme: varietat i complexitat de les situacions de multilingüisme i plurilingüisme.

Relacions interculturals: aspectes relatius a les cultures pròpies i alienes i a les seves relacions.

Evolució de les cultures:

- Relacions històriques entre cultures determinades.
- Influències entre cultures: elements de les cultures pròpies i alienes que han passat d'unes a les altres.

Diversitat de les cultures:

- Situacions de contacte entre cultures. Distinció entre frontera cultural i política.
- Relacions de desigualtat entre les cultures: evolució i dependència del punt de referència (p. ex.: nomenclatura, mapes...).

Cultura, llengua i identitat: consciència de la identitat múltiple/plural/composta.

6.2 Actituds

Atenció envers els aspectes formals del llenguatge / la cultura.

Sensibilitat envers les varietats (locals, socials, generacionals...) d'una llengua/cultura.

Interès envers les altres perspectives d'interpretació dels fenòmens de la pròpia cultura i de les altres.

Acceptació de la complexitat i l'abast de les diferències lingüístiques i culturals, i de la seva inabastabilitat.

Obertura envers:

- Les llengües/cultures poc valorades.
- Les coses amb què s'està poc familiaritzat.

Reflexió crítica sobre el paper de la llengua en les relacions socials i els aspectes sociopolítics associats.

Voluntat de tenir una visió més reflexiva i menys normativa dels fenòmens lingüístics.

6.3 Habilitats

Parlar de les llengües i de les cultures: Argumentar sobre la diversitat cultural.

Aprofitament del coneixement lingüístic: Fer transferències interlingüístiques

Interacció: Tenir en compte el repertori dels interlocutors.

7. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

1. L'ORACIÓ SIMPLE (Consolidació i aprofundiment)

1.1. Tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició

1.1.1. L'oració enunciativa, interrogativa, exclamativa, exhortativa i dubitativa

1.1.2. Parèntesi oracional i camps oracionals:

Elements del camp anterior (*Vorfeld*)

Elements del camp interior (*Mittelfeld*):

Elements amb posició fixa.

El subjecte

Els complements acusatiu i datiu

El complement genitiu

Els complement preposicional

El complement predicatiu

El complement verbatiu : *"Ich lasse ihn sofort kommen". "Jetzt gilt es, mehr zu arbeiten".*

Els complements circumstancials

Posició del element negatiu *nicht*: *"Satznegation"* i *"Sondernegation"*

Elements del camp posterior (*Nachfeld*)

1.1.3. Modificacions de l'estructura:

Trencament del parèntesi oracional (*Satzklammer*) normatiu

Inversió (*Umstellung*)

OI en posició inicial amb passiva: Dat(Pl.) + VAux.Sg. + Part. Pas., p.ex. *Ihm/Ihnen wurde geholfen*

Aposicions

El·lipsi

1.1.4. Fenòmens de concordança.

2. L'ORACIÓ COMPOSTA (Consolidació i aprofundiment)

2.1. Expressió de relacions lògiques

2.1.1. Exclusió: *entweder ... oder*

2.1.2. Adició: *sowohl ... als auch, nicht nur ... sondern auch, weder ... noch , einerseits ...andererseits*

2.1.3. Objecció/Oposició: *aber, jedoch, obwohl, obgleich, obschon, trotzdem, zwar ... aber (aber doch), auch wenn/ wenn ... auch* (*"Auch wenn wir alle Geld spenden, können wir seine Operation nicht bezahlen"/Wenn wir auch alle Geld spenden, ... "*), *während, dennoch, demgegenüber, indessen, anstatt dass, außer dass, außer wenn, statt+genitiu, statt ...zu + infinitiu, wo(hin)gegen* (*"Früher gingen die Leute sehr oft ins Kino, wo(hin)gegen sie heute lieber zu Hause bleiben und fernsehen"*)

2.1.4. Causa: *weil, da, denn, deshalb, deswegen, daher, darum, nämlich, zumal(da)*

2.1.5. Conseqüència: *so ... dass, so dass, also, folglich, infolgedessen, demnach, insofern*

2.1.6. Comparació: *als, als dass, (nicht) so ... wie, während* . Irreal: *als ob, als*

2.1.7. Finalitat: *um ... zu, damit, zum + infinitiu substantivat*

2.1.8. Condició: *wenn, sonst, falls, es sei denn, dass*

2.1.9. Dubte, pregunta: pronoms interrogatius, *ob*.

2.1.10. Relacions temporals :

Simultaneïtat: *als, wenn, während, bis, seit(dem), solange* (*Solange du deine Aufgaben nicht gemacht hast, gehst du nicht zum Fußball!!*)

Anterioritat: *nachdem, sobald, kaum dass*

Posterioritat: *bevor, ehe*

2.1.11. Modalitat: *ohne dass, ohne zu, indem, je ... desto/umso*

2.1.12. Posició dels elements constitutius en l'oració subordinada

3. EL SINTAGMA NOMINAL (Consolidació i aprofundiment)

3.1. Nucli:

3.1.1. Substantiu

3.1.1.1. Gènere

Substantius amb gènere variable:

Amb canvi de significat: *der/das Band, das/die Steuer, der/das Erbe, der/das Gehalt, der/die Laster, der/die Kiefer ...*

Sense canvi de significat: *der/das Keks, der/das Joghurt, der/das Poster, der/das Sakko, der/das Liter ...*

3.1.1.2. Nombre:

Els cinc tipus de formació del plural:

Substantius que s'utilitzen sempre en singular: *Milch, Obst, Menschheit, Kälte, Euro, Kilo, Grad ...*

Substantius que s'utilitzen fonamentalment en plural: *Möbel, Zutaten, Eltern, Lebensmittel, Hosenträger ...*

Substantius que s'utilitzen exclusivament en plural: *die Flitterwochen, die Masern/Pocken/Röteln ...*

Casos especials de formació del plural:

Substantius amb doble plural però mateixa forma de singular: *der Block (die/Blöcke/Blocks), die Mutter (die Mütter/Muttern), die Bank (die Bänke/Banken)*

Substantius amb doble plural i diferent gènere: *der/das Band (die Bände/Bande, Bänder), der/die Kiefer (die Kiefer/Kiefern), der/die Leiter (die Leiter/Leitern)...*

Estrangerismes amb plural originari: *das Tempus – die Tempora, das Genus – die Genera, das Visum – die Visa/Visen*

El plural dels substantius acabats en *–mann*: *Eheleute, Fachleute*, però: *Schneemänner, Weihnachtsmänner o Feuerwehrmänner/Feuerwehrlaute*.

Formació del plural mitjançant composició: *die Ratschläge, die Regenfälle, die Erbschaften*

Els plurals dels noms de persones

3.1.1.3. Formació dels substantius:

Composició (subst.+ subst., verb + subst., adjectiu + subst., adverb + subst., pronom substantiu, numeral + substantiu)

Derivació (*-keit, -haft, -ung, etc.*)

Afixació,

Diminutius,

Substantivació d'adjectius, verbs i pronoms: *der Fremde, ein Unbekannter, das Gesprochene ...*

3.1.1.4. Declinació:

n-Deklination

Genitiu amb noms propis: *Gudruns Bruder, Peters Geburtstag, der König Spaniens/Spaniens König*

El genitiu qualitatiu: *eine Frau mittleren Alters, eine Fahrkarte zweiter Klasse*

Ús especial de determinats casos, p.ex.: *Er blieb einen Monat, eines Tages ... Vergangenes Jahr/ im vergangenen Jahr*

3.1.1.5. Grau

3.1.2. Pronom

Indefinit: *beid-, einig-, manch-, mehrer-, wenig-, irgendein-, irgendjemand- ...*

Possessiu: el seu ús i la seva substitució mitjançant els demostratius *dessen* i *deren*.

Demostratiu: *dies-/jen-, der-/die-/dasjenig-, ein solch-/solch-. ein derartig-/derartig-*

Relatiu: en genitiu; amb preposició; *wo, was, wer*

Recíprocs: *einander, miteinander, aufeinander...*

Interrogatiu: *wofür, wozu, worauf ...*

El pronom es. Funcions:

Correlat (*Platzhalter*): *“Es kamen viele Gäste”, “Es herrschte ein großes Durcheinander; “Es macht mich sehr traurig, dass du so unzufrieden bist”*

Amb verbs impersonals: *es heißt, es geht um*

Pronominaladverbien: *Ich bestehe darauf, dass sie kommt*

3.1.3. Modificació del nucli mitjançant:

Determinants

Aposició:

Explicativa (*lockere Apposition*):

nominal: *Ich möchte mit Herrn Meier, dem Direktor der Schule, sprechen;*

adjectival: *Der alte Mann, hungrig und erschöpft, fiel zu Boden*

Especificativa: (*enge Apposition*) : *Alexander der Größe, die Insel Mallorca*

Sintagma adjectiu

Sintagma adverbial

Sintagma verbal

Sintagma preposicional: *Lust auf ..., Angst vor ...*

Oració de relatiu.

3.1.4 Posició dels elements del sintagma nominal

3.1.5. Fenòmens de concordança.

3.1.6. Funcions sintàctiques

4. EL SINTAGMA ADJECTIU (Consolidació i aprofundiment)

4.1. Nucli: Adjectiu

4.1.1. Formació dels adjectius:

Composició (substantiu + adjectiu, adjectiu + adjectiu)

Prefixació i sufixació (*un-, in-, il-, a-; -pflichtig, -bedürftig, -lustig, -lich, -bar, -treu*)

4.1.2. Declinació: forta, feble i mixta

Particularitats de la declinació: *solch-, wie viel-, einig-, irgendwelch-, manch-, mehrer-, viel-/wenig-*

Substantivació de l'adjectiu i la seva declinació: *der Bekannte/ein Bekannter, alles Gute, nichts Neues, etwas Besonderes ...*

Adjectius en *-e*: *böse, leise, weise ... (ein weiser Mann)*

Adjectius en *-el*: *dunkel, heikel, sensibel ... (ein sensibler Mensch)*

Adjectius en *-er*: *sauer, teuer ... (saure Milch)*

Adjectius que no se declinen:

Gentilicis: *der Berliner Flughafen*

ganz i *halb* davant de noms geogràfics: *ganz Europa*, però "*das ganze Europa*"

Determinats adjectius referits a colors: *lila, rosa, orange, türkis, beige ...*; sufixació mitjançant *-farben/farbig*: "*ein beigefarbener Rock*"

Cas: nominatiu, acusatiu, datiu i genitiu.

4.1.3. Grau

El comparatiu absolut: "*seit längerer Zeit*", "*bei größeren Problemen*", "*zum besseren Verständnis*" ...

4.1.4. Els adjectius numerals: cardinals, ordinals i fraccionaris

Us dels cardinals nominalitzats: "*Ich habe eine Eins in Geschichte*", "*Das geschah Mitte der Sechziger*" / "*in den siebziger/70er Jahren*"

Els numerals iteratius i multiplicatius: en *-mal, -malig*: *tausendmal, zigmal, einmalig*;

en *-fach*: *dreifach, mehrfach*

Els numerals genèrics en *-erlei*: "*keinerlei Grund*", "*tausenderlei Fragen*"

4.1.5. Adjectius amb preposició fixa: *reich/arm an, bereit zu, froh über, stolz auf, identisch mit, müde von, ...*

4.1.6. Adjectius amb complement acusatiu: *gewohnt, satt (Sie war den Lärm nicht gewohnt)*

4.1.7. Adjectius amb complement datiu: *angeboren, bekannt, eigen, treu, ... "Dies ist ihm eigen", Er ist immer seinen Idealen treu gewesen*)

4.1.8. Adjectius amb complement genitiu: *schuldig, sich bewusst, verdächtig, sicher ... ("Er ist des Mordes schuldig", "Sie war sich ihres Fehlers nicht bewusst")*

Modificació del nucli mitjançant sintagma (SAdv, SPrep, SAdj, SV) o oració

4.1.9. Posició dels elements del sintagma adjectiu

4.1.10. Fenòmens de concordança segons els determinants

4.1.11. Funcions sintàctiques: només atributiu: *letzt-, link-, ander- ...*; només predicatiu: *egal, schade ...*

5. EL SINTAGMA VERBAL (consolidació i aprofundiment)

5.1. Nucli. Verb

5.1.2. Tipus de verbs

Verbs modals i de modalitat (*drohen, pflegen, scheinen, versprechen, verstehen ...*)

Els verbs *hören, sehen* i *lassen*

Verbs reflexius

Verbs recíprocs

Verbs amb prefixos separables i inseparables: *durch-, über-, unter-, um-, voll-, wider-, wieder-*.

Sempre separables: *durchfallen, durchsehen, überhängen, umdrehen, umbringen, unterbringen, untergehen, vollschreiben, wiedersehen, ...*

Mai separables: *durchdenken, überarbeiten, übertreiben, umgeben, unterschreiten, unterstützen, vollbringen, widerspiegeln, wiederholen ...*

Separables i/o inseparables: *durchsetzen, umfahren, unterstellen, ...*

Significat dels prefixos més freqüents: *lernen/erlernen, wohnen in/bewohnen ...*

Verbs amb complement preposicional

Verbs funcionals (*Funktionsverbgefüge*):

amb sintagma preposicional: *zur Vernunft bringen, sich in Gefahr befinden, in Erfüllung gehen ...*

amb sintagma preposicional o sintagma nominal en acusatiu: *in Auftrag geben, den Schluss ziehen, Einfluss haben ...*

amb sintagma nominal en acusatiu: *Widerstand leisten, eine Entscheidung treffen, Interesse zeigen ...*

5.1.3. Temps i aspecte:

Expressió del passat: *Perfekt, Präteritum i Plusquamperfekt*, present històric, el perfet dels verbs modals

El *Konjunktiv*, formes compostes del *Konjunktiv I* i *II*

Expressió del futur:

present de *werden* + inf. (*Futur I*); present de *werden* + inf. compost (*Futur II*): "*Bevor Sie ankommen, werde ich alles vorbereitet haben*"; "*Er wird es vergessen haben*"

5.1.4. Modalitat:

Partícules modals (consolidació i aprofundiment)

Significat i ús de la modalitat subjectiva dels verbs modals (consolidació i aprofundiment)

Algunes construccions alternatives als verbs modals

L'estil indirecte: Indicatiu, *Konjunktiv I* o *II* o *würde* + Infinitiu

5.1.5. Les formes infinites del verb:

Infinitiu:

Participi I i II. Funcions

Partizipialkonstruktionen

zu + Participi I (gerundi): "*ein schwer zu lösendes Problem*"

Participi en substitució d'una oració subordinada adverbial: "*Den Schildern folgend, fand sie den Weg schnell*", "*In Köln angekommen ...*"

5.1.6. Veu:

Passiva de procés (formes de present, *Präteritum*, pretèrit perfet, *Futur II* i *Konjunktiv II*) i passiva d'estat.

Passiva impersonal. Passiva amb verbs modals

Formes concurrents de la passiva: *man*, adjectius amb els sufixos *-lich, -bar*, construccions amb *lässt sich*, construccions amb *sein+zu* +infinitiu, construccions amb *gehören+Partizip II*

Ús de la passiva amb funció persuasiva: *Jetzt wird aber geschlafen*

5.1.7. Nominalstil/Verbalstil (*Nominalisierungen*)

5.1.8. Modificació del nucli

5.1.9. Posició dels elements i fenòmens de concordança.

5.1.10. Funcions sintàctiques

6. EL SINTAGMA ADVERBIAL (consolidació i aprofundiment)

6.1. Nucli: Adverbis i locucions adverbials.

6.2. Classes:

Modals: *irgendwie, wenigstens, zweifellos/zweifelsohne*

Causals: *also, dann, deshalb, deswegen, darum, nämlich, vorsichtshalber, infolgedessen, folglich ...*

Locals: *d(a)r* + preposició (*da drin/darin*), *da* + preposició (*davor, daneben*), *dort/dorthin, rein, raus, rauf; irgendwo, irgendwohin ...*

Temporals: *davor, vorher, erst, irgendwann, inzwischen, nachher, tagsüber, stets, bislang, bisher, bisweilen ...*

Concessius: *trotzdem, dennoch, nichtsdestoweniger ...*

Condicionals: *andernfalls, bestenfalls ...*

Pronominals (preposicionals): *dabei, darum, davor, dazu, hiermit ...*

Adverbis de rang : *lediglich, allein, bereits, fast, beinahe, ausgerechnet ...*

6.3. Modificació del nucli: Mitjançant el sintagma adverbial i d'un sintagma preposicional.

6.4. Posició dels elements del sintagma: SN+ N

6.5. Funcions sintàctiques

7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

7.1. Nucli: Preposicions i locucions preposicionals (consolidació i aprofundiment)

7.2. Recció de les preposicions:

Preposicions amb genitiu: *angesichts, anhand, bezüglich, dank, mangels, mittels, ungeachtet, inmitten, zugunsten ...*

Preposicions amb datiu: *gemäß, zufolge, entgegen, zuliebe, abseits, beiderseits, inmitten, längs...*

Preposicions amb datiu i/o genitiu: *laut, dank, binnen , ...*

7.3. Combinació de preposicions: *von ... ab, bis auf, bis zu, bis über ...*

Preposicions en forma de grup preposicional: *in der Nähe von, im Norden von ...*

Preposicions amb adverb: *ab morgen, von hier ...*

7.4. Modificació del nucli

7.5. Posició dels elements del sintagma

7.6. Funcions sintàctiques

8. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ORTOGRÀFICS

La nova ortografia

Ampliació dels usos dels signes ortogràfics i de puntuació: cometes, apòstrof, guionet .

Convencions de puntuació en textos de caràcter formal (cartes ...)

Ús dels caràcters en les seves diverses formes (cursiva i negreta)

Ortografia de les abreviatures i sigles: *Eu, GmbH ...*

9. COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FONETICOFONOLÒGICS

9.1. Processos fonològics (ensordiment, sonorització, assimilació, elisions, palatalització, nasalització, alternança, vocàlica, emmudiments ...)

9.2. Accent, ritme i entonació

9.2.1. Accent fònic dels elements lèxics aïllats (*Wortakzent*)

Accent principal i secundari

Diferent accentuació de les paraules compostes segons el tipus d'enllaç (*bestimmte oder aneinanderreihende Zusammensetzung*)

Verbs amb prefix tònic o àton: canvi semàntic i de valència

9.2.2. Patrons tonals de l'oració (*Satzakzent*):

Contrast entre paraules funcionals (àtones) i paraules amb contingut semàntic (tòniques)

Accentuació de l'última paraula en els sintagmes

Accentuació dels complements en el sintagma verbal

9.2.3. Entonació expressiva:

Models d'entonació. Emfasització de l'entonació mitjançant partícules modals:

Descendent (fallende Endmelodie) : *Aussage und Ausrufsätze, Aufforderungs und Wunschsätze, W-Fragen*

Ascendent (steigende Endmelodie): *Ja-Nein-Fragen*, frases amb valor emotiu (sorpresa, protesta ...)

Vacil·lant (schwebende Endmelodie), propi del discurs oral espontani

9.2.4. Els diferents accents regionals (consolidació)

III. CRITERIS D'AVUACIÓ

ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Aprecia amb deteniment les implicacions socioculturals del que es diu i de la manera de dir-ho i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional, humorístic i al·lusiu de l'idioma, i aprecia diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i treu les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text oral d'estructura discursiva complexa o que no està estructurat perfectament, o en què les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Reconeix, segons el context i el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents orals complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Identifica els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. pregunta retòrica).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de recepció oral molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e. metàfora), i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Manifesta una capacitat de percepció, gairebé sense esforç, de les varietats foneticofonològiques estàndard pròpies de la llengua meta i reconeix els matisos subtils de significat i les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres) associats als diferents patrons d'entonació segons el context comunicatiu específic.

Criteris específics

	Comprensió global	Comprensió selectiva	Comprensió detallada
Reconeix:	la situació comunicativa les parts del text els punts més importants el rerefons social, polític o històric del text l'humor	la rellevància de les parts del text	distincions subtils d'estil i registre subtiletes socioculturals la ironia i el sarcasme el llenguatge figurat
Distingeix:	diferents funcions/propòsits dins un mateix text l'objectivitat o subjectivitat del text	entre el tema principal i els subtemes i digressions	entre la tesi i els arguments i contraarguments entre arguments i detalls o exemples que hi donen suport entre els fets i les opinions

Comprèn:	les relacions entre els participants i les actituds implícites la funció dins el text de la metàfora, el símbol i la connotació l'estil col·loquial l'ús de l'humor la sàtira i la seva funció en el text	detalls rellevants	l'ús de la metàfora i la metonímia els significats, idees i connexions implícits relacions implícites, indirectes o ambigües referències culturals implícites matisos subtils de significat jocs de paraules i acudits
Processa juntament amb el text:	diagrames, gràfics i graelles complexos i especialitzats		

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Aprecia amb deteniment les implicacions socioculturals del que llegeix i de les seves maneres d'expressió, i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional i al·lusiú de l'idioma i aprecia diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i treu les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i orto tipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions adequades.
- Pot accedir a qualsevol font d'informació escrita amb rapidesa i fiabilitat.
- Pot avaluar, de manera ràpida i fiable, si les fonts són rellevants o no per al fi o la tasca en qüestió.
- Pot localitzar informació rellevant, així com comprendre'n el tema, el contingut i l'orientació, a partir d'una lectura ràpida del text.
- Cerca amb rapidesa en textos extensos i complexos de diversos tipus, inclosos els menys habituals, i pot llegir textos de manera paral·lela per integrar informació que contenen.
- Utilitza sense dificultat diccionaris monolingües de la seva àrea d'especialització (medicina, economia, dret, etc.).
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comprèn els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. metàfora gramatical).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de lectura molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e. metàfora), i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Comprèn les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma rica de convencions orto tipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital, de caràcter general i especialitzat.

Criteris específics

	Comprensió global	Comprensió selectiva	Comprensió detallada
Reconeix:	el gènere textual les parts del text els punts més importants el text que queda per processar el rerefons social, polític o històric del text la ironia i l'humor	la rellevància de les parts del text	distincions subtils d'estil i registre judicis de valor ocults subtiletes socioculturals la ironia i el sarcasme el llenguatge figurat
Distingeix:	diferents funcions/propòsits dins un mateix text l'objectivitat o subjectivitat del text	entre el tema principal i els subtemes i digressions	entre la tesi i els arguments i contraarguments entre arguments i detalls o exemples que hi donen suport entre els fets i les opinions
Comprèn:	actitud implícites la funció dins el text de la metàfora, el símbol i la connotació l'estil col·loquial l'ús de l'humor la sàtira i la seva funció en el text	detalls rellevants	l'ús de la metàfora i la metonímia els significats, idees i connexions implícits relacions implícites indirectes o ambigües referències culturals implícites matisos subtils de significat jocs de paraules i acudits
Processa juntament amb el text:	la disposició del text (columnes, requadres, destacats, etc.)	diagrames, gràfics i graells complexos i especialitzats la tipografia (cursiva, negretes, etc.)	

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Coneix amb deteniment les implicacions socioculturals que pot tenir el que diu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar de manera conscientment irònica, ambigua o humorística. Pot parlar sobre assumptes complexos o delicats sense ser inconvenient. Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per controlar i reparar el seu discurs, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Sap evitar les dificultats que pugui tenir amb tanta discreció que l'interlocutor amb prou feines se n'adona.

- Treu profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Produeix discursos clars, fluids i ben estructurats l'estructura lògica dels quals és eficaç i ajuda l'oient a fixar-se en elements significatius i a recordar-los.
- Crea textos coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió. Porta a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, complexos formalment i conceptualment, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada. Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric. Fa descripcions clares, fluides, elaborades i sovint destacables.
- Pot fer declaracions clares, fluides, elaborades i sovint memorables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seva postura diferents tipus d'oients i interlocutors.
- Expressa i argumenta les seves idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus interlocutors amb desimboltura i de manera convincent. Utilitza sense problemes les estructures gramaticals de la llengua meta, fins i tot les complexes formalment i conceptualment, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. singular/plural generalitzador i de modèstia).
- Manté un control gramatical consistent sobre un repertori lingüístic complex, fins i tot quan la seva atenció se centra en altres activitats, p. e. en la planificació del seu discurs o en el seguiment de les reaccions dels altres.
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e. elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Substitueix una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan subtil que amb prou feines es nota.
- Manifesta una capacitat articulatòria segons algunes de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i ajusta l'entonació a la situació comunicativa, variant-la per expressar matisos subtils de significat i adaptant-se als estats d'ànim i a les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i d'altres).
- S'expressa amb una naturalitat total, sense esforçar-se ni dubtar, mitjançant un discurs ampli i seguit amb una fluïdesa natural, i s'atura només per considerar les paraules més apropiades amb què expressar els seus pensaments, o per cercar un exemple o una explicació adequat.
- Pot prendre la paraula, mantenir-la i cedir-la de manera completament natural. Contribueix al progrés del discurs convidant altres a participar-hi, formulant preguntes o plantejant qüestions per abundar en els temes tractats o altres de nous, desenvolupant o aclarint aspectes del que han dit els interlocutors, i fent un resum de les postures i els arguments d'aquests i, si s'escau, dels seus propis.

Criteris específics

Aspectes pragmàtics	
Producció i fluïdesa: - Extensió - Intel·ligibilitat i prosòdia - Pausas i vacil·lacions - Cohesió i coherència - Estratègies de reparació	Presenta amb claredat informació en situacions complexes i poc habituals, reestructurant el discurs per superar les dificultats comunicatives, sense mostrar en cap moment incomoditat o dificultat en mantenir la paraula. Presenta de manera natural i fluida un discurs cohesionat i coherent, clar i precís, ja sigui en una intervenció espontània o un discurs planificat. L'entonació, l'accent i el ritme són apropiats al públic i al context. Aplica els diferents recursos prosòdics per comunicar matisos i per segmentar de manera clara les diferents parts del discurs. Aplica recursos lingüístics i estratègies comunicatives a fi d'enriquir, matisar i precisar el significat. Reacciona amb naturalitat. Quan hi ha un problema, recorre a les estratègies d'evitació i de reparació d'una manera poc observable.
Interacció: - Desenvolupament i manteniment - Adequació - Estratègies pragmàtiques	Interactua amb naturalitat, mostrant comprensió dels senyals no-verbals i prosòdics i fent-los servir sense esforç en la seva producció. Relaciona la seva contribució amb el discurs dels altres prenent i cedint la paraula de manera plena. Conversa de manera còmoda, adequada i sense limitacions en converses informals, durant esdeveniments formals i informals i en debats i discussions formals. Recorre a la ironia i l'eufemisme de manera apropiada. Comunica matisos subtils amb l'objectiu d'emfasitzar, diferenciar i eliminar ambigüitat. Segueix un debat extens, encara que el contingut lingüístic sigui de caire idiomàtic.

Aspectes pragmlingüístics	
Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	Explota un repertori lèxic i estructural que permet una exposició clara i ben definida del que vol dir. Té un bon domini d'expressions idiomàtiques i col·loquials, incloent-hi llenguatge emocional, al·lusiu i humorístic, que utilitza amb un nivell alt de consciència dels significats explícits i implícits.

Correcció lingüística	
Estructures sintàctiques i morfologia	Manté un grau molt alt de control gramatical i fa ús d'un repertori precís i ampli de lèxic.
Precisió del lèxic	
Pronúncia	Fa servir el ventall complet de característiques fonològiques de la llengua meta amb un grau molt alt de control. Articula de manera intel·ligible, clara i precisa tots els sons de la llengua meta, excepte en paraules poc comunes o d'especial dificultat.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Escriu textos complexos extensos i de qualitat, mostrant un domini dels recursos lingüístics que li permet expressar-se sense cap limitació, amb una gran riquesa estructural i lèxica, i amb una correcció total.
- Escriu textos complexos amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajuden el lector a trobar les idees significatives, exempts d'errors i en què transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Coneix amb deteniment les implicacions socioculturals que pot tenir el que escriu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al destinatari i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar per escrit de manera conscientment irònica, ambigua o humorística. Pot escriure sobre assumptes complexos o delicats sense ser inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per controlar i reparar el seu text escrit, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Treu profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Crea textos escrits coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Porta a terme les funcions comunicatives o els actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, complexos formalment i conceptualment, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, propis de la llengua escrita, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada. Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares i detallades, i sovint destacables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seva postura diferents tipus de destinataris.
- Expressa i argumenta les seves idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus corresponents amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes i sense errors les estructures gramaticals pròpies de la llengua escrita, fins i tot les complexes formalment i conceptualment, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. estructures passives).
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matissar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia

d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e. elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.

- Utilitza les convencions orto tipogràfiques pròpies de la llengua meta, tant de caràcter general com més específic, i fins i tot especialitzat, per produir textos escrits exempts d'errors d'ortografia, format, estructura, distribució en paràgrafs i puntuació; si de cas, pot presentar alguna reliscada tipogràfica ocasional.
- Es relaciona amb el destinatari amb naturalitat total, flexibilitat i eficàcia

Criteris específics

Aspectes pragmàtics	
Organització	Escriu de manera clara i fluida textos sobre temes abstractes, complexos i poc familiars, desenvolupant-hi punts particulars i conclusions i integrant-hi subtemes. Si escau, recorre als usos afectius, al·lusius i humorístics del llenguatge. Aplica recursos per organitzar amb riquesa i flexibilitat les relacions semàntiques.
Discurs: cohesió i coherència	Construeix un text amb una estructura lògica, eficaç i convincent. La contribució engresca el lector, és coherent i cohesionada amb molt poques excepcions que no arriben a distraure el lector.
Adequació: - Resposta a la tasca - Extensió - Registre - Característiques textuais	Controla la intencionalitat, el grau de formalitat, de la situació i el canal. Distingeix entre les varietats estàndard i no estàndard. Selecciona el tipus de llengua adequat a cada situació i al grau d'implicació (el seu rol, la relació amb el destinatari, el tema). Aplica recursos de cortesia lingüística en els textos formals, acadèmics o professionals. Coneix i aplica els diversos gèneres textuais i hi combina diversos patrons discursius. La contribució engresca el lector i els recursos lexicosemàntics, estilístics i de modalització demostren consciència del lector Recorre si escau a usos afectius, al·lusius o humorístics del llenguatge. Mostra autoritat d'autor en l'expressió de les seves opinions, intencions i actituds.

Aspectes pragmlingüístics	
Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	Utilitza un repertori lèxic ampli que pot incloure terminologia específica o anar més enllà de l'estàndard (usos cultes, expressions dialectals o col·loquials, etc.) Recorre a un ampli ventall de mecanismes retòrics i recursos lingüístics i discursius a fi d'enriquir, matisar i precisar el significat.

Correcció lingüística	
Estructures sintàctiques i morfologia	El grau de correcció és molt alt fins i tot en textos de gran amplitud i varietat estructural, lèxica i de gèneres.
Precisió del lèxic	El lèxic emprat és molt ampli i reflecteix un domini del llenguatge específic dels àmbits professional, acadèmic i públic. En cap moment dona la impressió de posseir un lèxic limitat per al desenvolupament de la tasca i per a la transmissió del missatge.
Ortotipografia	Mostra control de les convencions orto tipogràfiques.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

Criteris generals

- Aprecia amb deteniment les subtils i implicacions dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de la comunicació per sortir-se'n de manera natural i amb comoditat en qualsevol context de mediació.
- És plenament conscient del caràcter relatiu dels usos i les convencions, les creences i els tabús de comunitats diferents i de les seves pròpies, i pot explicar, comentar i analitzar
- les semblances i diferències culturals i lingüístiques de manera extensa i constructiva, així com superar possibles barreres o circumstàncies adverses en la comunicació posant en joc, de manera gairebé automàtica a través de la internalització, la seva competència intercultural i les seves competències comunicatives lingüístiques.
- Es comunica eficaçment i amb la precisió necessària, apreciand, i sent capaç d'utilitzar, tots els registres, varietats diferents de la llengua, i una gamma rica de matisos de significat.
- Sap seleccionar amb una gran rapidesa, i aplicar eficaçment, les estratègies de processament del text més convenients per al propòsit comunicatiu específic en funció dels destinataris i la situació de mediació (p. e. selecció, omissió o reorganització de la informació).
- Produeix textos coherents, cohesionats i de qualitat a partir d'una gran diversitat de textos font.
- Transmet amb una certesa total informació complexa i detallada, així com els aspectes més subtils de les postures, opinions i implicacions dels textos, orals o escrits, d'origen.

Criteris específics

Mediació del text	
Transmissió d'informació específica	Transmet informació específica detallada de seccions de textos llargs i complexos i n'indica la rellevància. Transmet i contextualitza els punts principals o detalls rellevants de correspondència formal o informes.
Explicació de dades (a partir de diagrames, gràfics, imatges...)	Interpreta i descriu dades empíriques i informació de diversa índole organitzades visualment i conceptualment complexes i/o diverses.
Processament del text (resum, integració de diverses fonts, aclariments per a una audiència determinada):	Resumeix de manera coherent informació de fonts complexes i/o diverses, incloent-hi implicacions i lligams implícits. Explica com es presenten i argumenten els fets, fent referència si cal a aspectes socioculturals o a la presència d'ironia, sobreentesos, crítica velada, etc.
Presa de notes	Pren notes selectives, parafrasejant i abreujant, copsant relacions entre idees i temes abstractes. Pren notes mentre participa en una reunió o seminari de manera prou fiable i acurada perquè serveixin a altres persones.

Mediació de conceptes	
Relacional: - Facilitació de la interacció col·laborativa - Gestió de la interacció	Mostra de sensibilitat davant diferents perspectives dins el grup, reconeixent les contribucions dels altres i formulant reticències, desacords o crítiques de manera que evita o minimitza possibles ofenses. Desenvolupament de la interacció i l'orientació cap a una conclusió. Adoptació de diversos papers segons les mancances dels participants i

	dels requisits de l'activitat, proporcionant recolzament individual i apropiat.
Cognitiva: - Col·laboració en la construcció dels significats - Encoratjament de la conversa conceptual	Gestiona eficaçment la discussió, avaluant i enllaçant les contribucions per arribar a un acord o una conclusió. Actua com a líder grupal en el desenvolupament d'idees en una discussió, guiant la direcció del discurs mitjançant preguntes orientades a l'objectiu i encoratjant els altres participants a justificar-se.

Mediació de la comunicació	
Facilitació de l'espai intercultural	Media efectivament i natural entre membres de diverses comunitats, tenint en compte diferències socioculturals i lingüístiques. Guia una discussió de contingut sensible de manera efectiva, identificant-ne el rerefons i els matisos.